

Copie

Le 10 Mars 1893

J'ai vu hier le Ministre des Affaires
Etrangères. Il m'attendait et était très-intéressé pour
mon voir. Je lui ai parlé dans le sens de la
dépêche N° 32 avec quelques détails du
rapport du valy de l'Archipel. J'ai trouvé
le Ministre très-verté et agri par le
nouveau incident de l'arrestation du
Capitaine du bateau hellène. Il m'a dit qu'il
avait cherché depuis le commencement
de ces troubles à ne pas être entraîné dans
ces difficultés et que tout son zèle dans
ce but se trouve frustré par cette arresta-
tion qu'on aurait pu éviter. Le Gouverneur
G^e de Smyrne tout en donnant raison
aux réclamations de Notre Consul Général
s'excuse en jetant la faute sur le valy de
l'Archipel, où arriverait-on si nous devons
courir d'une porte à l'autre. Vous m'avez

obligé à intervenir pour la protection de notre
pavillon, pour lequel notre G^t a fait tant
de sacrifices. Une incursion de nos cuirassés
dans ces parages et leur visite à Rhodes en
saluant le pavillon et les forts ottomans aurait
été plus conforme aux desirs de la masse
et de l'opinion publique pour protéger et
augmenter le prestige du pavillon hellénique.
J'ai vu toutes ces démonstrations pour
gagner la confiance du G^t Ott^m. Je regrette
que vous m'avez obligé à envoyer à notre
Ministre de Cons^t des ordres catégoriques
pour la mise en liberté de notre Capitaine.
Le G^t T^r a agi très-sagement en envoyant
une Commission sur les lieux pour faire
une enquête, et les choses auraient pu
passer ainsi sans l'emprisonnement du
Capitaine qui m'oblige à intervenir pour
la défense de notre pavillon. Il y a une
fatalité qui complique toutes nos situations
quand nous cherchons à éviter tous les
incidents désagréables. Vous autres vous avez

des fonctionnaires qui cherchent à nous provoquer
et rendent ainsi ma situation intenable
devant l'opinion publique. Il m'a pu être
communiquer à V. E. tout ce qu'il venait
de me dire en vrai ami de bonnes nouvelles
de la Turquie.

Dans la conversation que j'ai eu hier avec Mr Dragoumis il m'a prié d'intervenir auprès de V.E. pour arriver à une solution de l'incident de Syri qui s'a obligé à intervenir dans cette malheureuse affaire. Il m'a dit qu'il avait chargé le Ministre de Grèce pour obtenir que les droits du capitaine hellène soient reconnus et puisque la S. Porte a été généreuse et complaisante pour le G^t Oullrichien dans l'affaire de Pharmakides et l'a relâché sans caution, le capitaine hellène a plus de droit d'après Mr Dragoumis à être relâché ^{aussi} sans caution puisqu'il est inscrit à Syra comme fils du sujet hellène de Laros et il est porteur d'un diplôme comme capitaine hellène depuis 1858. il reconnaît qu'il payait les droits du fisc Ottoman que dans ces cas sont payés par la contribution de tous les ~~notables~~ en

soulagement des pauvres et ça ne peut
pas être invoqué comme preuve contre
son état établi depuis 1858.

Comme il m'a prié beaucoup dans ce sens
je me suis cru en devoir de transmettre
à V. B. ce qu'il m'a chargé de lui
communiquer.

Aujourd'hui jeudi, jour de la réception du corps
diplomatique, Mr Craxumis après l'entretien
des Affaires courantes m^r a exposé d'une façon
privée et amicale, à propos des événements de
Syrie, la situation difficile du Cabinet en face
de l'opposition et ses interpellations à la Chambre
qui heureusement, vient d'être close. Le Minist^r
lère a eu la chance que l'opposition n'a pas
été sagement dirigée et a voulu forcer
le Gouvernement à intervenir pour protéger
les hellènes. Le G^t a pu se défendre en
prouvant qu'aucun sujet hellène n'a pas
été molesté et que les Dimogerontes ne sont
et ne peuvent être des sujets hellènes. Avec
cette réponse catégorique il a pu fermer la
bouche de l'opposition et après cet incident
la chambre a été close. Mais il m'a paru
que la situation reste toujours difficile et
provocante. Pourquoi effrayer une petite
population indécise et tranquille exerçant

une industrie pénible et laborieuse par l'emprisonnement
de tous ses notables et par la présence de 200
soldats et les investigations pour la recherche des surm
ou contrebandes de tabacs. Nous connaissons quel
mauvais effet a produit l'envoi de Pura à
Samobranhi pour un but humanitaire. Quel effet
plus déplorable aurait produit si, suivant le désir
de l'opinion publique, nous avions envoyé trois
cruassés en excursion amicale dans les eaux
de l'Archipel et particulièrement vers ces parages
qu'on ne sait pour quelle raison ont été touchés.
Mr Dragoumis m'a prié d'intervenir en faveur
de ces pauvres insulaires qui ne demandent rien
que de vivre tranquillement sous la domination
Ottomane. Nous aurons à espérer que S. M.
T. le Sultan dans sa haute sollicitude pour ses
sujets ordonnera la mise en liberté des notables
emprisonnés et la cessation de l'occupation militaire
qui effraye tant les habitants de l'Île. Une
mesure pareille venant de l'initiative souveraine
ne ferait qu'agrandir la renommée de la
bonté de S. M. T. Que nous sommes
tous forcés à reconnaître dans tous les gouvernements.

en Orient. Le Ministre des Affaires Étrangères
m'a déclaré, en outre, qu'il a empêché les
Symplokes d'Athènes de recourir aux différents
Régations étrangères pour demander l'intervention
des Grandes Puissances dans cette question
en leur faisant comprendre que leur démarche
provoquerait la S. Porte à des mesures
plus sévères.

[illegible]

ἦν ἐβλομάτος καὶ ὁ ἴστος
ἡ' τοῦ Σαί'δ' ἡ' τοῦ ἱερὸν Πάσσα.
- τοῦ Σόουεράσαν ἦτον, καὶ πρὸς
ὅτι θα' εἰσέλ'χ'η εἰς ἱερὸν ἄν'δρα,
εἴ'χων θα' πρὸς τοῦτο προσέειπε.
- τοῦ αἰσ'χ'η Παννόν'χου, ἱερὸν.
ταῦτ' ὑμῶν καὶ ὁμογενῶν
χ'η ὄντα. ^{ἡ' γ' ἱερὸν} Μανδάν'ω ὅπως οὐ
εἴ'χων ὁδοὺν εἰς ἄν'δρα τὸν ἐν
θρονον. Ἄλλ'α δὲν ἔλεγε τοῦ
τόν'τα ὁδοὺν εἰς μανὲν προ-
ξενόν'τα ἡ' τὰ ἔχων; - δια' τοῦ
Μεταξ'αν ἱερὸν ἡ' ὁμογενῶν
πρὸς τοῦ Γενιμοῦ Διομενίου
οὐζαν. - ὅτ'α τα' εἰσελ'χ'η-
ρια εἰσελ'θ'οντες ἡ' ἴδ'ον. ὅτ'ον ἡ'
τοῦ τοῦ ἱερὸν. ἱερὸν ὁμογενῶν

πᾶν ὑμῶν ὁμογενῶν. - ἱερὸν
τοῦ τοῦ Καρμηνιστοῦ ἐν ἱερῶν
αἰσ'χ'η ὁμογενῶν ὁμογενῶν -
δὲν ἔχων ἡ' ὁμογενῶν ἐχ'η
ὁμογενῶν ὁμογενῶν, ἄλλ'α οὐ
βέβαι'ον ὅτι μᾶλλον θα' ἔχων
ἡ' ὁμογενῶν ἡ' τοῦ ὁμογενῶν
ἡ' ὁμογενῶν. - δὲν μοι ἔγραψ'ε ἡ' ὁμογενῶν
τοῦ ὁμογενῶν σου παρ' ἡ',
οὐδ' ἔχων ἐν ἱερῶν ὁμογενῶν
ἡ' ὁμογενῶν. - ἄλλ'α ἡ' ὁμογενῶν
ἡ' ὁμογενῶν ὁμογενῶν ὁμογενῶν.
καὶ, ἡ' δὲν ἔχων ὁμογενῶν, πρὸς
ὅτι ὁμογενῶν τα' τοῦ ὁμογενῶν. δὲν
τα' σοι ὁμογενῶν ἐν ἱερῶν ὁμογενῶν
τοῦ κατ' αἴον; -
τα' τοῦ τοῦ ὁμογενῶν πα-
ρηγοροῦσθ'οντες ἀπὸ τοῦ ὁμογενῶν
ἡ' ὁμογενῶν. - ὁμογενῶν ὁμογενῶν

ναί ἀγὼν αὐτὸς πλεονεκτήσει.

Ἐὸς ἀνὴρ καλὸς

Μακρόν

4 2
Légation
Royale Hellénique
à Constantinople.

Ναί καὶ ἡ ἐξὸς οὐκ οὐκία.
Ὁ ἑαίς τοι γὰρ. Σε λυγρὸν
combien nous serons à plaindre
vous et nous, si jamais
les Autrichiens dépassent
Novi-Bazar. Αὐτοὶ δὲ. Cela
sera en effet déplorable; mais
au moins nous aurons la
consolation que vous aurez
été mangés avant nous. —
Ἄνθρωποι πομπῶν πομπῶν
ἡμεῖς ἀνθρώπων οὐκ οὐκία
καὶ ἑξὸς ἀνθρώπων οὐκ οὐκία
ἀνθρώπων, ἀνθρώπων οὐκ οὐκία
ἀνθρώπων. — Ἄνθρωποι

ήτων 320 κατ'ετή, 400000 πω-
μαρέας υπό μιας ἐβδομάδος
πρὸς τὰς ἀνοξίας ὑπερέβον
πομπῆς εἰς Ράδον. — Ἡ ἐνὶ-
πνοὴ δ' αὖτε μερίζε' αὐτῶν.
Ἰσ' εἰς τὸ παρόντος ἡγάφει
πρόνοια καὶ προνοχί. —
Ἰσ' θεῶν φίλος, μετὰ τῶν ἐν-
τοχίαν τοῦ δαργόν, ἀναρτῶν
τὰ κατ' ἐμὰς, πρὸς ἀνέμους,
ἐνὸς τοῦ πέριος, καὶ νεοδεν-
σῶς τινά τῶν πομπῶν οὐρανῶν
ματ. — Ἡ πρὸς τοῖς γαδβαν
ἐμυρία σου 320 χρονοματῶν.
ἡ ἐνὶ 5' οὐ ἐμυγρῶν α'
υποβίς πᾶς τῶ γοῖς. — Θεὶ
γαδβαν προσημῶν, οὐ ὑπο-

γορῶ οὐ οἱ τῶοο, οἷνες τῶ
τὸν ἀγανῶν, μοι ὑμῶν ἐχά-
τῶς νεκρὸν αὐτοῦ ἐν βογγαρίον
τῶς καὶ ἐνδύοντος τῶν αλ-
τῶς (ance turco-bulgare). — εἰς
ταῦτα ἀντὶ γραφῶν ὅσων
τα, τῶν, καὶ ἐν τῶν (εἰνὸς τῶ
Stamboul, καὶ γὰρ, καὶ νεο-
καρπὸς εἰς τοῖς ὅσων τῶν
τῶοον. — Ὑποδῶν οὐ καὶ ὅσων
τοῦτον γὰρ, νεοβίς. Οὐ οἱ
γαδβαν ἄσσοι ἐξέχων καὶ
καρὰ κατὰ τῶν βογγάρων,
καὶ τοῖς ἐν Commissaire Ottoman,
καὶ τῶν βίβας. — Ἰσ' γὰρ
πρὸς τῶν opportuniste,
ἐν τῶν τοῖς ὅσων νεοβίς

Télégramme

Singine 2519 Mars 1893
1.15L

Copie rapport à la
Légation concernant capitaine
Mavis a été déjà envoyé
Ministère D'après
nouvelles Rhodés capitaine
Déjà mis en liberté
Thilon.

Πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐφο-
χόλην καὶ σπουδασμοῦ
τῆς ἐργασίας αὐτοῦ Χ. Τρι-
νοῦ.

ἐφοχόλη.

Εἰς κατὰ τὴν διαγραφὴν
τῆς ὑπερβαρᾶς ἐφοχόλητος, νο-
γὰ καὶ αὐτὴ ἀνευδύομε-
τος καὶ κατὰ τὴν ἐκ τῆς ἐκ-
τῆς ἐργασίας, μετὰ τὴν
νομολογίαν, λογιστὴν καὶ ἐνοχλοῦ

αὐτῇ, ἐκμαγαδύμενος ἐν ἑρ-
σσορα ἡ τοῦ ἑρσσορα αὐτῇ
αὐτῇ ἑρσσορα αὐτῇ ἑρσσορα
αὐτῇ ἑρσσορα αὐτῇ ἑρσσορα
αὐτῇ ἑρσσορα αὐτῇ ἑρσσορα.

[illegible]

2, 4 peşş, 60de erikulo
azadın.

[illegible]

κώτεροι ἢ συμρότεροι μαδίαν
 ἐξ ἧς οἱ τούτοις διαγγοί.

ἔπειτα δὲ ἴδωμεν ἀπὸ τοῦ
 οὗ τοῦτον παρανομοῦν
 εἰς κατὰ τὴν νῆσον ἐπερχό-
 μεν, οὗ οὐδυναιμὴν νεβερί-
 ους, οὐλογοῦν ὅτι παρὰ δι-
 δυνόν οὐλογοῦν ἐπὶ πάντες
 ἐγγυμνόν ἐγαυροῦν καὶ
 ἐκ τοῦ τὰς διαβάτας αὐτῶν ἐπε-
 ρίτας ὑπολόγονται μάστιγα
 χρηματολογούντων, γινόμενα
 μὲν οὐδὲ ἐν τῇ ἐκείνῃ
 ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, ἢ ἐκείνῃ ἐπὶ
 γινόμενα ἐκείνῃ, ἢ ἐκείνῃ οὐ-
 ρύνον, ἐπὶ τὸν ἡσυχασμόν
 αὐτῶν παρανομοῦν οἱ τούτοις
 εἰς πάντες ἐλποῖν καὶ οὐ-
 ρύνον καὶ πάντες ἀπὸ τῶν οὐ-
 ρύνον, νομίζω ὅτι, ἀπὸ τοῦ
 διδακτῶν δι' ἐκείνῃς ἐκείνῃς

ἐνεργῆς τὰ ὑποδείχθη ἐν
ὁδῷ μακρῇ ἀνερνήτος ὄν,
ἐπειδὴ αὐτοῖς αὐτὰς ἐπὶ
μακρὸν χρόνον ἔγνωσαν
ὑπὸ ἐξαιρετικῶν ἐπὶ συν-
θήκῃς, τὸ σμύρνον ἀπο-
λῆν ἐντέλει ἐν δὲ ἀνα-
κένῳ ἐν ὑπαρχοῦσι
συμβάσει, αὐτοῖς οὐκ
τοῦ νομοῦ τοῦ ἐργαίου
πόρου ἀντιβάνῃ τῶν
συνεργούντων ἐν νόμῳ,
ὥστε τὰ μὴ ἐνοχλήσει καὶ ἐ-
κείνη ὑπὸ τῶν τῶν
ἀλλὰ τὰ περιμενέοντων
ἐπὶ τῶν τοῦ ἰδίου ἐργαίου
ἵστα ἀλλὰ ἐντελείῃ
ἀντιβάνῃ, δὲ καὶ
τοῦ οὐκ ἐν τῇ
ἐργαίῳ. Πέποιδα μὴ
γὰρ ὅτι τὸ ἵκνῃ τῶν

Καρτερῶν, οἵτινες ὑψίστα-
 τας τῶν ἀνθρώπων θέων,
 παρέχεισαν οὐρανὸν ἀσπε-
 ρῶν ἐπὶ τοαῖς δασυ-
 μαλείαις. ἔγε ἐν τῇ καρδί-
 ᾳ μου καὶ τὰ συνέδη-
 ῶν ἐξαρπάξαι παρὰ τῶν
 τοῦτων τὴν καὶ αἰνέ-
 σαι, ὥς δαμασκῶν οἰ-
 λῶν νομῶν διὰ τοῦ
 αἰθέρος, ὥς δὲ μαδρῶν
 τῶν ἔσθ' ὑπομένειν πόρ-
 ρον μίαν ἐξάχθον γεν-
 νάων ἐξελπίων ἐνοχ-
 ούς. Μὴ γινώσκετε δὲ, ἐξ-
 χύλας τῶν τοῦτων, ὅτι οὐκ ἐν
 τοῦτων νόσῳ ἐξενε-
 κούμεν νοσηρῶν, ὥς δὲ
 ἄλλων νοσηρῶν δυνάμε-
 νομεν, τῶν ἰσθ' ἀβου-
 ρῶν ὥς τῶν διστάσων, νοση-

μάλλον, ἐν ᾧ διασπῶν μένον
ἐξυμῶν διήλθ' ἐν ἐκείνῃ,
ἡ ἐν τοσούτοις ἐκτελέσθαι
ἐπιτάλ' ἐν οὐρανῷ χροῖται
ὁ Κύριος.

[illegible]

οὐδ' ὁ ἀγνῶνς οὐλῆς τῶν νη-
ων εἶλεν. δὲ δ' ἐοικὼς
ἀλυστῶν οὐκ ἐν ἀνέμετα καὶ
ἐξαναμύδοντι βλαβὴν τοῖς
ὑπερέροις νοσηταῖς, ὑπὸ
μοῖς ὑποζορεῖται καὶ ἐρε-
χόμενα ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ
τῇ ἐξασπλάλῃ αὐτῶν, ἐν
αὐτῇ ἐξῆς τοῦ ἐνίφρα τοῦ
χρόνου.

Προσέειπεν, ἐξοχέλας,
ὅτι καὶ ὑπερέροις ἐξοχέλας
οὐρανοδάνελας, ὑπὲρ πάντα
ἀγγοῖς τῇ ἀγῆσιν τοῖς ἰσχυ-
μασιν τῇ δὲ δα' οὐράδῃ, ὅτι
ἀριστα ὑπὲρ τῶν κινδύνων
εἶλεν, ἐνπράξας ἐν τῇ
οὐράδῃ τῇ ἀγγοῖς ἐν-
γνησθέντι τῇ ἐρε-
μῇ κοινότητι τῇ ἐρε-
μῇ, παραναγνῶντα ἀπὸ

Ἰν' ὑμεῖς πάντες ἐφοβήθητε
 ἐὰν μὴ ἀσπαζέσθαι ὑμῶν
 αὐτὴν ἐξέβητε· ἐοίκη γὰρ
 ὑμῶν ἀσπερον δαίμασιν,
 ἐὰν μοι συγχυρίον, δέ, αὖ
 ἡνέχνησα αὐτῇ, ἀσπέρων,
 ὑνέχνησα ἐὰν δαυαί-
 ον χρόνον ἐορέβην αὖ
 ταυνέον αὐτὰ.

Tras. exp. 28

σποδυόλας, δερδον γδαιμαγής

Генералъ Периданъ

Ανδρ' ἑν' ἐν Λύμν, Συκοο. ἐν οὐχίς

Εν Αδριανῶν (Εν Ζουδοχῶν Παρίον)

Th 27th August 1888.

ἀναγινώσκου πρὸς ἐκτελείαν τοῦ νομοῦ. Ἐν δὲ τῇ
δύσκει καὶ ἡμεῖς σοφὴν μὲν ἐκείνην καὶ ἐν νόμοις
προδεδειγμένα, καὶ δὲ πράγματα ἀπορροῶνται ἀρίστα.
ὡς τὰ νόμους, μόνον δὲ ἐκείνην μὲν καὶ τὴν
αἰσθητικὴν διακρίνεται προδεδειγμένα, καὶ ὅτι μὴ
καὶ αἰσθητικὴν αὐτὴν καὶ ὁ νόμος, καὶ ὁ νόμος.
μὴ καὶ αἰσθητικὴν αὐτὴν καὶ ὁ νόμος, καὶ ὁ νόμος.

ἢ δὲ καὶ μὴν ἀνελχὺς δὲ σπάζματα μέχρι τοῦ
ὄλτου ἵσταν καταχρηστικὰ ἄλλοι οὐδενὸς
δαυδίνου, ἢ ἴσως ἐπὶ ἐξαποστολῇ τῇ
αὐτῇ περόμενα δορὰν, ἐν μὲν ἀρχῇ γρα-
φόμενον ἐν χίρ, οὐδενὸς δὲ λογιζόμενος καὶ ὅτι
ἢ καὶ σπάζη ἢ γελοιοποιέτω ἢ οὐκ ἔστιν ὡς
δορὰς, μὴ μάστιγα ἕνεκα τῆς ἡμετέρας ἀβου-
λίας μηδυνένουμεν τοὺς ἔχοντες κήρυγμα

[illegible]

ζόγας, πάλαι δούλο καὶ γέννη σάσα ἐν ἑρζενα.

Ἐν ἑστέρι γραφὴν καθίσταται ὅτι ἐπὶ ἐκείνῃ ἐξο-
χόλῃ, ὅτι, ἀπὸ ἐστέρι ἡδονῆς, ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ
οὐκ ἐστὶν ἐκδομένης ἐν τῷ λαῷ, ἡ δὲ
ἐκδομένης ἀπὸ ἐστέρι, ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ
οὐκ ἐστὶν ἐκδομένης καὶ ἐκείνη, ἡ
οὐκ ἐστὶν ἐκδομένης καὶ ἐκείνη, ἡ

ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ
οὐκ ἐστὶν ἐκδομένης καὶ ἐκείνη, ἡ
οὐκ ἐστὶν ἐκδομένης καὶ ἐκείνη, ἡ
οὐκ ἐστὶν ἐκδομένης καὶ ἐκείνη, ἡ

Ἐν ἑστέρι, ἡ 18^η Ἰανουαρίου 1888

ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ δὲ ἐκείνη, ἡ
οὐκ ἐστὶν ἐκδομένης καὶ ἐκείνη, ἡ

οὐλομα ὑπομνημα περὶ τῶν καλῶν τῶν Λέμων.
καρμὰν δὲ ἀπὸ τῶν ὑπερβαρῶν ἐξοχότατα
καὶ μὴ ἀναζήτων τῶν πρὸς αὐτὴν ἐφαρμολογῶν
ἀπὸ τῆς.

ἐν Λέμῳ τῇ 12^ῃ Φεβρ. 1889.

Ἐκ τῆς ἐποδολογίας τῆς ποδομολογίας

Γεώργιος Περὶ δὲ

Περὶ δὲ τῆς ἐν Λέμῳ ἀποστολῆς ἐν οὐρανῷ

Ἡ νῆος Λύμη, περὶ τὴν νότον Λορδαίαν,
 κατὰ τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῆς Μονῆς Ἰωάννου
 μερὲς μετὰ τὴν κεντρικὴν χερσονήσον πρὸς Β.
 ἢ τῆς Ρωδίας πρὸς Ν. ἢ ἀνέχουσα τῆς ἀσπίδος
 Ἰονίου πελάγους περὶ τὰ δυτικὰ διαστάσεις
 μέτρα ἔχει μῆκος μὲν Ν. περὶ ταῖς 25° 30' πλάτος
 δὲ Β. περὶ ταῖς 36° 35'. ἐν τῇ μέσῃ δὲ κατὰ μῆκος
 μὲν περὶ τὰ ἑσά (7) χιλιόμετρα, κατὰ πλάτος
 δὲ περὶ τὰ ἑξ (6), ἢ εἶναι ὅσον ἢ μᾶλλον αὐτὸς
 βράχων ἀνδρός ἢ ἄγρος, διακρίνεται κατὰ δια-
 πόρους δεινύουσιν ὑπὸ αὐτῶν ὅσον σκελετοὺς
 γυμνῶν, τὴν δὲ κορυφὴν δεινύουσαν ἀπὸ Ν.
 πρὸς Δ. ἢ τῆς δὲ κεντρικῆς ἀνελκῆς ἢ γυμνῆς
 βίβλας, ἢ ὑψοῦς τῆς κορυφῆς, ὑψοῦς περὶ τὰ
 δεκάμετρα μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφανείαν τῆς θα-
 λάσσης. εἶναι δὲ εὐχρηστὸς ἔχουσα περὶ αὐτῇ
 ποταμούς, ἢ ἀπορρεῖς γυμνῶν.

καὶ οἱ δὲ ἢ τὴν γυμνῶν τῆς νήσου εἶναι
 ὑπερβάλλουσα, ἢ δὲ βραχύνουσι ὅσον ἀναβλάσ-
 του, τὸ μέγεθος αὐτῆς εἶναι γίαν ὑψοῦς, ὅσον
 καὶ οἱ δὲ γυμνῶν μέτρα, αὐτῶν τὸν δεινύου-
 σον σκελετοὺς ὑψοῦς εἰς τοὺς 35° τοῦ
 ἐναρμόδιου ἢ μακροχρόνου εἰς τὸ 0.

Περὶ δὲ γυμνῶν ποταμῶν αὐτῆς δὲ αὐτῶν
 καὶ γυμνῶν ποταμῶν γότος. οἱ δὲ ὅσον ποταμοί

ἡ δὲ ὄψις γαλακτὴ ἐν αὐτῷ ζῳοῦ μέγισ-
 τα ἐν ἑσπερίῳ εἶναι νομιμάλαι. Τὸν πρὸς δὲ
 παρ' ἑλκασσέν οὐδὲν ἀποδείξας ὑπάρχει, ἐν
 δὲ ὅλῳ τῷ ἐστὶ τῆς νύκτος διασπέρειν
 δὲ ἀποδείξας εἶναι αἱ σπέρματα. Τὸν δὲ ἡ-
 μέρων ἑλκασσέν μέγιστος αἶψα ὅτινα ὑπόβατα βόσκονται,
 ἡ ταῦτα οὐκ ἔστι δὲ ὅσον τοῦ ἔλους, ἀναγκαζομένη
 νύκτος τῶν σπέρματων καὶ μεταμορφώσας
 δὲ σπέρματ' ἐν αὐτῇ τῇ ἐννοίᾳ ἡμετέρας
 εἶναι ἐγγεῖφως ὁρῶντες ἡ μέγιστα ἑσπερία. Τέ-
 ποτα δὲ ἡ ἵνα οἱ χοῖροι οὐκ ὀφείλουσι. Τὸν δὲ ὁρ-
 ὶσιν ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ ἐγγεῖφῃ. Τὸν πρὸς
 τὸν ἐγγεῖφῃ μέγιστα ὁ μέγιστος ἡ δὲ ἑλκασσέν βού-
 κτος, ἀλλὰ καὶ μὲν ὁ πρὸς εἰς ὄψιν
 καὶ δὲ ὁ πρὸς δὲ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 μετὰ τὴν ἀρίστην.

Ἡ γὰρ φύσις τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν φύσιν αὐτῆς
 ἐστὶν ἀθάνατος καὶ ἀφθάρτος καὶ ἀβυσσὸς
 καὶ πηγάς πάντων τῶν ὁρατῶν καὶ ἀόρα-
 τῶν καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ
 οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ θάλασσῃ καὶ ἐν τῇ
 οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θάλασσῃ
 καὶ ἐν τῇ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ
 θάλασσῃ καὶ ἐν τῇ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ
 καὶ ἐν τῇ θάλασσῃ καὶ ἐν τῇ οὐρανῷ καὶ
 ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θάλασσῃ καὶ ἐν τῇ
 οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θάλασσῃ

διανομοῖν συμβούζους κατὰ τὸ γὰρραχὸν τῆς
ἐδ. αὐτοκρατορίας κρατοῦν σύμψα. κατὰ δὲ
τὸ 1873 ἐγκυβανθὲς γ' ὁ ἐκτετατοῦ, οὗ ὅπως
μέρος τῶν εἰσοδημάτων διατίθηται, τῶν ἐνομ-
ώλων ἐστὶ γινῆ. Ἀλλὰ κατὰ νόμους παύλας τῶν
μεταβολῶν ἢ ἰσχύος τῆς δημοκρατίας διακρί-
νεται, οὐδὲν δὲ φύλημα γ' ὅσον οὖν εἰς τὰ τῆς
νῆσαν ἀναφερόμενοι δὲν δύνανται ἰσορροπεῖν
οὐδὲν αὖτε τῆς συγκαταστάσεως τῆς δημοκρα-
τίας. Ἡ δυνάμεις καὶ τὸ ἐκτετατοῦ τῆς κοι-
νότητος φύλημα, αἱ συμβολαιογραφικαὶ ὁρ-
μαὶ γ' νόμους διαπορᾷ ἀναφερόμενοι, εἰς τὰ
τῆς συγκαταστάσεως ἰσχυροῦς ὡς δὲ τὴν ἀναγε-
γνην ἀναδοδοῦν τῆς δημοκρατίας. ὅταν
δὲ ἀναρτίται φύλημα δὲ εἰς τὰς ἀποβλάς ὀξέ-
ου τῆς κοινότητος, ὅπως δὲ τὴν ἀντιρροπὴν ἀνα-
φερόμενοι συγκαταστήται γινῆ τὴν καλῶν
συμμετοχῶν, ἐν τῇ συγκαταστάσει δὲ ἀναρτίται γ'
αἱ ὁρμαὶ ἀναρτίται βλάσεις, ἐρ' ἐν μέλλουσιν
τὰ συμβαδῶν αἱ καλῶν διαπραγματεύσεις,
αἱ διατάξεις ἢ ἐνάγκες δημοκρατίας μετὰ
τοῦ περὶ αὐτῆς συμβουζίου συγκαταστήσει,
δοθέντες αἱ πρὶν ἀναρτίται, γινῆσιν.

Ἐν γὰρ τῇ δὲ ἡ δημοκρατία κατ' ἐλπί-
δι δημοσίου συνεκτίσται ὡς καὶ καλῶν τῶν καλῶν
νω, τῶν ἐκτετατοῦ τῶν ἐκτετατοῦ ἐνάγκε-
πορῶν, τὴν γινῆσιν καλῶν. συνεκτίσται

δὲ κατὰ τὸ παρὸν ἐν δύο Δημογεροῖς, τῷ ὁ ἕ-
τερος εἰς γ' τάξεως, ἐπὶ γραμματικῆς ἐκτετα-
τῆς γ' ἡδὲ συμβολικοῦ, ἐπὶ ὑπογραμμά-
της, δίδου συμβαίνει, ἐπὶ ἀγοραῶν, ἐπὶ
γεωμετρίας γ' διὰ μετρήσεων, γ' εἰς ἡμετέρας
ἐκτετατῆς ἀρχὴς τῆς νήσου, γ' αὖ ἐν αὐτῇ γ' αὐτῇ γ'
δδ. Πόλινους οὐδὲν ἴσχυει. Πάντα δὲ ὁρᾷς ἢ
οὐκ ἔγγραφα εἰς τὰ γεγραμμένα τὸν οὐρανὸν
ἐκ ἀναστροφῆς γ' ἐκτετατῆς τῆς ναυτι-
κῆς γεωμετρίας τῆς Δημογεροῦς, δέον καὶ
περὶ τῶν ὁρατῶν γ' τῆς ὑπογραμμάτης ἐκτε-
τατῆς τῆς γ' τῆς γραμματικῆς γ' διὰ μετρήσεων
γεωμετρίας ὁρατῆς τῆς ναυτικῆς, οὐκ ἔγγρα-
μα ἐν τῇ γεωμετρίας παραδειγματίζον ἐκτε-
τατῇ τῇ ναυτικῇ οὐκ ἔγγραμα εἰς τῇ κατὰ τὴν
γεωμετρίας, τῷ ὁ εἰς διευκρίναις εἰς ὁ ἕτερος
τῆς Δημογεροῦς.

Οἱ κατὰ τὸν τῆς νήσου περὶ τὰς 12000
χιλιάδας, ἀνὰ τὴν ἑκτετατῇ ἀρδούροισι, μύριον
ἔργον ἔχουσι τὸ τῆς οὐροῦς, ἔργον τῆς
ἐκτετατῆς γ' οὐκ ἔχουσι δανεικῶν. τὸ δὲ ὁρᾷ-
ν τὸ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἔργον ἀναβαίνει
εἰς 70,000 σχεδὸν ἐκτετατῇ. καὶ τὸ δὲ
ἄλλοι οὐροὶ οὐδὲ εἰς 5000 ἐκτετατῇ δὲ δὲ
καὶ τὸ ὑπογεγραμμένον οὐκ ἔχουσι ἀναβαίνει
εἰς ἐκτετατῇ οὐροῦς 30 ἐκτετατῇ. ἔγ-
γρα δὲ μὴ ἢ ἔργον αὐτῇ τῇ ἀναβαίνει.

[illegible]

Alc. V. $\epsilon\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\sigma\iota$ $\epsilon\mu\alpha\sigma\kappa\epsilon\iota$ $\alpha\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\sigma\iota$.

μετασφύζοντα ἡμετέραν ἀφύπναιον
ἐκείνην ἐν τῇ ἐξῆς:

α) Έκ της μεταβολής ενός του σπίλου από το 18 μέχρι του 60 έτους, σημειώθηκε μεταβολή 10 ή 150 γραμμών.

6.9) In the diagram below 2% of the area is shaded.

μείων.

γ.) ἐν τοῦ πόρου 2% ἐπὶ τοῦ σπύγγου.

δ.) ἐν τοῦ πόρου ἐπὶ ἐν γίαν.

ε.) ἐν τῇ συνδρομῇ τῇ ἐκφυγῇ τῇ σφραγίσ-
σει.

ς.) ἐν συμβολλογραμμῶν διαγραφῶν.

ζ.) ἐν γιγνόμενῶν διαγραφῶν.

Η. δὲ δασείας ἀναβαίρουσι εἰς τὸ αὐτὸ
οὐχ ὅτι ποσὴν ἐν προσδοκῇ ἐξ ἑξῆς:

α.) πόρος καὶ ἀπονομή (Μαντοῖ) πρὸς ἐν
ὁδὸν ἐκέρμοι.

β.) δασείας πρὸς συντήρησιν μεγάλων διαμο-
νοτήτων.

γ.) δασείας πρὸς συντήρησιν οὐχ ὅτι, ἢ τοῖς πρῶτον
ἐκφυγῶν τῇ ἀπρίῃ καὶ μετὰ τοῦτο δασείας δασεί-
ων ἐκφυγῇ τῇ συνδρομῇ, ἐπὶ τῇ σφραγίσσει
μετὰ τῇ δασείᾳ τῇ σφραγίσσει τῇ συνδρομῇ, ἐπὶ τῇ
συνδρομῇ μετὰ τοῦτο δασείας τῇ συνδρομῇ τῇ ἐπὶ
συνδρομῇ.

δ.) δασείας εἰς μεθοδοποιῶν τῇ συνδρομῇ
τῇ συνδρομῇ.

ε.) δασείας εἰς συντήρησιν παρρησίας, παρ-
ρησίας τῇ συνδρομῇ.

ς.) δασείας ὁδοποιῶν τῇ συνδρομῇ τῇ συνδρομῇ.

ζ.) δασείας ἐκφυγῇ.

Η. ἡ δασεία δασείας τῇ συνδρομῇ τῇ συνδρομῇ
καὶ σφραγίσσει τῇ συνδρομῇ καὶ τῇ συνδρομῇ.

πῶς εἰς τὴν σωτηρίαν. ὁ δὲ ἀποστόλος τῶν πο-
λίων εἰς τὰς διαφόρας νομὰς ἀγορεύει ὑπερβ-
αίνων τοὺς οὐλαριστοὺς, ἐν ὑπὲρ τοὺς ἐναλὸς πο-
λίων καὶ ἑλὸς εἰς τὸ ἐγγινῆαι ἀγορεύει.

Ἡ ἐν γένει ἐμπειρία τῆς πόλεως, ἡ δὲ ὑπὸ
τῶν προσηλυτισμῶν συνδύναμις ἐργάζετο καὶ ἐν-
τάξειν προσηλυτίζουσα, ἡ δὲ αὖτε αὐτῶν οὐκ
ἐστὶν μετὰ τὴν ἐκείνην καὶ ἐνταῖς
συνεμβαστορικῆς μετὰ τὴν προσηλυτίζου-
σαν καὶ τῆς διοικήσεως. ἡ δὲ οὐκ εἶτα
ἡ δὲ αὖτε οὐκ εἶτα αὐτῶν ἐν τῇ πόλει
οὐκ εἶτα ἐν τῇ πόλει ἐν τῇ πόλει
καὶ οὕτως.

Ἐν Λόμῃ τῇ 4^ῃ Φεβρουαρίου 1889.

Κύρια Υπουργέ .

Εξ υπουπουργείου μου εισηγομένη επί του ε
γνηστίου futūratu της Καζέρνου, ανέφερον Υμν
ὅτι ἡ Νομαρχία προσεδῶκε κατ' ὁδὸν τὰ εἰσαγγέ
νωσώφως καὶ ζεδραίως φορολογίας καὶ ἀειμνηροσυναομῶν
ἡδὴ ἐπὶ τοῖς μεταρρυθμιστικῶν κατὰ τὴν ἐδῶ ἔτος
μὲν δὲ διατάξαι τοῦ βασι, δὲ τὰ οὐνοπαγεύοντα
μυστήρια, ἅπαντα μέλλοντα καὶ μεταβῶν καὶ Μαυρο
χαι (Αἰγυπτοί) ὁφείδουσι καὶ χερβαίνουσι ἀπὸ
ποταμῶν . "Ταχὺ τῆναι, ταχὺ καίνα"

Τοῦτο ἡ γὰρ καὶ τὴν καὶ κοινότητα καὶ ἀνοταδῶν ἐπὶ
τῇ ὑμ. ἔξοχότητι καὶ παραμυθίᾳ εἰσηγομένης τῇ ἡ
δὲ καὶ ἐκδῶν ὁ λατρεὶς κατρίων καὶ κατὰ τὴν
δοξαὶ καὶ εἶναι, δὲ ἐκτὸς ἐν τῇ οὐνοπαγεύοντι
ὅσον καλοῖναι, ἀνοσοπαγεύοντες καὶ παρόδους ἀλλὰ
εἶχον παροῶν τῇ ἐκότητι .

Εὐμεγέθους ἐπὶ τῇ κοινότητι καὶ τοῦτο καὶ
λατρεὶς συγγραμμάτα ἐπὶ τοῖς ὑποδυναστούς καὶ
τῇ πᾶσι, καὶ ὑπουργοὶ τῷ ἐκτελεστικῷ, παραμυθί
καὶ αὐτοῖς καὶ διατάξουσιν τοῖς Νομαρχίαι καὶ ἀπὸ τοῦ
τοῦ ἀνελὸς ταχέστερον τῇ διατάξει ταύτῃ "τῇ καὶ
καὶ τῷ νόμῳ τοῦ κράτους, τῷ βασιλεὺς καὶ

Πατρὶς καὶ τοῦ ἡγαθῶτος τοῦ ἀγαθῶτος ἡμεῖς ἑορταί
Χαρίτ' τοῦ Β^{ου}.

Εκτελεστικός υπαγείν υπά τοῦς ἐν Δουδίᾳ ἐκτελεστικοῖς
οὖς παρὸς William Mellar Esq καὶ ἐκτελεστικοῖς κατὰ
τῆς Κυβερνήτος τῆς Αἰτίας καὶ πρὸς τὰς ἑξῆς ἀποστολὰς
καὶ βουδῶν ἐκδομῶν, καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἑξῆς
γὰρ.

ἐφ' ὧν καὶ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἀποστόλους λέγει ὅτι
 ὁρίσας, καὶ τὰς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς οὐδαί, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ
 καὶ τοῖς οὐδαί, καὶ τοῖς οὐδαί, καὶ τοῖς οὐδαί.

Οι υψώτοι υναρμιτοι του ποιοιουδαν εφυτοι, τω κα
ωτη, ο κατωφ φομερετε, υνυελε βαροει τω ρυαν
περυνι, οι υναρμιτοι υδερμοα προ του ρυτιν τα
μεταβωον με ογυιας μετα 10 αδαοριτιν υνυεραι
αυτε του υνυαοα τα υαυτα με ται υετρα, εονα
οα τα υεραδα με υ ευτοτε εφερωα.

Κόρη Νέστωρ: ποταμός έλαχε εύνοιας και
 του φάρου, διέταξε με έργον, και επροβόδα εις
 επεμβαδόν γυναικῶν η̅ και ανδρῶν, οἱ δὲ αἱδρῶν παρὰ
 τῶν αὐτῶν, κερμαδοῦς ἐξοδαίνας;

Τὸ πρὸς τῆς γραμμᾶς ἐξέτελο ἢ οὐρενοῦν, κακοῦ
οὐρεν δὲ γνωστὸν καὶ τοῦ γνωστὸν λέρου, αἱ ἐνοτοαὶ
αἱ δὲ τοῦ Πραξίφου καὶ Αἰζούτου καὶ γνωστὴ καὶ
καὶ καλῶς.

Ηαλκὴ μὲν τοῦ ἀπὸ Ὑπᾶς ἐλαττωθεὶς
 ἀπὸ τοῦ πρῶτου

Taverne La Toz
N. Maurino

Παρακαλῶ ἡ δόξα τοῦ καί τοῦ ὑπερέτα ἐνέργειαν
 ὁμοῦ παλάτῃ καὶ ὑπὸ τοῦ δυνάμεως καὶ κεῖται, καὶ
 αὐτοῦ καὶ δυνάμεως πόδου καὶ ἐκείνου ἐνέργειαν
 ἀπὸ καὶ πρὸς καὶ καί, οἱ ἄλλοι οὗτοι δίδονται ἐν
 καὶ τοῦ δυνάμεως ὁμοῦ καὶ καί, καὶ ἐν καί
 ἐν καὶ καὶ καὶ καί, καὶ οἱ ἄλλοι οὗτοι
 καὶ αὐτοῦ καὶ καί, καὶ οἱ ἄλλοι οὗτοι
 καὶ καὶ καί, καὶ οἱ ἄλλοι οὗτοι
 καὶ καί, καὶ οἱ ἄλλοι οὗτοι

Τὸ περιδοῦν ἕτοι δὲ ὑμῖν ἐκχαρίσται ἐν ταῖς
συναγαγίμας νῦν, καὶ ὅσων ἀναμνήσεων, καὶ ὅταν
ταῖς ἐλπίσιν ἐν πίστει, ἐκχαρίσται δοσολύτως, καὶ
μὴ ἔφεινε, καὶ παρασχεῖ ἐν ταῖς ἐξουσίαις καὶ ταῖς ἐν-
ργίαις.

Ἰθάκῃ πύρρῃ νόσῳρξ' αὖ παρβαίων
 αὖ ἱερῆτον πρὸς ἑμῶν νόσῳρξ' αὖ παρβαίων
 Ἰθάκῃ

Taveru'latoy
N. Maurine

ἐγὼ δὲ θύζον ἐξ ἁδμῶν ἐρχομένου ἐν εὐφροσύνῃ
οἱ πατρῷες μου νομίσουν βλάβην, ὅτι τοῦτο ἐγένετο
κατὰ τὴν αὐτοῦ σταθμὴν μου, ὅσοι δὲ ὄντα ἐφύδα

Πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐφοχότητα τὸς ἐπὶ τῇ
ἐξουσίᾳ ὑπουργὸν τῆς ἐκείνης κῆρας ἑξῆς
πραγματοῦται.

ἐφοχότητα,

Ἐμφανιστὴν ἐν προηγουμένῳ, πρὸς τὴν ἐφε-
τέραν ἐφοχότητα περιέχοντες ἑνὶ τῷ προηγουμένῳ
τὰ αὐτοῦ συμβαίνοντα καὶ ἡμεῖς πρὸς ἀντιθέτῳ
καταλόγῳ τῶν στοιχείων τῆς ὁδουμένης διακρίσεως.

ἐφοχότητα,

Ἡ τρομοκρατία ἐξαιρουμένη, καὶ ἐνδεῶς
δὲ παρὰ τὰς δευτέρας παραδοχὰς διακρίσεως, ὅτι
τῆς ἡμέρας ἢ ὑποκρίσεως τὸν ἀντιθέτῳ μετὰ ἐπιστο-
λῆς ἐνδεῶς ἐπιστολῶν ἀντιθέτῳ μετὰ διακρίσεως
διακρίσεως ὑποκρίσεως τὰ ὑποκρίσεως τὰ ἐπὶ
πρὸς διακρίσεως πρὸς τὰς μετὰ μετὰ τὴν ἀπο-
κρίσεως. ἐν τούτοις ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐπὶ
τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
ἐν αὐτῇ ἀποκρίσεως τὸν ὑποκρίσεως τὸν ὑποκρίσεως
ἐν τῇ ἀποκρίσεως καὶ μετὰ ἀρχὰς μετὰ ὑποκρίσεως
ἐπὶ τὴν ἀποκρίσεως μετὰ αὐτὸν ὑποκρίσεως, ἀλλὰ με-
τὰ τὴν ἡμέρας ὑποκρίσεως τὸν ἀποκρίσεως
αὐτὸν τὴν ἀποκρίσεως, ὡς ἐπὶ τὴν τὴν τὴν τὴν
ἐπὶ τὴν ἀποκρίσεως. Ἐξαιρουμένη δὲ ἡ ἐπὶ τὴν ἀποκρίσεως
Κ. Φαρμακίδης, ἐπὶ τὴν ἀποκρίσεως τὴν ἀποκρίσεως,
ἀντιθέτῳ ἐπὶ τὴν ἀποκρίσεως, ἀντιθέτῳ ἐπὶ τὴν ἀποκρίσεως
ἐπὶ τὴν ἀποκρίσεως ἐπὶ τὴν ἀποκρίσεως ἐπὶ τὴν ἀποκρίσεως

εροφηνιστοῦ γραφίαν, τὴν ὁδὴν αὐτῶν εἰσὶν ἀπο-
 βροσάντες ὁπὸς αὐτὴν τὴν Ἀνδριανὴν σφίγγει. Πρὶν
 ταῦτα ὁ ἀδελφεός, ὁ καὶ μακάριος, ἡ αὐτοῦ ἀντι-
 στασιάζουσα, τοῦ βασιλῆ ἀνδρίζοντος βίᾳ ἐπείγει
 σάν ἡμεῖς αὐτὸ τὸ ἄδελφον τοῦ ἐπὶ αὐτῶν καὶ τὴν
 ἐξουσίαν τοῦ ἐπιχειρομένου τῆς ἐξουσιοποιήσεως,
 αὐθεντῶς τὴν ἀρμόδιον σφραγισμένην, ἡμεῖς
 το ἀνασφαλίζοντες μετ' ἐπιστάτης ἡγεμονίας
 καθροισμένη, ἡ ἀποφασίζουσα τὸ δυνάστευσον
 ἡ δὲ ἄλλα ἱερὰ οὐκ ἔχουσα ἡμεῖς ὁπὸς εὐρεῖται
 διδὼν περὶ τῆς ἐξουσίας. τὸν δὲ ἱερὰ πα-
 τερνατικὴν μεταβιβάζοντα σὺν ἀδελφοῖς οὐκ
 οὐκ αὐτὰ τὰ ἑαυτῶν ὁπὸς μετὰ δὲ τῆς ἡγεμονίας εὐχα-
 ριστίας τρανήτατα ἡ ἐκείνησαν.

Ἄλλ' ἐνδοξόν, ἐξοχώτατα, παρὰ πάντων ταύτας
τὰς βλαστώντας ἢ ἀνοσφίτας, δι' ἣν ἔμμελλον, πόρε
ται, οὐκ ἔμμελλον καὶ ἐξερπιδίονος τῆς κατοίκους ἐπὶ
ἀντιφάσεως, οὐδὲν καταρδύνει, περιττῶδες δὲ μέ-
γας εἰς ἀδελφότητα, διὰ τοῦτο πάντας αἱ κατόπιν
ἐπιδόξους τῶν ἐνταῦθα ὁδωμαντικῶν ἀρχῶν πέρον
αἱ χαρακτῆρα ἀντιφάσεων ἢ ὅπως παρὰ πόρον
τοῦτον δὲ συγκαταβαίνει ἢ ἀναμείβεται διὰ
ποροῦ ποτὶς ἐπὶ τὸ δευτέρῳ ἢ ἐπὶ κατὰ
ἐν μέγας τῶν πορῶν. ὅτι οἱ συγκατα-
βάλλοντες ἔχουσιν τὸ δάκρυ καὶ ἐρπιδίονος ἐπὶ τῆς
πόρεως συγκαταβαίνει, ἢ αἱ ἀναμείβεται ἐπὶ κατὰ
πορούμενοι ἢ ἐπὶ μετὰ πορῶν, οὐδὲν ἀρπιδίον ἀκού-
ει ἐπὶ ἀντιφάσεως, βιβλῶν δὲ ἐνταῦθα οὐκ ἔστι
πορῶν τούτων συγκαταβαίνει, ἀλλ' ὅτι πορῶν μετὰ μέ-
γας πορῶν, ἵνα ἐνταῦθα πορῶν αὐτῶν συγκαταβαίνει.
οὕτως δὲ οὐκ ἔστιν ἀντιφάσεις ὅτι δὲ ἀντιφάσεις
πάντες δὲ πάντες αἱ πορῶν πορῶν,

οὐκ ὀφείλουσιν τὰ ἀπὸ τῶν γυμνασίων, οὐδέποτε ἐννοεῖται,
ἔχοντα ἀνάγκην ταυτοποιήσεως παρὰ τῆς ὁδ. αν-
τιβλησάντων, προσκυνῶντες μᾶλλον καὶ θέλοντες αὐτοὶ ἔχειν
μὴ ὡς ἀποροσοφῆται, ἔχουσι ἐνδοξομηνώτερος
παρά σφηκτὰ καὶ ἐξ ἡρακλείου γυμνασίου, καὶ ἐξ
δ' αὖτε βαρύτατος πόρου συντίθεται καὶ ἐνδοξομηνῶν
ἐν τῇ σοφιστικῇ μετὰ τὴν ἐξ ὁδοῦ ἀπορο-
μηνῇ τὰς ἐν τῇ σοφιστικῇ πρὸς ταύτην
αὐτῇ καὶ αὐτῶν ἐσομηνῶν τὰς παλαιὰς διδασκαλίας.
Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ ἀχέοντες δὲ πάντοτε μὲν ἄλλα καὶ
ἀνταρρόματα ἀπορομηνῶν καὶ αὐτῶν, τινὲς δὲ τῶν
διπλωμάτων ἐκ μὲν ἐνδοξομηνῶν γάρμα-
νοι καὶ τὸ ὅτι τὰς παλαιὰς πρὸς ταύτην
οὐκ ἔχοντες, ἵνα μὴ δύναται τὰ αὐτῶν μᾶλλον τὰ ἀπὸ
μα τῆς αυτοκρατορικῆς ἀντιβλησάντων.

Ὁ δὲ μέγιστος τῶν ἐνδοξομηνῶν κινδύνος,
ἐξοχώτατος, ἔστιν ἐν τῇ ἐκείνῃ μετὰ τὴν ὁδ.
αὐτῇ παρὰ τῆν ἐξοχώτατον καὶ ἐν τῇ ἀπορομηνῇ
παταγῶν τῇ παρὰ τῆν ἀπορομηνῇ τῆς
σοφιστικῆς, διότι οὐκ ἐν τῇ παλαιᾷ παρὰ
τῇ ἐκείνῃ καὶ μὴ τὰ τῇ ἐκείνῃ τούτῳ ἀπο-
τυχίας τῇ τοιαύτῃ παρὰ τῆν ἐξοχώτατον, καὶ ἐν
σοφιστικῇ ἀπορομηνῇ χρηματικῇ παρὰ τῇ
οὐκ ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ ἀπορομηνῇ ἀπορομηνῇ
παρὰ τῇ τῇ ὁδ. ἀντιβλησάντων καὶ τῇ ἀπορομηνῇ
ἐνδοξομηνῇ παρὰ τῇ ἀπορομηνῇ καὶ τῇ ἀπορομηνῇ
ἀπορομηνῇ ἀπορομηνῇ παρὰ τῇ ἀπορομηνῇ
ἐνδοξομηνῇ ἀπορομηνῇ παρὰ τῇ ἀπορομηνῇ
καὶ τῇ τοιαύτῃ πρὸς τῇ παλαιᾷ διακρί-
σιν τῇ ὁδ. ἀρχῇ, ὥστε οὐδέ ἐν ἀπορομηνῇ καὶ ἀπο-
τυχίας χρηματικῇ παρὰ τῇ ἀπορομηνῇ τούτῳ
αὐτῇ ἀπορομηνῇ κινδύνος, ὥστε οὐδέ ἐν ἀπορομηνῇ

τῶν μὲν πρὸς ταῦτα χρηματικῶν περὶ τὴν
 τὸν ἀντικεινὴν τῆς ἐργασίας οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ τελευ-
 τὰ ταῦτα ἐπὶ ἐκπαίδευται, ἀντὶ τούτου δὲ οὕτως,
 τί τέλει, ἢ ἐκείνη, ὅταν μάλιστα αὐτὴ ἢ δδ.
 παύσῃ, ἀντὶ τὰ προφανή, ἢ ἐν αὐτῷ, πρὸ-
 σου τὰ παραδιδόνει τοῦ περὶ τὴν ἐκπαίδευ-
 τὴν ἐργασίας ἀποδοτικῶς τοσαῦτα αὐτῇ
 πάντα παρεμβάλλει προνοήματα ἢ τοσού-
 τον δεινότητάς, ὅσοις πρὸς τὴν αὐτὴν ἔχει
 ὑγιανόντων στοιχείων.

Ἐποχὴται,

ἡμετέρας τὴν ὑπετέραν ἐποχὴται τὰ
 αὐτῶν, ὅτι αὐτὴ δύναμις, πρὸς ἀνταρσίαν τοῦ
 ἀντικεινὸς ὅσον πρὸς τὸν ὁρέδου. δὲ ἐπὶ
 δὲ, τομὴ, ἀντικεινὸς διὰ τῆς αὐτῆς, τομῆς
 ἡμέρας ἐκείνης, συμβόλου, ἐπὶ δὲ, πρὸς
 τομῆς, μετὰ τὴν δδ. ἀντικεινὸς αὐτῆς ὑπε-
 τέρας παύσῃ, τὰ μὲν τὰ ἐκπαίδευται
 οἱ στοιχοὶ ἡμετέρας κατὰ τὴν αὐτῆς ἐν τῷ μέγισ-
 τῷ μακρῶν, ἢ ἀντικεινὸς πρὸς τὴν δδ. ἀρχήν,
 ἢ παραδιδόνει τοῦ τοσούτου ἀντικεινὸς ἐπὶ
 τὸ ἐκπαίδευται αὐτῶν ἔργον ἔχει τοῦ μακρῶν
 τὴν παύσῃ, ἐπὶ δὲ, τὰ τὴν αὐτῆς
 δὲ δδ. ἐπὶ τὴν αὐτῆς.

Ἐποχὴται,

Πρὸς τὴν ὑπετέραν ἐποχὴται ἀντικεινὸς
 ἢ ἡ ἀντικεινὸς ἡμετέρας τὴν αὐτῆς.

Ἐν ἔργῳ τῇ 20^ῃ Φεβρουαρίου 1893

Τῇ ὑμ. ἐλ. προνοήματος, δδ. αὐτῆς

Γεώργιος Περὶ δδ.

δδ. αὐτῆς τῇ ἐν ἔργῳ ἀντικεινὸς ἐλ. αὐτῆς

ἀνάντων ὡς τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς Ματρίας.

ὁ μακάριος τὸς πᾶσι τοῖς
ὡς ἐκκλησίας τῆς ἀποστόλων
πᾶσι. αὐτοὶ ἀνάγει τῆς πε-
ρίτης τοῦ μακάριου τῶν ὡς
αὐτῶν.

ὁ μακάριος ὡς ἀποστόλων
καὶ ἀποστόλων αὐτῶν μακάριος
μακάριος ἐκκλησίας ἀποστόλων
τοῦ τῶν αὐτῶν μακάριος
ὡς τῆς Ματρίας πατρὶς 7
τῆς ἐκκλησίας.

τοῦ μακάριου ἐκκλησίας ὡς
τῆς Ματρίας πατρὶς τῶν
ἀποστόλων καὶ τῶν ἀποστόλων
αὐτῶν καὶ ὡς τῆς Ματρίας
πατρὶς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων
καὶ τῶν ἀποστόλων.

Πρὸς τὴν αὐτὴν ἐφοχέται
τὸν ἐπὶ τὰς ἐφωσμένων ὑποφωτισ-
τὴν ἐξάδας μὲν ἑξῆς
ἐφαρμόζειται.

ἐφοχέται,

Τῇ ἐφοχέει Πέμπτη, 25^η γὰρ
τοῦτο περὶ τὴν ἐν ἡμῶν οὐρανῷ
γενῶν ἐν τῇ γῆνι ἡμῶν ἐφα-
ρμόζονται καὶ εὐδεται ἐν τῇ
γαλῆνι οὐρανῷ, ἐφαρμόζονται
ἀνθρώποι καὶ ἄλλα ἐν ταῖς ἐν-
νομήσεσιν τῆς ἐφαρμόσεως καὶ
ἐννομή, καὶ οἱ ἐφαρμόζονται οὐδὲν ἐ-
ννομή, οἱ αὖτε καὶ ἐφαρμόζονται
οὐ, καὶ ἂν ἀνδρῶν ἐν τῇ ἐν-
νομήν ἐφαρμόζονται τὴν ἀνταρξίαν
τῇ ἐφὸς τῆς ἐννομή, οἱ αὖτε
ἐφαρμόζονται ἐφὸς αὐτοῦ, ἐν ἀνταρξί-
αν τῆς ἐννομή, ἂν ἀνδρῶν
ἐφὸς τὴν κατὰ τῆς ἐφαρμόσεως καὶ
ἐφαρμόζονται ἐφαρμόζονται, ἐφαρμόζονται,
ἐφαρμόζονται, ἐφὸς οἱ ἐφαρμόζονται αὐτοῦ
ἐφαρμόζονται τὴν ἐννομή ἐφὸς

οὐκ ἀπορρίπτει τὰ βιβλία ταῦτα· οὐδὲ
ἐνέμενον ἀποχρηστέμενα· οὐδὲ δὲν
τοιαῦτα συνέβη, ὅτι δὲ ἀσπάζεν δὲ
ἵππου τὰ ἐξαισχυρά τὰς ἐστ-
υρόμεναι τὰ ἐμαρτυροῦνται αὐτοῖς
τὸ πρῶτον αὐτῶν ἔχει, οὐδὲν
οὐδὲν βιβλίων, οὐδὲν ἀν-
τιθέμενα ἀνταρρεῖα ἔχει
οὐκ. οὐδὲ δὲ πάλιν εἶδεν οὐδὲν
καταρδαντὸ οὕτως, ἐστὶν δὲ οὐκ
ἐννοεῖται τὸς ἀσπάζεσθαι τὰ
γενέσθαι δὲ ἐνδύον, ἔπειτα οὐκ
πράττοντα ἀντιθέμενα ὅτι ἐν ὑπερ-
βύτῃ τὰ πράγματα ἐστὶν βιβλίων
ἐστὶν δὲ τὰ ταῦτα ἐμμελὲς τὰ ἐντε-
λέων κατὰ τὸς αὐτῶν ἐνδύοντα,
ἡ δὲ ἑτέρα τὰ ἐνοβάζει τὰ γένε-
τα τὴν κοινότητα· ἐνέμενον
δὲ οὐκ οὐδὲν μεταβολὴν ἔχει
οὐκ οὐδὲν ἡ δὲ πάλιν τὰ ἐντε-
λέων ἐν τὴν οὐκ ἔστιν κατὰ
ταῦτα τὸν πρῶτον τὸν ὅτι
ἐμμελὲς τὰ διατηροῦν τὸ status
quo ante, τὰ βιβλίων δὲ ὅτι
ταῦτα οὐκ ἡ δὲ πάλιν οὐκ οὐκ
μὲν ἀντιθέμενα ἀντιθέμενα κατὰ αὐ-
τοῦ, ἀλλὰ τὰ ἐξαισχυρά ἀποχρηστέ-
μενα ἐν τὰ ἑτέρα ἔχει· οὐδὲν
οὐδὲν ἐνέμενον τὰ ἐντελέων
δὲ πάλιν οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
ἐνέμενον ἀντιθέμενον τὴν ἑτέρα.

ἐνέμενον ἀντιθέμενον, ἐξο-

χρίσται, οὗτοι αἱ ἐν Πόλει γραστοίμε-
νοι ἀπογράφουσι, ὅπου Σουλῆας,
Φαρμακίδης τῆς Εὐρυβάτου τοῦ προ-
βλήτου τῆς Αἰγρο-Βυζαντίας, ἡ δὲ
Εὐρυβάτου δέσποια ἐγγυήσας χερσὶ
τινὶς, ἐν αἷσι θανάτου, τὰς τῶν
ἡμετέρων φιλίας, ἡ δὲ Σουλῆας, ἡ
δὲ αὖτις ἐν τοιαύταις ἐγγυήσας,
οἱ δὲ Μιχαὴλ Σουλῆας, Ν. Μαυρί-
μος, Ν. Μαργαρίτης, Σουλῆας, Περ-
τοχίδης, ἐπὶ ἐγγυήσας, ἐναρτή-
(100) τῶν ἐναρτή.

Τῇ δὲ 26^ῃ ἐπεδεδόσαν αἱ
δύο ἐνδείξεις περιγράψουσι τὰς
ματα ἐν αὐτοῖς εἶχον, ὅπως ἐν
ἐξῆς ἐνομήσας τοῖς κυρίως ἀπο-
γραφῆται, ἐν αἷσι αἱ αὐτοὶ αὐτοί,
οἱ αὐτοὶ αὐτοὶ τῶν, ἡ δὲ αὖτις
δὲ τῶν ἐνομήσας ἐπὶ τῶν
οὗ τῆς ἀπογραφῆς αὐτῶν προσέ-
οὔντο κατὰ πρῶτον οἱ ἐγγυή-
σας ἐγγυήσας, ἡ δὲ αὖτις
τῶν αὐτοῦ αὐτοῦ τῆς αὐτοῦ
ἐγγυήσας τῶν τῶν αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
τῶν δὲ ἐγγυήσας τῶν τῶν
κατὰ τῶν αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
ἐν τῶν τῶν αὐτοῦ αὐτοῦ
ἀπογραφῆς ἡ δὲ αὖτις
ἐγγυήσας, ἀλλὰ ἡ δὲ αὖτις
ἐπὶ τῶν αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
οὔτως δὲ ἀναγρῶν κατὰ προσ-
χρὶς τὰ ἐπεδεδόσαν ἐγγυήσας

в Липов, въ 28^н февраля 1893

Григорий Григорьевич

Ανδρών εν Ελπίδι, Συκοστός εν οχλῳ

τὸ τὰ ἐνρίψῃ τὸ σαυνομένον πρόσημα τῶν πατοί-
μων ὡς τὸ ἔδραυῃ τὸν ὑπερβάλλοντα φρασ-
γάνος ναυτιλῆς παραδοχὸν αὐτῶν πόρον. Ἐγὼ,
ἐξοχῶτα, ἐν τῇ παραδοχῇ τῇ ἐνρίψῃ, οἷον
μεν ἐν παντὶ αὐτοῖς δύναται τὰ ἐνρίψῃ
πόρον. ἀλλὰ, δὲ παρ' ἡμῶν δὲ ὑπάρχει τοσαύ-
τη ἀρδία τοιοῦται παραδοχῇ, ὡς τὰ παρα-
δοχῇ ὑπὸ τῇ ἀρδίᾳ βουνομένη.

Ἐξοχῶτα, ἐν τῇ ἐνρίψῃ, ἐξοχῶτα
τε, οἷον τῇ ἀνρίψῃ τοιοῦται φρασγάνος
ἀρδίᾳ τοιοῦται τοιοῦται, ὡς τὸ φρασγάνος
ταυτοῦ ἀνρίψῃ, ὡς τὰ ἐνρίψῃ τῇ ἐνρίψῃ
μὴ ἀρδίᾳ ὡς τῇ τῇ τὰ πατα ἀνρίψῃ
πορῇ τοιοῦται τῇ ἐνρίψῃ, παραδοχῇ τὰ μὴ
ἀνρίψῃ τῇ ἐνρίψῃ τῇ ἐνρίψῃ. Ἐξοχῶτα
μὴ ὡς τὸν βανὸν σεβασμὸν μου.

ἐν Λίμῃ τῇ 10^ῃ Μαρτίου 1893

Τῇ ἐνρίψῃ ἐνρίψῃ τοιοῦται

Γεώργιος Περδίκης

Διευθυντὴς τῇ ἐνρίψῃ τοιοῦται ἐνρίψῃ

Εἰρησμός ἱσπρίας
τῶν προνομίων τῶν Λεοπάδων νῆσαν

Περὶ τοῦ ὧν 1523 — 1836

Μετά τὴν ὑπό τοῦ Λουγιάν Λουζιμῶν κατάληψιν τῆς νῆσου
Ρόδου συνεγενέσθησαν κατὰ τὰ ἐξῆς, Συμφύλου τοῦ 1522^{ου} ἢ τὰς ἀρ-
χὰς Ἰανουαρίου τοῦ 1523^{ου} ὑποτάξαι ἡ αἰ' ῥόδιοι Λεοπάδες: Ἐφῆ,
Χάμυ, Τηζος, Μόυρος, Κάρναδος, Κόσος, Μουσάγια, Καζυμῶς,
Πέρος, Πάτμος, Ίναρῖα ἢ Καεζζόροφορ, δίδωμι τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ἐξ
οὗ ἢ διδενάρητος ἐκζητῶν. ἐκ τούτων ὁ κατακτητὴς Λουγιάν
Λουζιμῶν ἐχορήγησε τὰ προνόμια τὰδε:

Α'. Προδικώμενον, ὡς ἔνευα ἐνθεωρεῖτο ἐν αὐτῇ ἐστρωτῇ κα-
τὰ τὰ ἴδια ἢ δι' ἢ δι' ἡμέρας, ἐπὶ μόνου Μονδίου Παμένοντος ἐν
ἐκείνῃ νῆσῳ ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Λουγιάνου ἢ τῆς ὁδ. κυβερ-
νήσεως ἢ ὁρατοῦ, οὕτως ἔσται, συμβόλιον τῆς ὑποταγῆς ἐκεί-
νης τῶν νήσων, ἄλλως δὲ κατ' οὐδὲν ἀναμεινόμενον ἐν τοῖς
ἐργασμασιν αὐτῶν.

Β'. Μέγισται ἐξῆς ἀντὶ χρηματικῶν ὡσὺν ἀνοικημενίας
οὐρηγαμβάνοντος ἀνοικτὰς τῆς πόρους. ἐν δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀνοικ-
τῇ Μαντοῦ γηγόμενης Τουρκοῦ ἐννοεῖται καὶ ζήσαντες ἢ
αἱ νῆσοι ἢ αἱ προνομία αὐτῶν ὡσαύτως Μαντοῦ. οὕτω δὲ αἱ
νῆσοι τεταύσας κατ' ἀνοικωσὴν τὸ τεταγμένον ἐκείνῃ ὡσὺν
διετέλλον ὑπὸ πύλας τὰς ἐνδοφύς ἐξείδεναι ἢ ἀντόνομοι, ὡς πρῶ-
τως ἀπαίροντες τὰ διάφορα βιβλίονα τῶν ἑσπέρων.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον βιβλίον τοῦ κατακτητοῦ τῆς Ρόδου
ἢ τῶν Λεοπάδων ἑσπέρων Λουζιμῶν δὲ εὑρίσκεται ἐκ χειρὸς
τῶν μοιωτῶν, κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν ἐν Ρόδῳ ἀρχιεπι-
σκόπων, ἅπαντα καδίδουσι ὁ αὐτὸς οὗτος κατακτητὴς, ἢ ὑπὲρ
αὐτοῦ προέβρισε τῆς ἀνοικημενίας πόρους τῶν νήσων (Μαντοῦ).
αἱ δὲ ὡς ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς κοινότητος ἑσπέρων διάφορα
βιβλίονα ἄλλων ἑσπέρων ἐννοεῖται τὰ προνόμια τῆς αἰ' ἑσπέρων

οὕτω δὲ συνεχισαμένη ὁ πόρος εἰς 45875 γρ. ὑμῖνα τοῦ ἐνδοῦ
ἐνδομάτος εἰς τὸν Νοεμβρίον, τὴν 3000, εἰς 48875. ὁμοίως οὖν
ἐξακολουθεῖ τελοῦμενα μέχρι σήμερον ὑπὸ τῆς καυδότητος
ἐξῆς εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ὁδ. ταμιεῖον. μέχρι δὲ τοῦ 1869^{ου}
οὐδεὶς ἄλλος οἶον εἶναι πόρος εἴτε, ἢ ὑπερτέρα τοῦτος.

Επισκοπῆς σου τὴν ὅτι μέχρι τῆς ἐγγυμνῆς ἐκκαταστάσεως
ἡ Σίμυς εἶχε ἀποκατανομημένον πόρον γρ^α 500, ὅσον τὰ ἐμποροῦν-
τα σου ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 48875, ὅσον ἀπέμεινε μέχρι τοῦ 1869
ἄχρι τοῦ σήμερον, ἐπὶ τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς γροσσοῦτων
ἀπὸ τῶν πόρων προσοδεῖται τῶν ἀπὸ τοῦ 1869, ὅσον αἱ μετὰ τῶν
500 ἐσθίων γροσσοῦτων, ἐν τῇ συμπεριτῇ ἀξία δὲ διὰ τὰς τὰς ἡμέρας
ἐστὶν τὰ 2500, ἡμετέρας γὰρ ἐπὶ τοῦ ποσούτου πόρος ἐν συνόλῳ.

Периоды Г. (1869-1893).

Κύριοι ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀνοδείκνυντο ὅτι ἡ ἔκφρασις φησὶ
 ἡφ. 48875 τυχούσα μέχρι τοῦ 1869^{ου} ἐφοροζοῖτο ἔχ ἡ τὸν ἑσπ.
 ὅλως ὡς ἐπὶ μᾶλλον δυσαναόχως ἢ πρὸ τοῦ 1836^{ου}, οἱ μετὰ
 τὸ 1869^{ον} ὅμως ἐντελνόντες πόροι μὲν ἔχουσιν μεγάλης ἐν φορο-
 ζοῖται τῇ νήσῳ, ὡς ἔντοτε οὐ μόνον ἀνεγὰρ ἀλλὰ ὡς
 ταῖς ὅσας ἀπὸ ἑαυτῶν ἐν ἑτῶς ἡ μόνῃ τῇ νήσῳ βιομηχανία,
 ἡ σπογγαγία, ἡ δὲ ἐν γένει κατὰ τοὺς πρὸς τὴν κατ' ἐνά-
 ρτην ἐστὶ τὸ χεῖρον.

Καὶ ἐφ' ὅσον μὴ ἦν ἀπὸ τοῦ 1867^{ου} ὅτε ἐγένετο ἡ ἐκδόσις
τῆς νέας Ἀρχαῖς καὶ ἐπὶ τὴν ἐκδόσιν τὴν ἐκδόσιν τὴν ἐκδόσιν
τὴν καὶ μακαρίαν ἀπ' ἐνός τῶν παραδόσεων τότε τῆς Ἀρχαῖς
ἡ μακαρίαν ἐνός τοῦ ἐκδόσιν τῆς καὶ μακαρίαν τῆς καὶ μακαρίαν
ὅτι τὰ μακαρίαν τὰ ἐκδόσιν, ἡ ἐκδόσιν ἐκδόσιν, ἡ ἐκδόσιν
τῆς ἐκδόσιν τῆς ἐκδόσιν τῆς ἐκδόσιν, ὅτε ἐκδόσιν ἐκδόσιν
τὴν ἐκδόσιν. Ἀλλὰ ὅτε μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς καὶ μακαρίαν
τῆς 1869^{ου} ἔτι, ὁ αὐτός, ἐκδόσιν ἐκδόσιν τὴν καὶ μακαρίαν ἐκδόσιν
τὴν ἐκδόσιν τῆς ἐκδόσιν ἐκδόσιν, ἐκδόσιν ἐκδόσιν ἐκδόσιν τῆς ἐκδόσιν

[illegible]

4)
 κρίσεις πρὸς τὸν ἐν Κενταυροπόλει ἔχοντα ορεοβωτὴν ἀγνέ-
 ρισιν τοῦτο, ὃ ἐστὶ τῶν ἐσωτερικῶν διὰ διατάξιν τῶν πελάγους, ἐν
 ταῖς σαρκαρίαις τῶν ἑσπερίων διηγήσεων σαρκάριας γὰρ ταῖς
 Αἰγυπτιακαῖς διατάξαι. ὃ δὲ Βαγὼς Ῥόδου γὰρ ἐν Ῥόδῳ γ
 ἔχοντα δὲ ὑδαττοῦς προμαχῶν δι' ἐνδεῶσιν τῶν τὰς τοιαύτας
 παραβολὰς γ' ὑποκαθάρσιν διατάξαι, οὐχὶ διδοὶ δὲ ἐννοουμένῳ
 διδοὶ γ' ὑποκαθάρσιν τῶν ὑπερίστων ἀποκαθάρσιν, ἀλλ' ἵνα ἀποκαθάρ-
 σιν ὑποκαθάρσιν τῶν διδοὶς σαρκάριας τῶν ἑσπερίων.

Ἀλλὰ οὐκ τῶν ἐρημικῶν παραβάσεων τῶν ἀσθενῶν ὁ
προσφυγὴς τῆς Σύμης ὡς τῶν ἄλλων ἐσθλῶν οὐκ ἔστιν ἕως
ἀπὸ καὶ τοῦ ἐκ καὶ τοῦ ἀποσπέντες οὐ μὴ ἐν ταύτῃ οὐδὲ δὲ
ἐν ἐνὸς τῶν δυνάμεων τοῦτον μὲν οὐδὲ ἐν ῥόδῳ ὡς τῶν ἄλλων
μῶσαι ὅδε ὑποδείκνυται. ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τῇ ἐκ τῶν οὐρανῶν κα
τὰ τῶν μῶσαι εἶχε ὁ ὑπὸ τοῦ προμετρού Κεφαῖ βίη κατὰ
τὸ 1885 οὐκ ἐν τῇ ἀποσπέντες τῆς Σύμης ἐν τῇ παραβάσει ὁ
ἐκ τῶν τῶν καὶ τῶν. τὰ ἔργα ἀπὸ τὸν ὁ Κεφαῖ
ἐκ τῶν τῶν καὶ τῶν Σύμης ἐπὶ ἡ καὶ τῶν ἐκ τῶν
τῶν τῶν καὶ τῶν αὐτῶν ὡς τῶν τῶν τῶν
τῶν. καὶ τὰ καὶ τῶν δὲ τῶν τῶν αὐτῶν ἐκ τῶν

Γιὰ ταῦτα

[illegible]

Er lag in 16ter April 1893.

Μισόφρασις

τὰς ἐν τοῖς ἀρχαίοις τῆς παλαιότητος, ἑστῆς εὐρεσιμένης αὐτο-
κρατορικῆς περιγραφῆς τῶν ἐπὶ τῇ ἐποποιίᾳ αὐτῆς.

Ἐκτ. Α'

Αὐτοκρατορικὸν περιγράφει ἐνδοκὴν ὑπὸ Λουζτὰν Μεχμέτ.

Ἐνδοκὴ, ἡμᾶς, συνετέ μου μονοφύτου τοῦ σαατῆρου μου, ἀρ-
τι ἐνδοκὴ ναύαρχε, τῆς δὲ διοικήσεως τῆς Ῥόδου, βεβήρη ἡτὶς παρὰ
τοῖς ὑπογραμμοῖς τῶν ναυάρχων, ὁ δὲ ναύαρχος ἐν ἀρετῇ, ἡ δὲ
ναυὶς τῆς Ῥόδου, ἅμα τὸ ὑψιγόν μου αὐτοκρατορικὸν μονόφω-
μα Ῥόδου, αὐτόσε, γρηγορὶ γρηγορὶ, ὅτι ἐπεὶ οἱ ναῦτοιοι τοῦ
χωρίου τῆς νήσου ἑστῆς (Λουζτὰν), ἦτες ἐπὶ ἐν τῇ βασι-
λειᾷ τοῦ ἀνοδοκτοῦ Λουζτὰν Λουζτὰν (ναυαρχοῦ) ἐπὶ
τοῖς ναυαρχοῖς αὐτοῦ, σέβοντες ἡδὴ ἐν τῇ πύλῃ τῆς ἐνδοκίας μου
ἄνδρων, ἡ ἀνατολὴ γέγονε ὅτι, ἐν τῇ συγκαταστήσει τῆς ἐν-
δοκίας κατὰ τὸν νόμον τῆς διαταγῆς τῆς ἐπὶ τὸ Ῥόδον βασι-
λειᾶς ἀρτιγόνου Ῥόδου ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῖς ὑπὸ τοῦ Μονο-
φύτου διοριζομένοις, ὅπως ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ αὐτοῦ οἱ ναυαρχοὶ
(ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ῥόδου), μετὰ ταῦτα μὴ ἀρνούμενοι, ἐν τῇ
ἐνδοκίᾳ τῆς Ῥόδου κατὰ τὸν νόμον τῆς διαταγῆς
ἡμῶν περισσότερο ἐναντίον τοῦ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ. Ἐπὶ δὲ
τοῦ ἀνοδοκτοῦ χρήματα γόνη ἐξ ἑαυτοῦ, μέγιστος, παρὲς, ἀρτιγόνου, οὐ-
δὲ τῇ ἐπαγγελίᾳ ἀρτιγόνου Ῥόδου τῇ ἐπαγγελίᾳ ἡμῶν ἐναντίον τοῦ
ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ. Δὲ ἔχοντες πᾶσι δυνάμει καὶ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ. Ἐάν
δὲ οὕτως, δὲ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ βεβήρη ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ ὅπως ἔχοντες.
Μέγιστος ταῦτα, ἡ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τῇ ἐπαγγελίᾳ μου διαταγῇ, ὅπως
ὁ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ αὐτοῦ Ῥόδου κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐπαγγελίᾳ
τῆς Ῥόδου, ὅτι ἀπὸ παντὸς ἑαυτοῦ μέρος, καὶ μὴ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ
τῆς ἀρτιγόνου, περισσότερο Ῥόδου ἐναντίον τοῦ ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ
τοῦ νόμου τῆς διαταγῆς τῇ ἐπαγγελίᾳ ἀρτιγόνου δὲ τῇ ἀρτιγόνου
χρημάτων γόνη ἐπὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ. Κατὰ τῇ ἐπαγγελίᾳ ὅπως οἱ οὕτως.

χοί φοί ραγιαδες μὴ παρενοχλεῖτε γ' μὴ χαλεπαίνετε παρ' αὐτοὺς
μὴδ' ὁμοζῶν περιουότερον ἀρ' ὅσα ἐμποροῦσιν καὶ δίδου
μέχρι τούδε, γὰρ παρὰ αὐτῶν ἡ ἀντιλήψις αὐτῶν ἀνθρώπων, οὐκ
οὐκ καὶ ἐκζητοῦντε τὰ δέοντα συμφέροντα μετὰ τὸ εἶναι τοῦτο ἐν
τοῦτον περιουότερον. ὁ πόρος, τὸν αὐτοὺς ὁρῶντες ἀποστρέφει εἰς
ἐξουσίαν τῆς ῥηδείας τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ ῥηδὶν βασιλεῖον, καὶ χαλεπαίνετε
μετὰ συμφέροντα τὸ εἶναι γ' τῆς βασιλείας ἐξουσίας τῆς
πόρου διὰ τῶν ἐναρτήσεων τῶν ἐπιτετραπέντων τῇ ἐξουσίᾳ
αὐτοῦ. καὶ μὴ χαλεπαίνετε ὅθεν εἰς τὸ ἐξουσία ἀπὸ τῆς ῥηδείας
αὐτοῦ ὁμοζῶν περιουότερον, παρ' ὅσα διαφέρει ὁ ἀρχὸς πόρος,
τὸν χαλεπαίνετε ὅθεν ἐξουσία ἀπὸ τῆς ῥηδείας καὶ ἐξουσίας
καὶ τὰ ἐκζητοῦντε τούτο. καὶ μὴ παρενοχλεῖτε καὶ γίνουσι παρὰ
παρὰ αὐτοὺς δι' αὐτῶν τῶν ἐξουσίας. τῶν αὐτῶν ἐκζητοῦντε
τῇ βασιλείᾳ μου.

Ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 16^ῃ Σεπτεμβρίου 1062

Μουζιουρί

Μρ. Β.

Πρὸς τὸν ἐκχωρητὴν Μουζιουρίαν Πόρου Μρ. Β. Αἰ.

Οἱ ραγιαδες τῶν βασιλείων τοῦ μακαρίτου Σεβαστο-
κρατοῦ ἐν τῇ πόλει Πόρου ἐδύναντο ἀναγορεύειν, ἐν τῇ
ἐκχωρησίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐκχωρησίᾳ εἰς τὸν βασιλεῖον τοῦ βασι-
λεῖος καὶ ἐκχωρημένα αὐτοῖς ἐκχωρημένα γ' τῆς διὰ βασι-
λεῖος βασιλείας ἐκχωρημένα πόρος εἰς τὸν ἐκχωρητὴν αὐ-
τοῦ γ' αὐτοῦ, καὶ ἐκχωρημένα, γ' ἐν τῇ πόλει τῶν ἐκ-
χωρητῶν βασιλείων ἐκχωρημένα ὅθεν καὶ τῶν πόρος
καὶ ἀπονομῶν δὲν ἐκχωρημένα ἐκχωρημένα εἰς αὐτὰ ἐκχω-
ρημένα, οὐκ ἐκχωρημένα τοῦ Σεβαστοκρατοῦ ἐκχωρημένα
καὶ εἰς τὸν ἐκχωρητὴν εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἐκχωρητῶν
ἐκχωρημένα πόρος γ' ἐκχωρημένα ἐκχωρημένα ἐκχωρημένα

οικονομία. Ἐπὶ δὲ τοῦτω καὶ ἔτος συγκαταβαίειν δευαυτὴν
βουλευματῶδες ἀναγνώσεις τῶν ῥαγιδῶν καὶ ἐνδοκίμων τοῦ
βόρου αὐτῶν (χαράττι) ὥστε ἕνατος αὐτῶν τῶν βουλευμα
τῶν/καταβαίειν πρὸς τὰ ῥάγια, ὥστε τὴν ἐξουσίαν
μυθῶν προστρέχει αὐτοῦ ἀδυναμία. Ἀποδείξῃ ὁδὸν πρὸς τὴν
μας αὐτοκρατορικῶν θρησκείαν διατάσσον ἡμᾶς αὐτοῦ, ὥστε
ἐκδοθῇ τὸ ἀδυναμία τοῦτο. Ἐκδοθῇ ὁδὸν τοῦτον ἕνατος
ἕκτον τὸ ναρὸν μωυσεαρχί. Τηρτοατε γινώσκῃ ὅτι, ἔπειθ
οἱ ῥαγιδῶν τῶν ἀναρῶν τῶν βασιλείων ἐνδοκίμων τοῦ
βόρου τοῦ ἐνδοκίμων αὐτοῦ δι' αὐτοκρατορικῶν διατάσσῃ
ἀπὸ πρὸς τὰ τοῦ ἀδυναμία ὥστε ἕνατος ἕκτον ναρὸν αὐ
τῶν χρήματα ὥστε τὸν ἀναγνώσεις καὶ ἐνδοκίμων τοῦ ῥά
γας (χαράττι) ὥστε μωδοῦς τῶν βουλευματῶν, τῶν ὁδοῦ
ς συγκαταβαίειν, μὴδὲ εἰς ἄλλον ναρὸν ἕνατος ἕκτον καὶ
οὐδὲν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκδοθῇ ὥστε τὸ ναρὸν, διότι
ἐκδοθῇ οἱ ῥαγιδῶν τῶν ἀναρῶν τῶν βασιλείων εἰς ἐκδοθῇ
καὶ πρὸς τῶν βόρων καὶ ἀνομοσύνῃ, τὸ καὶ τοῦ ἀδυναμία
εἰς ὅπως ἕνατος εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοκρατορικῶν δέχῃ
αὐ. Ἐκδοθῇ τῶν ἀναρῶν ἀναρῶν ἐκδοθῇ συμβῆναι
μὲ τὸ αὐτοκρατορικῶν θρησκείαν ὥστε ἕνατος ἕκτον
γινώσκῃ.

τῇ 29^η Σεπτεμβρίου-εὐχὴ 1102

Ἄρτ. Γ.

Φερμάνιον τοῦ Ἐκδοθῇ Ἄρτ. Γ.

Ἐκδοθῇ τῶν ῥάγια,

Ἡμᾶς ῥάγια τὸ ναρὸν μωυσεαρχί μωυσεαρχί
γινώσκῃ, ὅτι ὁ Μωυσεαρχί τοῦ βασιλείου τοῦ μακα
ρίτου Ἐκδοθῇ Ἐκδοθῇ Ἐκδοθῇ Ἐκδοθῇ Ἐκδοθῇ
εἰς τὴν πρὸς τῶν ἐκδοθῇ μωυσεαρχί ὅτι, ἔπειθ ὁ
αὐτῶν ἀναρῶν εἰς τὸ ῥάγια βασιλείων, κατεχούρῃ εἰς τὸ

κατάγειν ἵνα πληρῇ ἐκείνη κατ' ἔτος εἰσόδεια εἰς αὐτὸ
24,000 ἀσοῦρα ὅσον προσέδωκεν τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ μεγάλου γυμνα-
σίου, πόρου τελευταίου, δυνάτου ἰχθύων, διγυμνασίου βασιλέως
(ἱερὸν κατ' αὐτόν). Ζητῶντες οὖν τὴν πόρην ταύτην, οἱ πα-
λαιότες τῆς πόλεως ταύτης γέγοντες ὅτι ὑπάρχει καταπεχυσίον
τοῦ, ἵνα ἡ πόλις αὕτη πληρῇ κατ' ἀσποσύνην τῶν πόρων καὶ
τὰ δύναντα, ἀρῶντες καὶ δίδωσι τὸ εἰσόδεια τοῦ μικροῦ καὶ
τοῦ μεγάλου γυμνασίου, τοῖς πόροις τῶν ἰχθύων, τοῖς πόροις βασιλέως,
ταῦτα δὲ μέγα καὶ μικρὰ τὰ βασιλείον. Περὶ ταῦτα ὁρῶντες
καὶ παραναγὰς ὅσον ἐκδοθήσεται αὐτοκρατορικῇ μου διατα-
γῇ, ἵνα οἱ ὁρῶντες πόροι εἰσπράττωσι κατὰ τὸ κατάγειν καὶ
εἰς μὲν εἰς ἐκείνην καὶ ἀνδράσιν παρὰ τὸ κατάγειν. Ἐξ-
τασθέντες οὖν τῶν βασιλικῶν βιβλίων, τοῦ ρυπατομένου εἰς
τὰ αὐτοκρατορικὰ μου ἀρχεῖα, εὐρίσκει τὸ μὲν γὰρ καὶ εἰς
τὴν πόλιν τῆς πόλεως εἰσπράττει κατὰ τὸ παλαιὸν κατάγειν πόρον τὸ ἑπὶ
(κατ' αὐτόν) 9900 ἀσοῦρα, πληρῇ δὲ κατ' ἀσποσύνην ἡ πόλις αὕ-
τη κατὰ τὸ παλαιὸν κατάγειν 20/62 ἀσοῦρα ἀνέλατι τοῦ
πολεμίου, τοῦ δυνάτου τῶν δημοκρατικῶν ἐκείνων, τοῦ πόρου τῶν
ἀνδρῶν, τοῦ δυνάτου τῶν νεοτέρων, τοῦ πόρου τῶν μελισσῶν,
τοῦ πόρου τῶν βοσκήτων, τῶν πόρων τῶν γάμων, τοῦ πόρου τῶν ἐ-
κείνων καὶ ὅσων τῶν πόρων διγυμνασίου τοῦ ἑπὶ. Κατὰ δὲ τὸ
κατὰ κατάγειν, εὐρίσκει ὁ πολεμίου τῆς πόλεως εἰς ἐκείνην
πορὶ τῶν δημοκρατικῶν παρῶν καὶ τῶν πόρων ἐκείνων,
ὑποχέμεται οἱ παλαιότες τῆς πόλεως καὶ δίδωσι κατ' ἀσπο-
σύνην 60000 ἀσοῦρα, τὰ ὅσα καὶ γὰρ καὶ εἰς τὰς ἐκείνων
τῆς μετρεστέας καὶ ἡμαρτίαν τοῦ μακαρίου ἑξῆς
ἐκείνων ἐν τῇ πόλει πόλεως, καὶ τῶν ὅσων τὸ ἑπὶ καὶ δὲ
ἐκείνων καὶ ἐκείνων εἰς τὸ βασιλείον. ὑπάρχει δὲ ἐκεί-
νη καταπεχυσίον καὶ εἰσόδεια εἰς τὸ βασιλείον ἐν
τῇ πόλει κατ' ἔτος ἐκείνην 24000 ἀσοῦρα ὅσον
τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ μεγάλου γυμνασίου, πόρου τελευταίου, δυνά-
του ἰχθύων μετὰ τῶν πολεμίων, πόρου βασιλέως.

[illegible]

[illegible]

δὲν ὑπαζήμεν εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἔραβε τὸ ἔμυσμα φιλίᾳ μὴ μεταφέρων
 εἰς ἄλλο μέρος. ἐμνοδιάσατε δὲ, ὄντως μὴ χαριβαίνετε μὴ δὲ ὀβριότης ἐν ἀντι-
 στικτον. μὴ ἐκτρέψετε εἰς μὴδία τὰ πράγματα τὰ ἐναντία τῶν διατα-
 γῶν μου, ὅ μὴ κἀμὲν ὡς καὶ γίνῃ ἀνδρὶ φιλίας, περὶ τοῦ ἀντιπρὸς
 τοῦ τοῦτου διαταγῶν μου. τὴν βασιλικὴν διαταγὴν μου καταχερῖσα
 τί τιμὴ εἰς τὸ βιβλίον ὑφ' ἐλαττωθῇ καὶ τὴν εἰς τὸ βασιλεύειν.

Ἐγγραφεὶ περὶ τὰ μέλας τοῦ Σεβ. 1188

Ἀρδ. Γ.

Φερματικὸν ἐνδοχὴ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀβδούλ χαρὶ τοῦ Α'.

Ἐνδοχὴ, ἱκανὴ γούνατ' μου βεβήρη, καὶ ἀρχὴ τῶν ἡμερῶν, γού ὑπογρα-
 μὲ τῶν μαθητῶν, μεταγῆτον τῶν ἀρετῶν ὑμῶν γόμον, κατὰ τὴν Ρόδον,
 ἀμαρδίου αὐτοῦ τοῦ παρὶ μου ὑμῶν αὐτοκρατορικῶν μορὸν γαμῶν
 γυνεὶ γίνετε δὲ ἀναβὰς τὴν 8^{ην} Σεπτεμβρίου τοῦ 1187 ἐν τῷ ἐνδοχῶν ὁδ.
 ἔρπον δέκατα ὄνως ἀναμῶν ὅσαι αὐτὰ διαταγῇ. ἔκτετα ὁδὲ τὸν
 ὁ ἀγῶς τῆς ὑμῶν πύξης ἡμῶν ἀγῶς ἔσπερε προγαβῶν ἐν τῷ αὐ-
 τοκρατορικῶν δικάριον ἔνδοχον, ἐν τῇ γίνετε δὲ, ἐν τῷ αὐτοκρατορικῶν
 τῆς γῆς ἔνδοχον, ἡμῶν ἔνδοχον ἐν τῶν ἀντιπρὸς τοῦ παρὶ μου ὑμῶν
 ἡμαρτῶν τοῦ ἀνοδοιότου, ἔκτετα ἔκτετα ἔκτετα ἔκτετα κατὰ τὴν
 τοῦ παρὶ μου αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ Ρόδου, ἡμῶν ἔνδοχον ἐν τῶν βασι-
 λικῶν τῶν ὑπονομήτων ὑπὸ τῇ ἐνοσίεσσι τοῦ πρὸς τοῦ ἀγῶς, ἀρ' αὐ-
 ἔκτετα τῶν σόζων τῶν ὑπονομήτων, κατὰ τὸ ὅτι τῶν ἐν τῷ ἔνδοχον αὐ-
 τοκρατορικῶν ἔκτετα ἔκτετα, δὲ ἔσπερε κατὰ τὰ ἔκτετα τὰ ἔ-
 σπερε εἰς τὰ ἔκτετα ἔκτετα βασιλεύει καὶ ἐνοχῶν δὲ τῶν ἀγῶς
 τῶν αὐτῶν ἀντιπρὸς τοῦ παρὶ μου ἔκτετα ἔκτετα τῶν βασι-
 λικῶν ἐν μέρῳ σου ὑμῶν ἔκτετα τῶν ἀγῶς τῶν ἔκτετα τῶν
 ἔκτετα τῶν ἀγῶς, ἐκτετα τῶν ἀγῶς, ἐκτετα τῶν ἀγῶς, ἐκτετα τῶν ἀγῶς,
 τὰ τὰ ἔκτετα. ἔκτετα τῶν ἀγῶς τῶν ἐν τῷ αὐτοκρατορικῶν
 ἐνοσιότου ἔκτετα τῶν ἀγῶς κατὰ τὴν ἀγῶς τῶν ἀγῶς
 τῶν ἀγῶς ὑμῶν ἔκτετα τῶν ἀγῶς τῶν ἀγῶς τῶν ἀγῶς
 τῶν ἐν τῷ παρὶ μου τῶν ἀγῶς τῶν ἀγῶς τῶν ἀγῶς

7/1
 δι' ἐξήκοντα καὶ ἑπτὰ μὲν τὸ νομισμὸν χρόνιόν δόγμα τῆς 24/10/36
 πρ. 37052, τριάνοντα ἑστὰ χιρίδας αὐτὰ δύο, χαρφόρμενοι ~~ἐκ~~
 τὸν βασιλῆα-βουναρᾶν τὸ αὐτὸ δὲ δόγμα ἐπὶ ἐστὶ ἀπορρυμμένον
 μεταξὺ μας διὰ ἓνα χρόνον ἐξόμνηρον ἀπὸ 1^{ης} Μαρτίου 1836 ἕως
 28 Φεβρουαρίου 1837, τὸ ἐνδοῦν δέ τι συμπύνητε ἐν διαγραφῇ
 τῶν εἰς τρεῖς προδομίας ἀνά ἓν τρίτον, ἔτσι τὸ ἓν τρίτον δέ τι συμπύνητε
 μετὰ πέντε εἰς τὴν 1^{ην} Μαρτίου, τὸ ἄλλο τρίτον δέ τι συμπύνητε εἰς
 τὴν 1^{ην} Ἰουλίου μὲν ἐρχομένην τὸ ἕτερον τρίτον εἰς τὴν 1^{ην} Ὀκτω-
 βρίου ἐρχομένην. Μὲν εἰς αὐτὸ τὸ ὅμιον δόγμαί σας, νομμέ-
 ρον Μαντοῦ, ἐμπυρύνοντα ὅσα τὰ νομύμα τῶν δόγμαί σας,
 παρᾶ, καίσιμα, σποβατάμα, μαρμάμα, ἱμνιαντιέ, μαρινέρ
 παρᾶ, ῥιπυρῶν παρᾶ, σιμά παρᾶ, μαρμαρῶν, σιμωσῶν
 γίμ, ὡ χαράτῶν, σιμωσῶν ὅσα πρ. 37052, χέροντες ὅσα
 τὰ σπομά τῆς παρᾶ δὲ βασιλείας ἢ ἐπὶ ῥαμαδῶν ὡς ἔστι
 χαρῶν. Δὲ αὐτὴν τὴν σούμα τῶν Μαντοῦ σας μὲν, ἔδωκεν
 ἀφορᾶμεν ἐπὶ ῥαμαδῶν χρεωμένη ὁμοιοτάτων, ὡς ἔστι ῥομῶν
 καὶ ῥαμαδῶν τιμυρῶν εἰς τὴν ὁρίαν ὡς ῥομῶν μας καὶ ὅτι
 τὴν ἑνδεον (ἑνδεον) τόσον σας ἔδωκεν ὡς ῥομῶν μας καὶ
 τὴν μαρῶν τὰς ὡς ῥομῶν σας τῶν παρᾶ.

Τὰς βελτιώσεις τῆς ἀπορροῆς τοῦ νεύρου μας
(Ρόδος τῆς 23^{ης} Ἀπριλίου 1836

Τὸ δὲ καὶ κατὰ τὴν δόξαν ἐρωτᾷ τὸ κατ' ἐναυον χρόνον
κατὰ μακρὰν αἰῶνον. ἡ δὲ κατὰ τὴν δόξαν ἐρωτᾷ κατὰ
τόν χρόνον τὸ κατὰ τὴν δόξαν κατὰ τὴν δόξαν.

2nd. 8.

Ἡμεῖς Ἀχμετ πασας γενοῦς διοικητὴς τῆς νομαρχίας ταύτης
 αὐτοῦ εἰς ἀρχιερέως, ἀπὸ τοῦ νομάρχου ἀποφασισθέντος ἐν
 συμβουλίῳ τῆς πόλεως ἔκρινεν ὅτι, ὅσοι προσαρτῶνται
 εἴχον ἀποβασιδοῦν, εἴτε ἡ πόλις ἢ ἡμεῖς ἐκείνη καὶ μακαρίτης ὁ
 ἐκείνη προσαρτῶνται ὅσοι πόλις ἐκ αὐτῆς, εἴτε ὅσοι ἐκ τῆς πόλεως

ρίθμους διὰ τὸ τοιοῦτον δι' ἑρμηνείαν παρρησίαν ἐννοεῖται εἰς τὴν ἐκ-
τέλεσιν τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας, διὰ τούτου ἐκρίθησαν ἐξουσίαι
ὡς τὸν γερμανὸν πόσον ἢ τῆσος ἔχοντες ἔσονται γὰρ ποσὸς ἴσους, καὶ ἐξαρ-
τῶνται ἀπὸ ἐκείνου, ἢ ὑποτέττονται ἀπὸ τὴν διοικητικὴν πόσον, γὰρ ποσὸς ἴ-
σους ἢ ἀρῶνται τὰ πράγματα εἰς τὴν διοικητικὴν παράστασιν, διο-
ρίθοντες ἢ μονότροπον τῆς τῆσος ἔχοντες τὸν ἐκτελεστικὸν χαρακτῆρα ἐν-
σφύρομεντες, περὶ τούτου γὰρ τὸν διοικητικὸν πόσον ἐξουσίαν τὸν
χαρακτῆρα παρρησίαν. Διακρίθοντες ὅθεν τὸν ἐκτελεστικὸν χαρακτῆρα
ὅθεν ἢ μονότροπον τῆς τῆσος ἔχοντες χρῆσται καὶ διοικητικῆς
τε τῆς τῆσος παρρησίας ἐκτελέσει τῆς τῆσος ἔχοντες, ὅθεν
τούτοις ἐκρίθησαν χεῖρας μέχρι τούτου ἢ μετὰ τὸν ἄλλον μονότροπον
προσέχοντες ἢ καὶ ἢ ὅθεν συμβῇ ἢ παραμυθία ἀδελφὰ εἰς μὴδὲ
κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἢ ἐλαχίστην παρανομία πράξει γὰρ ταῦτα.

Ἐρ' ἢ ἐκτελέσει τὸ παρὸν μονότροπον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς γε-
νητικῆς διοικητικῆς τῆς νομαρχίας τῆς τῆσος τὸν ὅδ. ἀρχιεπισκοπῆς,
ὅθεν ἐξ ἀπορρίψεως συμπεραίνεται μὲν καὶ εἰς αὐτὴν διακριτικὰ
μετα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3^ῃ Σεπτεμβρίου 1864 ἔτος τῆς 18^{ῃς} Οὐκτωβρίου 1867.

21/3/1893

19.

Πρὸς τὴν αὐτὴν ἐφοχόνητα τὸν ἐν τῇ
ἐξουσίᾳ τῶν ἐργῶν τῆς ἐφοχόνης ὑποὺς ἑτέρας
τοῦ ἐργαζομένου κτλ.

ἐφοχόνητα,

Ἐπειδὴ ὁ νομὸς τοῦ παρόντος κτλ. ὑποὺς
Μιχάλης Μ. Διανίδης μεταδιδωμένος, ὡς ποσὸς
τοὶ ἄλλοι ἄδωσι, προσιμῶσι πρὸς τὴν τοιοῦτον
αὐδαίρετον τὰ ἐξδὴ αὐτότε, ἐνδεχόμενα τὰ ἐν
ἐξουσίᾳ τῆς ἐφοχόνης, ἐφοχόνητα τὰ ἐν
ἐξουσίᾳ αὐτῇ γινώσκον, ὅτι ἔδῃ ἀνταρῶσαν αὐτῇ
τῇ μετὰ συντόμου ἐφοχόνης τῇ ἐφοχόνητα τὰ ἐν
ἐξουσίᾳ ἀνταρῶσαν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφοχόνητα
ἐξουσίᾳ, ὅτι δὲ ἐφοχόνητα τῇ ἐξουσίᾳ τῇ
ἐξουσίᾳ, ἐφοχόνητα τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ
ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ
ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ

Ἡ δὲ ἐξουσία μεταδιδωμένη, ὡς ἐφοχόνητα
τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ
ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ
ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ

τῶν φροδῶν καταγγεῖν, ἵνα δὲ προχειρότε-
ρα ἢ τὸ τὰ καταγγεῖν ὅτι ἔβρισε τὰς ἀρ-
χὰς ἡμεῖς τὴν Μακεδονικὴν ἐκπομπήν,
ὡς συνέβη πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐταῦτα εἰς τὴν
ἀτυχίαν ἐν τῇ τῆς, ὅς ἐστι τοιαύτη, τῇ κατα-
γγεῖα ἀτυχῶς εἰς πόδον, ἡ κύριος οἶδε τὴν
ἀναμνήσαντα αὐτὸν τῆς.

ἐν τούτοις, ἐξοχότερα, τοῦ τὰ συνέβη
εἰς τὴν ἐκπομπήν τῆς ἐκπομπῆς ἐξοχότερα, προσα-
σταῖν ἡ τὸ ἀτυχῆ τούτου ἔσον, ὅς ἡ αὐτὸς ἐπὶ
κτὸ δῶμα τῆς τοῦ τῆς ἀδελφείας. Ἐξαρ-
μένος δὲ ἡ δὲ συνέβη ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς
μὴναι ἐκπομπῆς ἐκπομπῆς ἀπὸ τῆς ἐκπομπῆς
ἐκπομπῆς τὰ μὴ ἀναμνήσαντα τὴν πρὸς αὐτὴν
ἐκπομπῆς τῆς ἡ δὲ ἀδελφείας.

ἐν τῇ τῇ 21^ῃ Μαρτίου 1893

τῆς ἐκπομπῆς ἐκπομπῆς ἀδελφείας

Γεώργιος Περδίκης

ἀδελφείας τῆς ἐκπομπῆς ἀδελφείας ἐκπομπῆς.

Η
ΝΗΣΟΣ ΣΥΜΗ
ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

ΥΠΟ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ
 ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΑΝΑ Σ. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ

δημοδιδασκάλου

Κώστας Περράκης

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΗΓΟΥ
 ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ (8).

—
 1875.

Η
ΝΗΣΟΣ ΣΥΜΗ
ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

ΥΠΟ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

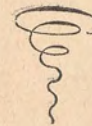
ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ

δημοδιδασκάλου

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΗΓΟΥ

ΟΛΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ (8).

1875.

ΤΩ

ΕΝΤΙΜΩΤΑΤΩ ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ

ΙΩΑΝΝΗ ΝΙΚΗΤΑ ΤΩ ΣΥΜΑΙΩ

ΑΝΔΡΙ ΦΙΛΟΓΕΝΕΣΤΑΤΩ ΚΑΙ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩ

ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΕΝΕΚΑ

ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΣΥΜΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΣΥΓΓΡΑΨΑΣ

Η ΝΗΣΟΣ ΣΥΜΗ.

Η

ΝΗΣΟΣ ΣΥΜΗ

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

ΥΠΟ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

Η ΣΥΜΗ—ἥτις διὰ τε τὴν γεωγραφικὴν θέσιν καὶ τὸ εὐλίμενόν της παρέχει ἴσον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ εἰς τὸν ἐμπορευόμενον καὶ εἰς τὸν ναυτιλλόμενον καὶ εἰς πάντα ἐν γένει φιλομαθῇ κασμοπολίτην καὶ ἥτις ἐν μικρᾷ ἐκτάσει ἐπιφανείας, καὶ ταύτης ὅλης σχεδὸν καλυπτομένης ὑπὸ σωρειῶν βράχων ἀγόνων, ἀνύδρων καὶ ποικιλοτόμων, ἐμπεριλαμβάνει παρὰ πᾶσαν ἄλλην τοῦ Αἰγαίου μικρόνησον λαὸν πολλοῦ λόγου ἄξιον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν.—Ἡ νῆσος αὕτη, μία τῶν νοτίων σποράδων τοῦ Ἀρχιπελάγους παρὰ τὴν Μικρασίαν κατὰ τὸν Συμαῖον κόλπον, ἀπ' αὐτῆς οὕτω κληθέντα, κειμένη, γειτνιάζει πρὸς βορρᾶν μὲ τὴν Ῥόδον, πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὸ Κυνὸς σῆμα, ἀκρωτήριον τῆς Καρίας, τὸ παρὰ τὴν ἀρχαίαν πόλιν Λώρυμα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου περὶ τὰ ὀκτὼ ἢ δέκα μίλια ἀπέχει, καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ τὴν νῆσον Ἐπισκοπὴν (Τῆλον).

Ἡ νῆσος αὕτη κυκλωτερῆς περίπου οὔσα τὸ σχῆμα ἔχει περίμετρον 38 χιλιαμετρ. περιτέμνεται δὲ ὑπὸ ὄρων πολλῶν κόλπων καὶ λιμένων, ὧν οἱ ἀξιολογώτεροι καὶ μᾶλλον διευκολύνοντες ἐν τῷ τόπῳ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν εἰσὶν ὁ κυρίως λιμὴν (Γιαλὸς) καὶ ὁ Πάνορμος, ὁ μὲν κατέναντι τοῦ Συμαίου κόλπου βορειονατολικῶς, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς μεσημβρινοδυτικῆς καμπῆς τῆς νήσου κείμενοι, ἀπὸ τῶν πλευρῶν τῶν ὁποίων σειραὶ ὀρέων ἀποξήρων καὶ ἀποκρήμων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὑψηλαί, διήκουσαι καθιστῶσιν αὐτοὺς φυσικῶς κλειστοὺς, εὐθέτους καὶ ἀσφαλεῖς ἀπὸ τῆς σφοδρᾶς ἐπηρείας τῶν ἀνέμων· ἀμφοτέρωθεν δὲ οἱ λιμένες οὗτοι ὁσημέραι ζωογονοῦνται ὑπὸ ἀκαταπαύστου κινήσεως καὶ δύνανται νὰ παρέξωσιν ἀσφάλειαν εἰς στόλον ὀλόκληρον.

Τὴν δευτέραν μετὰ τούτους θέσιν κατέχουσιν οἱ λιμένες Πέδι, ὀνομασθεῖς οὕτως ἀπὸ τῆς μεγάλης παρακειμένης πεδιάδος, καὶ ὁ Νημποριὸς, ἀπὸ πόλεως ἴσως ἀρχαίας παραθαλασσίας. «Ἐμπόριον», ὡς τὰ ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ἐρείπια μαρτυροῦσιν, (α) ὁ μὲν πρὸς ἀνατολὰς, ὁ δὲ πρὸς δυσμὰς τῆς νήσου κείμενοι.

(α) Εἰς τὸν μυχὸν τοῦ λιμένος τούτου φαίνονται ἐρείπια παλαιῶν τευχῶν ἀγνώστου ἐποχῆς, ὧν μέρος μὲν βρέχεται ὑπὸ τῆς θαλάσσης, μέρος δὲ ἐξέχει ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἀμμώδους καὶ χαλικωτῆς ἀκτῆς. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τούτων ὑπάρχουσιν ἐδάφη κτιρίων Βυζαντινῆς ἐποχῆς μαρτυροῦντα τὸ ἔνδοξον παρελθὸν τῆς νήσου. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ὡς λέγεται, διὰ γενομένων ἀνασκαφῶν ἀνεκαλύφθησαν πρότινων ἐτῶν συντετριμμένα κιονόκρανα καὶ καλλιμάραροι στῆλαι ῥαβδῶται κεκοσμημένοι ἔσθθεν διὰ παντοίων ἐπιγραμμάτων. Τὰ ἀρχαιολογικὰ ὅμως ταῦτα λείψανα ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μέρους τούτου κατεκάλυψε καὶ αὖθις διὰ λόγους οὐχὶ ἀρκούντως δεδικαιολογημένους.

ΟΝΟΜΑΤΑ, ΠΡΩΤΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ.

Ἡ Ἑλληνικωτάτη αὕτη νῆσος καὶ περὶ λίαν γνωστὴ σήμερον πολλαχοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐν ταῖς ἐμπορικωτέραις πόλεσι τῆς δυτικῆς καὶ μέσης Εὐρώπης ὡς καὶ ἐν ταῖς Βρετανικαῖς νήσοις διὰ τὰς μετ' αὐτῶν ὁσημέραι αὐξανόμενας πολυειδεῖς ἐμπορικὰς καὶ ναυτιλιακὰς σχέσεις της, τοῖς πλείστοις ὅμως ἐκ τῶν ὁμογενῶν καὶ μάλιστα τῶν μὴ ναυτιλλομένων νομίζεται ὅλως ἄσημος ἡ ἱστορία αὐτῆς, ἡ καὶ ἄγνωστος εἶναι ἡ γεωγραφικὴ θέσις της, κάλλιον δ' εἰπεῖν ἡ ὑπαρξίς τοιαύτης τινὸς νήσου, διὸ καὶ πολλοὶ ἀπαρατήρητον σχεδὸν παραπλέουσιν αὐτήν.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Γεωγράφοις ἡ Σύμη ἦτο γνωστὴ καὶ ὑπὸ τὰ ἀρχαιότερα αὐτῆς ὀνόματα Μεταποντίς καὶ Αἴγλη· καὶ εἰς μὲν τὸν Βυζάντιον Στέφανον (§ 13) ἀπαντῶμεν περὶ αὐτῆς τὰ ἐξῆς. «*Σύμη νῆσος Καρικὴ, ὡς ὁ Στράβων (α) τεσσαρεσκαίδεκάτη καὶ πόλις ὁμώνυμος, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰαλυσσοῦ καὶ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο Μεταποντίς, εἶτα Αἴγλη τὸ ἐθνικὸν Συμαῖος*».

Τὰς αὐτὰς δὲ περίπου μαρτυρίας ἔχομεν καὶ ἐκ τῶν τοῦ Εὐσταθίου Γεωγραφικῶν (Βιβλίον Β'. 67) «*Σύμη δὲ νῆσός φασι Καρικὴ καὶ πόλις ὁμώνυμος ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰαλυσσοῦ, ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Μεταποντίς καὶ Αἴγλη ὠνομάσθη ποτὶς λέγεται δὲ καὶ πέρδικας μαχίμους φέρειν*». (β)

(α) Μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυματὸ Κυνὸς σῆμά ἐστι καὶ Σύμη νῆσος.

(β) Τῶν περδίκων τούτων πολυαριθμῶν τρεφόμενων ἐπὶ τῆς νήσου τὸ εἶδος δὲν διαφέρει τῶν λοιπῶν ὁμογενῶν πτηνῶν εἰμὴ κατὰ τὴν πρὸς τὸ ἐρίζειν καὶ μάχεσθαι κλίσιν αὐτῶν. Τὰ ἄθῶα ταῦτα πτηνὰ, ὡς φαίνεται, σεμνυνόμενα εἰς τὸ καλλικέλαδον, τὴν

Ὁ Πλίνιος παράγει τὸ σημερινὸν τῆς νήσου ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἰταλικοῦ Simia τουτέστι μιμῶ, ὅπερ μεταδίδει καὶ ἐφ' ἅπαν τὸ περικυκλοῦν αὐτὴν σύμπλεγμα τῶν πολυαρίθμων νησιδίων, βράχων καὶ σκοπέλων (isola delle Simie) νῆσοι τῶν πιθήκων, ὡς μιμουμένων δῆθεν μετὰ τῆς Σύμης τὰς περὶ τὴν Δῆλον κυκλάδας. Ἄλλ' ἡ προσωνομία αὕτη, δηλ. Simia, ἂν καὶ λίαν καταλλήλως ἐδόθη εἰς τὴν νῆσον ταύτην διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, ὡς παρατηροῦσι καὶ οἱ Γάλλοι ἱστοριογράφοι Brunet de Presle καὶ Alexandre

ἰσχυρότητα καὶ διάρκειαν τῆς φωνῆς των ἀμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλα περὶ ὑπεροχῆς.

Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἡ διαμάχη ἄρχεται διὰ τῶν συνήθων κακκαρισμῶν κατ' ἀνταπόκρισιν, καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι οὗ ἡ ἀντίπαλος, ἀποκαμουσα, ὑποχωρήσῃ. Ἄν δὲ ἡ ἕρις διαρκέσῃ ἐπὶ μακρὸν ἄνευ ἀποτελέσματος οἱ κακκαρισμοὶ μεταβάλλονται εἰς ἀγρίους κρωγμοὺς καὶ ἀπειλητικωτάτας, οὕτως εἰπεῖν, ἐπιδείξεις, αἵτινες, ἂν καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ ἑτέρα τῶν διαμαχομένων δὲν παύσῃ κελαδοῦσα, ἀπολήγουσιν εἰς πεισματωδεστάτας κατ' ἀλλήλων ἐπιθέσεις, καθ' ἃς πολλάκις διὰ τῶν ῥαμφῶν των καταπληγόνονται.

Ἡ μαχιμότης τῶν ἐν Σύμῃ περδίκων παρατηρεῖται οὐ μὴ μόνον εἰς τὰς ὀρεσιτρόφους, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτάς ἐτι τὰς ἐν τοῖς κλωβίοις πρὸς ἐξημέρωσιν, ἐκ νεοσσῶν, διατηρουμένας· τὸ δὲ περιεργότερον εἶναι, ὅτι ἡ ἡττηθεῖσα πέρδιξ ὑπὸ τοσαύτης καταλαμβάνεται ἀθυμίας, ὥστε ἐπὶ ὀλοκλήρους ἐβδομάδας παύει κελαδοῦσα καὶ σχεδὸν δὲν τρώγει. Κατὰ τοὺς Συμαίους περδιοθήρας, οἵτινες ἀποδίδουσιν εἰς αὐτάς καὶ ἄλλας παραδόξους ιδιότητας, αἱ μάχιμοι τῆς Σύμης πέρδικες, ἅπαξ ἐξημερωθεῖσαι καθίστανται διὰ τῶν θηρευτικῶν πλεονεκτημάτων των χρησιμώτεροι ἢ αἱ τῶν ἄλλων μερῶν διὸ πολλοῦ εἰσι περιζήτητοι, καὶ ἀγοράζονται ὑπὸ ἀδράς τιμᾶς.

Blanchet (ἴδε Grèce de puis la conquete Romaine Jusqu' à nos Jours), πράγματι ὅμως δὲν προῆλθεν εἰμὴ ἐκ παραθοράς τοῦ ἀρχαίου αὐτῆς ὀνόματος, ὅπερ τὴν ἀρχὴν του ἔχει κατὰ τοὺς Ἑλληνας συγγραφεῖς ἐκ Σύμης τῆς Ἰαλυσσοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τούτου τοῦ ὀνόματος καὶ οἱ δεσπόζοντες αὐτῆς σήμερον Ὀθωμανοὶ τὴν ἀποκαλοῦσι Συμβεκίξ, ἐξ οὗ καὶ Συμβερκίρ, λέξις σύνθετος σημαίνουσα πλοῖον Συμαϊκόν.

Καὶ κατὰ μὲν τὴν μεταξὺ τῶν μυθωδῶν χρόνων καὶ τῆς ἱστορίας ἐποχὴν, πρῶτος ὁ τὴν μικρὰν ταύτην νῆσον κατοικήσας μνημονεύεται Γλαῦκος ὁ διὰ τὴν περὶ τὴν ἀλιεῖαν καὶ τὴν κολυμβητικὴν αὐτοῦ ἔξοχον ἐμπειρίαν Θαλάττιος ἐπονομασθεῖς, υἱὸς κατὰ μὲν Μνασίαν τὸν ἱστορικὸν (ἐν Γ'. Εὐρωπαϊκῶν) Ἀνθηδόνος καὶ Ἀλκιόνης, κατὰ δὲ τὸν Ἡρακλεώτην Προμαθίδαν (ἐν ἡμιάμβοις Πολύβου) Ἑρμοῦ καὶ Εὐβοίας, ὅστις ἐρασθεὶς Σύμης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰαλυσσοῦ ἢ Ἰκλίου κατ' ἄλλους καὶ τῆς Δωτίδος, καὶ ἀρπάσας αὐτὴν, κατέφυγεν εἰς τὴν νῆσον ταύτην, ἣν κατοικήσας ἔρημον οὖσαν, ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σύμην ὠνόμασε.

«Ναυτικὸν δὲ αὐτὸν (τὸν Γλαῦκον) καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον Πόντιον καλεῖσθαι· ἀρπάσαντα δὲ Σύμην τὴν Ἰαλυσσοῦ καὶ Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικήσαντα, ἀπὸ γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορευθῆναι». (Ἀθήναιος βιβλ. Ζ. 200).

Ὁ δὲ Σικελιώτης Διόδωρος ἄλλως πως ἀποφαίνεται περὶ τῶν πρώτων αὐτῆς κατοίκων. Κατ' αὐτὸν πρῶτος ὁ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἰδρύσας πόλιν ὑπῆρξε Χθόνιος ὁ υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Σύμης τῆς νύμφης, ὅστις συνεπάγων ἀποικίαν Θεσσαλικὴν ὑπὸ τὸν ἀρχηγέτην Τρίοπα βασιλέα τῆς Θεσσαλικῆς πόλεως Δωτίου, ἐκπτωτον γενόμενον καὶ φυγαδευθέντα ἐκεῖθεν, διότι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἐρεσίχθων

ἐδενδροτόμησε τὸ ἱερὸν ἄλσος τῆς Δήμητρος, ἦλθεν εἰς τὴν νῆσον ταύτην, ἣν κατοικήσας ἔρημον οὖσαν, ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σύμην ὠνόμασε.

Κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους βασιλεὺς τῆς νήσου ἀναφέρεται ὁ αὐτόχθων νεαρὸς ἡγεμονόπαις Νιρεὺς ὁ υἱὸς Χαρόπου καὶ Ἀγλαίας, ὁ κατὰ τὸν Ὅμηρον ὠραιότερος μετὰ τὸν ἀμύμονα Ἀχιλλέα, πάντων τῶν Ἑλλήνων τοῦ τότε καιροῦ. Ὄθεν καὶ παροιμία «Νιρέως καλλίων». Ὁ Νιρεὺς διὰ τῆς ἐξόχου αὐτοῦ περινοίας οὐχὶ μόνον τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ τόπου καλῶς ἐκυβέρνησεν, ἀλλὰ καὶ μέχρι Καρίας τὸ μικρὸν αὐτοῦ κράτος ἐξέτεινε, καὶ μετὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον κατὰ τῆς Τροίας ἐξεστράτευσεν, ὡς εἰς τῶν μνηστήρων τῆς Ἑλένης, ὅτε διὰ τῶν ἀπαρμύλλων θελγῆτρων τῆς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν ἀνεστάτωσε. Τὸν Συμαῖον τοῦτον ἥρωα ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ ἐνδόξου τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας ῥαψῶδου ἐξυμνεῖ οὕτω.

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας.

Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιο τ' ἄνακτος,

Νιρεὺς, ὅς κ' ἀλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίον ἦλθεν

Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Ἄλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην. παῦρος δὲ οἱ εἴπετο λαός.

(Ἰλ. Β. στίχ. 674).

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νιρέως οἱ ὑποτελεῖς Κᾶρες ὠφελούμενοι τῆς περιστάσεως εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν Σύμην, κυρεῖουσιν καὶ λεηλατοῦσιν αὐτήν· μετ' οὐ πολὺ ὁμῶς οἷτε κατακτηταὶ καὶ οἱ ἐναπομείναντες ἐγγώριοι ἀναγκασθέντες ἐκ μακρᾶς ξηρασίας ἐγκαταλίπουσιν τὴν νῆσον καὶ ἡ Σύμη μένει αὖθις ἔρημος ἕως τοῦ Ναῦσος ὁ Ἀργεῖος ὁδηγήσας αὐτόθι ἀποικίαν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων, ἣν παρὰ τοῦ ἱππότου ἐνὸς τῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰσβαλόντων Ἡρακλειδῶν ἔλαβε, κατόκησε

τὴν νῆσον ταύτην βραδύτερον δὲ ἀναφαίνονται ἐπὶ τῆς νήσου ἀποικίαι Πελασγῶν, Ῥοδίων καὶ Κνιδίων, ὡς Ξοῦθος ὁ υἱὸς τοῦ Κράμβου καὶ τῆς Πυθίας ἔφερε.

«Τὴν νῆσον τὴν Σύμην ὀνομαζομένην τὸ παλαιὸν ἔρημον οὖσαν πρῶτοι κατόκησαν οἱ μετὰ Τρόϊκος ἀφικόμενοι, ὧν ἡγεῖτο χθόνιος ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σύμης, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας. Ὑστερον δὲ αὐτῆς ἐβασίλευσε Νιρεὺς ὁ Χαρόπου καὶ Ἀγλαίας κάλλι διαφέρων, ὅς καὶ ἐπὶ Τροίαν μετὰ Ἀγαμέμνονος ἐστράτευσεν τῆς τε νήσου δύναστεύων καὶ τῆς Κνιδίας μέρους κυριεύων· μετὰ δὲ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους, κατέσχον τὴν νῆσον Κᾶρες, καθ' ὃν καιρὸν ἐθαλασσοκράτουρ. Ὑστερον δὲ αὐχμῶν γενομένων ἔφυγον ἐκ τῆς νήσου καὶ κατόκησαν τὸ καλούμενον Οὐράριον· ἡ δὲ Σύμη διέμεινεν ἔρημος ἕως ὁ στόλος Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων παρέλασεν εἰς τοὺς τοὺς τόπους· ἔπειτα κατωκίσθη πάλιν τὸν δε τὸν τρόπον. Τῶν μετὰ Ἰππότου τις μετασχὼν τῆς ἀποικίας Ὀρομα Ναῦσος, ἀναλαβὼν τοὺς καθυστερήσαντας τῆς κληροδοσίας, ἔρημον οὖσαν τὴν Σύμην κατόκησε· καὶ τισιν ἑτέροις ὕστερον καταπλεύσαντι, ὧν ἦν Ξοῦθος ἡγεμὼν, μεταδὸς τῆς πολιτείας καὶ χώρας κοινῇ τὴν νῆσον κατόκησε. Φασὶ δὲ τῆς ἀποικίας ταύτης μετασχεῖν τοὺς τε Κνιδίους καὶ Ῥοδίους.

(Ἰλ. Β. στίχ. 674).

ΦΥΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

Πᾶσα ἡ φύσις τῆς νήσου ἐμφαίνει ὅτι, αὕτη ἔπαθε πολλὰς μεταβολὰς ἐκ μεταλλικῆς ἐνεργείας· ἐτι δὲ καὶ νῦν οἱ σεισμοὶ αὐτόθι εἶναι ὄχι σπάνιοι, ἀνευ ὁμῶς σημαντικῶν καταστροφῶν.

Οἱ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἐπισυμβάντες σημαντικώτεροι σεισμοὶ εἶναι οἱ τῆς 24 Μαρτίου καὶ 6 Ἀπριλίου 1869, οὓς παρηκολούθησαν κατ' ἐπανάληψιν ἐν

διαστήματι ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ὑπερδισχίλιοι σεισμοὶ ἤττον σφοδρότεροι τούτων, οἵτινες ἀναστατώσαντες τὸ τῆς Σύμης ἔδαφος, καὶ διαρρήξαντες πάσας σχεδὸν τὰς οἰκίας αὐτῆς, ἐξέθεσαν περιδεεῖς τοὺς κατοίκους τῆς ἐπὶ ὀλοκλήρους μῆνας ἐν τῷ ὑπαίθρῳ καὶ τοῖς παραπήγμασι.

Ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κατ' ἐπανάληψιν τῆς γῆς κίνησις, γενομένη ὅτε μὲν κυματοειδῶς, ὅτε δὲ ἀνατεινακτικῶς ἢ περιστροφικῶς συνοδευομένη ὑπὸ ὑποκώφων μηκυθμῶν τῆς γῆς ὁμοίων πρὸς βροντὰς ὑπογείους, οἷον εἴ ἡπληετο διάρρηξις τοῦ ἔδαφους, καθὼς καὶ ἄλλα κατὰ πληκτικὰ διδόμενα ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς νὰ παραδεχθῶσι μετὰ πολλῆς τῆς πιθανότητος, ὅτι ταῦτα δὲν προήρχοντο ἀπὸ αἰτίας ἐξωτερικὰς, ἀλλ' ὅτι ἦσαν ἀποτελέσματα δυνάμεων ἀνηκουσῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῆς γῆς αὐτῆς τῆς Σύμης.

Ἡ ποιότης ἐν γένει τοῦ ἔδαφους εἶναι ἐμπόδιον ἀνυπέροβλητον εἰς τὴν πρόοδον τῆς καλλιεργείας καὶ φυτείας. Εἰς ἐκπληξιν δὲ καὶ θαυμασμόν ἀληθῶς ἐξεγείρει τὸν εἰς τὴν νῆσον ταύτην εἰσπλέοντα ξένον ἢ ἀπὸ τῆς πρώτης καμπῆς τοῦ κόλπου τῆς αἰφνης παρουσιαζομένη βραχέως καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀγρία πρόσοψις τῆς ὑπ' ἀθυμίας δὲ κατολαμβάνεται καθ' ὅσον εἰς τὰ ἔσω προχωρεῖ, ἀναλογιζόμενος πόσων εὐεργημάτων ὁ Δημιουργὸς τῶν ὄντων ἐστέρησε τὴν ἄλλως τε εὐάνδρον ταύτην νῆσον, τὴν ὁποῖαν διατρέχων καθ' ὅλας τὰς διαστάσεις μάτην ἤθελεν ἀναζητήσει ἐπὶ τοῦ αὐχμηροῦ καὶ ἀνωμάλου ἔδαφους τῆς τὰς διὰ ταπήτων παχείας χλόης ἐπεσρωμένης καὶ δι' ἀργυροχρῶν ποταμίων καὶ πηγαίων ὑδάτων καταρδευομένης μεγάλας πεδιάδας τῆς γείτονος Ρόδου, οὕτε ἤθελεν ἀκούσει τὴν γλυκεῖαν τοῦ Αἰγαίου αὔραν ψιθυρίζουσαν διὰ τῶν φύλλων δασυσκίων πορτοκαλολεμονεῶν καὶ μυ-

ροβόλων ἀνθέων. Πηγαῖον ὕδωρ οὐδαμοῦ τῆς νήσου ἀπαντᾶται, ἐκτὸς δύο μικρῶν πηγῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ ἀποστάζει οὕτως εἰπεῖν δακρυδόν, οἱ δὲ κάτοικοι ὑδρεύονται ἀπὸ δεξαμενῶν, ἐν αἷς τὸν χειμῶνα συναγουσιν ὀμβρίμα ὕδατα ἀπορρέοντα ἐκ τῶν στεγασμάτων τῶν οἰκιῶν, καὶ ἀπὸ τῶν φρεάτων θεραπεύουσι τὰς λοιπὰς χρείας των.

ΚΛΙΜΑ—ΣΠΙΚΑΡΨΙΑ.

Ἡ Σύμη χειμένη ὑπὸ τὸν μαγευτικὸν καὶ γαληνιαῖον τοῦ Αἰγαίου οὐρανὸν ἔχει κλίμα εὐκραὲς καὶ τερπνόν. Ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ τὸ θέρος συνήθως διαρκεῖ ὀκτὼ μῆνας, περὶ τὰ μέσα τοῦ ὁποίου ἡ θερμοκρασία πολλάκις ἀνέρχεται μέχρι 32 βαθμῶν τοῦ ἑκατοστομέτρου, καὶ τότε οἱ αὐχμηροὶ καὶ διψαλέοι βράχοι τῆς ἀνάπτουσιν οὕτως εἰπεῖν δίκην κλιβάνου, ἐν ᾧ εἰς τὰ ταπεινότερα αὐτῆς μέρη καὶ τὰς ἀκτὰς ἡ θερμότης συγκιρναῖται ὑπὸ δροσεροῦ ζεφύρου.

Δι' ἔλλειψιν βροχῶν κατὰ τὸ θέρος ἡ αὐχμηρότης τοῦ ἔδαφους παρατείνεται μέχρι τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, οἱ δὲ νότιοι ἀνεμοὶ οἱ πνέοντες κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους καὶ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους φέρουσιν ἀφθόνους βροχὰς, αἱ ὁποῖαι ἀναζωογονοῦσι τὴν γῆν, καὶ διατηροῦσιν εἶδος ἀνοιξέως μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, ὅτε αἱ ἀμυγδαλέαι καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὀρέων ὀρύγανος ἀνθοῦσι καὶ χύνουσι τὴν εὐωδίαν των καθ' ὅλην τὴν νῆσον.

Παρ' ὅλην ὁμως τὴν καλὴν τοῦ κλίματος ἰδιότητα ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου ὑγείας ἐπισκιάζει αὐτὸ ἡ ἐνδημικὴ ἡδὴ καταστατᾶται ὀφθαλμιακὴ πυόρροια, τσίμπλα ὑπὸ τῶν κατοίκων καλουμένη, ἥτις καθ' ὅλας μὲν τὰς ὥρας τοῦ ἔ-

τους κατ' ἑξοχὴν ὅμως τὸ θέρος μαστίζει τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης.

Ἡ ἀτομικὴ προδιάθεσις πρὸς τὴν ὀφθαλμίαν ταύτην διαφέρει κατὰ τοὺς κατοίκους, καθότι εἰς ἄλλους μὲν εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε οὐ μόνον ὑπ' αὐτῆς συχνὰ προσβάλλονται, ἀλλὰ καὶ πάσχουσι τὸ σοβαρώτερον εἶδος τῆς, καί, ἂν ἡ νόσος προχωρήσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν βολβῶν, ἡ ὄρασις ὀλοτελῶς παύει, εἰς ἄλλους δὲ ἡ ἐπιδεκτικότης εἶναι τοσοῦτον μικρά, ὥστε πάσχουσι τὸ ἐλαφρότερον εἶδος τῆς, ἐν ᾧ ὀλίγιστοί εἰσιν οἱ μήποτε ὑπὸ τῆς ὀφθαλμίας ταύτης προσβληθέντες.

Τὰ αἷτια τοῦ ὀδυνηροῦ καὶ βδελυροῦ τούτου πάθους εἶναι πάντῃ ἄδηλα· πάντοτε ὅμως ταῦτα προέρχονται ἐκ τοπικῶν αἰτίων. Τινὲς μὲν φρονοῦσιν, ὅτι ἡ ὀφθαλμικὴ αὕτη νόσος παράγεται καὶ διατρέφεται ὑπὸ τῆς πληθύος τῶν ἐν τῷ τόπῳ διατηρουμένων ἀραβοσυκῶν ἢ φραγκοσυκῶν, αἵτινες διὰ τοῦ ἀέρος μεταδίδουσιν δῆθεν αὐτὴν· τινὲς δὲ ἀποδίδουσι τὴν παραγωγικὴν ἀρχὴν καὶ διατήρησίν τῆς εἰς ζωϊκὰς ἢ φυτικὰς οὐσίας εἰς ἀποσύνθεσιν εὐρισκομένας κατὰ τὰς ἀκαθάρτους ὁδοὺς τῆς ἄνω πόλεως, ἐξ ὧν αἱ ἀναπτυσσόμεναι μυῖαι μεταδίδουσι τὸ μόλυσμα διὰ τῆς ἐπαφῆς ἢ τῆς ἐπιπτώσεως ἀπὸ ὀφθαλμοῦ εἰς ὀφθαλμόν διχην ἐμβολιασμοῦ διὰ τῆς δαμαλίδος, καὶ ἄλλοι ἄλλως πως ἀποφαίνονται περὶ αὐτῆς· ὡς πιθανότερον ὅμως αἷτιον τακτέον καὶ τὴν κακὴν δίαιταν τῶν κατοίκων τῆς κατωτέρας τάξεως καὶ ἰδίως τὴν κατάχρησιν περὶ τὰ ἄλμυρά.

Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, μικρά τις προνόησις ἐκ μέρους τῆς δημοικῆς ἀρχῆς καὶ τακτικωτέρα δίαιτα ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ἡδύναντο νὰ ἐλαττώσωσι τὸ κακὸν, ὅπως ὁ τόπος ἀπολαύῃ πληρεστέρας ὑγείας.

Οἱ Συμαῖοι, μ' ὅλην τὴν αὐχμηρὰν καὶ τραχεῖαν ποιό-

τητα τοῦ ἐδάφους των, φιλόπονοι ὄντες, κατίσχυσαν ἐν μέρει τῆς φύσεως καὶ δι' ἐπιπόνου ἐργασίας καὶ μεγίστων δαπανῶν κατῴρθωσαν νὰ καλλιεργήσωσι τεμάχιά τινα μικρᾶς ἐκτάσεως, τὰ μᾶλλον ὑπὸ τῆς φύσεως εὐνοηθέντα, ἅπερ γονιμοποιήσαντες κατέστησαν κατάφυτα ἐξ ἀμπελώνων, ἐλαιοδένδρων, συκῶν, ἀμυγδαλεῶν καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων μικρᾶς ὅμως παροχῆς, πρὸς δὲ καὶ Ἰνδοσυκῶν, ὧν ἡ πληθὺς, ὡς εἴρηται, εἶναι μεγάλη. Ἐκτὸς τούτων πολλαχοῦ τῆς νήσου ἀπαντῶνται καὶ ὀλιγοπήχεις τινὲς ἀγροὶ δημητριακῶν καρπῶν, ὧν ἡ πρόσδοδος εἶναι μικροῦ λόγου ἀξία.

Κατὰ παλαιὰς παραδόσεις ἡ Σύμη ἐξῆγεν ἄλλοτε σημαντικὴν ποσότητα σίτου, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς ἐντονωτέραν τινὰ ἐπιμέλειαν τῶν κατοίκων περὶ τὴν γεωπονίαν. Σήμερον ὅμως, φαίνεται, οἱ Συμαῖοι ἀρέσκονται μᾶλλον εἰς τὴν ναυτιλίαν ἢ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ τραχείος ἐδάφους των.

Ὅτι δὲ ὁ τόπος ἄλλοτε ἦτο σιτοπάροχος γνωματεύουσι καὶ τινες τῶν Εὐρωπαϊῶν περιηγητῶν, οἵτινες τεκμαίρονται τοῦτο ἐκ παλαιῶν Συμαϊκῶν νομισμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἰκονίζονται κόκκοι σίτου καὶ κεφαλὴ τῆς θεᾶς Δήμητρος, ἐστεμμένη με ἀστάχεις.

Ἐκ τῶν ὀλίγων καρπῶν, τοὺς ὁποίους οἱ ὀλιγοπήχεις ἀμπελόκηποι τῆς Σύμης πρὸς οἰκιακὴν κατανάλωσιν εἰς τοὺς μεγάλα μοχθοῦντας πρὸς καλλιέργειάν των φέρουσι, καὶ τῶν ἐτι ὀλίγων πλην ἀξιολόγων παραγομένων μέλιτος, βουτύρου καὶ ἐλαίου, ὁ οἶνος τῆς νήσου εἶναι παντὸς λόγου ἀξίος διὰ τε τὴν ἡδύτητα, τὴν εὐωδίαν καὶ τὴν καθαρότητά του ἀπὸ πάσης ξένης ὕλης.

Ζῶα δι' ἑλλειψιν ἐκτεταμένων νομῶν ὁ τόπος δὲν τρέφει, εἰμὴ ἀγέλας τινὰς αἰγῶν διαιτωμένων ἐπὶ τῆς νή-

σου ταύτης καὶ τῶν παρακειμένων παραρτημάτων της νησιδίων Νίμου καὶ Ἀσκληπιάδος (Συσκλιὰ) (α) ἅπερ ἀποτελοῦσι τὰς, οὕτως εἰπεῖν, ἐπαύλεις (τσιφλίκια) τῆς νήσου.

Πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως πυκνὰ δάση ἐλαιο-δένδρων ἐκάλυπτον τὴν Σύμην καὶ πολλὰ ἐλαιοτριβεῖα ὑπῆρχον καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐξ ὧν ἐπτά εἰσέτι δεικνύονται ἐν ἀχρηστία ὅμως ἔνεκα ἐλλείψεως σημαντικῆς ποσότητος τοιοῦτου καρποῦ.

Τὰ δένδρα ταῦτα ἀπέκοψαν ἢ ἐξερίζωσαν οἱ κάτοικοι, πωλήσαντες αὐτὰ εἰς ἐπὶ τούτῳ προσερχομένους εἰς τὸν

(α) Τούτων ἡ πρώτη, μόλις 10 μιλίων περιφέρειαν ἔχουσα, εἶναι παντάπασιν ἄκαρπος, παρατείνεται ἔμπροσθεν τοῦ ἀνοικτοῦ κόλπου τῆς Σύμης εἰς ἀπόστασιν βολῆς καὶ σχηματίζει μετ' αὐτῆς πορθμίσκον τόσον στενόν, ὥστε μόλις διακρίνεται καὶ ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως, ὅτι αἱ δύο αὗται νῆσοι διίστανται ἀπ' ἀλλήλων.

Ἐπὶ τῆς Νίμου, ἀποσπασθείσης ἴσως ἐκ μεταλλικοῦ σάλου ἢ ἐκ πλημμύρας τινός, ὡς ἡ μικρὰ ἀπόστασις καὶ τὸ ἀβαθές τοῦ πορθμίσκου μαρτυροῦσιν, ὑπάρχει κομψὸς ὀπωσοῦν ναῖσκος εἰς τιμὴν τῆς Θεοτόκου μὲ περιοχὴν, ἥτις ἐμπεριλαμβάνει τρία ἢ τέσσαρα δωμάτια, ἐν οἷς νοσηλεύονται ἀτυχῆ ἢ τινα πλάσματα νησιωτῶν ἐκ λώβης πασχόντων.

Ἡ δευτέρα, ἐπίσης εἰς μικρὰν ἀπόστασιν κειμένη πρὸς μεσημβρίαν, παραβαλλομένη πρὸς τὴν Σύμην καὶ Νίμον, παρουσιάζει φύσιν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρὸς αὐτάς. ἔχει πηγαῖα ὕδατα, ἐκτεταμένους καλλιεργήσιμους γαίαις, ἐλαιῶνα, νομάς καὶ κήπους εὐθαλεῖς ἐμπεριλαμβάνοντας καρποφόρα δένδρα καὶ παντοῖα λάχανα· ἄλλως τε καὶ τῶν τριῶν τὰ παράλια βρῖθουσι παντὸς εἶδους ἰχθύων ὀστρακοδέρμων καὶ σπόγγων ἡμέρων καὶ ἀγρίων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο νησιδίον, ἢ Ἀσκληπιάς, ἀνέκαθεν ἀνήκει εἰς τὴν Μορην τοῦ Πανορμίτου.

λιμένα της καυσοξυλεμπόρους ἔνεκα τῆς ἐσχάτης πτωχείας, εἰς ἣν περιήγαγεν αὐτοὺς ἢ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην λυμαινομένη τὰ μέρη ταῦτα πειρατεία· ὥστε σήμερον σποράδην μόνον ἢ κατὰ δέσμας ἀπαντῶνται ἐπὶ τῆς νήσου τοιαύτης φύσεως δένδρα.

Σπαραξικάρδιος τῷ ὄντι ἦτο ἡ κατάστασις, εἰς ἣν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης εὕρισκοντο περὶ τὸ τέλος τῆς δεκάτης ὀγδόης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε ὁ Γάλλος στρατηγὸς Savary ἐπεσκέφθη τὴν Σύμην (ἴδε lettres sur la Grèce) ὥστε δὲν ἠδυνήθη, ὡς λέγει, νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα ἐπὶ τῷ ἐλεεινῷ θεάματι τῆς πτωχείας τῶν κατοίκων. Ἡ μελαγχολία, ἡ σκυθρωπότης καὶ ἡ ἀμηχανία ἦσαν ἐξωγραφισμένα ἐπὶ τῶν προσώπων των· ἡ δίαιτά των, ἡ ἐνδυμασία, ἡ ταπεινότης τῶν οἰκιῶν των, τὰ πάντα ἐμαρτύρουν τὰ κατὰ τοὺς ἀτυχεῖς τούτους νησιώτας.

Ἀληθῶς πολλὰ καὶ μεγάλα τὰ παθήματα ὑπέστησαν κατὰ τοὺς ἐπισφαλεῖς καὶ κινδυνώδεις ἐκείνους χρόνους τῆς ἐπαράτου πειρατείας οἱ δύστηνοὶ Συμαῖοι, ὡς οἱ ἴδιοι μετὰ φρίκης ἐκ παραδόσεως καὶ σήμερον διηγοῦνται. Ἀπολέσαντες ἅπασαν τὴν περιουσίαν των, διαρπαγείσαν ὑπὸ τῶν θαλασσιῶν ληστῶν, συναπώλεσαν ταῦτοχρόνως καὶ ἅπαν σχεδὸν τὸ ναυτικὸν των, συνιστάμενον τότε ἐκτὸς τῶν σπογγοαλιευτικῶν πλοιαρίων εἰς ὑπὲρ τὰ 150 μεγάλα πλοῖα ἀπὸ 300 μέχρι 700 τόνων, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐνήργουν ναύλους εἰς διαφόρους τῆς Εὐρώπης λιμένας, τὰ δὲ ἐμπορεύοντο δι' ἴδιον λογαριασμόν.

ΜΝΕΙΑΙ ΕΝ ΤΗ: ΕΛΛ. ΙΣΤΟΡΙΑ: ΠΕΡΙ ΣΥΜΗΣ.

Ἄλλ' ἡ Σύμη, ἥτις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων αὐτῆς χρόνων παρουσιάζεται κατοικιζομένη καὶ ἐρημουμένη ἐναλ-

λάξ καὶ ἥς τινος ἡ πολιτικὴ τύχη ἀλληλοδιαδόχως παρεδίδοτο εἰς τὴν διάκρισιν διαφόρων φυλῶν, ἐν αἷς ἄλλως τε ἐπεκράτει τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, κατωκεῖτο ἄρα ὑπὸ ἐγγωρίων καὶ κατὰ τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἀπεκδυομένη τὸν κυκεῶνα τῶν Ἑλληνικῶν μυθευμάτων ἤρχιζε νὰ λαμβάνῃ ἐπίσημον χαρακτῆρα; Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοῦτο οὐδὲν γινώσκομεν καὶ αὐταὶ δὲ αἱ ἀρχαιότεραι μαρτυρίαι δὲν συντρέχουσι πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου. Ἐπίσης πόρρω ἀπέχομεν τοῦ νὰ ὑποδείξωμεν ἂν ἡ νῆσος αὕτη προσέφερε τὸ μέρος τῆς, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ὅτε ὁ κοινὸς τῆς Ἑλλάδος ἐχθρὸς Ξέρξης ἐπειράθη νὰ ὑποδουλώσῃ αὐτήν· οὐχ ἦττον ὅμως ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐρημώσεων, ἃς ὑπέστη ἡ νῆσος κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τῶν συχνῶν μεταβολῶν τῶν πραγμάτων εὐκόλως ἐξηγεῖται τὸ πῶς ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη νῆσος ἔμεινε ἀμέτοχος τῶν θυσιῶν καὶ τῆς δόξης, τὰς δόποιας αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου ὑπέστησαν καὶ ἀπέκτησαν ἐπὶ τῶν Περσικῶν χρόνων, καὶ πῶς ἐπομένως ἀπεξενώθη οὕτως εἰπεῖν τῆς ἐνδόξου ἱστορίας τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον (βιβλ. Ζ' 99) καὶ τὸν Στράβωνα (ΙΔ' 653) αἱ περὶ τὴν Καρίαν κείμεναι νῆσοι, ἐν αἷς ἴσως καὶ ἡ Σύμη, ἤρξαντο νὰ προάγωνται βαθμηδὸν ἀπὸ τοῦ 1060 ἔτους π. Χ. συμπεριληφθεῖσαι εἰς τὴν πρὸ τῶν Μηδικῶν χρόνων συστάσαν μικρὰν Μοναρχίαν τῆς Ἀλικαρνασσοῦ, τὴν παραλαβοῦσαν ὑπὸ τὴν Περσικὴν προστασίαν διαφόρους Δωρικὰς πολιτείας κοινὸν ἱερὸν ἐχούσας τὸ τοῦ Τριοπίου Ἀπόλλωνος.

Ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου 431 π. Χ. ἡ Σύμη δὲν φαίνεται εἰς τὴν ἱστορίαν εἰμὴ ἀπλῶς ὡς κατεχομέ-

νη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ χρησιμεύουσα εἰς αὐτοὺς ὡς σκευαποθήκη τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στόλου, ἴσως δὲ καὶ ὡς σταθμὸς στρατιωτικῶν δυνάμεων.

«Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ τῆς Σάμου ναυσὶ πάσαις, ὡς ἦσθοντο τὰ τῆς ναυμαχίας, πλεύσαντες εἰς τὴν Σύμην καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἐν τῇ Κρίδῳ ναυτικὸν οὐχ ὀρμήσαντες οὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκείρους, λαβόντες δὲ τὰ ἐν τῇ Σύμῃ σκεύη τῶν νεῶν Λωρῆμοις καὶ τοῖς ἐν τῇ ἡπείρῳ προσβαλόντες ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Σάμον».
(Θουκυδίδης Η' 43).

Περιγράφων δὲ ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἑλλάδος ἱστορικὸς τὴν ἦτταν ἐκείνην τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τὸν ναύαρχον Χαρμῖνον, συμβᾶσαν μετὰξὺ Κνίδου καὶ Σύμης εὐχαριστεῖται μόνον λέγων, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποβάντες μετὰ τὴν νίκην εἰς τὴν Σύμην ἔστησαν τρόπαιον.

«Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Πελοποννήσιοι εἰς Κρίδον κατάραντες καὶ ξυμμιγισθῶν τῶν ἐκ τῆς Καύρου ἐπὶ καὶ εἰκοσι νεῶν αὐτοῖς, ξυμπάσαις πλεύσαντες καὶ τροπαῖον ἐν τῇ Σύμῃ στήσαντες (α) πάλιν εἰς τὴν Κρίδον καθωρμήσαντο. (βιβλ. Η' 42)».

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς νήσου οὐδαμοῦ πλέον τῆς ἱστορίας ἀπαντᾶται. Μάτην δὲ θά

(α) Εἰς θέσιν Μῦλοι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ λιμένος δεικνύεται εἰσέτι ἡ βάσις κτιρίου ὠκοδομημένου κατὰ τὴν ἀρχαίαν τεκτονικὴν ἐκ λίθων μεγάλων τετραγώνων σφυρηλατημένων· ἔχει ὕψος τριῶν ὡς ἔγγιστα πήχεων καὶ κυκλικὴν περιφέρειαν ἐξήκοντα περίπου ποδῶν. Τοῦτο ὑποτίθεται ὡς μέρος τοῦ ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου μνημονευομένου τροπαιοῦ. Τινὲς ὅμως μάλιστα οἱ λογιώτεροι δὲν παραδέχονται τὴν ἰδέαν ταύτην διὰ τὸ ἀπόκεντρον τῆς θέσεως ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν, καθ' ἣν ἡ ναυμαχία ἀναφέρεται, ἀλλ' ὑποθέτουσιν ὡς τοιοῦτον ἕτερον οἰκοδόμημα πρὸς τὴν βορειοδυτικὴν τῆς νήσου παραλίαν εἰς θέσιν ἄγιος Αἰμυλιανὸς ὑψούμενον καὶ ἀντικρύζον τὴν Κνίδον.

ἐζητοῦμεν ἱστορικὴν βεβαιότητα δι' ὠρισμένον τι γεγονός ἀφορὸν τὴν ἱστορίαν της· ὅπερ ὅμως νομίζεται πλησιέστερον εἰς τὴν ἀλήθειαν εἶναι, ὅτι ἡ Σύμη, ἡ ποτὲ βασιλεία τοῦ Νιρέως, ἀπολέσασα ἅπαξ τὴν αὐτονομίαν της συναπώλεσε ταυτοχρόνως καὶ πᾶσαν ἱστορικὴν εὐκλειαν καὶ πολιτικὴν πρόοδον· ἀκολουθήσασα δὲ ἐν ἀσημότητι τὴν πολιτικὴν εἰμαρμένην τῆς γείτονος Ῥόδου, πολλοὺς τοὺς κυρίους μετέηλλαξε, χωρὶς ὅμως, ὡς ἐκεῖνη, νὰ δρέψῃ στεφάνους ἀξίους ἱστορικῆς ἀναγραφῆς, διὸ καὶ διηνυσεν ὁλοκλήρους χιλιοετηρίδας κεκαλυμμένη ὑπὸ τὸ σκότος τῶν αἰώνων.

Ἡ ΣΥΜΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

Μετὰ μακροὺς αἰῶνας ἡ ἱστορία τῆς Σύμης ἄρχεται νὰ λαμβάνῃ πραγματικώτερον καὶ θετικώτερον χαρακτήρα· ἀκόμη ὅμως οὐδεμία σπουδαιότης γεγονότων ἀπαντᾶται κατὰ τοὺς ἱπποτικὸς χρόνους. Κατὰ τοὺς προαναφερθέντας Γάλλους ἱστοριογράφους Brnnet de Presle καὶ Alexandre Blanchet καὶ τοπικὰς τινὰς παραδόσεις ἡ Σύμη ἔγεινεν ὑποτελής εἰς τὸν Μέγαν Μάγιστρον τῆς Ῥόδου τῷ 1309, ὅτε οἱ Φράγκοι σταυροφόροι ἀπώλεσαν τὴν Παλαιστίνην, καὶ οἱ ἱππῶται τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐξελέξαντο ὡς κατοικίαν των τὴν νῆσον ταύτην· ὅπως δὲ καὶ ἄλλαι περὶ αὐτὴν κείμεναι νῆσοι Κάλυμνος, Κῶς, Νίσυρος, Χάλκη καὶ Τήλος, οὕτω καὶ ἡ Σύμη ὑπεχρεώθη νὰ πληρόνῃ εἰς τὸν κατακτητὴν της Φιλάρετον ἐπιχορήγησιν τινὰ, ἥτις ὠνομάζετο τὸ πένθιμον (Mortuaire), καὶ ἥτις τῷ 1352 μετετρέπη εἰς τακτικὸν ἐνιαύσιον φόρον ἐκ 500 ἄσπρων.

Ἐπὶ τῶν ἱπποτῶν τούτων ἡ Σύμη ἐχρησίμευεν ὡς μεσαποθήκη διαφόρων ἐμπορευμάτων, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους

1373 ἐφθασεν εἰς μέγαν πλοῦτον διὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας της.

Ἡ ΣΥΜΗ ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΕΣΠΟΤΕΙΑΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ μεγαλειπύβουλος Σουλτάνος τῆς Τουρκίας Σουλεϊμάνης ὁ Β' διὰ τῶν πολυπληθῶν καὶ ἀκαταμαχέτων κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεών του ἐνέσπειρε μέγαν τρόπον καθ' ὅλην τὴν Μεσόγειον θάλασσαν καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου μέχρι τῶν παραλίων τῆς Ἰνδικῆς, οἱ δὲ θρίαμβοι τοῦ ἡγεμόνος τούτου συνεπήγαγον τῷ 1523 τὴν ἡρωϊκὴν πτώσιν τῆς νήσου Ῥόδου μετὰ πολιορκίαν περίφημον, γενομένην ὡς ἐκ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῶν ὑπερασπιστῶν της, τότε καὶ ἡ Σύμη ἡ ποτὲ βασιλεία τοῦ Νιρέως, ἀκολουθήσασα τὴν τύχην τῆς πρωτεύουσας ταύτης καὶ τῶν παρακειμένων ἐξαρτήσεών της, ὥφειλε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν Τουρκικὴν Μοναρχίαν.

Ὅσαι δὲ ἴποτε δὲ καὶ ἂν ἦσαν αἱ συμφοραὶ τῆς νήσου ταύτης ἐκ διαδοχῆς διατελεσάσης ὑπὸ διαφόρους βαρβάρους λαοὺς ὡς καὶ ὑπὸ τοὺς Λατίνους, ἐπὶ τοῦ Σουλεϊμάνου ὅμως καὶ τῶν διαδόχων του, πληρόνουςα ὠρισμένον τινὰ φόρον κατ' ἀποκοπὴν Μαχτοῦ καλούμενον καὶ ἐκπροσωποῦντα ποντὸς εἶδους φορολογίας, ἀπῆλαυε καὶ διετήρησε μέχρι τοῦ ἔτους 1869 ἴδιον διοικητικὸν καὶ δικαστικὸν σύστημα καὶ προνομιακὰς παραχωρήσεις καὶ ἀτελείας, χορηγηθείσας αὐτῇ ὑπὸ τοῦ κατακτητοῦ Σουλεϊμάνη διὰ τὴν ἐπομένην αἰτίαν ὡς ἐπληροφορήθημεν ἐξ ἀξιοπιστῶν πηγῶν καὶ διασωθεισῶν σημειώσεων τῶν συγχρόνων προϋχόντων τῆς νήσου.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἡρωϊκῆς πτώσεως τῆς ἱπποτικῆς Ῥόδου, ἀναφέρουσιν αἱ σημειώσεις, ἡ τότε μικρὰ καὶ ἀπει-

ροπόλεμος Κοινότης τῆς Σύμης, προῖδοῦσα τὸ δυσχερὲς μέλλον, ὅπερ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς πρωτεύουσας τὴν περιέμενε, καὶ διὰ τὰ προλάβῃ πᾶσαν κατ' αὐτῆς τῶν Γενιτσάρων ἐπίθεσιν, ἔγνω καταφυγεῖν εἰς μέσον μᾶλλον συνδιαλλακτικὸν πρὸς τὸν ἤδη νομιζόμενον νικητὴν τῆς Ῥόδου, ἢ νὰ ἐκτεθῇ ἀνωφελῶς εἰς ἄνισον ἀγῶνα πρὸς τοὺς πλημμυρίσαντας τὸ Καρικὸν πέλαγος πολυαριθμούς αὐτοῦ στόλους, καὶ δὴ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Σουλεϊμάνην στρατοπεδευμένον ὄντα εἰς τὴν ἀπέναντι Καρίαν τινὰς τῶν προὔχόντων τῆς, ἵνα ἐξ ὀνόματος αὐτῆς ἐκδηλώσωσι τὴν ὑποταγὴν τῆς νήσου, καὶ συγχρόνως τῷ προσαγάγῃ ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ ἐπιτηδεύματός των ἀριθμὸν τινα ἐκλεκτῶν σπόγγων, πρὸς δὲ καὶ ἱκανὴν ποσότητα ἄρτου ἐξαιρέτου κατασκευῆς.

Εὐαρεστηθέντος δὲ τοῦ Σουλτάνου εἰς τὴν προσφορὰν ταύτην τῶν ξένων ἐν ἡμέραις μάλιστα, καθ' ἃς ἐν ἀπεγνωσμέναις διετέλει στερήσεσι, καὶ ἐπερωτήσαντος περὶ τῶν κατ' αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα των, εἵμεθα, βασιλεῦ, σπογγαλιεῖς Συμαῖοι, ἀπεκρίθησαν μετὰ σεβασμοῦ οὗτοι. Ἡ εἰς τὴν βασιλικὴν σου διάθεσιν, ἐπρόσθεσαν εὐφυῶς, ἀνήκουσα πατρίς μας, σχετικῶς πρὸς τὸ εὐρὺ κράτος σου δὲν εἶναι εἰμὴ μικροσκοπικός τις σκόπελος, ἐφ' οὗ οὔτε δρᾶξ χώματος ὑπάρχει· ἐπομένως παρεκτὸς τῶν ἄλλων στερήσεων, τὰς ὁποίας ἕνεκα τῆς ξηρασίας ὕφιστάμεθα ἐν τῇ ἄλλως τε φιλτάτῃ πατρίδι μας, ἀμοιροῦμεν καὶ αὐτῆς τῆς μετὰ θάνατον πρὸς ταφὴν προσηκούσης γῆς.

Ἡ λακωνικὴ πλὴν περιεκτικωτάτη αὕτη ἐκθεσις τῶν Συμαίων ἴσχυσεν εἰς τὸ νὰ θέσῃ τὴν πατρίδα των ὑπὸ τὴν εὐνοίαν τοῦ Ὀθωμανοῦ ἡγεμόνος καὶ καταστήσῃ αὐτὴν προνομιοῦχον καὶ αὐτοδιοίκητον.

Περαιωθέντος δὲ τοῦ πολέμου ὑπὲρ τοῦ Σουλεϊμάνου,

ἐν πρώτοις ἐπετράπη διὰ Σουλτανικοῦ διατάγματος εἰς τοὺς Συμαίους σπαγγαλιεῖς ἢ καθ' ὅλας τὰς θαλάσσας τοῦ Κράτους ἐλευθέρᾳ καὶ ἀτελῆς σπογγαλίευσις. Ἐκτοτε ὠφελοῦμενοι τῆς περιστάσεως ταύτης καὶ ἄλλοι νησιῶται σπογγαλιεῖς ἐξήσκουν ἐλευθέρως καὶ ἀτελῶς τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο ὑπὸ τὸ ὄνομα Συμαῖοι.

Ταῦτοχρόνως δὲ παρεχωρήθησαν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Σύμης γόνιμοί τινες μικρόνησοι περὶ αὐτὴν κείμεναι, αἵτινες ἐκτιθέμεναι εἰς πλειοδοσίαν ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς νήσου ἐνοικιάζοντο εἰς τοὺς πλειοδοτοῦντας, καὶ ἐκ τῶν ἐνοικίων ἐκάλυπτε τὰ ἀπαραίτητα ἐξοδα πρὸς διατήρησιν τῆς Κοινότητος, καὶ πρὸς τοῦτοις παρεχωρήθη γενικὴ ἀτέλεια ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ τοῦ σπόγγου.

Ἐνῶ δὲ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἡ κωδωνοκρουσία ἐν τοῖς χριστιανικοῖς Ναοῖς ἦτο αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἐν Σύμῃ οὐδέποτε ἔπαυσεν, ἢ ἐλευθέρᾳ χρήσις τῶν κωδῶνων, καὶ τοῦτο κατὰ προνόμιον τοῦ αὐτοῦ Σουλτάνου Σουλεϊμάνη.

Καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ παλαιὰ γυναικεῖα ἐνδυμασία (α) χρυ-

(α) Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν αἱ γυναῖκες τῶν Συμαίων ἄνευ διακρίσεως ἡλικίας, ἔφερον χρυσοῦφαντον ἢ καὶ ἐξ ἄλλης βαρυτίμου ὕλης ἐνδυμασίαν Ἀσιατικῆς πολυτελείας καὶ ὄντως βασιλικωτάτην διὰ τε τὸ χρῶμα καὶ τὸ εἶδος τῆς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα ὑψηλόν, ὅπερ ἐκόσμου ἐξῶθεν διὰ χρυσοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περιφράγματος ἐν εἶδει βασιλικοῦ στέμματος, οὗτινος τὰ συστατικὰ μέρη ἐκάλουν βέργας, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ὁ πολιτισμὸς καὶ οἱ συρροὶ τῆς Εὐρώπης ὅπως πανταχοῦ οὕτω καὶ ἐν Σύμῃ πολλὰς εἰσήγαγε τὰς μεταβολὰς περὶ τε τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν καθ' ὅλου διάιταν. Καὶ σήμερον τοῦ αὐτοῦ ρυθμοῦ ἐνδύμα-

νολογεῖται, ὡς λέγεται, ἀπὸ τοῦ ἰδίου Σουλεϊμάνου, καὶ εἰσήχθη εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἐκ βασιλικῆς δωρεᾶς.

τα τροπολογημένα ὅμως καὶ ἀπλοπεποιημένα ἀπαντῶνται μόνον εἰς εὐαρίθμους τινὰς ὑπερπενηκοντούτιδας Συμαίας, αἵτινες περιβάλλουσι τὴν κεφαλὴν μὲ ὀγκωδέστατον κάλυμμα ἄνευ τοῦ στέμματος, ὅπερ—ξενотρόπως σχηματίζόμενον διὰ πέντε ἢ δέκα μαντιλίων ταξιθετημένων οὕτως, ὥστε ἐν ἑκάστῳ νὰ διακρίνηται ἐκ τοῦ χρώματος, καὶ δι' αὐτῶν νὰ μεγεθύνηται τὸ κάλυμμα κυλινδρικῶς πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἀποκλίνη πρὸς τὰ ὀπίσω — ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς Τουρκικὴν κίδαριν ἢ πρὸς γυναικεῖον κεφαλόδεμα.

Οὕτω δὲ σχηματισθὲν περικαλύπτεται ἔξωθεν δι' ἐτέρου ἐξ ἐρίου ἢ μετὰξῆς μαντιλίου ποικιλοχρόου καὶ κροσσωτοῦ, ὅπερ τριγωνικῶς διπλούμενον δένεται ὑπὲρ τὸ μέτωπον, ἐνῶ τὰ ὀπίσθεν ἐξέχοντα καὶ εἰς ὀξὺ ἀπολήγοντα ἄκρα κρέμονται ἄνω τῶν ὠμοπλατῶν δίκην θυσάνου. Ἐνδύμα δὲ ἐρυθρὸν ἐξ ἐρίου ὑπ' αὐτῶν ὑφαινομένου ἐν εἴδει χιτῶνος ἄνευ ὅμως χειρῶν καὶ περὶ τὸ στῆθος διὰ τεσσάρων ἢ καὶ πέντε μεγάλων χρυσῶν ἢ καὶ ἀργυρῶν σφαιροειδῶν πορπῶν (γκόλφια ἢ ἐμποῦκλαι ὑπὸ τῶν ἐντοπίων) κλειόμενον καὶ κάτω τῆς ὀσφύος, μᾶλλον δὲ περὶ τὴν κοιλίαν διὰ μεταξίνης ζώνης περιζωννύμενον, περικαλύπτει τὰς παρήλικας Συμαίας ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν πτερνῶν· εἶναι δὲ πρὸς τὰ κάτω τόσον στενόν, ὥστε μετὰ ὀδυσκολίας τινὸς δύναται νὰ κύψωσιν. Ἐξωθεν τούτου σάκκος ἐξ ἐριούχου ἢ ἐκ βελλούδου ἢ ἢ καὶ ἐξ ἄλλης μεταξίνης ὕλης, στενῶς μὲν περὶ τὴν ὀσφὺν πλατύτερος δὲ καθ' ὅσον πρὸς τὰ κάτω προχωρεῖ καὶ σχηματίζων περὶ τὰ πλάγια δύο ἱκανὰς ἐξοχὰς δίκην πτερῶν, ἐκτείνεται μέχρι σχεδὸν τῶν γονάτων· τὸν δὲ λαιμὸν περιτυλίσσουσι διὰ μεγάλου κροσσωτοῦ μαντιλίου, οὗ τὰς μακρὰς ἄκρας ἐπιρρίπτουσιν εἰς τὰς ὠμοπλάτας· τέλος δὲ ὑποδήματα ἐρυθρὰ (τσεσμίδες) ἢ σανδάλια συρτὰ εἰς ὀξὺ ἀπολήγοντα, ὅμοια πρὸς τὰ τῶν Ὀθωμανίδων, ἀποτελοῦσι τὸ ὅλον τῆς προνομιακῆς τῶν Συμαίδων ἐνδυμασίας.

ὑπὸ δὲ τὸ αὐτοδιοικητικὸν προνόμοιον διατελοῦντες οἱ Συμαῖοι, ὅπερ ἐξήσκουν διὰ συμβουλίων ἀποτελουμένων ἐκ τῶν προκρίτων συμπολιτῶν των, ἐκλεγομένων κατ' ἔτος ἐν γενικῇ τῶν κατοίκων συνελεύσει, δὲν ἐπλήρονον εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν εἰμὴ 96 χιλιάδας ἄσπρων κατ' ἔτος, πρὸς δὲ καὶ 50 γρόσια εἰς τι ἐν ῥόδῳ φιλοanthρωπικὸν κατάστημα, Ἰμαρὲτ καντὶλ ἀκσασὶ τουρκιστὶ καλούμενον, λόγῳ συνδρομῆς· ἀπέστελλον δὲ κατ' ἔτος εἰς Κωνσταντινούπολιν, λόγῳ δωρεᾶς, καὶ μικρὰν ποσότητα ἐκλεκτῶν σπόγγων. Ἐπ' ἐσχάτων ὅμως ὁ μικρὸς οὗτος φόρος συνεποσώθη διὰ νέων φορολογιῶν ἐν ὅλοις εἰς 45 χιλιάδας γροσίων πληρονομένων κατ' ἔτος μέχρι σήμερον εἰς τὴν Ὑψηλ. Πύλιν.

Ἐν τούτοις κατὰ τὴν νέαν διοικητικὴν διαίρεσιν τοῦ κράτους πολλὰ τῶν προνομίων τούτων, εἰς ἃ καὶ μόνον ὀφείλει ἡ νῆσος τὴν εἰς τε τὸν ἡθικὸν καὶ ὕλικόν βίον προαγωγὴν τῆς καὶ εὐημερίαν, κατηργήθησαν, καθὼς καὶ τὸ αὐτοδιοικητικὸν σύστημα, κατασταθείσης τῆς Σύμης ἑδρας Καϊμακάμου, ὑπαγομένης εἰς τὸν νομὸν τῶν νήσων τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ, οὗ ὁ Νομάρχης ἐδρεύει εἰς Δαρδανέλια.

Οἱ Συμαῖοι μετὰ δυσκολίας τινὸς ὑπέγραψαν τὸ περὶ καταργήσεως τῆς αὐτοδιοικήσεώς των πρωτόκολλον, ἂφ' οὗ προηγουμένως καὶ ἀναφορὰς ἐπέστειλαν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου, ἐπικαλούμενοι τὰ τῶν προκατόχων Σουλτάνων διατάγματα καὶ τὰ χρυσόβουλλα, καὶ πρέσβεις ἔτεμψαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, οἵτινες ὅμως ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι. Ἐνεκα δὲ τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐπιμονῆς τῶν Συμαίων ἢ Κυβέρνησις ἢ ναγκάσθη ν' ἀποστείλῃ κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1869 εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύμης στολίσκον καὶ στρατὸν ὑπὸ

τάς διαταγὰς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ Βιλαετίου τῶν νήσων Ἀχμέτ Πασσᾶ, ὅστις βοηθούμενος ὑπὸ ἰσχυρῶν τινῶν τῆς ἡμέρας, αὐλοκολάκων καὶ τυφλῶν ὀργάνων τοῦ δεσποτισμοῦ, εὐκόλως καθυπέταξεν ὅλον τὸν τόπον (α).

Οὕτω καταργηθέντων τῶν πλείστων ἐκ τῶν προνομίων τῆς Σύμης, τὰ ὅποια πρὸ αἰώνων καθιέρωσαν τὰ αὐτοκρατορικὰ φερμάνια ὑπὸ χρονολογίας 1645, 1685, 1751,

(α) Ὅπου ἡ Κυβέρνησις δὲν θεμελιούται ἐπὶ σταθεραῖς ἀρχαῖς, καὶ ὅπου τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ οὐδαμῶς ἀπολαύουσιν ἐγγυήσεως, ἀλλὰ γίνονται παίγνι τῶν ἀρχόντων, ἐκεῖ βλέπομεν ἐπικρατοῦν εἰδὸς τι ὀλεθρίου συστήματος ὅμοιον πρὸς τὸ τῆς Ἰσπανικῆς Καμαρίλλας, τοῦ ὁποίου ἡ καταχθόνιος πολιτικὴ ἐπήρεια τοσαύτας ἐπήγαγε τὰς συμφορὰς τῷ 1814 ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπὶ βασιλείᾳ Φερδινάνδου τοῦ Ζ.

Τὸ κεκριμμένον τοῦτο καὶ καταχθόνιον σύστημα δὲν εἶνε ὅλως νέον ἐν Τουρκίᾳ, διότι ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ ἀναφαίνονται ἀνδραποδῶδεις καὶ χαμερπεῖς τινες αὐλοκόλακες περικυκλοῦντες τὴν Κυβέρνησιν ἕνεκα ἱτομικῶν συμφερόντων ἢ παθῶν πρὸς βλάβην τῆς Κοινωνίας.

Τοιοῦτόν τι σύστημα μυσαρᾶς πολιτικῆς, τοιαύτη τις κεκριμμένη Καμαρίλλα συγκροτηθεῖσα καὶ ἐν Σύμῃ ὑπὸ εὐαρίθμων τινῶν εἰδιοτελῶν ξένων καὶ ἐγγυρίων ἀπὸ τῆς πρώτης ἐλεύσεως τοῦ Νομάρχου Ἀχμέτ Πασσᾶ περιεκύκλωσαν τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἀφ' οὗ δι' ἀκατωνομάστου διαγωγῆς τὴν πατρίδα τῶν πολιτικῶς ἔθαψαν, προσεπάθησαν ἕνεκα ἱτομικῶν παθῶν νὰ καταστήσωσιν ὑπόπτους πολλοὺς ἀθώους καὶ εἰρηνικοὺς πολίτας, εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου, ἥτις ἐπηρεασθεῖσα ἢ μᾶλλον περιπλανηθεῖσα ἐκ τῶν σκευωριῶν αὐτῶν πολλοὺς μὲν ἐξώρισε πολλοὺς δὲ εἰς τὰ κάθυγρα τῶν φυλακῶν τοῦ φρουρίου τῆς νήσου Κῶ ἐφυλάκισεν. Τῶν σκευωριῶν τούτων ἐγένετο θῦμα ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ καὶ καλὸς πολίτης Κ. Κατσαρᾶς ἀσθενήσας ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Κῶ ὅπου ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἐπροσωποκρατεῖτο.

1772 1791 καὶ τελευταῖον τὸ ὑψηλὸν διάταγμα τοῦ 1836 ἡ κυβέρνησις τοῦ νῦν Σουλτάνου ἀποφασίσασα ν' ἀφομιώσῃ καὶ φορολογικῶς τὸν νομὸν τῶν νοτειανατολικῶν σποράδων πρὸς τοὺς ἄλλους νομοὺς τοῦ κράτους, τῷ 1874 προέβη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

Ὁ διοικητὴς Ῥόδου, εἰς ὃν διοικητικῶς ἡ Σύμη ὑπάγεται, ἀνὴρ βιαίου χαρακτῆρος, τῇ εἰσηγήσει ραδιοῦργων τινῶν Ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ μόνῳ τῷ ἀκούσματι τῆς μελετωμένης ταύτης ἀφομιώσεως καὶ πρὶν ἢ διαβιβάζῃ αὐτῷ ἡ Κυβέρνησις τὸν περὶ φορολογίας κανονισμόν, ἐσχέθη καὶ προσεπάθησεν ὅσον τὸ δυνατόν ταχέως νὰ εἰσαγάγῃ εἰς Σύμην τὸν ἐπὶ τῶν ζώων φόρον καὶ τὴν δεκάτην ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὡς καὶ τὸν τελωνιακὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων σπόγγων, καθ' ἣν ἐποχὴν μάλιστα ἡ πενία κατεμάστιζε τὸν τόπον.

Εἶναι πανθομολογούμενον, ὅτι οἱ Συμαῖοι ἀνέκαθεν φίλοι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως ὄντες οὐδέποτε παρέσχον τῇ Υ. Πύλῃ σπουδαίας ἀφορμὰς, ὅπως αὕτη διατεθῇ δυσμενῶς πρὸς αὐτοὺς, τὰ μέτρα ὅμως τῆς φορολογικῆς ἀφομιώσεως τῆς τέως προνομιακῆς πατρίδος τῶν πρὸς τὴν λοιπὴν αὐτοκρατορίαν ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ διαγωγὴ τοῦ διοικητοῦ Ῥόδου ἀφ' ἐτέρου προὔχάλεσαν ἀπὸ τινος ἐν τῇ νήσῳ συχνὰς ταραχὰς ἐκδηλωθείσας μᾶλλον δι' εἰρηνικῶν ἢ στασιαστικῶν ἐκδηλώσεων, αἵτινες μεγάλως εὐθύνουσι τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐνταῦθα ἵνα ὦμεν δίκαιοι καὶ εἰλικρινεῖς ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ Σύμη ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν δυναστείαν ἀπαριθμοῦσα βίον τεσσάρων ὡς ἐγγιστα αἰώνων οὐδέποτε ἐπροστατεύθη τοσοῦτον πατρικῶς καὶ δαψιλῶς ὅσον

ὑπὸ τὸ σκύπτρον Σουλεϊμάνου τοῦ Β'. καὶ τῶν πλησιεστέρων διαδόχων τοῦ Αὐτοκράτορων.

Ὁ Σουλεϊμάνης ἐν τῷ παραχωρηθέντι εἰς τοὺς Συμαίους προνομιακῷ βίῳ, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ ἔδαφος μόνον τῆς νήσου κατέκτησεν ἀλλ' οὐχὶ τοὺς Συμαίους, καθότι ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλικὴ εὐημερία αὐτῶν διετέλεσε πάντοτε ἐλευθέρα μέχρι τοῦ 1869. Καθ' ἣν δ' ἐποχὴν οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς ἀναζητοῦσι τὰ εἰρηνόφιλα μέσα τῆς τε ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς εὐημερίας τῶν ἀρχομένων ἐπὶ τῇ βεβαιότητι, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις μόνον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῶν λαῶν εὐρίσκουσι τὴν ὑπεροχὴν των, καὶ γινόμεναι προσφιλεῖς ἐτι μᾶλλον ἐδραῖται καὶ ἰσχυραὶ ἀποκαθίστανται, ἐν τοιούτῳ λέγομεν αἰῶνι, ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου Ἀζίζ, διὰ δυσθαστάκτων φορολογιῶν, καταπιέζει λαὸν μόλις ἐκ τῆς πτωχείας τοῦ ἀνανύψαντα.

Βλέποντες δὲ οἱ Συμαῖοι, ὅτι ὁ πολιτικὸς τῆς πατρίδος των ὀρίζων ὁσημέραι παρουσιάζει ἑκτακτα ὅλως καὶ ἀπροσδόκητα φαινόμενα καὶ πεπεισμένοι ὄντες, ὅτι τὸ δίκαιον ἦτο ὑπὲρ αὐτῶν ἀπέστειλαν καὶ αὐθις εἰς Κωνσταντινούπολιν πληρεξουσίους, ἵνα ἐξ ὀνόματος τῶν κατοίκων ἐκθέσωσιν εἰς τὴν Υ. Πύλιν τὰ δίκαια παράπονά των καὶ συγχρόνως τὴν καθικετεύσωσιν ὅπως μὴ μόνον παύσῃται ἐπιβάλλουσα νέους φόρους ἀλλὰ καὶ καταργήσῃ τοὺς ἐπιβληθέντας.

Ἐν τούτοις μῆνες ὁλόκληροι παρήλθον, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ κοινότης τῆς Σύμης ἐτρέφετο μὲ ἐλπίδας κενάς, ὅπερ ἀποδοτέον εἴτε εἰς ἑκρυθμόν τινα αὐστηρότητα τῆς Κυβερνήσεως εἴτε εἰς τὴν ἀκαταλληλότητα τοῦ προσωπικοῦ τῶν πληρεξουσίων ἐπὶ ζητήματος μάλιστα τοσοῦτον σπουδαίου. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ ταῦτα ἡγέρθησαν σπουδαῖαι

ὑπόνοιαι κατὰ τῶν πληρεξουσίων τούτων ἐδέησεν ἵνα ἀνακληθῶσι.

Τούτου γενομένου, οἱ Συμαῖοι ἐν γενικῇ αὐτῶν συνελεύσει προέβησαν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἀντικαταστατῶν, οὓς ἐζήτησαν μεταξὺ προσώπων δεδοκιμασμένων ἐπὶ πολιτικῇ συνέσει καὶ ἀκεραιότητι χαρακτῆρος, ἀλλὰ κακῇ μοίρᾳ οὐδεὶς τῶν τοιούτων ἐδέχετο τὴν ἐξάσκησιν τοῦ πατριωτικοῦ τούτου καθήκοντος ἐκ βαθείας συναισθήσεως τῆς ἰδίας ἀδυναμίας ἢ ἐξ ὀλιγωρίας πρὸς τὰ δεινὰ τῆς πατρίδος των.

Συνέπεια δὲ τῆς ἐσχάτης ἀπογνώσεως, εἰς ἣν ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων περιήγαγε τὸν τόπον ἀπέναντι τῆς κυβερνήσεως, εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον κίνημα 300 περίπου Συμαίων γυναικῶν. Αἱ φιλοπάτριδες καὶ Ἑλληνικώταται αὗται γυναῖκες μὴ ἀνεχόμεναι νὰ μένωσιν ἀμέτοχοι θεάτραι τῶν προφανῶς καταπατουμένων δικαίων τῆς πατρίδος των, καὶ προβλέπουσαι τὸν διὰ τοῦ λιμοῦ ἐπικείμενον αὐτῆς κίνδυνον, ἀπεφάσισαν ἵνα, διὰ κινήματος λίαν τολμηροῦ καὶ ἀξίου ἱστορικῆς ἀναγραφῆς, τοὺς μὲν ἄνδρας αὐτῶν παροτρύνωσιν εἰς πλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, ὅπερ φωνῇ τῆς πατρίδος μετὰ παρακλήσεως τοῖς ἐπέβαλλεν, εἰς δὲ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου παρέξωσι μάθημα δι' οὗ νὰ κατανοήσῃ αὕτη, ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς γυναικείας φύσεως ὑπάρχουσι μυστηριώδη τινὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα μετ' ἀξιεπαίνου θάρρους ἐκδηλοῦνται ὅποτεν τὸ τρομερὸν τῆς ἀπελπησίας φάσμα ἐγείρει πρὸ τῆς δεδακρυσμένης θλίψεως τὴν γαῦρον καὶ σαρκαστικὴν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ ὅτι ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη νὰ τείνῃ τὸ οὖς τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς ἐπὶ τὸν στόνον τῆς ἀπηλπισμένης καρδίας λαοῦ μόλις ἀποζώντος ἐκ πολυμόχθου καὶ ἐπικινδυνωδεστάτης βιομηχανίας. Καὶ δὴ ὁ-

πλισθεῖσαι διὰ ῥοπάλων καὶ πετρῶν περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου 1875 ἐπολιώρησαν ἐξ ἐφόδου τοὺς τὰ πρῶτα φέροντας ἐκ τῶν συμπολιτῶν των ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν καὶ τοῖς καταστήμασι, καὶ, ἀφ' οὗ ἄλλων μὲν τὰς θύρας ἄλλων δὲ τὰ παράθυρα κατέθραυσαν, ἐξεβίασαν αὐτοὺς ὅπως ἀνα- νύψαντες ἐκ τῆς ὑπερβαλλούσης εἰρηνικῆς τάσεώς των ἐπιληφθῶσι τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος των, καὶ αὐτο- προσώπως μεταβῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς πληρε- ξούσιοι τῆς κοινότητος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς φορολο- γίας· καὶ βεβαίως δὲν θὰ ἀπεσύροντο εἰς τὰ ἴδια ἂν ἀναρ- πάστους δὲν ἐπεβίβαζον εἰς τὰ πλοῖα ὅσους ἐνόμιζον ἀ- ξίους τοιαύτης ἀποστολῆς.

Εἰς τοὺς ἐνδόξους καὶ ἀνδρικοὺς ἐκείνους χρόνους τῆς Ἑλλάδος αἱ γυναῖκες τῶν Σπαρτιατῶν, ἀποστέλλουσαι τοὺς ἄνδρας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἐπηύ- χοντο αὐτοῖς, προσφέρουσαι ἰδίαις χερσὶ τὴν ἀσπίδα, τὴν Ἑλληνόφρονα ἐκείνην εὐχὴν «ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν» αἱ δὲ Συ- μαῖται, Ἑλληνίδες τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐγχειρίζουσαι ἐκ τοὺς ἄνδρας των τὴν ἀσπίδα τῆς εἰρήνης τῆς φρονήσεως καὶ ἐπιμονῆς ἐν ὀνόματι κατατρυχομένου καὶ ἀδικουμέ- νου λαοῦ, τὴν αὐτὴν Ἑλληνοπρεπεῖ ἀπηύθυναν εὐχὴν.

Ἐν τούτοις δεόν νὰ παρατηρήσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι και- ρὸς πλέον ἵνα ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου μελετήσῃ ἐμ- βριθῶς καὶ μετὰ περισκέψεως τὴν τοιαύτην ἔκρυθμον τῶν πραγμάτων κατάστασιν καὶ ἐπενέγκῃ ὅσον οἶόν τε τάχιον ἐπεικὴ τινα λύσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς φορολογίας καὶ τῶν λοιπῶν καταπιέσεων, ὧν πρόσφατον παράδειγμα πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅπερ τὴν κοινὴν κρίσιν κατέπληξε καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς ἐν Τουρκίᾳ καὶ Ἑλλάδι δημοσιο- γραφίας ἐκίνησεν εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς, ὅπερ ἐραυιζόμεθα ἐκ τοῦ Νεολόγου τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ χρονολογίαν 9 Ἰουλίου

1875 καὶ ἐξ οὗ δύναται τις νὰ λάβῃ ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς τε πολιτικῆς καὶ διοικητικῆς καταστάσεως τῶν νοτιανατο- λικῶν σποράδων

«Περὶ τοῦ εἰς Σύρον κατάπλου τῶν ἀλιευτῶν τῶν σπόγγων, ὧν πολλὰ πλοῖα ἐφθασαν ἀπὸ τῶν νήσων Σύμης, Καλύμνου, Χάλκης καὶ Καστελλορίζου ἄνευ πιστοποιητικῶν τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν, ἐπληροφρήθημεν καὶ ἡμεῖς ἰδιαίτερος χθές. Σπεύδομεν δὲ νὰ ἀνακοινώσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὰ αἷτια τοῦ τελευ- ταίου κινήματος τῶν νησιωτῶν τούτων ὁμογενῶν, ὅπερ σχεδὸν οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ συνέχεια τῆς πολιτικῆς καὶ διοικητικῆς θέ- σεως αὐτῶν ἀπέναντι τῆς Πύλης, εἰς ἣν ἡραγκάσθησαν νὰ πε- ριγερχθῶσιν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, καὶ ἥς εἴμεθα ἐξ ἀρχῆς ἐρήμεροι κατὰ πάσας τὰς λεπτομερείας. Τὸ δημοτικὸν στοιχεῖον τῶν πλείστων ἐκ τῶν νοτιανατολικῶν σποράδων, ὧν πλουσιώτεραι καὶ πολυανθρωπότεραι εἶναι αἱ τέσσαρες εἰρημέναι νῆσοι, κατα- γίνεται, ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν ἀλιεῖαν τῶν σπόγγων, ὧν μέγα ποσὸν συνάγει κατὰ πᾶν θέρος ἀπὸ τῶν παραλίων τῆς ἀνα- τολικῆς Μεσογείου καὶ ἰδίως τῶν βορείων παραλίων τῆς Ἀφρι- κῆς. Παρὰ τὸν συνήθη ἐπὶ τῆς ἀλιείας δασμὸν, ὃν τελοῦσιν ἐ- πιχωρῶς εἰς τοὺς τελωνισκοὺς ὑπαλλήλους τῶν συχραζομένων μερῶν, ἐφέτος ἀπῆλθον παρ' ἐκάστου πλοιαρίου ἐπαρελθόντος εἰς τὴν πατρίδα δέκα λιρῶν ὀθωμανικῶν τέλος, δύο Ῥόδιοι, εἰς ὀθωμανὸς, καὶ εἰς χριστιανὸς, παρουσιασθέντες ὡς ἐκμισθω- σάμενοι τὸ ἐπὶ τῶν θαλασσῶν ἐκείνων ρόμημα τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ νησιῶται, οὔτινες μετὰ τὴν φορολογικὴν ἐφομῶσιν των πρὸς τὴν λοιπὴν αὐτοκρατορίαν μύλις ἀποκῶσιν, ἡρνήθησαν τὴν πληρωμὴν τέλους τοιοῦτου, ἄλλως τε καὶ διότι οἱ ἀπαιτη- ταὶ οὐδένα ἐπαρουσίαζον τίτλον πλήρ τῆς ἐπισήμου ὑποστηρί- ξεως τῶν Ὀθ. Διοικητῶν τῶν νήσων. Ἀλλ' ὅτε κατόπιν ἐζήτη- σαν τὰ πιστοποιητικά των ἔγγραφα παρὰ τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ὅπως ἀποπλεύσωσιν, αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ ἡρνήθησαν. Ἐκ τούτου ἡραγκάσθησαν καὶ ἀπέπλευσαν ἄνευ

τοούτων κατέπλευσαν δὲ εἰς Σύρον ὅπου καὶ παραμένουσιν ἀπεκδεχόμενοι ἐλευθέραν κοινωρίαν τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ἀνωτέρω γεγονός, δὲν εἶναι τόσον ἀπλοῦν, ὅσον φαίνεται. Περιέχει δύο ζητήματα, ὧν ἑκάτερον δυνατόν ῥ' ἀποβῇ πολὺ σπουδαῖον, καθ' ἣν σημασίαν θ' ἀποδώσωσιν αὐτῷ οἱ διαφερόμενοι. Πρῶτον πῶς θὰ ἐπιτρέψῃ ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις ἐλευθέραν κοινωρίαν εἰς πλοῖα, τὰ ὁποῖα, ἄνευ πιστοποιητικοῦ προέρχονται ἐκ ξένης ἐπικρατείας, καὶ μάλιστα ἐφ' ὅρους, οἷοι οἱ ἀνωτέρω περιλαμβανόμενοι, ἥτοι ἐπὶ προφανεῖ ἀνταρσία κατὰ τῶν ἀρχῶν; Ἀποφεύγομεν ῥ' ἀναπτύξωμεν ὅλας τὰς διεθνεῖς καὶ τὰς ἐσωτερικὰς δυσχερείας, αἵτινες ἐν πάσῃ παριστώσει θ' ἀνεφύοντο. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις συνεννοούμενη τάχιστα πρὸς τὴν Πύλιν θὰ προσαγάγῃ εἰς εὐάρεστον ἐπιεικῇ λύσιν. Τὸ δεύτερον, ὅπερ καὶ πολλῶ σπουδαιότερον, ἀλλὰ καὶ ριζικώτερον ἅμα εἶναι τὸ αἴτιον τῶν συγχῶν ταραχῶν εἰς ἃς ἀναγκάζονται νὰ ἐκτρέπωται οἱ Ἑλληνικώτατοι οὗτοι νησιῶται, οἵτινες συνιστῶσι τὸ ἐνεργότερον καὶ προοδευτικώτερον στοιχεῖον τοῦ ὑπὸ τῇ Τουρκίᾳ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸ νοτιοανατολικὸν μέρος τοῦ Αἰγαίου καὶ τὰ ἐκεῖ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Γινώσκουσιν ἴσως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται, ὅτι αἱ νοτιοανατολικαὶ Σποράδες ἅπασαι ἀπὸ τῶν πρώτων αἰώνων τῆς Ὁθωμανικῆς κατακτήσεως εἶχον προνόμιόν τινα διοικητικὸν καὶ φορολογικὸν περιλαμβανόμενα ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα μακτοῦ, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ 1869 ἡ Πύλη ἀπεστέρησεν αὐτούς.

Ἐκτοτε σιχνὰ οἱ νησιῶται εὐρίσκουσιν ἀφορμὰς ταραχῶν αἵτινες εἶναι καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον νὰ ἐκλείπωσιν ὅσον τὸ δυνατόν ταχέως. Ἡ Πύλη πρέπει νὰ κατανοήσῃ ὅτι μάλιστα ὁ νῦν καιρὸς δὲν ἐπιδέχεται αὐστηρότητας καὶ ἀδικίας καταφανεῖς. Περὶ τούτου ἐκτενέστερον καὶ ἄλλοτε θὰ γράψωμεν.

Τὸ ἀκανθῶδες τοῦτο ἐν τῇ λύσει τοῦ ζητήματος εὐτυχῶς ἔλαβεν ἐπιεικῇ λύσιν τῇ μεσολαβήσῃ τοῦ ἐν Σύρῳ Γενι-

κοῦ Προξένου τῆς Τουρκίας. Αἱ δύο ἐπὶ τοῦ ζητήματος διαφερόμεναι Κυβερνήσεις συνεννοηθεῖσαι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν σπογγαλιέων καὶ κατὰ τὸ δίκαιον μελετήσασαι τὰ πράγματα τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1875 ἐλευθεροκοινώνησαν αὐτούς. Ἄς ἴδωμεν ἤδη ἡ Ὁθ. Κυβέρνησις ὁποῖαν τινα λύσιν θὰ ἐπενέγκῃ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καθ' ὅλου φορολογίας, ἧς οἱ πιθανοὶ κίνδυνοι προξενοῦσιν εἰς τοὺς νησιώτας ὀδύνην, ἐξ ἧς ζωηρῶς εὐχόμεθα ἵνα ἀπαλλαγῶσι διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν δικαίων αἰτήσεων των ἄλλως τε, δὲν διστάζομεν νὰ εἴπωμεν, ἡ καλὴ Κοινότης τῆς Σύμης καὶ τῶν παρακειμένων νήσων τάχιον ἢ βράδιον θέλει περιέλθῃ εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν, ἥτις ἀναμφιβόλως θέλει συνεπαγάγῃ τὴν τελείαν ἀποσύνθεσιν αὐτῆς.

ΧΑΡΑΚΤΗΡ, ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ.

Οἱ Συμαῖοι ἔχουσι θρησκευτικὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν γενέθλιον αὐτῶν γῆν· ὑπὸ τοιαύτης δ' ἐμπνεόμενοι φιλοπατρίας ἰδιάζον καὶ κύριον μέλημα ἔχουσι τὴν σωτηρίαν, εὐτυχίαν καὶ εἰρηνικὴν πρόοδον αὐτῆς.

Ἀποδημοῦντες δὲ, καθὸ κοσμοπολίται, οὐδαμοῦ τῆς γῆς οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ πολυθελγίτῳ Εὐρώπῃ, μεθ' ἧς συχνὰ εἰς ἐμπορικὴν συνάφειαν ἔρχονται, τοσαύτην ἡδονὴν εὐρίσκουσιν, ὅσην ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, ἣν ἀναπολοῦντες μεγάλως ἡδονται.

Παρ' αὐτοῖς ἡ ἐθνικὴ ἀλαζωνία ὑπάρχει εἰς μέγαν βαθμόν· πιστοὶ δὲ ὄντες ἀκόλουθοι καὶ φύλακες τῆς Ὁρθοδόξου ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀποκρούουσι μετὰ ζήλου πᾶν τὸ ἀντιστρατευόμενον εἰς αὐτήν. Καίπερ δὲ στερούμενοι εἰσέτι πολλῶν τῆς παιδείας δώρων καὶ πλεονεκτημάτων τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ διατελοῦσιν ὅμως ἐν τε τῷ

κριακῶ καὶ κοινωνικῶ αὐτῶν βίῳ ὄντες τιμιώτατοι, εἰρηνικοὶ καὶ ἐν γένει ἀνεξαρτήτου χαρακτήρος.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν φιλοξενίαν τοῦτο εἶναι ἰδιαίτερον γνῶρισμα τῶν νησιωτῶν ἀπάντων, εἰς τοὺς Συμαίους ὅμως ἴσως εὐρίσκεται αὕτη εἰς πλειοτέραν δόσιν.

Παρ' αὐτοῖς ὁ φόνος καὶ ἡ κλοπὴ εἶναι ἐγκλήματα ἀσυνήθη. Εἰ δὲ ποτέ τις ἐπὶ τοιούτοις ἐγκλήμασι φωραθῇ τιμωρεῖται παραδειγματικῶς (α) ἐπομένως νομίζομεν, ὅτι λαὸς, οἷος ὁ τῆς Σύμης, διατηρῶν ὑγιᾶ πυρῆνα καὶ γνησίαν ἐλληνικὴν ζωτικότητα, δυναμένην ν' ἀποβάλῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὸν παρείσακτον ῥύπον τῆς ξενοκρατίας, λαὸς ἀνθιστὰς εἰς τοσαύτας πολιτικὰς μεταβολὰς καὶ περιπετείας δὲν δύναται ν' ἀποθάνῃ, καὶ ἂν ἔτι ἐντελῶς ἤθελεν ἀπορροφηθῇ ὑπὸ τῶν κρατούντων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐθνικὴν καταγωγὴν τῶν Συμαίων, ὁ θέλων δύναται ν' ἀναζητήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν χυδαίαν αὐτῶν διάλεκτον, ὄργανον τοῦ ἀπαιδεύτου πλήθους, ἥτις εὐκόλως ἀνάγεται εἰς ἀρχαίαν τινὰ πηγὴν, καθότι ἐν αὐτῇ ἀπαντῶνται λίαν συχνὰ λέξεις σώζουσαι τὸν ἀρχαῖον κλασικὸν τύπον, παρηλλαγμένον ὅμως ποῦ μὲν διὰ προσθηκῶν γραμμάτων, ποῦ δὲ διὰ συντομεύσεων,

(α) Ὁ ἐπὶ κλοπῇ φωραθεὶς, ἂν μὲν ἦ ξένος, παραχρῆμα ἀποπέμπεται τῆς νήσου· ἂν δὲ ἐγχώριος, ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ποινικ. νόμου ὠρισμένης ποινῆς, ὑφίσταται καὶ τὴν τῆς ἀτιμώσεως· προσαρτᾶται δηλ. ἀπὸ τοῦ τραχήλου τοῦ τοῦ κλαπέν ἀντικείμενον καὶ χειροδέσμιος ὑπὸ τῶν κλητῆρων τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς περιαγόμενος καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἐκθέτεται ἐνώπιον τῶν συμπολιτῶν του, οἵτινες μετὰ βαθείας ἀποστροφῆς ἐμπτύουσι καὶ πολυτρόπως περιφρονοῦσιν αὐτόν. Ἡ συναίσθησις αὕτη τοῦ ἐγκλήματος παρήγαγε τὸ καλὸν ἀποτέλεσμα τῆς γενικῆς πρὸς τὴν κλοπὴν ἀποστροφῆς.

καὶ ἀναμειγμέναι μετὰ νοθεύσεων καὶ βαρβαρισμῶν, οὓς ἡ πολυχρόνιος δουλεία κατὰ καιροῦς παρεισήγαγεν ἐν αὐταῖς (α).

(α) Ἀριστον κριτήριον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ ἐπόμενον λεξιλόγιον.

Συρεπαίρω.

Ἐκ τῶν—σύν—ἐπὶ—καὶ αἶρω. Ἐν Σύμῃ σημαίνει, ὅτι καὶ τὸ Αἶρω, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Ἑλλήνων γλώσσῃ· προσέτι δὲ σημαίνει καὶ τὸ ἀνακουφίζειν τινὰ ἐκ τοῦ βάρους φορτίου.

Ἐεργόρομαι.

Ἀπὸ τῆς προθέσεως ἐκ ἡ ἐξ—καὶ ἔργον· δηλ. τίθεμαι ἐκτὸς τοῦ ἔργου μου, τοῦθ' ὅπερ ἡμεραργῶ, χασομερῶ.

Κάμω.

Ἐκ τοῦ κάμνω. Εἰς προσακτικὴν ἐγκλησιν ἐκτὸς τῆς κυρίας σημασίας τῆς λέξεως εἶναι ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Συμαίοις καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖ τάχιστα· αὐξήσον ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ταχύτητα τῆς πορείας σου, οὕτως εἰπεῖν, ὥστε ν' ἀποκάμῃς, νὰ κουρασθῇς.

Αὐγοπάλλω.

Φράσις παρὰ τοῖς Συμαίοις τριμερὴς ἐκ τοῦ αὐγῇ—τοῦ μορίου—πᾶ—καὶ ἔρχομαι κατ' ἀφαίρεσιν γραμμάτων καὶ κράσιν· οἷον ἀπὸ τῆς αὐγῆς ἐλθέ.

Μοθέρω.

Ἐκ τοῦ ὄμος—καὶ τίθημι—οἷον ἀποθέτω κατὰ γῆς τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων μου φορτίον.

Ψύχομαι.

Ὡς μέσ. καὶ ἐν ἀπλῶ σχήματι σημαίνει τὸ ἐναντίον τοῦ συνθέτου «ἀναψύχω» του· τέστι κουράζομαι.

Κόπτω.

Ἐκτὸς τῆς κοινῆς σημασίας τοῦ ῥήματος τούτου ὑπάρχει ἐν Σύμῃ καὶ ἄλλη μεταφορικὴ, ἐκδηλοῦσα τὸ κόπτειν δρόμον—φεύγειν—δραπετεύειν.

Ἄλλως τε ὁ ποιητικὸς οἶστρος, ὅφ' οὗ ἐμφορούμενοι οἱ Συμαῖοι ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἀσχολοῦνται παιδείας

Γέμω.	Ἐκ τοῦ γεμέω, ἢ αὐτὸ τὸ γέμω· ἀντι τοῦ ἔχω· καὶ ἀρνητικῶς ἐκφερόμενον ἔ γέμω ταυτόσημον τοῦ δὲν ἔχω.
Χολιῶ.	Ἐτυμολ. ἐκ τοῦ χολάω ἢ χόλος τοῦτέστι θυμόν, ὀργίζομαι ἢ καὶ λυποῦμαι.
Ἰνάγκαζε.	Αὐτὸ τὸ ἀνάγκαζε κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ—α—εἰς προστακτικὴν ἔγκλ. ἴσον τῷ—σπεῦσον—ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς ὀριστ.—Ναγκάζω ὡς μέσον—ἀναγκάζω αὐτὸς ἐμαυτόν.
Δαγκάνω.	Ἐτυμολ. ἀπὸ τὸ θεματικόν—Δάκνω—κατὰ προφορὰν τοῦ ν. ὡς κ. ἴσον δαγκάνω.
Μουτζομένα.	Οὐδ. πληθ. Πιθανῶς ἀπὸ τὸ—Μῦσος—ἢ Μίσος—ἢ ἀπὸ τὸ θηλ.—Μίσση (δωρ. Μίσα) τὰ σημαίνοντα βδελυρίαν, —ἀηδίαν—τροπῇ τοῦ υ εἰς ου καὶ διὰ προφορᾶς τοῦ σ εἰς τζ, ἐξ οὗ καὶ τὸ Μουτζαλόνω. συνήθης παρὰ Συμαίοις φράσις «Φάγε δὰ καὶ ἀπὸ τὰ μουτζομένα μας» δηλ. φάγε δὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἀηδῆ φαγητά μας.
Ἀγκλαβή.	Ἰσως ἀπὸ τῆς προθ. ἐκ κατὰ τροπὴν καὶ πρόσληψιν γραμμάτων καὶ τοῦ ῥήματος λαμβάνω—ἢ λάβω—δηλ. λαμβάνω ἐκ τῆς χειρὸς τῶν προικιζόντων γονέων τὸ προικοσύμφωνον ἔγγραφον.
Ἰόδια.	Ἐκ τῆς προθέσεως—ἔξ—κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ ε καὶ ὀδεύω.—ἐπικήδειος τελετὴ εἰς πνιγέντα χωρὶς νὰ εὑρεθῇ τὸ πτώμα, ἢ θανόντα μακρὰν τῆς πατρίδος του.
Κνήθομαι.	Ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κνήθομαι—ξύομαι.

χάριν, ἵνα μετ' ἐπιτηδευμένης ὁμοιοκαταληξίας στοιχοῦργήσωσιν ἑκτακτόν τι γεγονὸς τῆς ἡμέρας, ἢ τὰ

Γηστέρρα.	Σύνθετον ἀπὸ τοῦ—γῆ—καὶ—στέρνα—παρὰ Συμαίοις δεξαμενὴ ἔνθα διὰ τὴν ξηρασίαν τοῦ τόπου ἐπισυνάγουσιν ὄμβριμα ὕδατα.
Μαῖδιά.	Λέξις Ἀραβικὴ σημαίνει σάνομισμα ἰσοδύναμον μὲ ἐν καὶ ἡμισυ ἄσπρον· τινὲς ὁμῶς τῶν Συμαίων παράγουσι τὴν λέξιν ταύτην ἐκ τοῦ Μάιος καὶ δίδωμι· ἐπειδὴ κατὰ Μάιον οἱ ἔμποροι τῆς Σύμης δίδουσι χρήματα εἰς τοὺς σπογγαλιεῖς.
Λιμένω.	Ἐν χρήσει κατ' ἐνεστώτα καὶ παρατατ. ἔτυμολ. πιθανὸν νὰ ᾔηται τοῦτο τὸ ἀνάμενω· πιθανῶς δὲ μεταφορ. καὶ ἐκ τοῦ λιμὴν—δηλ. ἴσταμαι ἀκίνητος καθὼς τὸ πλοῖον δὲν κινεῖται, ὅταν ᾔηται ἐλιμενισμένον.
Ἀκόμα.	Ἀντὶ ἀκόμη· τύπος δωρικὸς.
Κιέκω.	Ἰσον ἔπειτα—Μετὰ ταῦτα· ἔτυμολ. ἐκ τοῦ καὶ—ἐκὼν π. χ. προσκαλούμενός τις νὰ ἔλθῃ πρὸς τινα, ἢ παρακαλεούμενος νὰ πράξῃ τι ἀποκρίνεται—κιέκω ἔρχομαι· κιέκω τὸ κάμνω· δηλ. ἐκὼν—θεληματικῶς ἔρχομαι.
Τηνητῶρη.	Φράσις τριμερὴς ἐκ τῆς δεικτικῆς ἀντ. ἥδε—αἰτιατ.—τὴν δε—τοῦ θηλ. ἀρθ.—τὴν—καὶ τοῦ οὐσ.—ὦρα κατὰ τύπ. δωρ.—λεγομένη οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος π.χ. αὐτὴν τὴν ὥραν τρώγω—αὐτὴν τὴν ὥραν ἔφαγον.
Γαρίτης.	Πίθος· λέξις ὀνοματοποιημένη ἀπὸ τοῦ

παρ' αὐτοῖς ἐθιζόμενα ἐπικήδεια ἄσματα (μυρολόγια)
πρὸς δὲ καὶ τὰ σατυρικά τραγῳδία, δι' ὧν στηλιτεύουσι

παραγομένου ἤχου ἐκ τῆς φωνῆς ἀνθρώπου
ἐγκύπτοντος ἐν αὐτῷ κενῷ ὄντι· καὶ ὑπο-
κοριστ. γανιτάκι ἢ γανιταλλάκι.

Βγάζω τὸ Σάββατόν μου. Φράσις ἀντὶ πορίζομαι τὴν ἐβδομαδιαίαν
τροφὴν μου· καὶ ἄλλως κερδίζω τὸ ἔβδομα-
διάτικον. Ἡ δημιουργία τῆς φράσεως προ-
ῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι εἰς Σύμην κατὰ πᾶν Σάβ-
βατον αἱ γυναῖκες ζυμόνουσι.

Γουθῶ. Βοηθῶ κατὰ προφορὰν τοῦ *ε* ὡς *γ* καὶ τρο-
πὴν τοῦ *η* εἰς *υ*· καὶ παροιμ. ἐν Σύμῃ «*ἄξι*
Γεώργη γουθάμου· σεῖς καὶ σοῦ τὸν πόδα».
Βλάπτεται. Πάντοτε εἰς *γ'* πρόσωπον· τὸ ῥῆμα τοῦτο
συνειθίζεται ἐπὶ ἐγκυμοσύνης· ὡς κοινῶς λέ-
γομεν ἢ δεῖνα εἶναι βαρεμένη.

Κάωμα. Ἀντὶ κάωμα κατ' ἀποκοπὴν τοῦ *μ. ἐτυμ.*
ἀπὸ τὸ—καμόνω—σημαίνει τὸ κατόρθω-
μα· καὶ παροιμ. «*τῆς νύκτας τὰ καώματα*
ἢ ἡμέρα ἀναγελά τα». τὰ ἄρθρα πάντοτε
ἔπονται.

Συκολοή. Λέξις σύνθετος· πρῶτον συνθ.—*σῦκα*—*δω-*
τερον—*λέγω*—ἤτοι *συνάζω*· ὀνομάζεται
τὸ καλάθιον ἐνῶ τίθενται τὰ *σῦκα*.

Γιᾶλός. Ἐκ τοῦ ἄλς—ἁλός—ἤτοι θάλασσα.

Ἰποκοφής. Ἀπὸ τῆς προθ.—ἀπό· κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ
α—καὶ κόπτω—σημαίνει τὸν πραγματο-
γνώμονα ἢ ἐκτιμητὴν, ὡς ἀποκόπτοντα ἢ
προσδιορίζοντα τὴν ἀξίαν πράγματός τινος.

Γκλέγω. Ἀντὶ—ἐκλέγω—γκλέξιμον—συγκομιδὴ.
Ντουλουμῶ. Λέξις μιζοδάρβαρας· δεύτερον συνθετικ. Ἐκ
τοῦ ὦμος—τούτέστι ἐρείδομαι ἐπὶ τοῦ ὦ-
μου τινός. ἀκουμβῶ.

τὴν τυχὸν ἀναφαινομένην κακοήθειαν ἢ ἀντιπατριωτικὴν
τινα πρᾶξιν, εἶναι ἱκανὸν μαρτύριον τῆς εὐφυΐας, καὶ
καλαισθησίας αὐτῶν.

Παραεκτός δὲ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων παραδόξων
προλήψεων καὶ δυσειδαιμονιῶν,—ὕπὸ τῶν ὁποίων ἐξ ἀμνη-
μονεύτων χρόνων προκατειλημμένοι ὄντες οἱ τὸν ἀ-
μαθῇ ὄχλον τῆς Σύμης ἀποτελοῦντες ἀποδίδουσι με-
γίστην τὴν σημασίαν εἰς τὰ λεγόμενα ἐναέρια πνεύματα
οἷον *Νιρηίδας*, *Βουρκόλακας* καὶ τὰ παρόμοια, καί, πι-
στεύοντες εἰς τὴν ὑπαρξιν ἡμερῶν ἀποφράδων, οὐδὲν ἔρ-
γον σπουδαῖον ἐπιχειροῦσιν, οὐδ' ἀποπλέουσι τοῦ λιμένος

Στερομῆρι.

Δηλ. στενὸν μέρος—στενὴ ὁδός. (*μυρολόγια κακοί*)

Καμμύζω.

Ἀπὸ τὸ—καμμύω—τούτέστι κλείω τοὺς
ὀφθαλμούς, κοιμῶμαι.

Ἰμουνοῦ—ἔσουνοῦ. Λέξεις εὐχρηστοὶ ἀντὶ ἀντωνυμ. κτητικ.
α. καὶ *β'.* προσώπου ἐπὶ ἐνός κτήτορος, ὡς
τὸ βιβλίον εἶναι ἰμουνοῦ τὸ βιβλίον εἶναι
ἔσουνοῦ—ἐμὸν—σόν. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὡς
προσωπ. ἀντωνυμ. *ε'* δὲ καὶ σοῦ· ἀντὶ *ε'* δὲ
καὶ σύ.

Κουκκουμάρι.

Μικρὰ λάγνηρος ὀνοματοποιημένη ὡς ἐκ
τοῦ ἤχου τοῦ παραγομένου ἐν τῇ πληρώ-
σει καὶ μάλιστα ἐν τῇ κενώσει ἕνεκα τῆς
στενότητος τοῦ στόματος.

Σκάλιθρον.

Προσῶμι.

Ἐκ τοῦ σκαλίζω· ὀνομάζεται τὸ φουρνόξυλον
πρὸς—ὤμος· τὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου τιθέμενον
πανίον ἢ ἄλλο τι μαλάκωμα ἵνα μὴ κα-
καθίσταται ὀχληρὸν τὸ φορτίον εἰς τὸν
βαστάζοντα.

Νωμοθετῆρα.

Μέρος ἐνθα ἀποθέτουσι πρὸς ἀναψυχὴν τὸ
φορτίον· κοινῶς πεζοῦλι. πρῶτ. συνθετ. ὦ-
μος κατὰ πρόσληψ. τοῦ *Ν.* δεύτερ. θέτω.

των καθ' ἣν ἡμέραν ἡνοίχθη τάφος νεκροῦ κτλ.—τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν Σύμῃ ἔθιμά εἰσι ἐπίσης πολλά καὶ διάφορα, ὅσαι καὶ αἱ περιπέττειται καὶ τὰ βάρβαρα ἔθνη ὑπὸ τὰ ὅποια κατὰ καιροὺς ὑπέκυψε· μετὰξὺ δὲ αὐτῶν παρατηροῦνται καὶ τινὰ πλεονεκτοῦντα πατριαρχικῆς τινος ἀγνῆς συνηθείας. Π. χ. ὥς πρὸς τοὺς γάμους.

Οἱ ΠΑΡΑ ΣΥΜΑΙΟΙΣ ΓΑΜΟΙ.

Οἱ Συμαῖοι μνηστεύουσιν ἢ συνάπτουσιν εἰς γάμους τὰ τέκνα των εἰς πρόωρον πολλάκις ἡλικίαν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δύτου θεωρεῖται παρ' αὐτοῖς ὡς τὸ ἐντιμώτερον καὶ ἐπικερδέστερον, οἱ εἰς τὴν σπογγαλείαν ἀσχολούμενοι προτιμῶνται παντὸς ἄλλου βιομηχάνου ὑπὸ τῶν γονέων ὡς σύζυγοι τῶν θηλέων τέκνων των. Ἡ δὲ συνήθεια τῆς προικίσεως εἶναι γενικὴ κατ' αὐτὴν, ἐκτὸς τῆς ἀναποφεύκτου προικοδοτήσεως ἀπάντων τῶν χρεωδῶν ἐπίπλων πρὸς οἰκιακὴν διακόσμησιν καὶ τῶν, πρὸς ἀπαρτισμὸν τελείου συζυγικοῦ οἴκου, σκευῶν μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐλαχίστου μαγειρικοῦ ὀργάνου, ἢ προικοδότησις οἰκίας ἢ καὶ ἀμπελώνων ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τῶν προικιζόντων εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ τὰ ἀκίνητα ταῦτα κτήματα ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ ἀπαλλοτριοῦνται ἀλλὰ περιέρχονται κληρονομικῶς εἰς τοὺς ἀπογόνους των.

Δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου, αἱ μητέρες καὶ αἱ πλησιέστεραι συγγενεῖς ἐσθ' ὅτε καὶ αἱ οἰκειότεραι φίλαι συνέρχονται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μελλονύμφου, ὅπου παρατίθεται πολυτελὲς γεῦμα, εἰς τὸ ὅποιον λαμβάνουσι μέρος ἀποκλειστικῶς γυναῖκες· μετὰ τὴν ἐστίασιν καὶ τὴν γενικὴν εὐωχίαν ἐξέρχονται ἅπασαι ὁμοθυμαδὸν, προηγούμενων τῶν μητέρων καὶ φερουσῶν ἔρριμένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου τὸν, ὡς εἴρηται, προνομια-

κὸν αὐτῶν χρυσοῦφαντον ἐπενδύτην ὡς ἔμβλημα προγονικῆς τιμῆς· περιερχόμεναι δὲ καθ' ὅλην τὴν πόλιν προσκαλοῦσιν ἀνεξαιρέτως πάντας εἰς τὸν γάμον. Ἐπελθούσης δὲ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, οἱ ἱερεῖς τῆς ἐνορίας τοῦ μελλονύμφου, παραλαμβάνουσιν ἐκάτερον τῶν μελλονύμφων παρακολουθούμενον ὑπὸ ἀπείρου πλήθους προσκεκλημένων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ ὁδηγοῦσιν αὐτὸν εἰς τὸν ἱερὸν ναόν.

Τελουμένου δὲ τοῦ γαμηλίου μυστηρίου, καὶ καθ' ὃν χρόνον γίνεται ὁ Ἰσαηϊκὸς χορὸς, οἱ ὀπισθεν τῶν παρανύμφων ἰστάμενοι γρονθοκοποῦσιν ἢ θωπεύουσιν ἐπὶ τῶν νώτων αὐτῶν, (τῶν παρανύμφων) καὶ τότε οἱ ἐκ τούτου προκαλούμενοι γέλωτες τῶν παρευρισκομένων ἀφ' ἑνὸς καὶ οἱ πανταχόθεν ἐκσφενδονιζόμενοι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν νεονύμφων χρηματικοὶ ἔρανοι (τσοῦρι ὑπὸ τῶν ἐντοπίων) ἀφ' ἑτέρου μεταβάλλουσι τὴν σεβασμίαν καὶ ἱεράν τελετὴν τοῦ γάμου εἰς σκηνὴν ὄντως κωμικωτάτην.

Εἰς ἐπίμετρον τούτων, προσθέτομεν, ὅτι, μόλις τελεσθέντος τοῦ μυστηρίου, ἐκάτερος τῶν παρανύμφων (ἂν οὗτοι ἀμφοτέροί εἰσιν ἄγαμοι) προθυμοποιεῖται, ἵνα, πρῶτος ἐκβαλὼν τὸν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ γαμβροῦ ἢ τῆς νύμφης, θέσῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑτέρου ὑπαινιττόμενος ἴσως διὰ τούτου τὰ ἴσα καὶ εἰς αὐτόν. Μετὰ ταῦτα, προπορευομένων τῶν ἱερέων καὶ ψαλλόντων, ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν προσκεκλημένων συνοδεύει τοὺς νεονύμφους εἰς τὴν προικῶαν οἰκίαν τῆς νύμφης ὅπου, γενομένων τῶν συνήθων ὑποδεξιῶσεων καὶ προπόσεων, διαλύεται τὸ πλῆθος μετ' ἐπανειλημμένων χρηματικῶν ἐράνων ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ παῖδες συνωθούμενοι κατὰ στιβάδας ἐπιπίπτουσι.

Μίαν δὲ ἢ δύο ὥρας πρὸ τοῦ γεύματος ὁ νεόνυμφος,

συνοδευόμενος ὑφ' ἐνὸς τῶν συγγενῶν τῆς νεονύμφου, περιέρχεται τὰς οἰκίας ὄλων τῶν κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου παρευρεθέντων καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς εἰς τὸ γεῦμα, διὰ τὸ ὅποιον βόες ὀλόκληροι καὶ σημαντικὴ ποσότης ἰχθύων, ἄρτων, οἴνου κτλ. δαπανῶνται καὶ πολλὰ αἰθουσαι ὑπὸ τῶν προσκεκλημένων πληροῦνται. Αἱ τράπεζαι συνήθως στρώνονται χαμαί, τρώγουσι δὲ διὰ τὴν πληθὺν αὐτῶν καθ' ὁμάδας ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πινακίου κοινοδιακῶς. Αἱ γυναῖκες δὲν συντρώγουσι μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀλλ' εἰς ἰδιαίτερας αἰθούσας.

Ἐκτὸς τῶν πολυαρίθμων ὑπηρετῶν, οἵτινες μετὰ θαυμασίας δεξιότητος καὶ ἐτοιμότητος ἀσχολοῦνται περιποιούμενοι τοὺς ἐστιωμένους, ὁ γαμβρὸς περιελθὼν ἅπαξ τὰς αἰθούσας κίρνα πάντας ἀνεξαίρετως εἰς σημεῖον εὐαρεσκείας, ὅπερ καὶ πολλὰ τῶν συγγενῶν γυναικῶν ποιοῦσι.

Μολοντί δὲ ὁ οἶνος τῆς Κύπρου καὶ ὁ τῆς Σύμης ἄκρατος δίκην ὕδατος, οὕτως εἰπεῖν, κατὰ γαμήλια ταῦτα γεύματα διαχύνεται, οὐδέποτε ὅμως δυσάρεστόν τι ἐπέφερειν ἀποτέλεσμα μετὰ τοῦ φύρδην μύγδην τούτου πλήθους.

Ὁ ξένος ἰδίως παρευρισκόμενος εἰς παρομοίας συμπόσεις εὐρίσκει ἀδελφικὴν περιποίησιν καὶ προτίμησιν· εὐχαριστεῖται δὲ μεγάλως ἀκούων ποῦ μὲν τῆς τραπέζης νὰ πληροῦσι τὸν ἀέρα τὰ θούρια τῆς Ἑλλάδος ἄσματα, ποῦ δὲ ψαλμῳδαί, ἀλλαχοῦ ἡ κλαγγὴ ἑκατοστύων κοχλιαρίων πρὸς ἐπίδειξιν ταυτοχρόνως ἐπικρουομένων ἐπὶ τῶν πινακίων, καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν εὐσχημότατοι ἀστεισμοὶ παντοῖα λογοπαίγνια καὶ ἀμοιβαῖαι εὐχαί, συνοδευόμεναι μετὰ ἐκφραστικωτάτων προπόσεων καὶ σπονδῶν.

Μετὰ τὴν χαριεστάτην ταύτην Βαθυλωνίαν (βαυοῦραν ὑπὸ τῶν ἐντοπίων) γενομένην, ὡς εἴρηται, μετ' ἀξιοθαυ-

μάστου συμπνοίας καὶ εἰλικρινείας ἀρχίζει ἡ ὀργανικὴ μουσικὴ καὶ ταυτοχρόνως ὁ χορὸς, εἰς τὸν ὅποιον λαμβάνουσι μέρος οἱ νεόνυμφοι, καὶ μετὰ τούτους οἱ παράνυμφοι, ἀκολούθως δὲ πάντες οἱ βουλόμενοι.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ Συμαῖοι, ἀξιεπαίνως, καθ' ὑπερβολὴ τιμῶσι τὴν κόνιν τῶν τεθνεώτων, οἵτινες κατ' ἀρχαίαν ἐπικρατήσασαν συνήθειαν θάπτονται ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἡ τοῦ Νάρθηκος τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ νεόνυμφοι μεταβαίνοντες εἰς τοὺς τάφους τῶν φιλτάτων των μεθ' ὄλων τῶν προσκεκλημένων, ἀφιερῶσι τὰς πρώτας στροφὰς τοῦ χοροῦ των παρὰ τοὺς τάφους εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν συγγενῶν των, παιανίζούσης τῆς ὀργανικῆς μουσικῆς. Μετὰ τοῦτο ἐπανερχονται οἵκαδε ὅπου ἡ τοῦ γάμου φαιδρότης τοὺς ἀναμένει καὶ ἥτις συνεχίζεται καὶ κατὰ τὸ δεῖπνον καὶ ἐφεξῆς ἐπὶ 3—4 ἡμέρας. Τὴν δὲ ὀγδόην λαμβάνει χώραν ὁ λεγόμενος ἀντίγαμος μετὰ τὰς αὐτὰς σχεδὸν φαγοπόσεις καὶ πομπάς, ἀφ' οὗ προηγουμένως οἱ νεόνυμφοι ἀκούσωσι τὴν ἱερὰν λειτουργίαν μιμνήσκονται δὲ καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῶν τεθνεώτων συγγενῶν ἀποστέλλοντες καὶ ἀποθέτοντες ἐπὶ τῶν τάφων αὐτῶν 5—6 κάνιστρα πλήρη παντοίων γλυκυσμάτων, συνισταμένων ἐκ τῶν ἐπιτοπίως λεγομένων ἀκουμίων ξηροτυγάνων κτλ.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν παρὰ Συμαίοις γάμων· ὅσα δὲ συμβαίνουσιν εἰς αὐτοὺς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς τραπέζας, τὰ αὐτὰ σχεδὸν καὶ εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐκκλησιῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς, (ὡς κατωτέρω γενήσεται λόγος) εἶναι μέγας σχετικῶς πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων.

ΑΙ ΚΗΔΕΙΑΙ.

Ἦδη μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν κηδειῶν ἐπικρα-

τοῦσαν ἐθιμοταξίαν. Ἐπὶ τῷ θεάματι τῆς ἐκπνεύσεώς τι-
νος, αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ παρευρεθεῖσαι συγγενεῖς καὶ
φίλοι γυναῖκες, λυσίκομοι καὶ τὰ στήθη τύπτουσαι ἐξέρ-
χονται ἐπὶ τοῦ δώματος ἢ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας καὶ
διὰ γοερῶν θρηνηλογιῶν διαδίδουσι τὴν εἶδσιν τοῦ δυ-
στυχήματος. Ἐπομένως πένθιμος ἤχος τῶν κωδῶνων
καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀκούεται. Μετ' ὀλίγον κήρυξ πε-
ριερχόμενος τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς ποιεῖ κατάδηλον
ἐξ ὀνόματος τὸν θάνατον αὐτοῦ, προσδιορίζων δὲ τὴν ὥ-
ραν τῆς ἐκφορᾶς προσκαλεῖ πάντας ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς
αὐτήν.

Ἐπελθούσης δὲ τῆς ὥρας, ὁ νεκρὸς τίθεται ἐντὸς φε-
ρέτρου καὶ μετὰ πομπόδους ἱεροπρεπείας ἀναλόγως τῆς
κοινωνικῆς θέσεώς του προυπέμπεται εἰς τὸν ἐνοριακὸν
ναὸν, ἐνῷ αἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι γυναῖκες ἀκολουθοῦσαι
λυσίκομοι καὶ τὰ στήθη σκληρῶς τύπτουσαι ἐξυμνοῦσι
τὰς ἀρετὰς τοῦ θανόντος δι' αὐτοσχεδίων ἐπικηδείων ᾠ-
σμάτων (μυρολόγια), ἅπερ ἐκφωνοῦσι μετ' ἐπιτηδευμέ-
νης ὁμοιοκαταληξίας καὶ ἀξιοθαυμάστου ποιητικῆς φαν-
τασίας.

Μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν παρατίθεται τράπεζα (παρηγο-
γοριὰ ὑπὸ τῶν ἐντοπίων καλουμένη) εἰς ἣν λαμβάνουσι
μέρος οἱ τεθλιμμένοι συγγενεῖς καὶ πάντες οἱ βουλόμενοι

Ἄν δὲ πνιγῇ τις, (ὅπερ ὡς ἐκ τῆς βιομηχανίας τῶν
κατοίκων συχνὰ συμβαίνει) χωρὶς νὰ εὑρεθῇ τὸ πτώμα
του ἢ ἀποβιώσῃ ἐν ξένῃ γῇ οἱ συγγενεῖς ταξιθετοῦντες
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ εἰς τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ νομίζῃ
τις, ὅτι πράγματι ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν των τὸν πνιγέντα,
κλαίουσιν, ὡς καὶ ἀνωτέρω, ἐπὶ τῶν ἱματίων καὶ ὀλοφύ-
ρονται, τύπτοντες τὰ στήθη καὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπική-
δεια ἄσματα ἐκφωνοῦντες. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περι-

στάσεις ταύτας τὰ μνημόσυνα τελοῦσι πολυδαπάνως
δηλαδὴ τὴν πρωτὴν τῆς ἡμέρας τοῦ μνημοσύνου με-
τὰ κωδωνοκρουσιῶν, καὶ προηγουμένων τῶν ἱερέων,
ψαλτῶν, ἐξαπτερύγων καὶ λοιπῶν ἀρμοδιῶν ἱερῶν προ-
παρασκευῶν, οἷονεὶ πρόκειται περὶ κηδείας τινός, ἐκ-
φέρονται ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ περὶ οὗ τὸ μνημόσυνον, 8—10
πολυμεγέθη κάνιστρα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον πληροῦται ἐκ
μεγαλοπρεπῶς ἐστολισμένων κολύβων, τὸ δεῦτερον ἐκ
χιονολεύκων ἄρτων, τὸ τρίτον ἐκ γλυκυσμάτων διαφό-
ρων, τὸ τέταρτον ἐξ ὀπωρῶν, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι
τοῦ δεκάτου ἐκ διαφόρων εἰδῶν ἐκ τῶν ἐθιζομένων ἐν
τοῖς μνημοσύνοις, τὰ ὅποια, ψαλλόντων τῶν ἱερέων, με-
ταφέρονται εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν, καὶ τιθέμενα ἐπὶ τοῦ τά-
φου τοῦ τεθνεῶτος, μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μνημοσύνου,
διανέμονται εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ λοιποὺς παρευρισκομένους
εἰς μνήμην αὐτοῦ, καὶ τοῦτο συνεχίζεται ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα.

Οἱ Σύμαῖοι, ὡς εἴρηται, ἀκριβεῖς ὄντες φύλακες τῆς
θρησκείας τῶν πατέρων τῶν, συναισθάνονται, ὅτι ἐκ κα-
θήκοντος, πρὸς τοῖς ἄλλοις δέον νὰ παρευρίσκωνται εἰς
τὴν ἀναστάσιμον, ἀκολουθίαν καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέ-
ρας τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καθὸ τριημέρου γενο-
μένης· ἐπειδὴ δὲ πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ὑπὸ εὐσεβῶν
καὶ φιλακολούθων ἀνδρῶν παρετηρήθη, ὅτι τινὲς ἐκ τῶν
συμπολιτῶν των ῥαθυμοῦντες, μόλις περὶ τὴν ἀπόλυσιν
προσέρχονται, τινὲς δὲ καὶ παντελῶς ἀπουσιάζουσι τὴν
δευτέραν καὶ τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκ συνθήκης κα-
θιέρωσαν τὴν ἐξῆς ἐθιμοταξίαν.

Ἔθεσαν δηλ. ὡς μέγιστον ὅρον καθυστερήσεως τὸ Εὐ-

αγγέλιον τῆς λειτουργίας μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου οἱ προσερχόμενοι ὀφείλουσι νὰ ὑποστῶσι τὴν ποινήν τοῦ χλευασμοῦ, ἣτις ἐκδηλοῦται διὰ τῆς προσκομίσεως ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπηρετοῦ ἐνὸς τῶν κηροπηγίων φέροντος ἀνημμένας λαμπάδας πρὸ τῶν ποδῶν των, ὅπερ τότε μόνον μετατίθεται εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν, ὅταν οἱ βραδύναντες τὴν προσέλευσίν των ἀποτίσωσι μικρόν τι πρόστιμον ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς των πρὸς ὄφελος τῆς ἐκκλησίας, ὅπερ οἱ Συμαῖοι ὀνομάζουσι «φάληα».

Πρὸς δὲ τοὺς ὁλοτελῶς ἀπουσιάζοντας κατὰ τὰς δύο ἐκεῖνας ἡμέρας φέρεται μετὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν ἡ σημαία τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἀκολουθούντων πολλῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους πρὸς ποινήν των ἅμα καὶ χλεύην οἱ ἀπουσιάσαντας ὑποχρεοῦνται νὰ περιποιηθῶσιν εἰς τοὺς οἴκους των διὰ τῶν πασχάλίων των ἀγαθῶν, καὶ ταῦτοχρόνως καταθέσωσιν εἰς τὸν δίσκον τῆς ἐκκλησίας ἀνάλογον εἰς τὴν κατάστασίν των πρόστιμον.

Ἡ ἐθιμοταξία αὕτη, ἣν δυστυχῶς ὁ ψευδοπολιτισμὸς παρέλυσεν ἐν μέρει ἐσχάτως, ἐπήνεγκε τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ προθυμοποιῇται ἕκαστος, ὥστε οὐ μὴ μόνον ν' ἀπουσιάζῃ κατὰ τὰς κοσμοσωτηρίους ἐκεῖνας ἱεροτελεστίας, ἀλλὰ καὶ ἐγκαίρως νὰ παρευρίσκηται εἰς αὐτάς, φοβούμενος ἐνθεν μὲν τὸν Θεόν, ἐνθεν δὲ τῶν ἀνθρώπων τὸν φόγον.

TO PETRIMMENON EΘIMON THΣ ΚΑΘΑΛΟΝΟΣ,

Ὅπως παρ' ἅπασιν τοῖς σημερινοῖς Ἑλλήσιν οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Συμαίοις ἡ χρῆσις τῆς μαντικῆς κληδόνας κοινῶς (τοῦ κλήδονος) ἀνέκαθεν εἶναι γνωστή. Ἐν ᾧ δὲ πανταχοῦ ἡ ψευδομαντικὴ αὕτη κληδὼν γίνεται τῇ 24

Ἰουνίου, ἑορτῇ τοῦ Προδρόμου, ἐν Σύμῃ αὕτη λαμβάνει χώραν τῇ 2 Μαΐου, μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ καλεῖται «κουκκουμάς» ἴσως ἐκ τοῦ μικροῦ πηλίνου ἀγγείου, κουκκουμάρι, ἢ ξυστάκι ὑπὸ τῶν ἐντοπίων καλουμένου, καὶ χρησιμεύοντος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μαντείας· γίνεται δὲ ἐν Σύμῃ ὡς ἐξῆς.

Τὴν 1 Μαΐου πολλὰ κοράσια ἢ καὶ ἑγγαμοὶ γυναῖκες, ἐκ συνεννοήσεως συνερχόμεναι εἰς ὠρισμένας οἰκίας, ἀποστέλλουσι τρία ἐκ τῶν μικροτέρων κορασίων πρὸς τρεῖς φίλας των φερούσας τ' ὄνομα «Εἰρήνην» (ὑπαινιττόμεναι ἴσως μὲ τοῦτο τὴν μετὰξὺ των εἰρήνην καὶ σύμπνοιαν), καὶ λαμβάνουσι παρ' αὐτῶν εἰς μικρὰ πήλινα ἀγγεῖα ὕδωρ, ὅπερ ἀνάγκη πᾶσα νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν προσωρισμένην διὰ τὸν κλήδονα οἰκίαν ἀνομιλητῇ, καὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸ νερόν ἀμίλητον, εἰς τὸ ὁποῖον θέτουσαι διάφορα ἄνθη καὶ ἀνὰ ἐν χρυσοῦν ἢ καὶ ἀργυροῦν κόσμημα, οἷον δακτυλίδιον, ἐνώτιον καὶ τὰ παρόμοια, ὅπερ χρησιμεύει ὡς σημεῖον ἐκάστης ἐκ τῶν λαμβανουσῶν μέρος εἰς τὸν κλήδονα, ἐκθέτουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν δωματίων ἢ τῶν ἐξωστῶν τῶν οἰκιῶν εἰς τὴν ἐπίρροιαν τῶν ἀστέρων.

Μετὰ τοῦτο ἐκάστη παραδίδει τὸν ἔρανόν της εἰς τὴν διευθύνουσαν τὸν κλήδονα, συνιστάμενον εἰς ἐν γρόσιον, ἐν ὧν, μικρὰν ποσότητα ὀρυζίου, βουτύρου, ἄρτου, ἀλεύρου καὶ δύο ἢ τριῶν καυσοξύλων, ἵνα χρησιμεύσῃ τὴν ἐπιούσαν διὰ τὸ κοινὸν αὐτῶν πρόγευμα.

Τὴν ἐπιούσαν, 2 Μαΐου, συνερχόμεναι αἱ γυναῖκες καὶ τὰ κοράσια καὶ αὖθις ἀπὸ πρωίας εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν, σχηματίζουσι κύκλον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέτουσι μέγα χάλκινον σκεῦος, συνὶ ὑπ' αὐτῶν καλουμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου βάλλουσι τὸν λεγόμενον κουκκουμᾶν καὶ 5—6 ἐνταυτῷ κοχλιάρια, καὶ περὶ τὸ ὁποῖον καθε-

ζόμεναι κροτοῦσιν αὐτὸ ἰσχυρῶς διὰ τῆς παλάμης, ἐν ᾧ δὲ τὰ ἐπ' αὐτοῦ κοχλιάρια ὅλον ἐν ἀνακινῶνται τὰ κοράσια ἄδουσι μεγαλοφώνως διὰ μονοτόνου τινὸς ἐπικληδονίου μέλους διάφορα ἁσμάτια, ἐξ ὧν χάριν τῶν περιέργων παρενείρομεν ἐνταῦθα ὀλίγας στροφὰς τὰς ἐξῆς·

Κοράκια, (α) τραγυδήσατε ποῦ βάλετε τὸ γρόσι
νὰ κάμωμεν τοῦ κουκκουμᾶ μαλαματένια στρῶσι

Κοράκια τραγυδήσατε.
Νὰ ἐγάλωμεν τὸν κουκκουμᾶ· νὰ 'βγ' ἡ χαριτωμένη
νὰ 'βγῇ τῆς Παναγιάς ὁ γιὸς καὶ τῆς κυρᾶς ἡ κόρη.

Κοράκια τραγουδήσατε.
Στ' αἱ Γιαννοῦ μας τὸ πλατὺ (β) ποῦ 'χει ὁμορφο χαλίμι
ποῦ περπατοῦν οἱ Συμιακοὶ (γ) μὲ τόσο μεγαλίμι.

Κοράκια τραγουδήσατε.
"Ὅμορφα ποῦ τεργιάξαμεν τ' αἱ Γιαννοῦ κοράκια
καμαρωτὰ καὶ ἄχωλα σὰν τὰ περιστερὰκια

Κοράκια τραγουδίσατε.
Χρυσὸ Πανερμιωτάκι μου δόσε μου τὰ φτερά σου
νὰ πᾶ' νὰ 'δῶ τὸν κρίνον μου κοὶ πάλ' ἄς εἶν' δικάσου

Χρυσὸ Πανερμιωτάκι μου.

Μετὰ μακρὰν δὲ σειρὰν παρομοίων ἐπικληδονίων ἁσμάτων, ἅτινα διαρκοῦσιν ἀπὸ πρωΐας μέχρι Μεσημβρίας,

(α) Οὕτω καλοῦνται ἐν Σύμῃ τὰ κοράσια.

(β) Ἡ περιοχὴ τοῦ κατὰ τὸν αἰγιαλὸν ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

(γ) Οἱ Συμιαῖοι οὕτω καλοῦσιν ἑαυτοὺς, τὴν δὲ γυναῖκα Συμιακίαν.

(δ) Ὑποκοριστικὸν τοῦ Πανερμιώτης· ὀρθότερον Πανορμίτης, ἐκ τοῦ λιμένος Πανόρμου, ὀνομάζεται ὁ πολιούχος Ταξιάρχης, οὗ Μονὴ μεγαλοπροπῆς ὠκοδόμηται ἐν Σύμῃ.

τὰ πλεῖστα αὐτοσχέδια, στρώνουσι χαμαὶ τὰς κοινὰς τῶν τραπέζας περὶ τὰς ὁποίας τασσόμεναι προγευματίζουσιν. Εἰς τὸ πρόγευμα δὲ τοῦτο ἐπιτρέπεται καὶ ἡ χρῆσις οἴνου εἰς δόσιν τοσαύτην, ὥστε αἱ συνεστιώμεναι αὐταὶ ἐγείρονται ἐκ τοῦ προγεύματος τῶν εἰς κατάσασιν μέθης· οὕτω δὲ συνεωχθειςῶν ἐν ἐκ τῶν κορασίων, ὅπερ ἀφούκτως πρέπει νὰ γίναναι πρωτότοκον, καὶ ἐν ταῦτῳ ὅχι ἀπωρφανισμένον πατρὸς ἢ μητρὸς, φέρον κόσκινον μὲ χεῖρας ἐστραμμένας πρὸς τὰ ὀπίσω, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ πραττόμενον, κοσκινίζει ὅλον ἐκείνο τὸ δι' ἐράνου κατατεθὲν εἰς τὴν συντροφίαν ἄλευρον, ὅπερ μετὰ ταῦτα κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ζυμόνει μὲ τὸ ἐν τῷ κληδωνικῷ ἀγγεῖῳ περιεχόμενον ἀμίλητον ὕδωρ, καὶ φροντίζον νὰ καταστήσῃ τὴν ζύμην ἐπὶ τοσοῦτον ἀλμυρὰν, ὥστε μετὰ δυσκολίας τινὸς νὰ τρώγῃται, φύνει αὐτὴν ἐν κλιβάνῳ καὶ εἶτα μεταδίδει εἰς ἕκαστον κοράσιον τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸ μέρος, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἐντελῶς φάγωσι, κατακλίνονται ἅπαντα ἐπὶ τῇ ιδέᾳ τοῦ ὅτι τὰ κοράσια καὶ αἱ χῆραι θὰ γνωρίσωσι κατ' ὄναρ διὰ τῆς μαντικῆς δυνάμεως τοῦ κληδονοῦ τῶν τοὺς μελλονύμφους τῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐκ τῆς ὑπερμέτρου οἰνοποσίας ὁ τρυφερός αὐτῶν ἐγκέφαλος διατελεῖ εἰς ζάλην ἀσυνήθη ἀμέσως παραδίδονται εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Μορφῆως.

Ἐξεγειρόμεναι δὲ τοῦ ὕπνου, καθ' ὃν, ἐννοεῖται, οὐ μὴ μόνον μελλονύμφους, ἀλλὰ καὶ θησαυροὺς ἐν τῇ ἀσυνήθῃ αὐτῶν κρεπάλῃ ἀκενώτους βλέπουσι, καὶ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ Ζεφυροποδητὴ ἀνέρχονται, διηγοῦνται πρὸς ἀλλήλας μετ' ἐκπληκτικοῦ θορύβου, καὶ μετὰ μεγίστης περιεργείας ἀκούουσιν ὅσα καθ' ὕπνον εἶδον· ἐπομένως καὶ αὐθις τασσόμεναι κυκλωτερώς παρὰ τῷ κληδωνικῷ ἐκείνῳ ἀγγεῖῳ ἐξακολουθοῦσιν ἄδουσαι, ἵνα ἐξυπνήσωσιν, ὡς λέγουσι,

τὸν κουκουμᾶν κοιμώμενον· ἄρχονται δὲ ἀπὸ τῶν ἐξῆς ἁσμάτων.

Ἐύπνα ξύπνα, κουκουμᾶ, καὶ μὴ βαροκοιμᾶσαι,
γὰρ τί ὁ ὕπνος ὁ πολὺς βαρύνει καὶ χαλάσει.

Ἦ ξύπνα ξύπνα κουκουμᾶ.

Ὁ κουκουμᾶς ἀπέρασεν ἀπὸ τὴν γειτονιά μας,
κ' ἐπεῖρε τὰ ξυστάκια μας καὶ τὰ βασιλικά μας.

Ὁ κουκουμᾶς ἀπέρασε.

Ἐκεῖ στὰ ὄρη στὰ βουνὰ στιθάζεται τὸ χιόνι,
ἐκ' εἶναι ἡ ἀγάπη μου καὶ δὲν τὸ 'ξεύρ' ἀκόμη.

Γιὰ ξύπνα ξύπνα κουκουμᾶ.

Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ἡ ἐκ τοῦ πηλίνου ἀγγείου ἐκβολὴ τοῦ παρ' ἐκάστης κατατεθέντος ἀντικειμένου, ὅπερ ἀναγνωρίζουσα καὶ λαμβάνουσα ἡ πρὸς ἣν ἀνήκει, ἄδει ἀνὰ ἐν δίστιχον ἄσμα.

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ παρουσιάζεται κατὰ πρόσκλησίν των λυριστὴς τις, κοινῶς παιχιδιότορας, πέριξ τοῦ ὁποίου τασσόμεναι ἄδουσι μέχρις ἐσπέρας διάφορα ἐρωτικά ἄσματα τῆς ἐπινοίας καὶ εὐφυΐας των, ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ ἐξῆς διστίχου ἀφορῶντος τὸν νέον αὐτῶν Ὀρφέα.

Ἦσθην μέσην μας τὸν ἔχομεν τὸν πεῦκον τὸν νέηλυ (α)
ὁ ὁμορφὸς μας λυριστὴς μοιάζει τοῦ Μιχαήλη. (β)

Μετὰ ταῦτα ἔπονται ὁρμαθοὶ ὠραίων δημοτικῶν ἁσμάτων, τῶν πλείστων ἐρωτικῶν, καὶ μόλις περὶ λύχνων ἀφὰς γίνεται ἡ διάλυσις μετὰ τὴν συνήθη παρ' αὐταῖς εὐχὴν, κί' ἀπὸ χρόνου, κί' ἀπὸ τῶν παιδιῶν.

(α) Λέξις Ἑλληνικωτάτη παρεφθαρμένη ὅμως ἐκ τοῦ νέηλως, τις ἡσημαίνει τὸν νεωστὶ προσερχόμενον.

(β) Δηλ. τοῦ ἀργαγγέλου Μιχαήλ.

Ὅσα δὲ συμβαίνουσιν ὡς πρὸς τὸν κλήδονα μεταξὺ τῶν κορασιῶν, τὰ αὐτὰ ἀνεξεραίτως καὶ μεταξὺ τῶν ἀρρένων, ὧν ὁ ἀριθμὸς, καθὼς καὶ τῶν θηλέων, εἶναι μέγας σχετικῶς πρὸς τοὺς κατοίκους, ἐν οἷς πρὸς τοῖς ἄλλοις παρατηρεῖται ἑκταχτός τις πολυτεκνία, ἣν ἀποδίδουσί τινες εἰς τὴν ἐπίρροϊαν τῆς βιομηχανίας των.

Η ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΗΣ.

Ἡ μία καὶ μόνη πόλις τῆς Σύμης, ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος μέχρι τῶν προπύλων τοῦ πρὸς μεσημβρίαν ὑψηλοτέρου ὄρους Βίγλα, διακόπτεται κατὰ πλάτος ὑπὸ λόφου τραπεζοειδοῦς, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι τὰ εἰρηπία τοῦ ἄλλοτε ἰσχυροῦ φρουρίου της, χρονολογούμενου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1401 (ἱπποτικῆς ἐποχῆς), ὡς ἡ ἀνωθι τῆς διασωθείσης πύλης ἐπιγραφὴ μαρτυρεῖ. Ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ λόφου ἡ βράχου τούτου καὶ παρὰ τοὺς πρόποδάς του δύο νέαι μεγάλαι ὁδοὶ ἀνωφερεῖς καὶ κλιμακωταὶ πλὴν λιθόστρωτοι, ἄγουσαι ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ ἀπολήγουσαι εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς ἀνωφερείας, ἥτις ἄλλοτε ἐχώριζε τὴν νεόδητον πολίχνην τοῦ αἰγιαλοῦ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς πόλεως, διευκολύνουσι τοὺς κατοίκους, οἵτινες ἄλλοτε διὰ νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν καὶ τ' ἀνάπαλιν ἠναγκάζοντο ν' ἀναρριχῶνται, οὕτως εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν ἀποκρήμνων χαράδρων τῶν βράχων. Ἡ δὲ κατασκευὴ τῶν δύο τούτων ὁδῶν, καθὼς καὶ ἐτέρας ἐπίσης ἐξωμαλισμένης καὶ διερχομένης ἀπὸ τῶν πλευρῶν τῆς ὑψάχενος ἀνωφερείας, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ὁποίας κεῖται τὸ φρούριον, ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν καλαισθησίαν καὶ ἀδρὰν δαπάνην τριῶν εὐπόρων πολιτῶν, οἷς ἐπαξίως ἀπονέμοντες

τὸν δίκαιον ἔπαινον εὐχόμεθα ὅπως τὸ καλὸν καὶ ἀξιά-
γαστον αὐτῶν παράδειγμα μιμηθέντες καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν
εὐπόρων Συμαίων, πολλαπλασιάσωσι τὰ καλὰ ἐν τῇ πα-
τρίδι των, ἐπόμενοι τῷ Εὐαγγελικῷ ῥητῷ «τῆς δὲ εὐ-
ποίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ
θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.»

Ὁ Αἰγιαλὸς οὐχὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν συνοικισθεὶς καλ-
λωπίζεται ὑπὸ πολλῶν ἀξιολόγων οἰκοδομῶν, ἐν αἷς δια-
πρέπει ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῇ καλλιτεχνίᾳ ὁ εἰς τιμὴν τοῦ
Προδρόμου ἀφιερωμένος Ἱερὸς Ναὸς, ὅστις ἐκτὸς τῶν
ἐκ λευκοῦ μαρμάρου κομφῶς κατεργασμένων διὰ παν-
τοίων γλυφῶν καὶ περιεχρυσωμένων εἰκονοστασίου (τέμ-
πλου), ἁμβωνος καὶ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, καὶ τῶν λοι-
πῶν ἐσωτερικῶς διακοσμούντων αὐτὸν ἱερῶν ἀντικειμέ-
νων, καθωραίζεται πρὸς τούτοις καὶ δι' ὠραίων εἰκόνων,
ἔργων Συμαίου ζωγράφου, ἐνὸς τῶν εὐδοκίμων μαθητῶν
τοῦ Ἀθηναῖκοι πολυτεχνεῖου. Ὄταν τῷ 1847 ἀνεσχά-
πτετο τὸ γήπεδον πρὸς θεμελίωσιν τοῦ ναοῦ, ἀνεκαλύ-
φθησαν θεμέλια ἐτέρου μεγάλου ναοῦ συνδεδεμένα διὰ
μολύβδου καὶ σιδήρου, πρὸς δὲ καὶ στιλπνότατοι πορφυ-
ροὶ λίθοι· ἔδαφος ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, κιονόκρανα, κύ-
βοι ψηφιδωτοί, ἄνθρακες, ὅσα ἀνθρώπων καὶ διάφορα
κοσμήματα, ἅπερ μαρτυροῦσι τὴν ὑπαρξίν αὐτόθι μεγα-
λοπρεποῦς ναοῦ.

Εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἄκραν τοῦ εὐρυχώρου καὶ χαλι-
κοστρώτου αὐτοῦ περιβόλου ὑπάρχει τὸ ἕτερον τῶν ἁλ-
ληλοδιδακτικῶν σχολείων. Τὸ σχολεῖον τοῦτο, ἀνεγερθὲν
ἐκ βάρων φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἐμ-
ποροπλοιάρχου καὶ ἀγαθοῦ πολίτου τῆς νήσου ταύτης Κυ-
ριακοῦ Σαλαχούρη, περιποιεῖ κλέος καὶ μνήμην ἀθάνατον
μεταξὺ τῶν πατριωτῶν του. Εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν

τοῦ Αἰγιαλοῦ ἐν μέσῳ παραλίου κοιλάδος ἐκτείνεται πε-
δινὸς χώρος, ἐνθα κατεργάζονται καὶ ξηραίνονται οἱ διὰ
τὴν Εὐρώπην προωρισμένοι σπόγγοι. Κατὰ τὴν αὐτὴν
θέσιν ὑπάρχει καὶ τὸ ναυπηγεῖον, ἐν ᾧ κατ' ἔτος ναυπη-
γοῦνται 15—20 σπογγοαλιευτικὰ πλοιάρια, πρὸς δὲ καὶ
Βομβάρδαι καὶ ἐνίοτε μεγάλα πλοῖα. Εἰς μικρὰν δὲ ἀπὸ
τούτου ἀπόστασιν ὑπάρχουσι δύο μεγάλοι δεξαμεναί, ὧν
τὴν μὲν κατέχει τὸ διοικητήριον, ἐκ δὲ τῆς ἄλλης ὑδρεύ-
ονται τὰ ξένα πλοῖα.

Τὸν Αἰγιαλὸν καλλωπίζουν οὐκ ὀκτώσται περίπου με-
γάλοι καὶ μικροὶ λιθόκτιστοι οἰκίαι, ὧν αἱ μὲν εἰσιν ὠκο-
δομημέναι εἰς πεδινούς χώρους, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν κλιτύων
τῶν βράχων, ἐπὶ τῶν ὁποίων φαίνονται ὡς κείμεναι αἱ
μὲν ἐπὶ τῶν δὲ ἀμφιθεατρικῶς. Μεταξὺ αὐτῶν διαπρέ-
πουσιν ἐπὶ ρυθμικῇ τάξει καὶ τινες διώροφοι καὶ τριώρο-
φοι καλλισχέδιοι καὶ πολυδάπανοι. Αὐτόθι ὑπάρχουσι τὸ
διοικητήριον, τὸ δημογεροντικὸν κατάστημα, τὸ ὑγειο-
νομεῖον, αἱ ἐμπορικαὶ ἀποθήκαι, τὸ ἀναγνωστήριον, διά-
φορα βιομηχανικὰ ἐργαστήρια, ἐν οἷς καὶ ἐν ἄλευρο-
ποιεῖον ἐργαζόμενον διὰ τοῦ ἀτμοῦ, ἐν σιγαροχαρτο-
ποιεῖον, καὶ κατὰ τὴν προκυμαίαν δύο ἐμπορικαὶ λέσχαι
καλῶς κεκοσμημέναι, πολλὰ κομφὰ καὶ πολυάνθρωπα
καφφεπωλεῖα καὶ μία μικρὰ πλὴν πολυσύχναστος πλατεῖα.
Ἐν γένει δὲ ὁ Αἰγιαλὸς ὁσημέραι λαμβάνει ὅσιν πόλεως
καθόλου Εὐρωπαϊκῆς, ῥυμοτομουμένης δι' ὁδῶν ὁπωσοῦν
καλῶν καὶ καθαρῶν, καὶ αὐτόθι συνοικίζονται οἱ εὐπό-
ρώτεροι τῶν κατοίκων.

Τὸ δὲ ἀνώτερον μέρος τῆς πόλεως, ὅπερ πρὸς διάκρι-
σιν ἀπὸ τοῦ Αἰγιαλοῦ ὀνομάζουσιν οἱ κάτοικοι Χωριό,
ἐμπεριλαμβάνει δύο χιλιάδας περίπου οἰκιῶν, ὧν αἱ μὲν
νεόδμητοί εἰσι μεγάλοι καὶ περικαλλεῖς, ὠκοδόμηται δὲ

εἰς τὰς μᾶλλον τερπνὰς καὶ πασιφανεῖς τοποθεσίας, κατοπτρεύουσαι αἱ πλείεσται τὴν θάλασσαν, αἱ δὲ παλαιαὶ διὰ τὸν φόβον τῶν πειρατῶν, οἵτινες ἄλλοτε συχνὰ ἐπεσκέπτοντο τὸν τόπον ζητοῦντες λείαν, κατέχουσι τὸ ὀπισθεν τοῦ φρουρίου δυσπροσιτώτερον καὶ ἐπομένως πληκτικώτερον μέρος· εἰσὶ δὲ αὗται ἅπασαι σχεδὸν ταπειναί, κακὸρρυθμοὶ καὶ ἀτμημέλητοι, ὁμοιάζουσαι μᾶλλον πρὸς καλογηρικὰ ἐνδαιτήματα ἢ πρὸς οἰκογενειακὰ οἰκητήρια. Ἐν γένει μὲν ἅπασα ἡ διαίρεσις τῆς ἄνω πόλεως, ἰδίως ὅμως τοῦ μέρους τοῦ κατὰ τὴν ἁγίαν Τριάδα, εἶνε ἀκανόνιστος, τὸ δὲ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε ἐκτισμένη πετρῶδες καὶ ἀνώμαλον, ὅσον ἀνώμαλοι καὶ αἱ περιστάσεις καθ' ἃς ἐκτίσθη ἡ πόλις· ἡ δὲ στενότης, ἡ ῥυπαρότης καὶ σχολιότης τῶν ὁδῶν καθιστῶσι τὸ ἐσωτερικόν της ζοφερόν, δυσῶδες, καὶ τὸν ἀέρα πνιγερὸν, φαινόμενα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα πρὸς τὴν σημερινὴν τῶν κατοίκων πρόοδον.

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΚΑΙ ΜΟΝΑΙ.

Ἐκτὸς τῶν πολυαρίθμων διασωθέντων ναϊδίων, ἅτινα κατὰ μικρὰς ἀποστάσεις ἀπαντῶνται εἰς τὰς ἐξοχὰς τῆς νήσου, μαρτυροῦντα τὴν περὶ τὰ θεῖα εὐλάβειαν τῶν κατοίκων, ὑπάρχουσι καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἐννέα μεγαλοπρεπεῖς ναοί, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ πόλις διαιρεῖται εἰς ἰσαρίθμους συνοικίας, ὧν ἐκάστη διακρίνεται ἐκ τοῦ ναοῦ, εἰς ὃν ἀνήκει. Ἀπαντες ἀνεξαιρέτως οἱ ναοὶ οὗτοι, ἂν καὶ τινες παλαιοὶ, εἶνε ὅμως εὐκτιστοὶ καὶ εὐρυθμοὶ, διατηροῦντες εἰσέτι ζωηρὰ τὰ καλύπτοντα τὰ τειχία των ἀγιογραφήματα, ἔργα ἀγιορητικῆς τέχνης καὶ θεῖον ὄντως φέροντα χαρακτῆρα. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐσωτερικῶς διακοσμοῦντων αὐτοὺς ἀργυρῶν εἰκόνων καταχρύσων εἰκονο-

στασίων, ἱερῶν ἀμβόνων καὶ ἀρχιερατικῶν θρόνων, τῶν πλουσίων πολυελαίων καὶ πολυμεγεθῶν κηροπηγείων, ὅλων πεποικιλμένων διὰ θαυμασίων τεχνουργημάτων, εὐμοιροῦσι προσέτι καὶ ὑψηλῶν κωδωνοστασίων. Τὸ ἔδαφος τῶν εὐρυχώρων περιβόλων των εἶνε ἐπεστρωμένον διὰ λευκῶν καὶ μελάνων χαλίκων, καταλλήλως ταξιθετημένων καὶ παριστανόντων διάφορα ἱχνογραφήματα, οἷονεὶ χεῖρες καλλιτεχνῶν παρθένων ἐκέντησαν αὐτά.

Ὡς κορωνίδας δὲ τῶν ναῶν τούτων προσθετέον ἐνταῦθα τὰς δύο εἰς τιμὴν τῶν Ταξιαρχῶν ἱεράς μονάς· αὗται δὲ εἰσιν ἡ τοῦ Πανορμίτου, ἐκ τοῦ λιμένος Πανόρμου, καὶ ἡ τοῦ, κατὰ τοὺς Συμαίους, Μιχαήλη, ὧν ἡ πρώτη, παραθαλασσίως οὔσα ὠκοδομημένη εἰς θέσιν πεδινὴν καὶ τὰ μάλιστα ὑπὸ τῆς φύσεως εὐνοηθεῖσαν, κατοπτεῦει τὸν εὐρύχωρον, ἀσφαλῆ καὶ πολυσύχναστον λιμένα, Πάνορμον, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ Μονὴ αὕτη κατέστη περιάκουστος οὐχὶ μόνον κατὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπωτάτας χώρας μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Ῥωσσίας, ἐνθεν καὶ πλούσια ἀναθήματα συχνὰ ἀποστέλλονται μετὰ Χριστιανικῆς εὐλαθείας.

Ἡ περικαλλὴς αὕτη μονή, ἥτις ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς καὶ ἰσχυρᾶς περιοχῆς της παρέχει εἰς ἑαυτὴν ἔξωθεν ὄφιν παραθαλασσίου φρουρίου, εἶνε ποῦ μὲν διώροφος ποῦ δὲ τριώροφος, καὶ ἐμπερικλείει περὶ τὰ 100 εὐρύχωρα δωμάτια, τὸ ἡγουμενεῖον καὶ μίαν ἡὐτρεπισμένην αἵθουσαν πρὸς ὑποδοχὴν ἐπισήμων ξένων, πρὸς δὲ καὶ ἐτέραν αἵθουσαν, ἐν ἣ παρατείνεται μεγάλη τράπεζα, περὶ ἣν παρακάθονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς της ὑπὲρ τοὺς χιλίους διακοσίους προσκυνητὰς, κοινοβιακῶς ἐστιωμένους δι' ἐξόδων τῆς Μονῆς, καὶ ἐπειδὴ ἡ συρροὴ τῶν πολλαχόθεν προσερχομένων προσκυνητῶν εἶνε μεγάλη, ἡ δὲ τρά-

πεζα γυνική, τοὺς πρώτους μετὰ τὴν ἐστίασιν διαδέχονται ἄλλοι καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐνῶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα των ἐστιῶνται ἰδιαιτέρως ἐπίσης δι' ἐξόδων τῆς Μονῆς εἰς τὰ ἐν αὐτῇ δωμάτια, παραχωρούμενα δωρεάν εἰς τοὺς προσκυνητάς.

Ἡ Μονὴ τοῦ Πανορμίτου εἶνε ἡ μᾶλλον σεβαστὴ παρὰ τοῖς Συμαίοις, ἐπέχει δὲ τόπον εἰς τὰς νοτίους σποράδας οἷον λ. χ. ἡ Τήνιος Μονὴ τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰς τὰς Ἑλληνικὰς κυκλάδας. Τὴν Μονὴν ταύτην οἱ κατὰ καιροὺς λόγιοι καὶ ἐνάρετοι ἡγούμενοι καὶ αἱ περὶ τὰ θεῖα διακριθεῖσαι ἀνάματοι ἐφορίαι ἐκαλλώπισαν παντοιοτρόπως καὶ καθ' ἐκάστην ἐπεκτείνουν διὰ νέων προσθηκῶν δωματίων, δενδροφυτειῶν καὶ ἄλλων χρησίμων. Ὁ ἐν αὐτῇ ἱερός ναὸς τῶν Ἀσωμάτων, ἂν καὶ μονόθολος εἶνε ὅμως κομψός, καὶ καλλωπίζεται δι' ἐσωτερικῆς βαρυτίμου διακοσμῆσεως, ἐν ᾗ διαπρέπει ἡ εἰς φυσικὸν μέγεθος ἱερὰ εἰκὼν τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ὅλη ἀργυρᾷ καὶ περιεχρυσωμένη. Τὰ δὲ ἐτήσια εἰσοδήματα τῆς Μονῆς ὑπερβαίνουν τὰς 2 χιλιάδας λίρας, ὧν μέρος μὲν δαπανᾶται πρὸς συντήρησιν καὶ ἐπαύξεισιν αὐτῆς, μέρος δὲ πρὸς διατήρησιν ἐνὸς σχολείου, καὶ μέρος εἰς τοὺς προσκυνητάς καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς 150 ἀσχολουμένους εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τῆς.

Ἡ δὲ Μονὴ τοῦ Μιχαήλ, μολονότι μικροτέρα τῆς τοῦ Πανορμίτου, εἶνε ὅμως ἀρχαιοτέρα καὶ σταυροπήγιος· ὠκοδόμηται δὲ ἐξω τῆς πόλεως πρὸς δυσμὰς εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας ὥρας περίπου. Ἡ μονὴ αὕτη ἔμπεριλαμβάνουσα δύο, οὕτως εἰπεῖν, ναοὺς διακρινόμενους ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς των εἰς παλαιὸν καὶ νέον, ὧν ὁ δεῦτερος εἶνε ὠκοδομημένος ἐπὶ τῆς θολοσκεποῦς ὀροφῆς τοῦ πρώ-

του, πρὸς δὲ καὶ 20 περίπου εὐρύχωρα δωμάτια καὶ ἄλλα παραρτήματα, οἷον δεξαμενὰς, κήπον εὐθαλῆ κτλ., ἤκμαζεν ἄλλοτε ἐπὶ ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ εὐπρεπείᾳ καὶ πλούτῳ· ἔνεκα ὅμως τῶν δυσχερῶν περιστάσεων, εἰς ἃς καὶ αὕτη ὑπέκυψε, καὶ τῆς ἀκηδείας τῶν κατὰ καιροὺς ἡγουμένων τῆς μικροῦ δεῖν κατεστράφη. Ἀναλαβοῦσα ὅμως ἀπὸ τινων ἐτῶν διὰ γενναίων συνεισφορῶν καὶ τῆς φιλοκαλίας τοῦ νῦν ἡγουμένου τῆς κυρίου Γρηγορίου, ὁσημέραι ἀναπτύσσεται καὶ προσκτᾶται τὴν παλαιὰν αὐτῆς λαμπρότητα.

Ἡ μονὴ αὕτη ἀνοικοδομηθεῖσα ἐν ἔτει 1738, ἡγουμένου Νεοφύτου Χωματᾶ τοῦ ἱερομονάχου κέκτηται μετὰ τῶν ἄλλων πολυτίμων διακοσμησέων τῆς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἰσομεγέθη τῇ τοῦ Πανορμίτου δηλ. εἰς φυσικὸν μέγεθος καὶ ἐπίσης ἀργυρόχρυσον· ἐν αὐτῇ δὲ ἐφυλάττοντο τὰ προνομικὰ ἀρχεῖα τῆς νήσου, τὰ πατριαρχικὰ χρυσόβουλλα καὶ συγκύλια, καὶ ἐν αὐτῇ διατηρεῖται μέχρι σήμερον ἐν χρυσογράμματον χειρόγραφον Εὐαγγέλιον ἐπὶ μεμβράνης κοσμούμενον διὰ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν, γεγραμμένον μὲ ἀρχαίους μουσικοὺς χαρακτῆρας ὑπὸ Λέοντος τινος Μοναχοῦ καὶ χρονολογούμενον ἀπὸ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Τὸ ἐξαίρετον τοῦτο ἀρχαιολογικὸν λείψανον τῶν πρώτων Χριστιανῶν χρόνων, ἀφοῦ 14 περίπου αἰῶνες ἐσεβάσθησαν, δὲν διετηρήθη ἐπὶ τέλους πλήρες, ἐσχάτως ἀφαιρεθέντων τινῶν τῶν φύλλων του, ὅπερ ἀποδοτέον εἰς τὴν κακὴν χρῆσιν, ἣν ὑπέστη κατὰ τὴν παρακμὴν τῆς Μονῆς. Ἐξω τῆς περιοχῆς εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ λιθοστρώτου ἐδάφους ὑφύεται πολυμεγέθους κυπάρισσος, ἥς οἱ κλώνες, ὀριζοντίως ἐκτεινόμενοι καὶ κατὰ τὰ ἅκρα πρὸς τὰ κάτω καμπυλούμενοι καὶ λίαν περιέργως συνδραζόμενοι, δύνανται νὰ χρη-

σιμείωσιν ὡς ἐξαίρετον ἀλεξήλιον εἰς ἑκατοστὺν ἀνθρώπων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ.

Οἱ Συμαῖοι, ἀνέκαθεν παραδεχθέντες τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀποφθέγματος τοῦ ἀρχαίου ποιητοῦ Φωκυλίδου «ὕγεια καὶ νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύω» καὶ πεισθέντες, ὅτι ὁ μὲν νοῦς ἀκμάζει διὰ τῆς ἀληθοῦς παιδείας, ἡ δὲ ὑγεία τοῦ σώματος διατηρεῖται διὰ τῆς θείας τοῦ Ἱπποκράτους ἐπιστήμης, οὐδέποτε ἔπαυσαν τοῦ νὰ καλλιεργῶσι τὰς μὲν ἠθικὰς αὐτῶν δυνάμεις εἰς τὰ σχολεῖα, τὴν δὲ τοῦ σώματος ὑγείαν νὰ ἐπιμελῶνται προσηκόντως, καὶ ἐκζητῶσιν αὐτὴν παρ' ἐπιστημόνων ἰατρῶν. Αὕτη δὲ ἡ πρὸς διάδοσιν τῶν γραμμάτων ἀξιέπαινος μέριμνα τῶν Συμαίων παρήγαγε τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμματισμένων πρὸς τοὺς ἀγραμμάτους εἶνε ἐν τῇ κοινῇ ταύτῃ πολὺ ὑπέρτερος παρὰ εἰς πᾶσαν ἄλλην νῆσον τοῦ αὐτοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν αὐτῶν πόρων.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἂν ἐξετάσωμεν τὸ πρᾶγμα θέλομεν εὑρεῖ μόλις ²⁰/₁₀ μὴ εἰδότας γράμματα, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου μέχρι τοῦ ἰχθυοπώλου καὶ ἀναγινώσκουσιν ἐλευθέρως καὶ γράφουσι καλῶς καὶ τὸ λεκτικὸν ἀρκοῦντως διωρθωμένον ἔχουσι· πολλοὶ μάλιστα νέοι, τέκνα εὐπόρων πολιτῶν, προεκπαιδευόμενοι εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος τῶν, διέρχονται ὕστερον καὶ ἐν Ἑλλάδι ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων καί, εἰς τὰ λύκεια καὶ πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης μεταβαίνοντες, γίνονται ξένων γλωσσῶν κάτοχοι, καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας εὐδοκιμοῦσι. (α)

(α) Μεταξὺ τῶν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τὴν πατρίδα τῶν

Ἄλλοτε οἱ Συμαῖοι ἐκτιζον τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα τῶν εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν ἔξω τῆς πόλεως. Οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς μαθητευόμενοι, ὑποχρεωμένοι ὄντες νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τοὺς οἴκους τῶν μόνον ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, κατὰ Κυριακὴν, ἐλάμβανον παρὰ τῶν γονέων τῶν ἐβδομαδιαίαν τρο-

τιμισάντων καὶ τὴν κοινὴν ὑπόληψιν κτησαμένων εἰς καὶ οἱ αἰωνίας μνήμης ἄξιοι δύο ἰατροὶ Ξενοφῶν Ι. Μιλιράτης καὶ Κωνσταντῖνος Κατσαρᾶς, οὗς, κακῇ μοίρᾳ, πρὸ τεσσάρων περίπου ἐτῶν ἐστερήθη ἡ πατρίς τῶν, εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ἀποβιώσαντας.

Συνάμιλλος τούτων εἶναι καὶ ὁ νῦν ὡς δημόσιος ἰατρός τὴν πατρίδα τοῦ ἐκδουλεύων Ν. Κλαδάκης, καὶ οἱ παντὸς ἐπαίνου ἄξιοι ἀδελφοὶ Νικόλαος Οἰκονόμου, ὁ διὰ τῶν νομικῶν γνώσεων του πολυτρόπως τὴν πατρίδα τοῦ ἐκδουλεύσας, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς πολλὰ παθὼν κατὰ τὴν τελευταίαν μεταπολίτευσιν, καὶ Ἀντώνιος Οἰκονόμου, ὅστις, ἀφ' οὗ ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἐν τῷ ἐν Πύργῳ τῆς Ἡλείας γυμνασίῳ εὐδοκίμως καθηγήσατο, καὶ ὕστερον κατὰ τὸν ἀρχαιολογικὸν διαγωνισμὸν ἤρίστευσεν, ἀπεστάλη ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς Γερμανίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν του γνώσεων, καὶ πολυάριθμοι ἄλλοι, οἵτινες συμπληρώσαντες τὰς σπουδὰς τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Εὐρώπῃ ἐτρέψτησαν εἰς τὸν ἐμπορικὸν βίον.

Εἰς τοὺς εὐτυχεστέρους χρόνους τῆς αὐτοδιοικήσεώς της ἡ Σύμη ἔπεμπε κατ' ἔτος εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι σχολεῖα ἱκανὸν ἀριθμ. μαθητῶν, ἐφέτος ὅμως διὰ τοὺς γνωστὸς ἤδη γενομένους λόγους ἐν ἀριθμῷ τινεσι μόνον προσῆλθον ὡς σπουδασταὶ οἱ ἐξῆς· ἐν μὲν τῷ Ἑλλ. Σχολεῖῳ οἱ Β. Η. Σιτόπουλος καὶ Ν. Μ. Μίγκλης· ἐν δὲ τῷ Γυμνασίῳ οἱ Ἀνδρέας Η. Σιτόπουλος, Κωνστ. Ι. Νικήτα, Κυριακ. Θ. Τσαγκαρενῖς καὶ Μιχ. Κ. Κατσαρᾶς· καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὡς φοιτηταὶ τῆς μὲν φιλολογίας ὁ Δημ. Ν. Κόντος, τῆς δὲ ἱατρικῆς ὁ Ἀργύριος Α. Λοῖζου καὶ τῆς φαρμακευτικῆς ὁ Μιχ. Γ. Παχωπός.

φῆν καὶ οὕτως ἐν τῇ σχολῇ διαιτώμενοι μακρὰν τῆς τύβης καὶ τῶν κακῶν ἐντυπώσεων προέκοπτον σκοπιμώτερον ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ.

Τοιαύτης τινὸς σχολῆς, χρονολογουμένης ἀπὸ τοῦ 1765 ἔτους, τὰ ἐρείπια δεικνύονται εἰσέτι κατὰ τὴν θέσιν ἁγία Μαρίνα ἔξω τῆς πόλεως νοτιοανατολικῶς. Ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ, σχολαρχοῦντος Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ Κερκυραίου (ἴδε βιογραφίαν αὐτοῦ εἰς Κύρου παιδείαν καὶ Κύρου ἀνάβασιν μεταφράσθεισαν ὑπὸ Βαρδαλάχου τόμον α. ἐκδ. Δοῦμα) καὶ μετὰ τοῦτον Νεοφύτου Φασουλάρη τοῦ Συμαίου μετακληθέντος ἐκ Κυδωνιῶν, ὅπου ἄλλοτε ἐδίδασκεν, ἐμαθήτευσαν ἄνδρες διακριθέντες ὕστερον ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ, οἱ ὁ σοφὸς Βαρδαλάχος, ὁ λεξικογράφος Ἀνθιμος ὁ Γαζῆς καὶ οἱ ἐπὶ παιδείᾳ διαπρέφαντες Συμαῖοι Βενέδικτος ὁ ἐπὶ Καποδιστρίου σχολαρχήσας εἰς Σπέτσας καὶ Πόρον (ἴδε Β'. τόμον Μέντορος σελ. 382), οἱ ἀδελφοὶ δικάσκαλοι Ἰωάννης καὶ Μιχαὴλ Φωτιάδαι, Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς λογιώτατος, Γερμανὸς καὶ Μαραβέλλιος ὁ ἱατρὸς καὶ ἄλλοι Συμαῖοι καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς, διὰ τῆς παιδείας αὐτῶν μεγάλως τὸ ἔθνος ὑπηρετήσαντες ἐν ταῖς δυσχερέσιν αὐτοῦ περιστάσεσιν.

Ἡ σχολὴ αὕτη, ἥτις ἄλλοτε, ὡς οἱ γεροντότεροι διηγοῦνται, ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἐφιλοξένησε τὸν ἀείμνηστον Νεόφυτον Βάμβαν τὸν ἐνδοξον ἐκεῖνον τῆς νέας Ἑλλάδος φιλόσοφον καὶ φαινὸν τοῦ θείου λόγου φωστῆρα, ἔσχε καὶ βιβλιοθήκην πολλοῦ λόγου ἀξίαν, ἥτις ὁμως, ἀγνοεῖται πῶς, κατεστράφη, καὶ σήμερον ὀλίγους μόνον τόμους ἀριθμεῖ ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑλληνικῆς σχολῆς τῶν Συμαίων.

Ἐμπροσθεν τῶν ἐρειπίων τῆς σχολῆς ἐν τῷ κέντρῳ πλακοστρώτου περιοχῆς ὑψοῦται μέγας δρυὶς πολ-

λοῦ λόγου ἀξία διὰ τὴν ἀρχαιότητά της, ὑπὸ τοὺς σχίσφορους κλῶνας τῆς ὁποίας ὀρίζοντίως ἐκτεινομένους κατὰ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν, ἐπανεπαύοντο ἐν ἀνέσει ἑκατοστύες μαθητῶν κατὰ τὰ διαλείμματα τῶν παραδόσεων.

Μέχρι τοῦ 1873 ἡ Κοινότης τῆς Σύμης διετήρει ἐκ τοῦ δημοτ. ταμείου πέντε σχολεῖα, ἤτοι δύο προκαταρκτικὰ τῶν ἀρρένων, δύο παρθεναγωγεῖα καὶ ἐν σχολαρχεῖον, νῦν δὲ ἐνεκα τῶν δυσθαστάκτων φορολογιῶν εἰς τὰς ὁποίας αὕτη ὑπεβλήθη, μόλις διατηρεῖ σήμερον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ συνδρομῶν τὰ τῶν ἀρρένων καὶ ἐν μόνον Παρθεναγωγεῖον. (α) ἐν ἑκάστῳ δὲ τούτων, ἐκτὸς τῶν διδασκάλων, μισθοδοτεῖ καὶ ἀνὰ ἓνα παιδονόμον ἔργον ἔχοντα τὴν εὐταξίαν καὶ πειθαρχίαν των μαθητευομένων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς 500. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ καθ' ὅλην τὴν πόλιν πολλὰ ἰδιοσυντήρητα παιδαγωγεῖα, ἐν οἷς γραμματίζονται ἱκανὰ νήπια προπαρασκευαζόμενα διὰ τὰ ἀλληλοδακτικὰ δημόσια σχολεῖα.

Πρὸς τούτοις ἡ κοινότης μόλις σήμερον διατηρεῖ δύο

(α) Ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν βεβαίως ἐμποιεῖ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Συμαίων ἡ κατάργησις τοῦ ἐτέρου τῶν Παρθεναγωγείων καὶ νῦν εἴπερ ποτὲ δύνανται γὰρ ἐκτιμήσωσιν οὗτοι τὴν καλὴν θέλησιν ἑνὸς τῶν εὐπόρων καὶ ἀγαθῶν πατριωτῶν των, ἥτις, ὡς μὴ ὤφειλε, παρεγνωρίσθη ἐν τινι συνεδριάσει τοῦ 1870 καθ' ἣν πολλοὶ συνῆλθον, ἐν ἀποφασίσῳ τὴν ἵδρυσιν Παρθεναγωγείων ἐν Σύμῃ.

Ὁ κ. Ἰωάννης Νικῆτα ἀνὴρ, οὗτινος τὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος του Σύμης ἀκραιφνῆ αἰσθήματα πολλὰκις διὰ πραγμάτων ἐξεδηλώθησαν, παρῆι ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ.

Λόγου δὲ γενομένου περὶ καταλληλότητος διδασκηρίων, (δι' ἑλ-λειψιν δημοσίων τοιούτων,) ὁ φιλόμουσος οὗτος πατριώτης ὑπὸ μόνης τῆς ἀξιεπαίνου φιλοτιμίας ἀγόμενος τοῦ ν' ἀφῆσθαι ἐν τῇ πα-

ἐπιστήμονας ἰατροὺς καὶ ἐν συστηματικὸν φαρμακεῖον, διευθυνόμενον ὑπὸ ἰδιαιτέρου φαρμακοποιοῦ μετὰ τοῦ βοηθοῦ του, ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ φάρμακα δίδονται δωρεὰν εἰς ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς κατοίκους, ἅμα ὡς ἐμφανισθῇ ἡ ἱατρικὴ συνταγή. Δι' ὅλα ταῦτα δαπανᾷ ἡ κοινότης ἐπέκεινα τῶν 130 λιρῶν κατ' ἔτος.

Εἰς ταῦτα τακτέον καὶ τὸ ἀπὸ τινος ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἰδρυθὲν ἀναγνωστήριον ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς νήσου «Αἰγλή», ἡ σύστασις τοῦ ὁποίου κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν καλαισθησίαν καὶ πρωτοβουλίαν τῆς Συμαίας νεολαίας, καὶ τοῦ ὁποίου ὁ κανονισμὸς τοσοῦτον ἐφείλκυσε τὴν συμπάθειαν τῶν κατοίκων, ὥστε καὶ οἱ λογιώτεροι καὶ γεροντότεροι τοῦ τόπου ἔσπευσαν νὰ συνταχθῶσιν ὡς μέλη τοῦ μεγάλου τὸν προορισμὸν ἔχοντος τούτου τῶν Μουσῶν ἐνδαιτήματος.

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΔΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

Κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογισμοὺς, ἐπειδὴ ἀκριβῆς ἀπογραφὴ δὲν ὑπάρχει, ὁ ἀριθ. τῶν κατοίκων τῆς

τρίδι του καὶ ἄλλο δείγμα τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης του, οὐχ ἥττον ἐποφελὲς τῶν ὧν κατέλιπεν, οὐ μὴ μόνον αὐθορμίτως ὑπέδειξε τὴν κατὰ τὴν ἄνω πόλιν εὐρύχωρον αὐτοῦ οἰκίαν, ἀφιερῶσας αὐτὴν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς πατρίδος του, ἀλλὰ καὶ διδάσκαλον πτυχιούχον καὶ ἱκανὴν ὑπεσχέθη νὰ μετακαλέσῃ ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου πρὸ χρόνων διατελεῖ ἀποκαταστημένος, ἢν βεβαίως προϋτίθετο νὰ μισθοδοτῇ ἐξ ἰδίων· δυστυχῶς ὅμως ἡ καλὴ αὕτη πρόθεσις καὶ αἱ κοινωφελεῖς ἰδέαι καὶ ἐκφράσεις τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἔτυχον εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, ἐκ μέρους τινῶν τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν Σύμῃ, ὑπὸ μόνου τοῦ πνεύματος τῆς μικροφιλοτιμίας ἀγομένων· ἐν ᾧ σήμερον ἡ Κοινότης ἠδύνατο νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς ἰδρύσεως σχολείου, διατηρουμένου ὑπὸ ἀγαθοῦ πατριώτου, καὶ οὕτω νὰ ἔχῃ ἀμφοτέρω.

νήσου ἀναβαίνει εἰς 11—12 χιλιάδας. Ἀπὸ τῆς διοικητικῆς ὁμως καὶ φορολογικῆς ἀφομιώσεώς της πρὸς τὴν λοιπὴν αὐτοκρατορίαν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἡλαττώθη ἐπαισθητῶς, καταφυγόντων πολλῶν μὲν ἐξ αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι, πολλῶν δὲ ἐν Αἰγύπτῳ, ἄλλων δὲ εἰς τὴν ἀπέναντι Μικρασίαν καὶ ἄλλων ὅπου ἕκαστος ἐνόμισεν, ὅτι ἡδύνατο ν' ἀσφαλίσῃ δι' ἑαυτὸν βίον ἐλευθερώτερον καὶ ἀνετώτερον, μέχρι βελτιώσεως τῶν πραγμάτων. (α)

Οἱ Συμαῖοι, ὡς νησιῶται καὶ κάτοικοι ἀγόνου ἐδάφους, πρωίμως ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον· ἡ δὲ ἔξοχος σπογγοαλιευτικὴ τέχνη των τοῖς περιποίησε τὴν φήμην, ἥτις ἀπὸ τοῦ γενάρχου των Θαλαττίου Γλαύκου ὑπάρχει συνδεδεμένη μετὰ τοῦ ὀνόματός των. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πρόοδος εὖ νοεῖ πάντοτε τὴν ὁμόνοιαν, δραστηριότητα καὶ τιμιότητα, ἐν βραχυτάτῳ

(α) Εἰς ἐκ τούτων· ὁ κ. Γεώργιος Πετρίδης ἀνὴρ, οὕτινος τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος του Σύμης ἀγνὰ καὶ ἔνθερμα αἰσθήματα ἔσσει ἔσονται ἐντετυπωμένα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πατριωτῶν του, καὶ ὅστις, πολλάκις ὡς δημόσιος λειτουργὸς ἐκλεχθεὶς καὶ μάλιστα ἐν κρίσιμοις περιστάσεσι, πολλάς καὶ μεγάλας προσήνεγκε τὰς ὑπηρεσίας ἐν αὐτῇ, καὶ διὰ τῆς σπογγικῆς βιομηχανίας του εἰς πολλοὺς σπογγοεργάτας ἔδειδεν ἄρτον, ὁ ἐπὶ πᾶσαν λέγομεν ἔποψιν χρησιμώτατος καθιστὰς οὗτος πατριώτης, μικροῦ δεῖν περιέπιπτεν εἰς τὴν κακεντρέχειαν μοχθηρᾶς καὶ καταπτύστου ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὸ 1869, ὅτε, μετὰ θαυμασίας δεξιότητος ὑπεγκφυγὼν τὰς χεῖρας αὐτῆς, μετέβη εἰς Σύρον, ὅπου, ὕστερον μεταγαγὼν καὶ τὸ σπογγικὸν αὐτοῦ ἐργαστάσιον, διατελεῖ οἰκογενειακῶς ἑαυτόν τε καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν πατριωτῶν του, καὶ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ του ταύτη, ὠφελῶν.

χρόνῳ, καὶ μ' ὅλην τὴν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ καὶ ὕλικοῦ βίου ἐπενέργειαν τῶν καιρικῶν περιστάσεων, καὶ τὴν τύχην τῶν ἐδημιούργησαν καὶ τὸ ἠθικόν τῶν ἐβελτίωσαν καὶ τὴν πατρίδα τῶν κατέστησαν σεβαστὴν εἰς τὸν ἐμπορικὸν καὶ ναυτιλιακὸν κόσμον ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε, ἐπιδεικνύοντες αὐτὴν, δύνανται νὰ σεμνύνωνται ἐπὶ τῇ προόδῳ αὐτῆς. ὁ δὲ βίος αὐτῶν ἀποβαίνει ὁσημέραι τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀνετώτερος, ὅσῳ καὶ ἐπιμελέστεροι καὶ δραστηριώτεροι γίνονται, οἱ μὲν διὰ τῆς ναυτιλίας, οἱ δὲ διὰ τῆς σπογογαλιείας καὶ ἄλλοι δι' ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἰδίως τῆς σπογοεμπορίας, τοῦ σπουδαιότερου τῆς νήσου πλούτου.

Ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας τὰ ἄρρενα τέκνα τῶν Συμαίων γυμνάζονται διὰ τῆς πράξεως τὸ ἐπιτήδευμα τῶν γονέων, καταδυσόμενα παιδιᾶς χάριν εἰς βάθος 8—10 ὀργ. κατὰ τὸν λιμένα. Εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ἀφοῦ τελειώσωσι τὰ ἐν τοῖς ἀλληλοδασκτικοῖς σχολείοις ἢ καὶ τὰ ἐν τῷ σχολαρχείῳ παραδιδόμενα μαθήματα, ὅσα δὲν εἶνε προωρισμένα δι' ἀνωτέραν παιδείαν ἀκολουθοῦσι τοὺς γονεῖς αὐτῶν εἰς τὰ μακρυνὰ τῆς Ἀφρικῆς καὶ Συρίας ταξείδια ἢ συνοδεύουσιν εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Σύμης καὶ τῶν παρακειμένων νήσων διὰ τὴν σπογογαλιεῖαν τοὺς διὰ τὸ γῆρας ἀνικάνους κατασταθέντας πατριώτας τῶν, ἵνα ἐκτεθῶσιν εἰς μακρυνὰ μέρη, συνεργαζόμενα μετ' αὐτῶν.

Τὸν Μάιν ἀνάγονται εἰς τὸ πέλαγος καθ' ὁμάδας, ἐν μέσῳ συχρῶν πυροβολισμῶν καὶ σημαιοφορούντα τὸ εἰκόμισμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, τοῦ προστάτου τῶν, τὰ σπογογαλιευτικὰ τῶν Συμαίων πλοίαρια, ὧν τὸ πλήρωμα σύγκειται ἐξ 7 ἀνδρῶν. Αἱ ἡμέραι τοῦ ἀπόπλου τῶν εἶνε ἡμέραι εὐθυμίας καὶ χαρᾶς διὰ τοὺς ἀπτοήτους

τούτους σπογογαλιεῖς, ἐνῷ ὁ ἐπισφαλὴς καὶ κινδυνώδης τρόπος, δι' οὗ οἱ ἐγκρατεῖς οὗτοι ναῦται πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἐφελκεῖ τὴν προσοχὴν καὶ τῶν μᾶλλον περὶ τὴν θάλασσαν ἡσυχμένων.

Τίς ἀληθῶς δὲν συμπαθεῖ; τίς δὲν αἰσθάνεται καρδιόδηκτον φόβον ὑπὲρ αὐτῶν; τίς δὲν συμμερίζεται τὰς ἐγκαρδίου εὐχὰς τῶν προσφιλῶν αὐτῶν οἰκογενειῶν περὶ τῆς αἰσίας ἐπανόδου τῶν, ἀναλογιζόμενος εἰς ἡλίκοις κινδύνους ἐκτίθενται θαρραλέως ἐντὸς εὐθρύπτων σκαφιδίων ἐπιβάται, ὧν ἡ ζωὴ εἶνε πολυτιμος εἰς χιλιάδας ἀτόμων, εἰς πελάγη, μάλιστα, ὧν τὰ ἐγκατα φέρουσι πλεῖστα ὅσα θαλάσσια θηρία καὶ παντοῖα ἐπαπειλητικὰ συναντήματα, τὸ δὲ ἄπιστον στοιχεῖον πολλάκις κλυδωνίζει αὐτά; καὶ ὅμως ἡ τέχνη ἐδίδαξεν αὐτοὺς νὰ καταφρονῶσι τοὺς κινδύνους, καὶ ἡ πείρα νὰ ὑπερνικῶσι τὰς τρικυμίας.

Ἐν τούτοις τὸ Αἰγαῖον μετ' ὀλίγον καλύπτεται ὑπὸ τῶν πλοιαρίων τούτων, καὶ μετὰ πολυήμερον ταξείδιον πλέουσι τὰ παράλια τῆς Κρήτης, Συρίας, Καραμανίας, Βεγγάζης καὶ πολλοὺς ἄλλους τῆς βορείου Ἀφρικῆς αἰγιαλοὺς, ἐνθα ἀσχολοῦνται διὰ καταδύσεως εἰς τὴν ἀλιεῖαν τοῦ πολυτίμου σπόγγου, ἣτις ἐνεργεῖται ὡς ἑξῆς.

Εἴρηται, ὅτι εἰς ἕκαστον σπογγικὸν πλοιάριον ἐπιβαίνουνσιν ἐν ὅλοις 7 ἄνδρες· τούτων οἱ μὲν πέντε καταδύονται, καὶ ὀνομάζονται δῦται, β ο υ τ η χ τ ᾱ δ ε ς, οἱ δὲ λοιποὶ δύο, ἔργον ἔχουσι τὴν κωπηλασίαν, τὴν κάθαρσιν τῶν ἐξαγομένων σπόγγων, τὴν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνάσυσσιν τῶν καταδυομένων καὶ ἐν γένει τὴν περίθαλψιν αὐτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Καλοῦνται δὲ μετ' ἐν γενικὸν ὄνομα κωπηλάται ἢ κουπάδες.

Ἀφ' οὗ τὸ πλοῖον ἀφίχθῃ καὶ ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὸν

νομιζόμενον ὡς σπογγοφόρον τόπον, τότε εἰς τῶν δυ-
τῶν, φέρων κρεμαμένην ἀπὸ τοῦ τραχήλου δικτυωτὴν
σπογγοδόχην, καὶ κρατῶν μὲ προτεταμένας χεῖρας πλάκα
κωνοειδῆ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, καμπανέλι ὑπ' αὐτῶν λε-
γομένην, εἰς τὴν βάσιν τῆς ὁποίας ὑπάρχει προσδεδεμέ-
νον μακρότατον σχοινίον, ὅπεροί ἐν τῷ πλοίῳ κωπηλά-
ται κρατοῦσι, καταδύεται ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τοῦ
σκάφους εἰς βάθος 20 ἕως 35 ὀργυιῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ 40,
ἂφ' οὗ πρότερον εἰσπνεύσῃ ἱκανὴν ποσότητα ἀέρος. Ὑπὸ
τὸ βάρος δὲ τῆς πλακὸς φερόμενος ὁ δύτες, ἐν ἀκαρεῖ
διανύει τὸ θαλάσσιον τοῦτο διάστημα καὶ, ποδοβατῶν
ἐπὶ τοῦ πυθμένος, ἄρχεται τῆς ἐργασίας του, ὅσον οἶόν
τε ἀπνευστί, ἀποσπῶν διὰ τῶν στιβαρῶν χειρῶν του προρ-
ρίζους τοὺς σπόγγους ἀπὸ τῶν ὑποθαλασσίων βράχων ἢ
ἀπὸ διαφόρων σωμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι προσ-
κεκολλημένοι. Παρὰ τοῖς νησιώταις ἢ διὰ μαχαίρας ἢ
ἄλλου τινὸς μέσου ἀποκοπὴ τῶν σπόγγων, εἶνε πάντη
ἀσυνήθης· συμβαίνει δὲ τοῦτο κατ' ἐξαιρέσιν μόνον ἐπὶ
παλαιῶν καὶ ἐπομένως βαθυρρίζων σπόγγων, φυομένων
εἰς ἀβαθῆ ὕδατα καὶ ἐν ταῖς ὁπαῖς τῶν βράχων, ἐνθεν
ἀδύνατον ἀποβαίνει ν' ἀποσπασθῶσι διὰ τῆς δυνάμεως
τῶν χειρῶν.

Ὁ δύτες μένει εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης μέχρις οὗ
ἐξαντληθῇ ὁ ἀήρ, τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν κατάδυσίν του
εἶχεν εἰσπνεύσει, ἢ, κάλλιον εἰπεῖν, ἐφ' ὅσον οἱ πνεύμονές
του ἀντέχουσι· τότε δὲ σείων τὸ σχοινίον δίδει τὸ σύν-
θημα τῆς ἀναδύσεως εἰς τοὺς διὰ τὴν ζωὴν του ἐπαγρυ-
πνοῦντας κωπηλάτας, οἵτινες ἀνασύρουσιν αὐτόν, ὃν μό-
λις ἐπιβαίνοντα εἰς τὸ πλοῖον διαδέχεται ὁ δεύτερος καὶ
οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρι τοῦ πέμπτου· ἐνεργεῖται δὲ καὶ

ἐπαναλαμβάνεται ἡ σπογγοαλίευσις ὑφ' ὧν τῶν δυτῶν
ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας.

Μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς ἡμερησίας ἐργασίας τῶν
δυτῶν, οἱ κωπηλάται ἀναλαμβάνουσι τὸ τῆς καθάρσεως
καὶ λευκάνσεως τῶν σπόγγων ἔργον, ὀλίβοντες ἢ προσ-
τρίβοντες αὐτοὺς διὰ τῶν ποδῶν των ἐπὶ τοῦ καταστρώ-
ματος τοῦ πλοίου, εἴτα περῶντες αὐτοὺς εἰς λεπτὰ σχοι-
νία ἀποπλύνουσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἐπανειλημμένως
πολλάκις, μέχρις οὗ ἐκχυθῇ διὰ τῶν πόρων ἐντελῶς ὁ
ἐμπεριεχόμενος γλοιώδης χυμὸς, καὶ ἐκβληθῶσι τὰ ἐν αὐ-
τοῖς ἀναπτυχθέντα διάφορα μόρια. Μετὰ τοῦτο ἀποξέουσι
διὰ μαχαίρας τὸν περικαλύπτοντα αὐτοὺς μέλανα καὶ
δυσώδη μύκητα καὶ αὖθις ἀποπλύνουσιν εἰς τὴν θάλασ-
σαν δις καὶ τρίς, μέχρις οὗ ἀποκαλυφθῇ ἡ πηκτώδης ἢ
ινώδης οὐσία τοῦ ἐν χρήσει σπόγγου.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου οἱ Συμαῖοι, ὡς καὶ πάν-
τες οἱ νησιῶται σπογγοαλιεῖς, ἐπανακάμπτουσιν ἐν μέσῳ
γενικῆς χαρᾶς εἰς τὴν πατρίδα των, ἐνθα μετ' ὀλιγοῆ-
μερον ἀναψυχὴν παρασκευάζονται αὖθις διὰ νέας ἐκδρο-
μὰς (δευτεροτάξειδα) κατὰ τὸ ἀρχιπέλαγος πρὸς τὸν αὐ-
τὸν σκοπὸν· διαρκεῖ δὲ ἡ ἐργασία καθ' ὅσον ἡ θερμοκρα-
σία τῆς θαλάσσης τοῖς ἐπιτρέπει τὴν κατάδυσιν, συνή-
θως ὅμως παρατείνεται μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ὀκτωβρίου.

Τὴν σπογγοαλίαν ἐνεργοῦσιν οἱ νησιῶται τῶν νοτίων
σποράδων καὶ διὰ μηχανικῆς πανοπλίας, δι' ἧς καταδυό-
μενοι εἰς βάθος μέχρι 25 ὀργυιῶν δύνανται νὰ ἐξακολου-
θῶσιν ἐργαζόμενοι καὶ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα παραμέ-
νοντες εἰς τὸν βυθὸν ἐπὶ 2 περίπου ὥρας, καὶ ἀναπνεύον-
τες διὰ μηχανικοῦ σωλῆνος. Τοιαύτη τις μηχανὴ εἰσῆχθη
καὶ ἐν Σύμῃ τῷ 1864 ὑπὸ τινος Φωτίου Μαστορῇ μεθ'
ἱκανὴν ἀντίστασιν τῶν κατοίκων. Σπουδαιοτέρας ταρα-

χὰς αἱ τοιαῦται μηχαναὶ προῦκάλεσαν ἐν Καλύμνῳ, ὅπου καὶ πολλαὶ ἐν τῇ ἀκαθέκτῳ ὁρμῇ τῶν σπογγαλιέων τῆς νήσου ταύτης, ἐθραύσθησαν, ἀνήκουσαι εἰς Γάλλους ὑπηκόους, ὧν τὰ συμφέροντα ἐδέχθησαν ἵνα ὑποστηρίξῃ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διὰ πολεμικοῦ πλοίου ἐπὶ τούτῳ καταπλεύσαντος εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου ταύτης. Αἱ τοιαῦται μηχαναὶ ἤδη ἔφθασαν εἰς Σύμην εἰς 25 τὸν ἀριθμὸν, ἐκτὸς δὲ τοῦ ὅτι ἔχουσι τὴν ιδιότητα ν' ἀπογυμνόν σιν οὕτως εἰπεῖν, τὸν θαλάσσιον πυθμένα μέχρι 25 ὀργυιῶν ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦτο, πρὸς ὅφελος μὲν τῶν κεκτημένων τοιαύτας, ζημίαν δὲ τῶν διὰ γυμνοῦ σώματος καταδυμένων, ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐπαπειλοῦσι τὴν ζωὴν τῶν δι' αὐτῶν ἐργαζομένων, ὧν πολλοὶ μὲν παράλυτοι ἐπὶ ζωῆς καθίστανται, πολλοὶ δὲ ἐξ ἀσφυγξίας εἰς αὐτὰ τὰ ἔγκατα τῆς θαλάσσης ἀποθνήσκουσι.

Οἱ σπόγγοι πωλούμενοι παρὰ τῶν σπογγαλιέων εἰς τιμὰς οὐχὶ ἀρκούντως ἱκανοποιοῦσας τοὺς κόπους καὶ κινδύνους αὐτῶν εἰς τοὺς κεφαλαιούχους ἐμπόρους, οἵτινες διὰ μεγάλων ἐντόκων ποσῶν ἐφοπλίζουσι τὰ πλαιάρια των, καὶ ὑπὸ τούτων ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν Εὐρώπην δι' Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου, προσεγγίζοντες κατὰ δεκαπενθημερίαν εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου, ἐκποιοῦνται ἀντὶ ἐπικερδεστάτου τιμήματος.

Ἀπανταχοῦ μὲν τῆς Εὐρώπης ἡ χρῆσις τοῦ σπόγγου εἶνε γνωστὴ, ἡ κυριωτέρα ὅμως ἀγορὰ ἐνεργεῖται ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ. Οἱ σπογγοέμποροι τῶν μερῶν τούτων διαθέτουσι μετὰ πλείστης ὁσῆς τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς χεῖρας τῶν Συμαίων σημαντικὰ κεφάλαια χάριν τοῦ εἶδους τούτου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου εἰσάγεται κατ' ἔτος ἐν τῇ νήσῳ τίμημα 5 ἑκατομμυρίων περίπου γροσίων.

Ἐν Σύμῃ ὑπάρχουσι πολλὰ σπογγικὰ ἐργοστάσια, ὧν κλάδοι συνεστήθησαν ἀπὸ τινος καὶ ἐν Εὐρώπῃ ὡς λ. χ. τὰ ἐν Γενεύῃ καὶ Βερολίνῳ δύο ὑποεργοστάσια τοῦ κ. Ἰωάννου Κατριοῦ, ἀνδρὸς νοήμονος, φιλοπάτριδος καὶ ἐνὸς τῶν ἀρίστων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Σύμης, καθὼς καὶ τὰ δύο ἐν Λονδίνῳ καὶ Γερμανίᾳ διευθυνόμενα ὑπὸ τῶν κκ. Δημητρίου καὶ Βασιλείου Ν. Πετριδῶν, ἀδελφῶν τοῦ ἐν Σύρῳ ἐργοστασιάρχου Γ. Ν. Πετρίδου.

Οἱ Συμαῖοι, διὰ παραγγελιῶν, συχνότερον δὲ διὰ τῆς αὐτοπροσώπου παρουσίας των ἐν Εὐρώπῃ μεταφέρουσι κατ' εὐθείαν ἐκεῖθεν ὅ,τι χρήσιμον πρὸς τροφήν, ἐνδυμασίαν, οἰκιακὴν διακόσμησιν καὶ ἐξοπλισμὸν τῶν πλοίων των, ὧν ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν μεγάλων, δηλ. ἀπὸ 100—700 τόνων, δὲν ὑπερβαίνει τὰ 25, τῶν δὲ σπογγαλιευτικῶν σκαφῶν ἀπὸ 8—12 τόνων ὑπολογίζεται ἀπὸ 250—280 τὸν ἀριθμὸν.

Οἱ τὴν τάξιν τῶν σπογγαλιέων ἀποτελοῦντες, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπακέρσωσιν εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας διὰ μόνου τοῦ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου κέρδους, ἐπέδωθον εἰς ὅ,τι ἐπιτήδευμα ἰσθάνετο ἐν ἑαυτῷ ἕκαστος ἱκανότητα καὶ κλίσιν. Οὕτω μετὰ τὸν Ὀκτώβριον οἱ μὲν μετέρχονται τὴν μικρεμπορίαν, μεταφέροντες ἐκ τῆς ἀπέναντι Μικρασίας καὶ τῆς εὐχάρπου Ῥόδου καὶ ἄλλων νήσων πᾶν ὅ,τι χρήσιμον ἐν τῇ ἀγόνῳ πατρίδι των, οἱ δὲ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ἄλλοι διαφόρους τέχνας, ἐξ ὧν μᾶλλον ἐπροώδευσαν ἐν τῷ τόπῳ ἡ ναυπηγία, ἡ τεκτονικὴ, ἡ ὑποδηματοποιία, ἡ ῥωμιοραπτικὴ καὶ ἡ βαφικὴ, εἰς ἃς ἀσχολοῦνται ἀνεندότως μέχρι τοῦ Μαΐου, ὅτε αὖθις παρασκευάζονται διὰ τὸ κυρίως ἔργον των, τὴν σπογγοαλιεῖαν, ἣν περ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἀπὸ τοὺς πατέρας των ἐκληρονόμησαν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ.	1	γραμ.	17	βορρᾶν	γράφ.	νότον
»	11	»	17	ἄρπασας	»	ἄρπασας
»	12	»	13	Ἑλένης	»	Ἑλένης
»	»	»	27	ἐγκαταλίπουσι	»	ἐγκαταλείπουσι
»	14	»	12	ἠπηρεῖτο	»	ἠπειλεῖτο
»	29	»	3	νοτριοανατολικῶς	»	νοτριοανατολικῶς
»	34	»	27	σιχνά	»	συχνά
»	29	»	8	ῥαδιούργων	»	ῥαδιούργων
»	13	»	31	τρόγω	»	τρόγω
»	41	»	9	Νηρηίδας	»	Νηρηίδας
»	44	»	19	μύγδην	»	μίγδην
»	48	»	22	οὐ μὴ μόνον ν' ἀ- πουσιάζη	»	οὐ μόνον νὰ μὴ ἀπουσιάζη
»	52	»	29	τίς ἤσημαίνει	»	ἥτις σημαίνει
»	57	»	1	ἀμβόνων	»	ἀμβώνων

Πᾶρ ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφήν μου
παταδιώκεται.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Τριμηνιος δρ. 9	—
Εξαμηνιος δρ. 16	χρυσά φράγκα 25
Ετησία δρ. 30	χρυσά φράγκα 45

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ
τὴν 1 καὶ 15 ἐκάστου μηνός, καὶ εἴνα
ΠΡΟΠΗΛΗΓΕΤΑΙ

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ "ΑΣΤΕΩΣ",
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΙΤΑ 10

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Ἐάν εἶνε ἀκριβὲς τὸ διαδοθέν ἀπὸ πρώτης τῆς σήμερον, ὅτι ὁ δήμαρχος κ. Μελάς ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του, ἕνεκα λόγων, συνδεομένων πρὸς τὰς σχέσεις του μετὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, νομίζομεν, ὅτι καὶ ὁ κ. δήμαρχος καὶ ὁ κ. νομάρχης καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἔχουν ὅλοι ἄδικοι.

Ὁ κ. Μελάς δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ θέσιν, εἰς τὴν ὅποιν πανηγυρικῶς ἀνεδίδαν αὐτὸν ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν συμπολιτῶν του διὰ λόγους ἑστῶ καὶ ἀποβλέποντας τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, ὁ κ. νομάρχης καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δὲ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα, δι' ὁποιοδήποτε λόγον, νὰ ρίψουν τὴν πρωτεύουσάν εἰς τὸν ἐρεθισμὸν ἐκλογικῶν ἀγώνων, τὸν ὅποιν ἡ ὑπὲρ τῆς ἀπροσκόπου ὁμαλότητος τῶν πραγμάτων καὶ ἐξοχὴν ἐνδιαφερομένη Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀποστήσῃ.

Προσδοκῶμεν ἐπομένως ἐν πεποιθήσει καὶ ἐκ τῶν βαθέων συντηρητικῶν φρονημάτων τοῦ κ. Μελά καὶ ἐκ τῆς ἐξιδιαιτεμένης λεπτότητος τοῦ κ. Θεοτόκη τὸν φιλικὸν διακανονισμὸν ἐπιστολίου, τὸ ὅποιν ἐπὶ τέλος δὲν ἀφίξει νὰ ἔχῃ συνεπείας τόσο σοβαρὰς, ὅσας θὰ ἦσαν αἱ ἐκ τῆς παραίτησεως τοῦ κ. Μελά.

Ο ΚΡΙΣΠΗΣ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Τὸ ἄρθρον τῆς «Μεταρρυθμίσεως».—Τὴν ἀπόψεσιν ἡ Ἰταλία ἐν βραχεὶ χρόνῳ.—Τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ Κρίσπης.

Ὁ Κρίσπης δὲν ἔχει πλέον προβάλλον ὄρεξιν νὰ ὑποστηρίξῃ μετ' αὐταπαρνήσεως τὸ ὑπουργεῖον Ἰολίττι νημόμενον τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐξουσίας. Ἡ «Μεταρρυθμίσις» ἐσάφισε τὸν πολέμιόν του δημοσιεύσας ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Πρὸς τοὺς ἡμετέρους φίλους» ἄρθρον ἀρχόμενον διὰ τῶν λέξεων: «Ἀπὸ δέκα μηνῶν διτελοῦμεν ἐν εὐμένει ἐπιφυλάξει. Ἀλλ' ἡ ἐκχειρία ἔλκεν.» Ἡ σπουδαιότερα περικοπὴ τοῦ ἄρθρου, ὅπερ συνέταξεν, ὡς λέγεται, αὐτὸς ὁ Κρίσπης, ἔχει ὡς ἐξῆς: «Τὴν Ἰταλίαν μαστίζει κρίσις, ἥς ἡ διευθέτησις ἀπαιτεῖ τὴν ἐπίμονον σμύπνοιαν πάσης ἀγαθῆς θελήσεως. Ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα, τὰ οικονομικὰ, ἡ δημοσίαι πείσις, ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ χρῆζουσιν ἀναμορφώσεως. Ἐν βραχεὶ χρόνῳ ἐφθάρη πᾶσα ἡ ἐθνικὴ δύναμις, πᾶν τὸ γόνιμον, πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἅτινα ἐκτήσατο ἡ Ἰταλία ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1870, κριθέστα ἀξία νὰ καθαρῇ ἰσότητος ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν. Δέον ν' ἀνακηρύξωμεν, ὅτι ἀπώλετο καὶ νὰ τραπώμεν αὐθις τὴν ὁδὸν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐπικαλοῦμεθα δὲ τὴν ἀρωγὴν τῶν ἡμετέρων φίλων ἐν τῷ κοινοβουλίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἀς ἀκολουθήσῃ ἡμᾶς ἡ δύναμις! Ἡ στιγμή εἶνε ἐπίσμος, οὐαὶ δ' εἰς τοὺς καθυστεροῦντας, οἵτινες διακαίολογουνται προτάσσοντας μικροπρεπεῖς κομματισμὸν καὶ παρεμβάλλοντες προσκόμματα εἰς τὴν ὁδὸν, ἣν ἐξαρχάσαμεν καὶ ἐπ' ἧς καὶ ὁ μόνος εἶνε δυνάμεν ν' ἀναπλασθῶναι αἱ τύχαι τῆς Ἰταλίας!»

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΕΝ ΑΣΙΑ

Ὁ Ἐμῖρς τῆς Βοχάρης ἐν τῇ αὐτῇ τῆς Πετροπόλεως.—Τὸ ζήτημα τοῦ Ἀφγανιστάν.—Οἱ Ρῶσοι ἐν Περσίᾳ.

Οἱ Γάλλοι κυρίως ἐξ ἀντιπαθείας κατὰ τῶν Ἀγγλῶν ἐξέφρασαν πᾶσαν προδοτικὴν ῥησιν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀσίᾳ. Ἡ ἔγγραφος τῶν Συζητήσεων, σχολιάζουσα τὴν πρόστασιν ἐπιστολῶν τοῦ Ἐμῖρ τῆς Βοχάρης εἰς τὴν αὐτὴν τῆς Πετροπόλεως, γράφει: «Περὶ τὰ τέλη τοῦ αἰῶνος τούτου ἡ Βοχάρη θὰ εἶνε ὅλος ρωσικὴ, οὗτω δ' ἡ ρωσικὴ δύναμις προχωρεῖ ἐν Ἀσίᾳ βραδέως, ἐμάλωτος, ἀνευ βλαβῶν ἐξελθόντων. Ὁ Ρῶσος κέκτηται δυνάμιν ἐξοικονομικὴν ἀπείστευτον. Δὲν ἐπιτηδεύει ἐκτὸς τῆς Εὐρώ-

πῆς εἶναι οἱ λαοὶ τῆς Ἑσπερίας ὑπεροφίαν καὶ σκαρότητα. Ἡρσιάζονται, ἐξοικειοῦνται εὐκόλως πρὸς τοὺς Ἀσιάτας καὶ ἡ φιλοσοφική του ἐγκαρτέρησις προσαρμύζεται εἰς τὴν μοιρολατρίαν των. Ἐχει ὡς ἐκεῖνοι ἥρεμον τὸν χαρακτῆρα, μετρίχον τὸ ἦθος, βραδείας τὰς κινήσεις, μεμετρημένους τοὺς λόγους. Ἐμπνέει τὴν ἀγάπην οὐκ τὸν φόβον, κέκτηται δ' ἐκ περισσοῦ τὸ γόνιμον, τὸ ἀπορρέον ἐξ ὑπερέρου πολιτισμοῦ. Ὁ σιδηρόδρομος, ὁ στρωθὸς ἐν μέσῳ ἐρήμῳ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἀνθένω, φαίνεται εἰς τοὺς κατοίκους τῶν στεππῶν ὡς θαῦμα. Βλέπουν ἐκθαμβοὶ μὲν ἐκ τῶν μηχανῶν αὐτοῦ τὸ ὕδωρ, ὅπερ μεταφέρεται ἐξ ἀνωτάτων ὀρέων, θεωροῦσι δὲ τοὺς ἐπιτελέσαντας τὸ θαῦμα τοῦτο ὡς ὄντα ὑπεράνθρωπα. Τὰ αἰσθήματα ταῦτα τοῦ θαυμασμοῦ θὰ ἐπιρρῶσιν αἰ ἀναμνήσεις, ἀς ἀπεκόμισεν ὁ Ἐμῖρς τῆς Βοχάρης ἀπὸ δ' αὐτῆς ἐγκαταστάσεως καλῶς ἐν Τασκένδῃ καὶ Βοχάρᾳ, εἰ Ρῶσοι θὰ ἐπιληθῶνται τοῦ κεφαλαίου τῆς ζήτημας τοῦ Ἀφγανιστάν.

Οὗ ἥτιον δεξιὸς ἐργάζεται ἡ Ρωσία ἐν Περσίᾳ. Ὁ Χρόνος κατήγγελλε πρὸ τίνος τὰς σκευωρίας τοῦ κόμματος τῶν ἱερῶν ἐν Τεχεράνῃ. Οἱ φανατικοὶ συνταράσσονται καὶ πολλοὶ παρὰ τὴν ἀποστασίαν Κεζάκων ἀποτελεῖ τὴν σωματοφυλακὴν τοῦ ἐν Τεχεράνῃ Ρῶσσοι πρέσβους καὶ ὅτι Ρῶσοι αἰ ἐξωματικοὶ ἡγοῦνται τὸν συνταγματικὸν τὸν ἐν περσικῇ ὑπηρεσίᾳ Τουρκομάνων. Ἀλλ' ὡς τὰ Ἀσκαζὶ ἀπέχει τῆς Τεχεράνης τεκα μόνον ἡμέρας ὀκτώ. «Τὴν ἰκρίαν, λέγει, ἡ Περσία δὲν εἶνε προσηλὴς, ἡ Αἰγύπτος καὶ ἐπὶ, ἐάν ἐκρηκθῇ ἐν Τεχεράνῃ ἐπαναστασίς, ἡ Ἀγγλὶα διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ μὴ φθάσῃ πρώτη!»

Ο Κ. ΑΘΩΣ ΡΩΜΑΝΟΣ

Ἐκτακτος τιμὴ. — Γεῦμα ἐν Οὐνδσορ.

Ἐξαιρετικῆς εὐτυχίας τιμὴς παρὰ τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας ὁ ἡμέτερος ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπιτετραμμένος κ. Ἀθῶς Ρωμάνος. Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία διαμένουσα εἰς τὴν Οὐνδσορ ἀνάκτορα αὐτῆς ἐκάλεσε τὴν 9ην τρέχοντος εἰς γεῦμα παρ' αὐτῆς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν λόρδον Ρότσερ καὶ μόνον ἐκ τοῦ διπλωματικῶν σώματος τὸν κ. Ρωμάνον. Εἰς τὸ γεῦμα παρεβήσαν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ δὲ κεκλημένοι ἐπὶ τοῦ γεγενημένου ἐν τοῖς ἀνακτορίοις εἰς ἰδιαιτέρα δώματα παραχωρηθέντα αὐτοῖς μέχρι τῆς ἐπομένης.

Η ΜΝΗΣΤΗ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ μνηστὴ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου Μαρία Λουίζα εἶνε πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ ἐκπαιδευτοῦ δούκῃ τῆς Πάρμας ἐκ τοῦ πρώτου αὐτοῦ γάμου μετὰ πριγκίπισσας ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Βουρβόνων τῆς Νεαπόλεως. Γεννηθεῖσα ἐν Ρώμῃ τῇ 17 Ἰανουαρίου 1870, αἶτις ἐκείσιν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς. Ὁ πατὴρ τῆς ζῆ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Αὐστρίᾳ, ἔθθα ἡγόρασε τὸν ὄρατον πύργον Σβαρτσάου, συνδέεται δ' ἡ νύμφη καὶ διὰ στενὴν συγγένειαν δεσμῶν πρὸς τὸν οἶκον τῶν Ἀψβούργων. Εἶνε ἐκ πατρὸς ἀνεψία τοῦ μεγάλου δούκῃ τῆς Τοσκάνης καὶ ἐκ μητρός ἀνεψία τῆς αὐστριακῆς Ἑλισάβετ. Ἡ μητρίδα τῆς εἶνε ἀδελφὴ τῆς συζύγου τοῦ ἀρχιδούκῃς Καρόλου Λουδοβίκου, ἀδελφῶ τοῦ αὐτοκράτορος. Ἀλλ' ἐν τῇ μορφῇ ἡ Μαρία Λουίζα φέρει καταφαντὴ τὸν τύπον τῶν Βουρβόνων, ἐξ ὧν κατάγεται, ἔχουσα ἰδίως ἐκπληκτικὴν ομοιότητα πρὸς τὴν δούκισσαν τοῦ Βερρὶ, τὴν μητέρα τοῦ κόμητος Σαμβόρ. Ἐπαινεῖται ὡς ἐπίδοσα εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ζωγραφικὴν, κέκτηται δὲ καὶ πρὸς μαγὰλιν ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ κόμητος Σαμβόρ. Οἱ ἀρραβῶνες ἐτελέσθησαν ἐν Φλωρεντίᾳ, εἰθὰ ἀπῆλθε κρύφα ἐκ Βιέννης ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος, ἀπὸ προηγουμένως ἔδωκε τὴν συναίνεσιν του δὲ δούξ τοῦ Κοβούργου Ἐρνέστος, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ οἴκου. Ἡ μνηστὴ τοῦ πρίγκηπος πριγκίπισσα Κλημεντίνα, διατρίβουσα ἐν Βιέννῃ ἐν τῷ κοβούργου δυνάμει, ἐδέχθη τὴν συγχαρητήρια τῆς αὐτῆς καὶ τῆς ἀριστοκρατίας.

ΒΟΥΛΗ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΠΕΡΙ ΣΥΜΗΣ

Ἡ ἐπερώτησις τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου.—Τὴν εἶπεν ὁ κ. ὑπουργός.—Ἐκ Βεγγάζης εἰς Κρήτην.—Οὐδεὶς κίνδυνος.—Ἡ ἀστυνομία.—Τὸ περὶ ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου

13 Φεβρουαρίου

Μετὰ τὴν χθεσινὴν νυκτερινὴν ἐργασίαν ἡ Βουλὴ σήμερον εἶνε... ἀνθηροτάτη καὶ τοῦτο, διότι ἐπ' ἡμέρας ἐργάζετο συγχέων καὶ διεσκέδαζε βλέπουσα τὸν κ. Ράλλον τραγικῶς θυμόναν.

Ἀπαρτίη γίνετο τὴν 6 μ. μ. ὡραν παρόντων βουλευτῶν 111. Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν ὁ κ. πρόεδρος ἀνακρίνει εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰν ὑποδηματοποιῶν τινος καταγγέλλοντος δύο ἐξωματικούς ὡς κακοποιήσαντας αὐτόν.

Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος εἶτα ἀπεβύβην ἐπερώτησιν περὶ τῶν συμβάντων ἐν Σύμῃ καὶ παρεκάλεσε τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Δραγούμης (ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν). Δυστυχῶς τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐν Σύμῃ τελεσθέντα ἐπιβεβαιώσονται ὑπὸ πληροφορίων, τὰς ὁποίας ἔχει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ἰδιωτικῶς. Ἐπιβεβαιώσεται, ὅτι, δοθείσης ἀφορμῆς ἐκ τῆς ἀρπαγῆς τῆς ἐξωμάτου Ὀθωμανοῦ ἀπὸ τῆς Σταυροπηγῆς καὶ μνηστὴς διὰ μετρημένους, ὅπως λέγουσιν αἱ πληροφορίες, ὑπηρετῶν τῆς ἀρχῆς, εἰσελθόντων καὶ παραβιβάσθων τὸ ἀστυν καὶ νὰ προνομήσῃ τῆς ἀρπαγῆς. Ἐξ ἀστυνομίας, λοιπὸν ταύτης, τῆς ἀρπαγῆς τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 7 ἡ 8 ἐτῶν ἐξωμάτου Ὀθωμανοῦ, τοῦ ἐπιμένοντος νὰ ἦναι χριστιανός...

Εὐταξίας. Εἶνε προσήλυτος αὐτός, ὅχι ἐξωμάτης.

Δραγούμης (ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν). Ἰσως ἡ λέξις, τὴν ὅποιν μετεχειρίσθη, δὲν εἶνε ἐντελὴς ἀκριβὲς προσήλυτος. Οὗτος ἦτο ὑπηρετῆς τῆς Μονῆς, ἀπὸ 7 ἐτῶν ἐκεῖ ἐγκατασταθείς, καὶ μετὰ ἐν ἡ δύο ἐτὶ ἀπὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν Μονὴν, ἐκ πεποιθήσεως καὶ παρὰ τὰς προτροπὰς, αἰτίνες ἐγένοντο αὐτῷ νὰ μὴ σπείσῃ, αὐτὸς ἐπέμεινε καὶ ἐγένετο χριστιανός. Τοῦτο ἐπερρε συντήραξιν παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς, συνελήφθη δὲ καὶ ἐφυλακίσθη ἀποπεμφθεὶς τῆς νήσου, ἀλλὰ κατόπιν, φαίνεται, κατωρθώθη ν' ἀποδοθῇ ἐκ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν Μονὴν ἐμμένειν εἰς τὴν ἀφοσίωσιν κατ' ἐλπίδα χριστιανός. Τελευταῖον δὲν ἤθελεν ἐκ τίνος ἀφορμῆς ἐξηγήσθαι πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμένοντος εἰς τὰς πεποιθήσεις αὐτοῦ, διατωμένον δὲ ἐν τῇ Μονῇ, ὅπου ἀπεφάσισεν ἐξ ἀρχῆς νὰ ἐγκαταβῇ, εἰσῆλθον οὗτοι, οἱ, καθὼς λέγεται, μετρημένον ὑπηρετῆς τῆς ἀρχῆς, ἥρασαν αὐτὸν καὶ τὸν περιήγαγον διὰ τῆς ἀγορᾶς, φυλασσόμενον ὑπὸ χωροφυλάκων, ὅπως ἐπιβιάσων ἐπὶ ἐμπορικῷ ἀτμοσφαιρίῳ, ἀπερχομένον κατ' ἐλπίδα τὴν ὥραν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ τρόπος, κατ' ὃν μετέγητο πρὸς ἐλπίδα ἐκ τῶν ἀνθρώπων οὗτος εἰς τὸ ἀτμοσφαιρίον, ἐξηγήσῃ τὸν κατόπιν τὸ αἰσθημα καὶ τινες, δύο ἢ τρεῖς τολμηρότεροι τῶν τῶν λαοῦ, κατωρῶσαν νὰ ἀρπάξωσιν αὐτὸν ἐντὶ ἐπιβεβάζεω, ἀπέκρυψαν αὐτὸν καὶ μετὰ τινος ἡμέρας κατωρῶσθαι δι' ἄλλου τρόπου ν' ἀναχωρήσῃ τῆς νήσου. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ τελευταία ἀφορμὴ, ἡ ἄμεσος τῆς τελευταίας συνταράξεως τῆς νήσου, ἥτις ἀπὸ τινῶν ἐτῶν φαίνεται ὅτι δὲν εὐρίσκειται εἰς κανονικὴν κατάστασιν, διότι κατὰ τὰς ἰδιωτικὰς πληροφορίας, αἰτίνες ὑπάρχουσιν, καὶ ἀπὸ ἐτῶν εἶνε γνωστὰ καὶ ἐπαναλαμβάνονται, ὑπάρχει φόβος μήπως τὰ γινόμενα ἐκεῖ σκοπὸν ἔχουσιν ἐλπίδαν ἐξελθόντων κατὰ τὴν προνομίαν, ἅτινα ἀπὸ αἰῶνων σκεπτοῦν τὰς νήσους ταύτας, τὰς νοτίους Σιποράδας, τὰς λεγομένας σπογγαλιευτικὰς νήσους.

Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης, λέγουσιν, ἐγένετο τὸ θόρυβος περισσότερος καὶ ἐπανειλημμένως ἠδύχηται ἐν τῇ νήσῳ ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ. Κατ' ἀρχὰς ἡ ἐπιτόπιος διοίκησις, ἵσως διότι δὲν ἤθελαν, ὅτι ἔχει παροῦσαν ἱκανὴν δύναμιν, ἐσιώπησεν ἐντελὴς τὸ γεγονός, ἀλλ' ὅτε μετὰ τινος ἡμέρας ἀπεδιδόθη ἀπόσταμα 50 ἢ 60 στρατιωτῶν, ἐλθόν ἐπὶ

πλοίου πολεμικοῦ, ἤρχισε καὶ συνελάμβανε καὶ ἐνέργειαν τὰς καταβιβάσεις, τὰς ὁποίας ἀνέφερον ὁ κ. βουλευτὴς ἀπὸ τοῦ βήματος πρὸς ὅλγον, ἐγένοντο δὲ συλλήψεις καὶ αὐτῶν τῶν δημογεροντῶν, εἰτινες κατὰ τὸν χρόνον, κατ' ὃν ἐτελέσθη ἡ πράξις, δὲν ἦσαν ἐν τῇ ἀρχῇ, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐξελέχθησαν, καὶ οἵτινες κατὰ τὰς ἰδιωτικὰς πληροφορίας, τὰς περιεθούσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον, δὲν προσεκλήθησαν καὶ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅπως βοηθῶσιν αὐτὴν εἰς καταδίωξιν τῶν ἐνδῶν, ἡ εἰς ἀνακάλυψιν τοῦ ἀπελευθερωθέντος. Ἡπῆλθε λοιπὸν θόρυβος καὶ ἐξακολούθη ἡ ἀνησυχία, ἀπὸ μάλιστα εἰσῆλθεν εἰς τὴν νήσον καὶ νέα στρατιωτικὴ δύναμις. Εἶπον πρὸ μικροῦ, ὅτι κρατεῖ αὐτὴ ἡ πεποίθησις ἐν τῇ νήσῳ, ὅτι κρατεῖται ἐπιβουλὴ κατὰ τὴν προνομίαν τῆς Σύμης, κατὰ τὴν προνομίαν ἀπαστῶν τῶν νήσων ἐκείνων, καὶ ἕνεκα τούτου, φαίνεται, ἡ ἀναγκάσθησαν νὰ ἐπιδύωσιν ἀναφορὰς πρὸς τοὺς προέξοντες πράκτορας τῶν τριῶν Δυνάμεων, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας, αἰτίνες ὅμως, ὡς λέγεται, εἰς οὐδὲν διάδημα προβάλλουσιν ἐπὶ τόπου, ἀνῆνεγκον τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεύτας. Ταῦτα εἶνε γενικῶς γνωστά. Βεβαίως ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις δὲν δύναται νὰ παρακολουθῇ μετὰ προσοχῆς τὰ γινόμενα, εἴτε ταῦτα ἀποτελοῦσι θόρυβον ἀπλοῦν, ταραχὴν καὶ κίνδυνον τῆς ἐν τῇ νήσῳ τάξεως, διότι ὁρεῖται καὶ εἰς ταῦτα νὰ προσέχη, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἂν ταῦτα ἔχωσι χαρακτῆρα γενικώτερον, ὅσοτον παριστῶσιν εἰ ἐν τῇ νήσῳ, ὅτι ἔχουσιν ἐπιβουλὴν κατὰ τὴν προνομίαν, διότι τότε ἡ ὑπόθεσις μεταλαμβάνει σπουδαίοντες εὐρύτερας ἥτις βεβαίως προκαλεῖ τὴν προσοχὴν ἀπαστῶν τῶν Δυνάμεων ἐν Εὐρώπῃ, τῶν δικαιοκρομένων νὰ ἐξετάσων περὶ τοῦ καθεστῶτος, τοῦ ἐκ τῶν προνομίων ἐν ταῖς νήσοις ταύταις προκύπτοντος, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἔχει βεβαίως καθήκον νὰ μὴ παραβλεπῇ τὴν ἐπὶ ἐπιβουλήν εἰς αὐτὴν.

Εὐταξίας. Ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς Ἑλληνας ὑπηκόους; Δραγούμης. Περὶ Ἑλλήνων ὑπηκόων, δι' αὐτὸν ἡρώτητα τὸν ἐπερωτήσαντα συνάδεσον περὶ τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιστολῆς, διότι ἐγὼ ἔχω ἐπιστολὴν ἐξ αὐτῆς τῆς Σύμης, ἰδιωτικὴν ὅμως, ἀνδρὸς κρατίστου ἐν τῇ νήσῳ... Καραπάνος. Ποίος ἡμερομηνίας εἶνε; Δραγούμης. Τῆς 2 Ἰανουαρίου, μετ' ὑστερογράφου ὅμως. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης δὲν φαίνεται, ὅτι ἐγένετο συλλήψεις Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐπιστήμον δὲ πληροφοροῦν περὶ τοιαύτης συλλήψεως δὲν ἔχω, καίτοι ἔχω ἐπιστολὴν ἐκείσεως τῆς 3 Φεβρουαρίου, ἀλλ' ὅχι ἐκ Σύμης, ἐκ Ρόδου. Ἐν Ρόδῳ ὑπάρχουσι φυλακισμένοι εἰς δεσμώτηρας τῆς νήσου Σύμης, ἄνθρωποι ἐκ τῶν προκρίτων. Ἀλλὰ πληροφορίας, ὅτι συνελήφθησαν Ἑλληνες πολῖται καὶ ἐφυλακίσθησαν, δὲν ἔχω. Βεβαίως ἂν τοιοῦτό τι εἶχε συμβῇ καὶ εἶχε φθάσει ἡ περὶ αὐτοῦ εἰδήσις εἰς τὴν Ρόδον, ὅχι δι' ἐκείσεως ταχυδρομικῆς, ἀλλὰ τηλεγραφικῶς, δὲ πρῶτον ἦν ἔλεον ἀναφέρει περὶ τούτου, τοιαύτην ὅμως πληροφορίαν δὲν ἔχω.

Συνδοιῶνες. Τὰ ὀνόματα τῶν κρατουμένων τὰ ἔχετε; Δραγούμης. Βεβαίως. Τὸ ὄνομα, τὸ ὅποιν ἀνέφερον ὁ κ. ἐπὶ ἐπιδαύρου Διμητρίδης βουλευτῆς, δὲν ἐνταῦθα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐπιστολὴν. Ἐνταῦθα ἀναφέρεται ὁ ἱατρὸς Χρίστος Γκίμος καὶ εἰς ἄλλος Δημόστρεως Χιδιάρης, ἀλλὰ ἀναφέρεται διὰ νὰ δειχθῇ δι' ἐπὶ τρέχουσιν κίνδυνον.

Καραπάνος. Ὡς συλλήφθησιν; Δραγούμης. Ὁτι τρέχουσιν κίνδυνον δὲν δύναμι νὰ εἶπω περισσότερα. Περὶ παθῆματος αὐτῶν οὐδὲν ἔχω, περὶ συλλήψεως, οὐδὲν γινώσκω. Ἐννοεῖται, ὅτι ταῦτα τὰς πληροφορίας ἔχοντες, ἐσπεύσαμεν, καὶ θέλομεν σπεύσει νὰ συμπληρώσωμεν αὐτάς. Καὶ πάλιν δ' ἐπαναλαμβάνω ὅτι οὐδὲν μὲν θέλομεν παραλείπει καθῆκον ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, τοὺς ὁποίους ἔχομεν δικαίωμα καὶ ἀπ' εὐθείας νὰ υπερασπίσωμεν, ἀλλὰ βεβαίως καὶ οὐδὲν ἐξ ἐκείνων τῶν καθηκόντων, τὰ ὅποια ἐπιβάλλονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν, ἐν ἡ περιπτώσει, ὡς προείπον, τὸ ζήτημα μεταλάβῃ τοῦ γενικοῦ ἐκείνου χαρακτῆρος, τοῦ σπουδαίου, τοῦ πολιτικοῦ, ὁ ὅποιος ἐπιτρέπει ἐξέτασιν περαιτέρω τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ζυγομαλάς ἐρίσθη τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς γνωμῆς μετοικίσεως Βεγγάζων εἰς τὴν Κρήτην. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, λέγει, ζητεῖ ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ν' ἀλλοιώσῃ τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν πληθυσμῶν τῆς μάρτυρος

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ	
Ἐν τῇ δ' δεξιδί ὁ στίχος λεπτά	25
Ἐν τῇ γ' δεξιδί ὁ στίχος λεπτά	50

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας, διατριβάς, ὡς καὶ διὰ καταχωρίσεις α' καὶ β' δεξ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΣΙΝΑ, ΑΡΙΘ. 4

νήσου πρὸς ἐρελὸς πολιτικῶν. Ὁ κ. Δραγούμης ἀπαντᾷ ὅτι δὲν πιστεύει νὰ ἔχωσιν αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τοιαύτας προθέσεις ἱποκρίσεως Βεγγάζων ἐν Κρήτῃ. Ὑπάρχει ἀπὸ τινῶν παροικία Βεγγάζων ἐν Κρήτῃ ἀπὸ αὐτῆς ἡγεῖται νὰ ἐκλείψῃ, διότι εἶνε ἀδύνατον νὰ ζῇ ἐκεῖ. Τελευταίον πάλιν ἐγένετο εἰσδοξίς τις Βεγγάζων εἰς τὴν νήσον, ἀλλ' ὅχι πολυάριθμος, ἥτις προεκάλεσε φυσικῶς τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος. Ἡ ἐξέτασις ἀπέληξεν εἰς τοῦτο, ὅτι δὲν φαίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς κίνδυνος, ὑπάρχει μάλιστα ἡ πεποίθησις, ὅτι καὶ οἱ ἐναπομειναντες μετὰ μικρὸν θέλουσιν λάβει τὴν πρὸς τὴν πατρίδα των ἀγούσαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ναυπλιώτης ἐπαναφέρει τὸ δικαστικὸν σκάνδαλον λαθῶν ἀφορμῆν ἐξ ἀνακριθεῖν δημοσιευθεισῶν εἰς τινὰ ἐσπερινὴν ἐφημερίδα. Ὁ κ. βουλευτὴς λέγει, ὅτι δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ δικαστικὸν σκάνδαλον καὶ ὅτι αὐτὸς ἐξήγησε τὴν ἀναβολὴν. Ταῦτα πιστοποιοῦνται ἐ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΙΕΙΟΝ
(Τηλεγραφική υπηρεσία Λαβής)

Δελτίον των χρηματιστηρίων Πα-
ρισίων και Λονδίνου. — Τὰ ἐλ-
ληνικά χρεώγραφα. — Αἱ
ξέναι ἀξίαι.

(Κλείσιμον)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 Φεβρουαρίου

Γαλλικὴ Πάντα	97.42
Ἰνδοποικίον αἰγυπτιακόν	503.
Τουρκικόν δάνειον	—
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	—
Ἑλληνικὸν δάνειον 1884	350.
Δαύριον	—

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13 Φεβρουαρίου

Ἑλληνικὸν 5 οἰο 1881	70.1/2
» 5 οἰο 1884	69.1/4
» 4 οἰο 1887	61.1/4
» 4 οἰο 1889	53.1/4
Ἀγγλικὰ πάγια	98.3/16
Νέον ρωσικὸν δάνειον	99.1/8
Αἰγυπτιακόν	99.5/8
Ἰταλικόν	92.1/4

ΑΙ ΕΝ ΣΥΜΗ: ΤΑΡΑΧΑΙ

Νεώτεροι πληροφορίες. — Σύλ-
ληψες Ἑλληνοὺς ὑπηκόου. — Ἰε-
τροὺς δευρόμενος. — Καὶ ἐν δυσ-
τυχίᾳ

Ἐν τῇ νήσῳ Σύμῃ αἱ ταραχαί, εἰς τὰς ἐ-
ποίας ἀρρομὴν ἔδωκεν ἡ ἀπελευθέρωσις
Τούρκου ἀσπασθέντος τὸν Χριστιανισμὸν πρὸ
πενταετίας καὶ ἀπαγομένου εἰς τὰς φυλακάς
Ρόδου πρὸ μηνὸς περὶ τοῦ, ἀπελευθερωθέν-
τος δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν Βασίλ. Μολιάρη
καὶ Κωνστ. Μανιᾶ, ἐξακολουθεῖν κατ' ἰδίαν
τέρας ἡμῶν πληροφορίας. Οἱ κάτοικοι τῆς
νήσου δέονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν τουρκικῶν
ἀρχῶν, εἰκοσι περὶ τοῦ συνεληφθέντος καὶ ἐ-
νεκρίσθησαν εἰς τὰς φυλακάς, ἤρχισαν δὲ οἱ
Τούρκοι καὶ ἐπιτίθενται καὶ κατὰ τῶν Ἑλ-
ληνῶν ὑπηκόων. Οὕτω δ' αὐτοὶ ἱατρὸς κ.
Χαρίλαος Γκιρκὸς θέλων νὰ ὑπερκατεβῇ δα-
ρμονικὸν πολίτην τὸν Ἀνδρ. Καλαφάτην ἐ-
δέρει καὶ αὐτὸς ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν Τούρκων.
Ρυτὴ δὲ πτωχὴ ἐγκυμονοῦσα, καὶ ἦν ὥραν
δ' αὖτις τῆς ἀπῆλθε εἰς τὰς φυλακάς
κατέπεσεν ἀναισθητὸς κυνηγεῖσα ὑπὸ τινος
Τούρκου, τὸ δυστυχὲς δὲ παιδίον τὸ ἐγέννη-
σε νεκρόν.

Ὁ πολίτης Κατρινὸς

Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον βαρύνοντι πα-
ράγοντες ἐν τῇ νήσῳ Συμῇ αὐτῇ ἡ συλ-
ληψες καὶ ἄλλοι πλοῦσι καὶ εὐπολῆτου
πολίτου, τοῦ κ. Νικήτα Κατρινὸν τιμημέ-
νου διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ παρανόμου τῶν
ἱπποτῶν τοῦ Σωτήρος καὶ πρώην προξενι-
κοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος ἐν Σύμῃ. Ὁ
κ. Κατρινὸς μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ ἀπεστὰ-
λη ἀμείως ὑπὸ συνοδῶν εἰς Ρόδον καθείρ-
χεται εἰς τὰς αὐτῶν φυλακάς.

Αἱ ἐπιστολαί

Δυστυχῶς πολλὰς λεπτομερεῖας δὲν δύ-
ναι νὰ μεταδώσῃ τις, καθότι αἱ εἰς Ἑλ-
λάδα ἀποστελλόμεναι ἐπιστολαὶ ἀσφα-
λίζονται ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ ἐ-
νεργεῖται ἐπ' αὐτὴν αὐστηροτάτη λογοκρι-
σία.

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Καὶ ἄλλο κρούσμα. — Τὰ λη-
φθέντα μέτρα

Ἡ εὐλογία ἤρχισεν ἐξαπλουμένη εἰς
τὴν Ζάκυνθον, ἐν τῇ ἀνομήλῳ δὲ κατα-
στάσει, εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκειται ἡ ἀτυ-
χὴς νήσος, ὑπάρχουσι φόβοι διὰ τὸ κακὸν
θὰ ἐπιδεινωθῇ, μὴ οὕτως εὐκόλου τῆς ἀ-
πομονώσεως τῶν ἀσθενῶν. Χθὲς ἐγράψα-
μεν ὅτι προσβλήθεισὸς ὑπὸ τῆς εὐλογίας
ἀπέθανεν ὁ Σπυρ. Γεράκος, σήμερον δὲ
πάλιν ὁ τηλεγράφος μεταδίδει τὴν εἰδή-
σιν ὅτι μία γυνὴ, ἡ Ἀναστασία, σύζυγος
τοῦ Σπυρ. Παναγιωτοπούλου, προσβλή-
θεισα ὑπὸ τῆς νόσου ἀπεμονώθη εἰς ἰδι-
αίτερον τῶν εὐλογιῶν νοσοκομεῖον. Ἐπὶ
τοῦ ἐν Ζακύνθῳ δραστηρίου μοιράρχου κ.
Γουελίδου ἐληφθήσαν πάντα τὰ κατάλ-
ληλα μέτρα, ἐκ μέσου δὲ τοῦ ὑπουργείου
ἀπεστάλη ἱκανὴ ποσότης δαμαλῶν ὕλης
ὅπως ἐπισπευσθῇ ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν κα-
τοίκων.

Ο ΠΕΡΟΝΟΠΟΡΟΣ

Ἐφευρέσις φαρμάκου. — Ἡ βο-
εῖα κόπρος. — Ἀνευ πειραμάτων

Ὁ ἐν Μανωλάδι ἱατρὸς κ. Ν. Φαρμάκης
δι' ἐπαγγελματικῶν ἐκθέσεων τοῦ πρὸς τὸν
νομάρχην Ἀχάτας καὶ Ἡλίδος ἀνήγγειλεν
ὅτι ἐφευρε φάρμακον πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκ
τοῦ περὶ νοσοπορίου προσβαλλομένων ἀμπε-
λων, ἐξήγησε δὲ νὰ ὑποβληθῶσιν αἱ ἐκθέ-
σεις αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσπε-
ρικῶν, ἵνα ἀπορραβῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ οἰκείον
τιμῆμα.

Τὸ φάρμακον τοῦτο εἶναι ἡ βοεῖα κόπρος,
τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γείνη χρῆσις πρὶν ὅ-
ποτε τὴν ζύμωσιν, διότι ἀπεδείχθη ὅτι ἐν
τοιαύτῃ καταστάσει κέχνηται καταστρεπτι-
κὴν οὐρανὴν κατὰ διαφόρων ἐντόμων' εἰς τὰ
συμπεράσματά του, ὡς ἀποτελεσματικὸν φαρ-
μάκον καὶ κατὰ τοῦ περὶ νοσοπορίου ἤχη ὁ
εἰρημένος ἱατρὸς ἐκ τῶν ἐξῆς παρατηρή-
σεων.

Ἡ ἀμυνώδης ὁσμὴ, ἥτις ἀναδίδεται ἐκ
τῆς κόπρου τῶν βοῶν, ἀπομακρύνει ἀπὸ τῶν
βουστασιῶν τοὺς κύνες, τοὺς ὁποίους θα-
νατάνει καπνὸς καίμενης κόπρου ἐντὸς δω-
ματίου.

Αἱ κυφάλοι τῶν μελισσῶν, ἐπιχρίσμενοι
δι' αὐτῆς, καθίστανται ἀπρόσιτοι εἰς τοὺς
σκώληκας, οἱ δὲ δημητριακοὶ καρποὶ προ-
φυλάσσονται ἐκ τῆς φθορίας ἐντὸς κο-
φινῶν ἐπιχειρησμένων ὑπὸ ταύτης, ἥτις κα-
ταστρέφει ὡσαύτως καὶ τοὺς μύρμηκας.
Ὁ ἴδιος ἱατρὸς πρὸ ἐτῶν ἐν τινὶ τῶν
κημάτων του ἔκαμε τοιαύτην δοκιμὴν ἐπὶ
70 δένδρων ὀπωροφόρων, τὰ ὅποια, προσ-
βληθέντα ὑπὸ ἐντόμων, ἤρξαντο ὠρινοῦνται
καὶ φιλοροοῦνται, γοργῶς δ' ἔδεικνυν πρὸς
τὴν ἀποξήρανσιν, παρητήρησε δὲ οἱ ὀλίγας
ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπλήρυσιν τῶν στελεχῶν
τῶν διὰ τῆς κόπρου ταύτης ἀμείως ἀνέλα-
βον καὶ οὐ μόνον τὰ δένδρα ταῦτα οὐδὲν
ἔπαθον, ἀλλὰ καὶ τὸ πλεῖστον τῶν καρπῶν
αὐτῶν διεσώθη.

Ἡ ἰδιότης τῆς βοεῖας κόπρου ἔχει δι-
τὴν ἀξίαν, διότι συντελεῖ εἰς τὴν καταστρο-
φὴν τῶν ὠρίων τῶν ἐντόμων καὶ ἀσθενε-
στέρων ὀργανισμῶν, μεγάλως δὲ συμβάλλει
καὶ εἰς τὴν εὐστασίαν τῶν φυτῶν.

Ἀνάλογον αὐτῆς ἐν τῷ ὕδατι μετὰ προσ-
θήκης ποσότητος τινος τέφρας, ἰδοὺ τὸ φάρ-
μακον, οὗτινος ἡ χρῆσις συμβουλεύει νὰ
γίνηται κατὰ τὸν Ἰανουάριον καὶ τὸν Φε-
βρουάριον πρὸ τῆς βλαστήσεως ἐν ἑξῆς ἡ-
μέρας πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν βροχῶν
ἀποπλύσεως τῶν φυτῶν.

Πάντα ταῦτα ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ ὑπουρ-
γεῖον τῶν Ἑσπερικῶν, ὅπου τὰ παρέπεμ-
ψεν εἰς τὸ τμήμα τῆς Γεωργίας.

ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἀνακριθὲς εἰδησίς. — Οὐδεμία
ἀπόφασις. — Ὅλα πρόωρα.

Ἐγράφη παρὰ πολλῶν συναδέλφων
προχθὲς, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ παρὰ τῶν
Βουλῶν καταληφθέντος ναοῦ τῆς Ἀ-
γίας Κυριακῆς καὶ κλεισθέντος κατὰ δια-
ταγὴν τῆς βουλευτικῆς κυβερνήσεως ἐλύθη
ὑπὲρ τῶν Βουλῶν, εἰς τὴν κατοχὴν
τῶν ὁποίων τὸν παρέδωκεν ἡ κυβερνήσις
αὐτῇ, λαβούσα ὑπ' ὅψιν τὸν ὑπέρτερον ἀ-
ριθμὸν τῶν Βουλῶν καὶ ἑσπερικῶν. Ἡ αἰ-
σθησις αὕτη, καὶ ὅς ἀκριβὲς πληροφορίας
ἐλάδομεν, στερεῖται ὑποστάσεως. Τὸ ζή-
τημα μένει εἰσέτι ἄλυτον, ἀγνοεῖται δ'
ἐπὶ τοῦ παρόντος ποῖαν ἀπόρριψιν θὰ λά-
βῃ ἡ κυβερνήσις τὸν Σταμπούλ, μο-
λόντι ἡ βραδύτης αὐτῇ ὑπερβαίνει τὰς
δυσμενεῖς διαθέσεις τῆς.

Η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Αἱ ἀρχαιολογικαὶ. — Προεδρεῖον
καὶ συμβούλιον.

Σήμερον ἐγένετο συνέλευσις τῶν μελῶν
τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, σκοπὸς δὲ τῆς
συνελεύσεως ταύτης ἦσαν αἱ ἀρχαιολογικαὶ
τοῦ σωματείου. Κατὰ τὴν συνεδρίαν παρ-
τοῦσαν 98 ἐν ὅλῳ μέλη, ἐξελέγησαν δὲ
πρόεδρος ὁ κ. Κοντοστάυλος, ἀντιπρόεδρος
ὁ κ. Φινικλής, ταμίας ὁ κ. Νικολαΐδης
καὶ γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Κουμανοῦδης.
Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου ἐγένετο
ἡ τῶν μελῶν τῶν διοικητικῶν συμβουλίων
ἐξελέγησαν δὲ τοιαῦτα κατὰ τὴν ἀκόλουθον
σειράν: αἱ κ.κ. Τζιανόπουλος, ἐισαγγελεὺς
τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ ψήφων 90, Καβ-
δαβίας λαφὺς ψήφους 87, Οἰκονόμου 79,
Στ. Δραγοῦνης 76, Μυλωνᾶς 66, Φίλιος
56 καὶ Μακκᾶς λαφὺς ψήφους 37. Ἡ
συνεδρίασις ἐληξε περὶ τὴν μεσημέριαν.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Φόνος. — Διπλοῦς φόνος πατρὸς
καὶ υἱοῦ. — Τραυματισμός. —
Δολοφονικὴ ἐπίθεσις.

Ἐν Ἀγουλινίτῃ τῆς Ἀνδριταίνης ὁ
Δημ. Μπέρσιος ἀνευ οὐδεμιᾶς προηγουμέ-
νης ἀφορμῆς καὶ κοινῆς ἀποφάσεως ἐπυροβό-
λησε κατὰ τοῦ Ἀλεξ. Κασσιόπου, τὸν
ὁποῖον καὶ ἐτραυματίσεν καὶ, ἀποθα-
νόντα μετ' ὀλίγας ὥρας ἐκ τοῦ τραύμα-
τος. Ὁ φόνος τραπείσι εἰς φυγὴν δὲν
συνεληφθῇ.

Ἐν τῷ χωρίῳ Νεζερὸ τοῦ Δομο-
κοῦ ὁ Δημ. Β. Πρόκος ἐφόνευσεν διὰ πυ-
ροβόλου βλήτου τὸν Ἀθ. Ἀγγράν καὶ τὸν
υἱὸν τοῦ Νικόλ. Ἀγγράν.

Ἐν Κατακόλῳ δὲ ὁ Στέλιος Βαλ-
σαμῆς Γαμοῦνης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
πυροβολήσας κατὰ τοῦ Χ. Παναγιωτο-
πούλου τὸν ἐτραυματίσεν διὰ πιστολίου,
τραπείσι μετὰ τὴν πράξιν τοῦ εἰς φυγὴν.
— Κατὰ τηλεγράφου ἐκ Καλαμών,

ἐντὸς ἡμέρας. Κοσμομητόπουλος ἐπέστρεψεν
εἰς τὴν οἰκίαν του, καίμενην παρὰ τὸν
ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἐδέχθη φροδερ-
νὴν κτύπημα διὰ ροπαλίου κατὰ τὴν κεφαλὴν
ὑπ' ἀνθρώπων, οὗς δὲν ἀνεγνώρισεν. Οἱ
δολοφονεῖς ἐπιτεθέντες ὑποτίθεται ὅτι
εἶναι κάτοικοι τοῦ Νεοχωρίου τοῦ δήμου
Εὔας, καὶ ὡς εἶχεν ἀποστείλῃ ὁ κτυπη-
θεὶς δικαστικὸν κλητῆρα πρὸς ἐκτέλεσιν
ἀποφάσεως δικαστικῆς.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Γρατὰ ὑπὸ τὸν σιδηρόδρομον. —
Αἱ ἀνακρισεις.

Τηλεγραφουσὶν ἐκ Κορίνθου ὅτι χθὲς ἡ
ἐπιτελεσθεὶς ἀμαρτωλοῦς ἡ μεταβαίνουσα ἐκ
Κορίνθου εἰς Πάτρας, συνήρσεν ἑξῶθεν
τοῦ χωρίου Σουκιά γρατὰν τινὰ ἀγνώστου
ἐκωνόμου, τὴν ὅποιαν καὶ κατέρριψεν ἐπὶ
τῶν ράβδων. Ὅτε ἔστη ἡ ἀμαρτωλοῦς καὶ
ἐξήχθη κάτωθεν αὐτῆς ἡ πτωχὴ γυνὴ εἶχε
δεινὴν τραυματισθῇ εἰς διάφορα τοῦ σώμα-
τος μέρη, ἀλλὰ παρέχεν ἐλπίδας ζωῆς ἀ-
κόμη. Ὁ διευθύνων τὴν ἀμαρτωλοῦσαν μη-
χανικὸς Θρόνος καλούμενος συνεληφθῇ εὐθὺς
ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν, ἤρξαντο δὲ τα-
κτικαὶ ἀνακρίσεις, καθότι ἡ γυνὴ ἦτορ ὑπό-
νοια ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ προληφθῇ τὸ δυ-
στύχημα.

ΑΠΑΓΩΓΗ

Συμπλοκὴ μετ' ἀπαγωγέων. —
Ἀπελευθερώσις ἀπαχθειδῶν.

Ἐκ Σαλαμίνος ἠγγέλθη ὅτι χθὲς τὴν
πρωίαν οἱ Μελέτιος Ρόζης καὶ Ἀθανά-
σιος Ἀντωνίου ἀπήγαγον βιαίως τὴν
νεάνδα Βασιλικὴν Μελετίου Στάθη συν-
αντήσαντες αὐτὴν εἰς τὴν θέραν Μακρὰ
ἄμμος καὶ λαβόντες ἀγνώστου δ' εὐθυνσιν.
Ἡ προσβολὴ αὕτη περιελθούσα εἰς γυν-
σιν τῶν συγγενῶν τῆς τῶσιν καὶ καίως ἐ-
τραυματίσεν τὴν φιλοτιμίαν των, ὥστε ἐν
σώματι ἀπῆλθον πάραυτα πρὸς κατα-
δίωξιν τῶν ἀπαγωγέων. Εὐτυχῶς δὲ περὶ
τὴν 9ην τῆς νυκτὸς συναντήσαντες αὐ-
τοὺς συνεπλάκησαν, κατέρωσαν δὲ ν' ἀ-
πελευθερώσωσιν ἐκ τῶν χειρῶν των τὴν
ἀπαχθειάν, ἣν ἐν θριμῶν μετέφερον
εἰς τὴν οἰκίαν των.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Σύστασις ἀνωνύμου μετοχικῆς
ἐταιρίας. — Προσδοκωμένη ἀ-
νάπτυξις τῶν ἐργασιῶν του.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα καὶ μετ'
ἐθνικῆς υπερηφάνειας ἀναγγέλλομεν, ὅτι
κατηρτίσθη ὑπὸ ὁμάδος σπουδαίων κερα-
λαούχων ἀνωνύμων μετοχικῆς ἐταιρίας, ἀνα-
λαβούσα τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἐν Φαλήρῳ
Ἑλληνικοῦ χαρτοποιείου. Μεταξὺ τῶν ἱ-
δρυτῶν τῆς ἐταιρίας ταύτης καταλαμβάνονται
καὶ πρόσωπα κατέχοντα τὰς διὰ ταῦτα ἔργα
ἀπαιτούμενας τεχνικὰς γνώσεις, ἐκ τούτου
δὲ καθίσταται πρόβλημα διὰ τὴν ἐπι-
χειρήσιν θέλει λάβει ἀνάπτυξιν καὶ βελτι-
σιν πρὸς ὄφελος τοῦ τε Ἑλληνικοῦ κοινοῦ
καὶ τῶν ἱδρυτῶν καὶ συμμετόχων.

Συγχίρομεν τὸν ἱδιοκτήτην κ. Ἀνδρ.
Πρεζάνην, ὅστις ὑπερηφάνως τὰ παντὶ ὄντι
παρεβλήθη αὐτῷ προσκόμματα καὶ μετὰ
τὴν ἀποτυχίαν τὸν προκατόχου του, ἀνα-
γεννήσας ὡς ἀπὸ τέφρας, κατέρωσεν νὰ
συγκρατῇ τὸ ἔργον καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὸ
εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν περαιτέρω ἀνά-
πτυξιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ κλάδου τούτου
τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἥς τὰ προϊόντα,
ἃς ἐλπίσωμεν ἤδη ὅτι θὰ δυνήθωσιν εὐ-
ρωπαικῶς διαδοῖν μετὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀνα-
τολῆς.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ

Εἰσφορὰ παρὰ τῇ ἐνταύθα
κεντρικῇ ἐπιτροπῇ

Εἰσπράξεις μέχρι τῆς 12ης Φεβρουαρίου
1893 Φ.χ. 49,792.80 Δρ. 352,529.95
Mr James Anderson (Pri-

vate) 50.—

Σ. Βυτιούρης δι' εἰσφοράς ἐν
Τεργεστῇ 22,000.—

Εἰσφορὰ ἐν Σμύρῃ 675.—

Φρ. χρ. 72,467.80 Δρ. 352,529.95

Εἰσφορὰ ἐν Τύνιδι

Ὁ ἐν Τύνιδι ἡμέτερος πρόεδρος κ. Λεο-
νάρδος, ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς συμβάσεως ἐν
Ζακύνθῳ καταστροφῆς προσέκλεισε παρ'
ἐαυτοῦ τὰ διαπρέποντα μέλη τῆς ἐκείσε ἑλ-
ληνικῆς πατριτικῆς καὶ κατηρτίσεν ἐπιτρο-
πὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν του ὑπὸ τῶν κ.κ. Σ.
Κωνσταντοπούλου προέδρου τῆς κοινότητος,
Β. Κουτῆρα καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χριστο-
φόρου Πραγιάννη μετ' ὧν προέβη εἰς συλ-
λόγην ἐράων, δὲ πρῶτος ἀξιωματικὸν πα-
ράδειγμα γενναϊότητος διὰ τῆς καταβολῆς
ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ του. Παρεκτὸς τού-
του συνέταξεν ἑκκλήσιν εἰς τὴν φιλοφρο-
νίαν ἥτις ἐδωκεν ἐν τῷ ἑγγράφῳ τύπῳ,
ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἐπ' ἐκκλησίας, ἔσχε δ' ὡς
ἀποτέλεσμα νὰ ἐξεγερθῇ τὸ γενικὸν ἐνδια-

φέρον, μετ' οὗ πάντες πλοῖστοι καὶ πένητες
προθυμῶς προσέρονται καὶ καταθέτουν τὸν
ὅλον τῆς φιλοφροσύνης.

Τὴν αὐτὴν διαγωγὴν ἐν τῇ περιστάσει
ταύτῃ ἐδείξε καὶ ὁ ἐν Φλωρεντίᾳ ἡμέτερος
πρόεδρος κ. Φλαμπουαρίης, ὅστις ἐδημο-
σίευσε συγκινητικὴν ἐγκύκλιον εἰς τὰ ἰτα-
λικά φύλλα, τὴν ὅποιαν συνοδεύουσι ταῦτα
διὰ κοσμητικῶν φράσεων, παρακινούοντα
τοὺς ἀναγνώστους τῶν εἰς πρόθυμον καὶ
γενναίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν θυμάτων.

ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ ΦΟΝΕΩΣ

Ἐγράψαμεν προχθὲς περὶ τοῦ ἐν τῷ
χωρίῳ Γερολίμῳ τῆς Αἰτίας φόνου τοῦ
Ἰωάννου Σαμέλα ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Βάθη
καὶ τὸν ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος
γενόμενον ἐμπρησμόν τῆς οἰκίας τοῦ φο-
νέως.

Κατὰ σημερινὴν τηλεγράφου, ὁ φονεὺς
Γ. Βάθης προσήλθε καὶ παρεβλήθη εἰς τὰς
ἀρχὰς μὴ δυνάμενος νὰ διαφύγῃ τὰς κατα-
δίωξεις τῶν συγγενῶν τοῦ θυμάτων του καὶ
ροδοῦμενος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς
τοῦ ἥτις διέτρεχε πρὸς τὴν κίνδυνον, καθό-
τι εἶχον ὁμοῦς νὰ πληρωθῶσι τὸ αἶμα τοῦ
σφαγιασθέντος συγγενέως των διὰ τοῦ αἰ-
μάτος τοῦ φονέως του.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Ὁ ἀνώτερος στρατιωτικὸς ἐπόπτης Τρι-
κλίων τηλεγραφεῖ ὅτι συνεληφθήσαν οἱ φυ-
γόδοιμοι Ἀναστ. καὶ Βασιλείος Ζορμπᾶς,
ἐπίσης δὲ καὶ ὁ Ἀλ. Αἰλιτικός.

ΕΝ Τῷ "ΠΑΡΝΑΣΣῳ"

Αἱ ὀρθοπεδικαὶ ὁμιλίαι

Χθὲς ἐπανεληφθήσαν, πρῶτον Σαββάτῳ
τῆς Τεσσαρακοστῆς αἱ ὀρθοπεδικαὶ ὁμιλίαι
ἐν τῷ Συλλόγῳ «Παρνασσῷ». Παρῆν δὲ
πλήθος πολὺ κυρίων καὶ ἄλλοι πολλοί, ἐ-
νωρὶς δὲ προσήλθεν ὁ Σεβασμιώτατος Μη-
τροπολίτης καὶ Σεβασμιώτατος ἀρχιεπί-
σκοπος Κεφαλληνίας κ. Δωρίδας. Τὸν λό-
γον ἔλαβεν ὁ καθηγητὴς κ. Α. Διομήδης
Κυριακὸς, ὅστις ἀνέγνω ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάν-
νην Εὐαγγελίου (Κεφ. Δ.) τὴν μετὰ τῆς
Σαμαρείτιδος συνομιλίαν. Ἐκ τούτου δὲ
λαβὼν ἀφορμὴν ὠμίλησε περὶ τῆς ἐν πνεύ-
ματι καὶ ἀληθείᾳ λατρείας. Ἡ ὁμιλία τοῦ
κ. Διομήδους εὐπρόσθετος ἦν πάντας τοὺς
παρευρισθέντας, ὁ δὲ Σ. Μητροπολίτης
συνεχάρη τὸν διευθύνοντα τὰ τοῦ Συλλό-
γου ἐπὶ τῇ καρποφόρῳ ταύτῃ διαδόσει τῶν
ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

Δωρεὰ πρὸς τὸν Σύλλογον

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ ἐπιμελη-
τηρίου αὐτοῦ ἀπέστειλε καὶ ἐπέταξεν τὴν ἐπ'
εὐκαρίᾳ το

ΤΟ ΑΣΤΥ

Διὰ τὸ Ἑξωτερικόν :
Ἑβδόμη 25 χρ. φρ. — Ἑβδόμη 45 χρ. φρ.
Διὰ τὸ Ἑσωτερικόν :
Τρίμη. 9 δρ. — Ἑβδόμη 16 δρ. — Ἑβδόμη 30 δρ.

Τὸ Γραφεῖον τοῦ ΑΣΤΥΕΩΣ εὐρίσκονται ἐν τῇ
ᾠδῇ Στὰ, ἀριθ. 4.

ΗΜΕΡΟΔΟΡΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 15 Φεβρουαρίου. — Γελ. 12 ἡμέρ.
Ἀνατολή ἡλίου ὥρ. 6 λ. 31. — Δύσις ὥρ. 5 λ. 52.
Ὀψιμύνη τοῦ Ἀποστόλου.
FEBRIER 27, LUNDI, Ste Marguerite Corton.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΜΕΓΑ ΘΕΑΤΡΟΝ. — «Favorite»
ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ. — «Η Νεράιδα»,
παντομίμα.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚ. ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΝΕΑΙ ΥΟΡΚΗΙ

Ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησίαι καὶ πα-
ροιικία τῆς Νέας Υόρκης. —
Ἡ τελεσιουργία τοῦ μυστηρίου.
— Ἑλληνικὴ ἐθι-
μα ἐν Ἀμερικῇ.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 25/6 Φεβρουαρίου

Χθὲς Κυριακὴν ἐτελέσθη ὁ πρῶτος ἐλ-
ληνικὸς γάμος ἐν τῇ ἀρτισυστάτῳ ἐκκλησίᾳ
μας τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι, καὶ ὁ ἀμερικανικὸς
τύπος ἀπέριστα στήλας δλοκλήρους ἀναγ-
γέλλων καὶ περιγράφων τὸ γεγονός.

Γαμβρός ἦτο ὁ ἐκ Σπάρτης κ. Ἐλευθέ-
ριος Πηλάδας, ὥριμος ἡλικίας καὶ πρὸ
πολλῶν ἐτῶν ἀποκατεστημένος ἐν Ἀμερι-
κῇ. Τὸ ἥσυχον παρουσιαστικόν του, ἡ εὐ-
τραφία του, ἀνάλογος τῇ ἡλικίᾳ του, ἡ ἀ-
φέλεια τῆς ὁμιλίας του, ὅλα του ἐν γένει
προδίδουσιν ὅτι ὁ κ. Πηλάδας ἔκματε τὸ
στάδιόν του βαδίζων εἰς ὁμαλὴν καὶ εὐθείαν
ὁδόν, καὶ ἐπιβεβαιῶσιν τὴν μεταξὺ ἡμῶν φή-
μην ὅτι εἶνε κάτοχος πολλῶν δεκάδων χι-
λιῶν μαλλοῦ. Ἐρχισεν ὡς ἀπλοῦς
ζαχαροπλάστης καὶ σήμερον εἶνε μέτοχος
καὶ διευθυντὴς τοῦ μεγαλειότερου ζαχαρο-
πλαστείου ἐν Springfield ὅπου καὶ διαμένει.

Πιστὸς εἰς τὰ πατρία δὲν ἡγάπησε ποτὲ
τὰ ἐλευθέρᾳ θῆν καὶ τοὺς ἐλευθέρους τρό-
πους τῶν θυγατέρων τοῦ Νέου Κόσμου,
δι' ὃ καὶ ἔμεινε ἄγαμος. Πρὸς ἀμοιβὴν
τῆς σταθερότητός του ἡ μάϊρα ἐπέμψε διὰ
τὸν κ. Πηλάδαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
τὴν εὐπαίδευστον καὶ λεπτοεργά δεσποινίδα
Αἰκατερίνην Ἐλευθεροπούλου, μηνύσασα
τοῦτο εἰς αὐτὸν διὰ τὸν ἐρασμὸν καὶ ἀρχι-
μανδρίτου κ. Παΐσιου Φερεντινοῦ.

Ἡ γάμος εἰς τὰς προσκλήσεις ὅτι τὸ μυσ-
τήριον θὰ ἐτελεῖτο εἰς τὰς 4 μ. μ. ἀλλ' ὁ
γαμβρός καὶ ἡ νύμφη ἀνέστησαν καλὴν νὰ
καταστήσωσιν ἐπιθυμητὴν τὴν παρουσίαν
τῶν καὶ δὲν ἐφάνησαν εἰμὴ περὶ τὰς 5 μ. μ.
Ἡ νύμφη μὲ κατάλευκον μεταξωτὴν ἐθώ-
τα εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν κρατοῦσα
τὸν βραχίονα τοῦ κ. Δ. Μπότσης, γενικοῦ
προξένου τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἦτο παρά-
νυμφος. Τὸν βραχίονα τοῦ γαμβροῦ ἐκρά-
τει ἡ κυρία Φερραμύσκα, ἀδελφὴ τῆς νύ-
μφης.

Ἡ ἐκκλησία ἦτο πλήρης. Ὅλοι οἱ Ἑλ-
ληνες ἐτίμησαν τὸν γάμον διὰ τῆς παρου-
σίας τῶν, ἀπὸ τῆς κυρίας Φανκνὴ καὶ τοῦ
κ. Π. Γ. Φανκνὴ, γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ
καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Ράλλη, ἀπὸ
τῆς κυρίας Ράλλη καὶ τοῦ κ. Ἀντωνίου
Ράλλη μέγχι τῶν Σπαρτιατῶν ἀνθοπωλῶν
καὶ ὁπωροπωλῶν. Ἦτο ἡ πρώτη χαρμόσυ-
νος ἱεροτελεστία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μας καὶ
προσῆλθον πάντες, ὅπως συντελέσωσι νὰ
ἐορτασθῇ μαλλοῦπρεπῶς. Ἀλλὰ καὶ ξένοι

ἦσαν πολλοί, ἄλλοι προσκεκλημένοι καὶ ἄλ-
λοι ἐκ περιέργειας.

Τὸ μυστήριον ἐτελέσθη ἐπιδαλόντως.
Ὅχι μόνον οἱ ξένοι παρηκολούθησαν προσε-
κτικῶς τὴν ἱεροτελεστείαν, ἀλλ' ὅλον αὐτοὺς
ἔδωκεν μὲ περίεργα ὁματὰ τὴν στέφην
καὶ τὸν χορὸν περὶ τὴν τράπεζαν, ἐνθ' ὁ ἱε-
ρεὺς ἐψάλλε τὸ «Ἥσαϊα χόρευε», ἀλλὰ καὶ
ἡμεῖς οἱ Ἑλλήνες ἀνήλθομεν εἰς τὰ θρα-
νὰ διὰ νὰ ἴδωμεν τὰ πάντα. Οἱ πλείστοι ἐξ
ἡμῶν δὲν εἶδον ποτὲ γάμον ἄρ' ὅτου ἀνε-
χωρήσαμεν ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἡ καρδία ἡμῶν
ἐπληροῦτο ἀγαλλιᾶσεως, βλέποντων τὴν
ἐκτελούμενον τοιοῦτον κατὰ τὰ πατρία.

Μάλιστα ἐτελείετο τὸ μυστήριον βρογῇ
ζαχαράτων ἔχαιρέσεις τοὺς νεονύμφους. Ἡ
φαλακρὰ κεφαλὴ τοῦ γαμβροῦ διαμαρτύρε-
ται κατὰ συγχαρητήριον, τοιοτοτρόπως ἐκ-
δηλούμενων, οἱ παρευρισκόμενοι προσφύλατ-
τοις τοὺς ὀφθαλμούς των, ὁ δὲ ἱερεὺς,
βροντῶν τὴν φωνὴν του, κραυγάζει :

— Παύσατε, παρακαλῶ, κύριοι, παύ-
σατε !

Ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων ἡ χαρὰ εἶχεν ἐξε-
ργηθῇ καὶ δὲν ἔπαυσαν, εἰμὴ ὅταν ἐτελείω-
σαν τὰ ζαχαράτα τῆς ἱερέως των. Πολλοὶ
Ἀμερικανίδες συλλέγουσιν ἐκ τοῦ ἐδάφους
τὰ ζαχαράτα ὡς «ἐνθυμήματα», τὸ δὲ πεν-
τακέτες κοράσιον τοῦ κ. Ἀντ. Ράλλη ἐρωτᾷ
ἀρελῶς :

— Πατέρα, ρίχνουν τὰ ζαχαράτα γιατί
ὁ κ. Πηλάδας εἶνε ζαχαροπλάστης ;

Τὰ μετὰ τὴν ἱεροτελεστείαν

Ἐξελθόντες τῆς ἐκκλησίας μετέβημεν
εἰς τὸ ξενοδογεῖον τοῦ κ. Mazzetti, ὅπου
οἱ νεόνυμφοι ἐδέχθησαν τοὺς προσκεκλημέ-
νους, οἵτινες ἐκλήθησαν αὐτοὶ τὰ εἰκόνα.
Πολλοὶ αἱ εὐχαὶ θὰ ἐπλήρωσαν στήλην ἐ-
φημερίδος καὶ θ' ἀπετέλουν ἐντελὲς καίμε-
νον ἀσυναρτήτου γλώσσης. Τὸ εὐχάριστον
ἦτο, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους διεκρίνοντο
οἱ κύριοι καὶ οἱ κυρίαι τῆς ἀνωτέρας τά-
ξεως μας : αἱ κυρίαι πρὸ πάντων διὰ τὴν
κομψὴν περιβολὴν των καὶ τῆς εὐγενούς
καὶ καταδεκτικῆς συμπεριφορᾶς των διε-
σκέδασαν πᾶσαν κακὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἡρῶ-
νατο νὰ κάμῃ τὸ πλήθος μόνον.

Ἀλλ' ἀρῶ ἐχαιρέτησαν τοὺς νεονύμφους
οὔτοι ἀπῆλθον καὶ ἔρισαν τοὺς λοιποὺς νὰ
διασκεδάσωσιν τὸν καλαματιανὸν χορὸν των
καὶ τὸ ἐκ πολλῶν πινακίων δεῖνόν των.
Χρῆζει ἐπαίνους ὁ κ. Μπότσης, ὅστις ἐν-
νεύειται ἔμεινε εἰς τὸ δεῖπνον, διότι ἔλαβεν
ἐνεργὸν μέρος εἰς ὅλα. Ἐχόρεψεν ἐπὶ κε-
φαλῇ τοῦ κορδονίου τὸν καλαματιανόν, εἰς
δὲ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς χοροὺς ἦτο ἡ παρη-
γορία τῶν ξένων κυριῶν, αἵτινες παρευρέ-
θησαν. Μόνον διπλωμάτης ὡς ὁ κ. Μπό-
τσης δύναται νὰ ἀλλάξῃ ἀπὸ στιγμῆς εἰς
ἄλλην ἀπὸ ἄνθρωπον τοῦ μεγάλου κόσμου
εἰς ἀληθὴ σύγχρονον Σπαρτιατὴν.

Περὶ τὰς 8, δὲ τελετάρχης, ἀναλαμβάν-
ων ὕψος ἐμπρόσθεν εἰς τὸ ὑπόγειον καὶ
μας προσκαλεῖ εἰς τὴν τράπεζαν. Αὐτὸς ἐ-
πέδωκε τὰ πάντα καὶ ἀνυπονεῖ νὰ μᾶς
δείξῃ πόσον καλῶς ἐξεπλήρωσε τὰ καθή-
κοντά του. Ἀλλ' αἶφνης βλέπει νέον τινα
προσφέροντα τὸν βραχίονα του εἰς τὴν πα-
ράνυμφον, διὰ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν τρά-
πεζαν, καὶ τοῦτο τὸν παροργίζει, τὸν πα-
ραλβεῖ καὶ ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων πί-
πτει ἀπὸ τῆς χεῖρας του. Ἡναγκάσθημεν
νὰ μεταδῶμεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς τραπέ-
ζης ἀτάκτως ὡς τὰ πρόβατα «τὴν μάνδρην.
Ἐν τῷ μεταξὺ ἀνέλαβε τὰς αἰσθήσεις του
καὶ εὐφραστῆθαι νὰ φωνάξῃ τὰ ὀνόματά μας
καὶ νὰ μᾶς τοιςθετῇ. Ὁ δυστυχὴς εἰρ-
γάσθη ἐπὶ ἡμέρας καὶ ὡς μόνον ἀμοιβὴν
τοῦ ἐπερμῆτος νὰ ὀδηγήσῃ τὴν παράνυμφον
— νοσημιωτάτην Ἀμερικανίδα — εἰς τὴν τρά-
πεζαν. Ἦτο τοῦτο ἡ προσωρινὴ φιλοδοξία
τοῦ καὶ τὴν εἶδε συντριβεῖσαν παρυσία ὄλων.
Ἡδμήνησε δικαίως.

Γεύμα καὶ προποσείας

Ἐκ τῶν προσκεκλημένων ἦσαν καὶ πολ-
λοὶ Ἴταλοι, καθὲν ὁ κ. Φερραμύσκα εἶνε

Ἴταλός. Ἑλλήνες καὶ Ἴταλοι, δύο φυλαὶ
κοιμώμενες καὶ πολλοὶ λόγοι. Πρὶν τελεῖσθαι
τὸ δεῖπνον ἤρχισαν οἱ προποσείας. Ὅλοι
θέλουν νὰ ὁμιλήσωσιν καὶ ὅλοι ὁμιλῶσαν.
Ὁ κ. Μπότσης ἐπρότεινε τὴν πρώτην
πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως μας, ἥτις ἐ-
χαιρετῆσθαι ἐνθουσιωδῶς. Ἐπειτα ἡκού-
θησαν οἱ ἄλλοι, πολλοὶ ταυτοχρόνως. Ὁ
κ. τελετάρχης, ὅστις καὶ ὡς πολὺγλωττος
διακρίνεται, ἐκράυαζεν : Σιωπὴ ! Silence !
Silence ! Silence ! Schweigen ! ... ὅτε
δὲ ἐπὶ ῥήτορα αὐτῇ, ἐβλόπεμον τὸν ῥήτορα
ὄρθιον, ὡρὸν, σοβῶν, ὡς ὁ νοῦς του νὰ
ἐπρόκειτο νὰ γεννηθῇ τὰς λαμπροτέρας ἱ-
δέας καὶ ἡ γλῶσσα του νὰ τὰς μεταδώσῃ
μὲ τὰς γλαφυρωτέρας φράσεις. Ὅλοι μέ-
νομεν κεκνήντες, αὐτὸς δ' ἀρχίζει :

Κύριοι καὶ κυρίαι !

Ὅχι φωνάζουν ἄλλοι, κυρίαι καὶ κύριοι !
Ἀρῶ διεκρινίσθαι τὸ ζήτημα προηγί-
σεως, ὁ ῥήτωρ ἐτοιμάζετο διὰ τὸν λόγον
του, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐξητήσθη ὁ νοῦς
του καὶ αἱ λαμπραὶ ἰδέαι του ἀπέπτησαν,
ἀρῶ δὲ εἶπε τέσσαρας πέντε κοινοτοπίας
ἀσυναρτήτως, καταλαμβάνει καὶ πάλιν τὸ
κῆσιμα του, ὡρὸς, ἐξηγητὴς καὶ
κατηχημένος.

Οἱ γείτονές μας Ἴταλοι ἀπεδείχθησαν
δαιμόνιοι ῥήτορες. Ὅχι μόνον ἀρχίζουν
τοὺς λόγους των προεπέντες διὰ τοῦ Signo-
re e Signori, ἀλλ' εἰς αὐτῶν ὁμιλίαν
σοβαρῶς καὶ διὰ μακρῶν della fraternità
della Grecia e della Italia καὶ μᾶς ἀ-
πέδειξεν ὅτι ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν
δύο ἐθνῶν τὴν fraternità ὅση καὶ μεταξὺ
τῶν φράσεων του.

Οἱ λόγοι τελειοῦνται μὲ λόγον τοῦ κυρίου
τελετάρχου γερμανιστῆ. Μάτην τῷ παρετί-
θηται ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν παρευρισκομένων
ἐνόησε γερμανικά, αὐτὸς ἐπέσειρε τὸ ἐπιχει-
ρημα ὅτι ἡ γερμανικὴ εἶνε ἡ εὐχρηστικότερα
γλῶσσα καὶ ἐξηκολούθησε τὸν λόγον του
παρεπαικας μάλιστα αὐτὸν, ἀρῶ δὲν ὑπῆρχε
φῶδος κριτικῆς ἐκ μέρους τοῦ ἀκροατηρίου.

Διὰ τοὺς Ἀμερικανούς, τὸ δεῖπνον, αἱ
διαλύσεις, αἱ ἀντιλογίαι καὶ αἱ χειρονομίαι,
καὶ αὐτοὶ οἱ λόγοι εἰς δὲν ἐνόησαν, ἐφάνη-
σαν διασκεδάσεις πρωτότυπος καὶ μοναδικῆς
ἣν δὲν εὐχόμεν νὰ ἐναρτίζωσιν.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἤλθομεν πάλιν εἰς τὴν
αἴθουσαν τοῦ χοροῦ. Τί εὐτυχία διὰ τοὺς
πλείστον τῶν Ἑλλήνων νὰ κρατῇ τὸν βρα-
χίονα τῶν γυνῶν ! Τὰς πρώτων μὲ τὰ μι-
νιὰ. Τὰ ἐρωτοληπιτικὰ κινήματά των καὶ
τὰς γλυκεῖας ὁμιλίας των μόνον ἔκτακτος κά-
λος δύναται νὰ τὰ περιγράψῃ. Τὴν ἐπο-
μένην στιγμὴν ὅμως λησμονοῦντες τὴν θέ-
σιν των καὶ στρέφοντες τὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ
εἰδωλίου των φωνάζουσιν.

— Ἦλθαν τὰ μουζούκια, ρε ! ... Κυ-
κίριε...

Καὶ ὁ μουζούκις κῆθηται εἰς τὸ μέ-
σον τῆς αἰθούσης καὶ οἱ χοροὶ αἰσθηματι-
ζοῦν τὸ κορδόνι, εἰς ὃ λαμβάνουσι μέρος καὶ
οἱ ξένοι περιέργως.

Ἀναχωρῶν καὶ τοὺς ἀφίην νὰ διασκεδά-
σωσιν.

Ὁδὴς ἐρωτάσθαι ὁ πρῶτος Ἑλληνικὸς
γάμος εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Νέου Κόσμου,
καὶ ἡ ἐορτὴ μᾶς ἔδωκε πιστὴν ἀπεικόνισιν
τῆς ἀτάξιας, ἥτις βασιλεύει εἰς τὸν νοῦν τοῦ
Ἑλλήνων καὶ εἰς ὃ, τί κάμνει.

Κ. Δ. Α.

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Συζυγικά σκηνά

Κατὰ τὴν συνοικίαν Μακρυγιάννην διεδρα-
ματίσθη χθὲς οἰκογενειακὴ σκηνὴ ἀρκετὰ πε-
ρίεργη. Συζυγίαι τις κατῳκίσαν νὰ εἰσαγάγῃ
ἐν τῷ κοιτῶνι τοῦ ἄλλου γυναικα, μεθ' ἧς διε-
τέλει εἰς ἐρωτικὰς σχέσεις, περιφρονήσας ὅλους
τὴν σύζυγον, ἥτις εὐρίσκειτο ὑπὸ τὴν αὐ-
τὴν στέγην. Αὕτη μάλιστα εἶδε τὰ γενόμενα διε-
μαρτυρήθη καὶ διὰ τῆς γλώσσης καὶ διὰ τῶν
χειρῶν κατὰ τῆς ἀπιστίας του, ἀλλ' ἐκείνος

ἐπέτεθ' ὅτι αὐτῆς καὶ τὴν ἐξυλοφόρτωσεν.
Κλαίονσα ἡδυστυχὴς σύζυγος μεταβαίνει παρὰ
τῷ Α' ἀστυνομικῷ τμήματι καὶ ἀρρηγίται τὰ
πάντα πρὸς τὸν ἀστυνομόν, ὅστις παραλαβὼν
μεθ' αὐτοῦ τοὺς κλητῆρας του εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον καὶ συνέλαβε πράγματι τοὺς ἐρα-
στάς, τοὺς ὁποίους ἐν πομπῇ ὠδήγησεν εἰς
τὴν ἀστυνομίαν.

Θύμα ἱππέως

Χθὲς περὶ τὴν 5ην μ. μ. ὥραν ἔφιππος ἁγ-
γελιαφόρος τοῦ ἱππικοῦ ἐπιβαίνων ἱπποῦ λευ-
κοῦ καὶ ἀπὸ ρυτίδος ἐλαύνων κατέρριψε κατὰ
τὴν ὁδὸν Τρικοῦτῃ τὴν διερχομένην ἐκεῖθεν
Μαρίαν Σπετσέρη, ἣν ἐτραυματίσας κατὰ
τὴν ἀριστερὰν χεῖρα καὶ τὸν δεξιὸν πόδα.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Φίλε κ. συντάκτα,

Διέπραξαν ἐν ἄτοπον ὁ ἐκ Νάξου βου-
λευτὴς κ. Ναυπλιώτης καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὸ
ὑπέπεσαν εἰς ἕτερον. Ἐσχε τὸ περίεργον
θάρρος ἐν αὐτῇ τῇ αἰθούσῃ τοῦ κακουργιο-
δικείου, συνεδριάζοντος, νὰ παραστῇ φέρων
βουλευτικὰ τὰ πλῆν του ἐπὶ κεφαλῇς
ἐπιχαρίτως δὲ εἰσὼν τὴν ράβδον του, νὰ
διακλύῃ ἄπαξ, δις, τρίς δι' ἐρωτήσεων τὸν
προεδρεύοντα ἐφ' ἑνὲν κ. Ἀγγελόπουλον,
δ' ὕρου προδῆλως ἐλέγχοντος τὴν πεποί-
θησιν τοῦ ἀνδρός, ὅτι ἡ ἰδιότης του ἐπιτρέ-
πει αὐτῷ τὰ πάντα ἐνδομῶσιν ἀκόμη ὅτι
ἐπρεπε νὰ φέρῃ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ζή-
τημα, ὑπενημιζῶν ὅτι εἶνε βουλευτὴς καὶ
πάντας ὅσοι ἐν τῷ κακουργιοδικεῖῳ πα-
ρόντες, ἐξεπλάγξαν, καί, ἵνα ὦμεν ἀκριβέ-
στεροι, ἡγανάκτησαν διὰ τὸ ἀκατάληπτον
θάρρος του.

Οἱ εἰδότες τὸν κ. Ναυπλιώτην γνωρίζουσιν
ὅτι οὗτος πρωτίστως ὤρεται νὰ γινώσκῃ τὴν
ὀρεσιμένην τῷ δικαστηρίῳ εὐλαδίαν, διότι
καὶ γαρ εὖς παρὰ τῷ ἐν Σύρῳ δικηγόρῳ
κ. Σαλατμάτῃ ὑπῆρξεν καὶ ὑπογραμμά-
τεὺς παρὰ τῷ αὐτῷ πρωτοδικεῖ, νομίζω,
καὶ τοῦ δικολάβου ἤδη ἐξασκεῖ ἐπιτυχῶς
καὶ εὐδοκίμως τὸ ἐπάγγελμα ἐν Χαλκί τῆς
Τρακαίας.

Κατεκρίθη ἀληθῶς ὁμοθυμῶς ἡ ἐπὶ
τοῦ προκειμένου ἐπεισοδίου πολιτεία τοῦ
κ. Ἀγγελόπουλου, καθόσον τὸν οὕτως ἀ-
πρεπῶς προσενηχέντο καὶ διακόψαν-
τα ἔργῳ δ' αὐτοῦ πλοῦ του καὶ λόγω διὰ
τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐρωτήσεών του, τὸ δι-
καστήριον αὐθιγρὸν δὲν ἐτιμώρησεν, ὡς ὤρε-
ται, ἐπιβάλλων αὐτῷ τὰς ἐν τῷ ποινικῷ νό-
μῳ ἀναγγραμμένας σχετικὰς ποινάς.

Ταῦτα εἶνε ἡρόθυμος, καὶ ἔστω περὶ
τούτου βέβαιος ὁ κ. Ναυπλιώτης, ἡ γνώμη
πάντων τῶν ἐν τῷ κακουργιοδικεῖῳ παρόν-
των καὶ ὁπωσδήποτε ἀντιλαμβανομένων
τῆς ἱερότητος δικαστικῆς συνεδριάσεως.
Ἀλλ' ὁ κ. Ναυπλιώτης ἠθέλησεν ἀκαίρως
νὰ ἐπιδείξῃ ἄτοπον ζῆλον ὑπὲρ τῶν συνθη-
μοτῶν του, καταδελῶν καὶ τὸ imperium
αὐτοῦ, καὶ ἀνεμύληθ' ἐξήγησεν περὶ
ὑπερβείας, ἐξηγήσεις, αἱ, ἐν ἐκρίνοντο ἀ-
ναγκαίαι, ὥρηνον καὶ ἐδικαιοῦντο νὰ ζητη-
σωσιν οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων,
ἐν οἷς εἶχον τὴν τιμὴν νὰ καταλέγωμαι, οἱ
ἐπιστακτικὸν ἔχοντες καθήκον νὰ ἐπιδιώξωσι
τὴν ταχίστην τῆς δίκης περὶ αὐτοῦ.

Διατελῶ κλπ.

Ἀθῆναι, 13 Φεβρουαρίου 1893

Γεώργιος Κ. Παγανέλης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

εἰς λίαν συμφέρουσαν τιμὴν οἰ-
κία διώροφος ἀνατολικομεσημβρινὴ συγ-
κειμένη ἐκ δύο κατοικιών. Μετὰ τῆς εἰ-
ρημένης οἰκίας καὶ καὶ χωριστὰ πωλεῖται
οἰκία πεδον ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀριστοτέλους ἐκ
πύργων 340 περίπου. Πληροπορία ὁδὸς
Ἀλίσσας ἀριθ. 9. (Πλησίον τοῦ Καπνο
κοπηρίου).

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

αὐτοῖν, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 3 μ.μ.
συγκαλεῖται κατ' ἀπόρριψιν τοῦ Γενικοῦ
Συνεδρίου ἐν τῷ καταστήματι τῆς Τρα-
πέζης ἡ ἐτησίαι τακτικὴ Συνέλευσις τῶν
μετόχων, εἰς ἣν παρκαλοῦνται νὰ πα-
ρευρεθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἔθρονον 47 τοῦ
καταστατικοῦ δικαιούμενοι νὰ μετέσχω-
σιν αὐτῆς κ. κ. μέτοχοι καὶ οἱ ἐιδικοί
τούτων ἀντιπρόσωποι.

Ἀθῆναι, 14 Φεβρουαρίου 1893

Ὁ διοικητὴς

Η. ΚΑΛΑΙΓΑΣ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου

Ι. Α. Βαλαωρίτης

ΚΙΝΑ ΚΡΙΝΟΥ

(Οἶνος Ζάννου καὶ Ρῶς)

Ἡ κίνα Κρίνου περιέχουσα ὅλα τὰ ἐ-
νεργὰ συστατικά τῶν δύο εἰδῶν τοῦ φλοιοῦ
τῆς κίνας, κατασκευαζομένη δὲ δι' οἶνου
ἐπὶ τούτῳ παρασκευασθέντος ὑπὸ τῶν
γνωστοτάτων οἰνοποιῶν κ. κ. Ζάννου καὶ
Ρῶς, συνιστᾶται ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ὡς τα-
νικοῦρεπτικὴ ἀντιναυτική καὶ ἀντιπυρε-
τική.

Ἐκάστη φιάλη δοσχ. 1.75

(πιστοποιημένης τῆς φιάλης ἀποδίδονται λεπτὰ 25

Γενικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ Φαρμακείῳ
Σ. Α. Κρίνου καὶ παρὰ τῇ ἀποθήκῃ οἶ-
νου Ζάννου καὶ Ρῶς, πλατεία ὁδὸν
Θεάτρου.

MAISON FRANCAISE

MARIE BAGNOLY

ROBES & MANTEAUX

Ὁδὸς Ἐρμού, 71

Ἀπέναντι φαρμακείου Ὀλυμπίου

ΤΟΥΣ ΠΑΣΧ

Τυφλόπυρα
 Υποερί Εγγραμμάτιον

Πόδος 7/19 Οκτωβρίου 1887 2.25.

Αίτηση δα' τα' άρματα τα' Κερμα
 Ροφινίου αταχυσάτος δα' τα' αττάναε ατταναίς
 εις Επέρν 2ο παρδόνος.

Μανσφάση.

Myzaria

23

in Prose 9/2; Steno &

Levy vs. Myzaria 26

Tennis Tugano Luginas

Traviana to the day 364 y'

to the day 365. to the day

366 Luginas to 26

Myzaria Luginas to

28 Myzaria.

Myzaria

ფურცელი

წმ. სიმონ 9/25 სტრი 1887

სამოს ეფთხაშვილი
მოქიანთა სასახლე
ქ. თბილისი 26 სექტემბერი
წმ. 15 სექტემბერი წმ.
ქ. თბილისი 'საქმის'
სამოს ეფთხაშვილი
ქ. თბილისი 26 სექტემბერი
სამოს ეფთხაშვილი

Τραπεζαρία

Εν Λευκω 8/20 Σπρι 1887
12.15.μ

Αποστολὴν Πρωτοπρεσβυτέρου
Ἰγνατίου Δουκίου Διερμυῆ
ἐκ τῆς ἐκεί 20 αἰῶ 24
ἐπὶ τῆς ἐκεί πρὸς τὸν ἐκεί
ἐκ τῆς ἐκεί αἰῶ ἐκεί
Διερμυῆς ἐκ τῆς ἐκεί ἐκεί
25 ἐκεί πρὸς Ἰγνατίου
ἐκ τῆς ἐκεί ἐκεί
ἐκεί —

Πρωτοπρεσβυτέρου

Télégramme Déchiffré

96

Péra 19/1 Novembre 1888

Décembre

7 30 Soir

Ministre Affaires Etrangères.

Ministre des Affaires Etrangères
vient de me faire savoir par premier
Interprète que par décision du Conseil
des Ministres, Gouvernement Archipel a
reçu ordre de restituer barques naphandre,
or épaves saisis à Kalymnos or de
veiller à ce que pareils incidents ne se
reproduisent plus. Comte Rhode en a
été avisé.

Comte Rhode

Télégramme Déchiffé

27

Paris 29 Novembre 1888

2 Décembre h. 4 Soir

N° 3431

Ministre Affaires Etrangères

Consul Rhodé vient de
me télégraphier que question
Kalymnos résolue et que Gouverneur
G^{ral} a donné des ordres à qui
de droit pour la restitution —
épaves et barques sables —

Camille Duroy

Télégramme Dittuffé

N° 3386.

Commodore

Télégramme Dicté

29

Sera 29 Novembre 1888.

2 Décembre h. 7 Soir

Ministre Affaires Étrangères.

N° 3431

Consul Rhodes vient de
me télégraphier que question
Calymnos résolue et que Gouverneur
Général a donné des ordres à qui
de droit pour la restitution sponges
et barques saisies -

Commodore

1884

1879

Χαλκίς, Κέρκυρα, Κάλος, Τήνος, Νίσιος, Κίτιον, Λέρος, Σίφνος, Πάρος, Ίου, Κεφαλονιά 30

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΕΠΙ ΤΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΤΜΗΜΑ

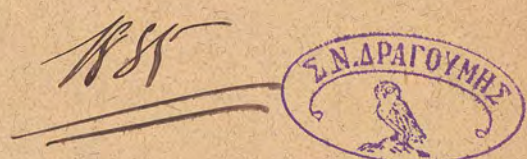
ΘΥΡΙΣ

ΦΑΚΕΛΛΟΣ

Αριθ.

Εν Αθήναις, τὴν

189

Τυχερ. 27 1/2. / 8 αἰ. 85
Χαλκίς καὶ Κεφαλονιά

Διότι οὗτοι εἰς 4 καὶ Την. — ἀποστέλλονται.

4 Γ. Πλεῖστον

3 Ν. Πάρος

1 Γ. Κεφαλονιά

Υ. 7 28 1/2. 85

Πε. Κε. 216
Πε. Κε. 216 καὶ 1/2 καὶ 1/4 καὶ 1/8 καὶ 1/16 καὶ 1/32 καὶ 1/64 καὶ 1/128 καὶ 1/256 καὶ 1/512 καὶ 1/1024 καὶ 1/2048 καὶ 1/4096 καὶ 1/8192 καὶ 1/16384 καὶ 1/32768 καὶ 1/65536 καὶ 1/131072 καὶ 1/262144 καὶ 1/524288 καὶ 1/1048576 καὶ 1/2097152 καὶ 1/4194304 καὶ 1/8388608 καὶ 1/16777216 καὶ 1/33554432 καὶ 1/67108864 καὶ 1/134217728 καὶ 1/268435456 καὶ 1/536870912 καὶ 1/1073741824 καὶ 1/2147483648 καὶ 1/4294967296 καὶ 1/8589934592 καὶ 1/17179869184 καὶ 1/34359738368 καὶ 1/68719476736 καὶ 1/137438953472 καὶ 1/274877906944 καὶ 1/549755813888 καὶ 1/1099511627776 καὶ 1/2199023255552 καὶ 1/4398046511104 καὶ 1/8796093022208 καὶ 1/17592186044416 καὶ 1/35184372088832 καὶ 1/70368744177664 καὶ 1/140737488355328 καὶ 1/281474976710656 καὶ 1/562949953421312 καὶ 1/1125899906842624 καὶ 1/2251799813685248 καὶ 1/4503599627370496 καὶ 1/9007199254740992 καὶ 1/18014398509481984 καὶ 1/36028797018963968 καὶ 1/72057594037927936 καὶ 1/144115188075855872 καὶ 1/288230376151711744 καὶ 1/576460752303423488 καὶ 1/1152921504606846976 καὶ 1/2305843009213693952 καὶ 1/4611686018427387904 καὶ 1/9223372036854775808 καὶ 1/18446744073709551616 καὶ 1/36893488147419103232 καὶ 1/73786976294838206464 καὶ 1/147573952589676412928 καὶ 1/295147905179352825856 καὶ 1/590295810358705651712 καὶ 1/1180591620717411303424 καὶ 1/2361183241434822606848 καὶ 1/4722366482869645213696 καὶ 1/9444732965739290427392 καὶ 1/18889465931478580854784 καὶ 1/37778931862957161709568 καὶ 1/75557863725914323419136 καὶ 1/151115727451828646838272 καὶ 1/302231454903657293676544 καὶ 1/604462909807314587353088 καὶ 1/1208925819614629174706176 καὶ 1/2417851639229258349412352 καὶ 1/4835703278458516698824704 καὶ 1/9671406556917033397649408 καὶ 1/19342813113834066795298816 καὶ 1/38685626227668133590597632 καὶ 1/77371252455336267181195264 καὶ 1/154742504910672534362390528 καὶ 1/309485009821345068724781056 καὶ 1/618970019642690137449562112 καὶ 1/1237940039285380274899124224 καὶ 1/2475880078570760549798248448 καὶ 1/4951760157141521099596496896 καὶ 1/9903520314283042199192993792 καὶ 1/19807040628566084398385987584 καὶ 1/39614081257132168796771975168 καὶ 1/79228162514264337593543950336 καὶ 1/158456325028528675187087900672 καὶ 1/316912650057057350374175801344 καὶ 1/633825300114114700748351602688 καὶ 1/1267650600228229401496703205376 καὶ 1/2535301200456458802993406410752 καὶ 1/5070602400912917605986812821504 καὶ 1/10141204801825835211973625643008 καὶ 1/20282409603651670423947251286016 καὶ 1/40564819207303340847894502572032 καὶ 1/81129638414606681695789005144064 καὶ 1/162259276829213363391578010288128 καὶ 1/324518553658426726783156020576256 καὶ 1/649037107316853453566312041152512 καὶ 1/1298074214633706907132624082305024 καὶ 1/2596148429267413814265248164610048 καὶ 1/5192296858534827628530496329220096 καὶ 1/10384593717069655257060992658440192 καὶ 1/20769187434139310514121985316880384 καὶ 1/41538374868278621028243970633760768 καὶ 1/83076749736557242056487941267521536 καὶ 1/166153499473114484112975882535043072 καὶ 1/332306998946228968225951765070086144 καὶ 1/664613997892457936451903530140172288 καὶ 1/1329227995784915872903807060280344576 καὶ 1/2658455991569831745807614120560689152 καὶ 1/5316911983139663491615228241121378304 καὶ 1/10633823966279326983230456482242756608 καὶ 1/21267647932558653966460912964485513216 καὶ 1/42535295865117307932921825928971026432 καὶ 1/85070591730234615865843651857942052864 καὶ 1/170141183460469231731687303715884105728 καὶ 1/340282366920938463463374607431768211456 καὶ 1/680564733841876926926749214863536422912 καὶ 1/1361129467683753853853498429727072845824 καὶ 1/2722258935367507707706996859454145691648 καὶ 1/5444517870735015415413993718908291383296 καὶ 1/10889035741470030830827987437816582766592 καὶ 1/21778071482940061661655974875633165533184 καὶ 1/43556142965880123323311949751266331066368 καὶ 1/87112285931760246646623899502532662132736 καὶ 1/174224571863520493293247799005065324265472 καὶ 1/348449143727040986586495598010130648530944 καὶ 1/696898287454081973172991196020261297061888 καὶ 1/1393796574908163946345982392040522594123776 καὶ 1/2787593149816327892691964784081045188247552 καὶ 1/5575186299632655785383929568162090376495104 καὶ 1/11150372599265311570767859136324180752990208 καὶ 1/22300745198530623141535718272648361505980416 καὶ 1/44601490397061246283071436545296723011960832 καὶ 1/89202980794122492566142873090593446023921664 καὶ 1/178405961588244985132285746181186892047843328 καὶ 1/356811923176489970264571492362373784095686656 καὶ 1/713623846352979940529142984724747568191373312 καὶ 1/1427247692705959881058285969449495136382746624 καὶ 1/2854495385411919762116571938898990272765493248 καὶ 1/5708990770823839524233143877797980545530986496 καὶ 1/11417981541647679048466287755595961091061972992 καὶ 1/22835963083295358096932575511191922182123945984 καὶ 1/45671926166590716193865151022383844364247891968 καὶ 1/91343852333181432387730302044767688728495783936 καὶ 1/182687704666362864775460604089535377456991567872 καὶ 1/365375409332725729550921208179070754913983135744 καὶ 1/730750818665451459101842416358141509827966271488 καὶ 1/1461501637330902918203684832716283019655932542976 καὶ 1/2923003274661805836407369665432566039311865085952 καὶ 1/5846006549323611672814739330865132078623730171904 καὶ 1/11692013098647223345629478661730264157247460343808 καὶ 1/23384026197294446691258957323460528314494920687616 καὶ 1/46768052394588893382517914646921056628989841375232 καὶ 1/93536104789177786765035829293842113257979682750464 καὶ 1/187072209578355573530071658587684226515959365500928 καὶ 1/374144419156711147060143317175368453031918731001856 καὶ 1/748288838313422294120286634350736906063837462003712 καὶ 1/1496577676626844588240573268701473812127674924007424 καὶ 1/2993155353253689176481146537402947624255349848014848 καὶ 1/5986310706507378352962293074805895248510699696029696 καὶ 1/11972621413014756705924586149611790497021399392059392 καὶ 1/23945242826029513411849172299223580994042798784118784 καὶ 1/47890485652059026823698344598447161988085597568237568 καὶ 1/95780971304118053647396689196894323976171195136475136 καὶ 1/191561942608236107294793378393788647952342390272950272 καὶ 1/383123885216472214589586756787577295904684780545900544 καὶ 1/766247770432944429179173513575154591809369561091801088 καὶ 1/1532495540865888858358347027150309183618739122183602176 καὶ 1/3064991081731777716716694054300618367237478244367204352 καὶ 1/6129982163463555433433388108601236734474956488734408704 καὶ 1/12259964326927110866866776217202473468949912977468817408 καὶ 1/24519928653854221733733552434404946937899825954937634816 καὶ 1/49039857307708443467467104868809893875799651909875269632 καὶ 1/98079714615416886934934209737619787751599303819750539264 καὶ 1/196159429230833773869868419475239575503198607639501078528 καὶ 1/392318858461667547739736838950479151006397215279002157056 καὶ 1/784637716923335095479473677900958302012794430558004314112 καὶ 1/1569275433846670190958947355801916604025588861116008628224 καὶ 1/3138550867693340381917894711603833208051177722232017256448 καὶ 1/6277101735386680763835789423207666416102355444464034512896 καὶ 1/12554203470773361527671578846415332832204710888928069025792 καὶ 1/25108406941546723055343157692830665664409421777856138051584 καὶ 1/50216813883093446110686315385661331328818843555712276103168 καὶ 1/100433627766186892221372630771322662657637687111424552206336 καὶ 1/200867255532373784442745261542645325315275374222849104412672 καὶ 1/401734511064747568885490523085290650630550748445698208825344 καὶ 1/803469022129495137770981046170581301261101496891396417650688 καὶ 1/1606938044258990275541962092341162602522202993782792835301376 καὶ 1/3213876088517980551083924184682325205044405987565585670602752 καὶ 1/6427752177035961102167848369364650410088811975131171341205504 καὶ 1/12855504354071922204335696738729300820177623950262342682411008 καὶ 1/25711008708143844408671393477458601640355247900524685364822016 καὶ 1/51422017416287688817342786954917203280710495801049370729644032 καὶ 1/102844034832575377634685573909834406561420991602098741459288064 καὶ 1/205688069665150755269371147819668813122841983204197482918576128 καὶ 1/411376139330301510538742295639337626245683966408394965837152256 καὶ 1/822752278660603021077484591278675252491367932816789931674304512 καὶ 1/1645504557321206042154969182557350504982735865633579863348609024 καὶ 1/3291009114642412084309938365114701009965471731267159726697218048 καὶ 1/6582018229284824168619876730229402019930943462534319453394436096 καὶ 1/13164036458569648337239753460458804039861886925068638906788872192 καὶ 1/26328072917139296674479506920917608079723773850137277813577744384 καὶ 1/52656145834278593348959013841835216159447547700274555627155488768 καὶ 1/105312291668557186697918027683670432318895095400549111254310975536 καὶ 1/210624583337114373395836055367340864637790190801098222508621951072 καὶ 1/421249166674228746791672110734681729275580381602196445017243902144 καὶ 1/842498333348457493583344221469363458551160763204392890034487804288 καὶ 1/1684996666896914987166688442938726917102321526408785780068975608576 καὶ 1/3369993333793829974333376885877453834204643052817571560137951217152 καὶ 1/6739986667587659948666753771754907668409286105635143120275902434304 καὶ 1/13479973335175319897333507543509815336818572211270286240551804868608 καὶ 1/26959946670350639794667015087019630673637144422540572481103609737216 καὶ 1/53919893340701279589334030174039261347274288845081144962207219474432 καὶ 1/107839786681402559178668060348078522694548577690162289924414438948864 καὶ 1/215679573362805118357336120696157045389097155380324579848828877897728 καὶ 1/431359146725610236714672241392314090778194310760649159697657755795456 καὶ 1/862718293451220473429344482784628181556388621521298319395315511590912 καὶ 1/1725436586902440946858688965569256363112777243042596638790631023181824 καὶ 1/3450873173804881893717377931138512726225554486085193277581262046363648 καὶ 1/6901746347609763787434755862277025452451108972170386555162524092727296 καὶ 1/13803492695219527574869511724554050904902217944340773110325048185454592 καὶ 1/27606985390439055149739023449108101809804435888681546220650096370909184 καὶ 1/55213970780878110299478046898216203619608871777363092441300192741818368 καὶ 1/110427941561756220598956093796432407239217743554726184882600385483636736 καὶ 1/220855883123512441197912187592864814478435487109452369765200770967273472 καὶ 1/441711766247024882395824375185729628956870974218904739530401541934546944 καὶ 1/883423532494049764791648750371459257913741948437809479060803083869093888 καὶ 1/1766847064988099529583297500742918515827483896875618958121606167738187776 καὶ 1/3533694129976199059166595001485837031654967793751237916243212335476375552 καὶ 1/7067388259952398118333190002971674063309935587502475832486424670952751104 καὶ 1/14134776519904796236666380005943348126619871175004951664972849341905502208 καὶ 1/28269553039809592473332760011886696253239742350009903329945698683811004416 καὶ 1/56539106079619184946665520023773392506479484700019806659891397367622008832 καὶ 1/113078212159238369893331040047546785012958969400039613319782794735244017664 καὶ 1/226156424318476739786662080095093570025917938800079226639565589470488035328 καὶ 1/452312848636953479573324160190187140051835877600158453279131178940976070656 καὶ 1/904625697273906959146648320380374280103671755200316906558262357881952141312 καὶ 1/1809251394547813918293296640760748560207343510400633813116524715763904282624 καὶ 1/3618502789095627836586593281521497120414687020801267626233049431527808565248 καὶ 1/7237005578191255673173186563042994240829374041602535252466098863055617130496 καὶ 1/14474011156382511346346373126085988481658748083205070504932197726111234260992 καὶ 1/28948022312765022692692746252171976963317496166410141009864395452222468521984 καὶ 1/57896044625530045385385492504343953926634

1886.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.
Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.
Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Ty. H. H. 6/18 1/2 đ.
Ty. H. H. 6/18 1/2 đ.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Ti. H. H. 6/18 1/2 đ.
Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.
Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.
Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.
Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.
Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Đi mua 1/2 đ. Khen. 1/2 đ. Khen.

Re. Kp. 99 u. 100.

Ep. de. oct. v. 799
27 Var.

Pe. v. h. 64
66

Ms. B. 114/25 sheet 9

1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525.

✓
00. 2013 12 лист. К/2

Ac. Klu. 702 18 3

act. — Du. Thomas.

Dr. M. L. 134. 21 ad.

And, vedtøge - Dyr. Hing med
1888 og - 1889 2-3000. af
300 - 1000 - 1000 - 1000.
af.

dr. 4uz 1 lbm^s

Ac. H. 157 4 doc.

united
Seymour Eden and Charles J. ...

~~Box~~ 470 8 ch

Dr. Kline

Fig. 164 2 hnd

Ph. Kol, 'bis - (-)

Ngày 24/02/2024. K/c. B.N.

3 1805 uagpaoia
4 Moubexas
3 Moxan K 11111111
3 Mardair B Kapirra
3 Mager Molaras
3 Ertlary Landann
3 Dugulproy I Mageraoia
3 1805 1805 1805

3 Kourigeros I Kourinos
2 1805 1805 1805

3 Iouris. Trigonitis
3 1805 1805 1805

3 Moxan M Moxis
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

3 1805 1805 1805
3 1805 1805 1805

4 Δαμιλίου Κ. Δαλός
" Ρωγγίου Γεωργίου
4 Μουρεαριού
4 Κ. Α. Καραβίας.

4 Ν. Κ. Δάμας
4 Χαλκός Ομήριος
4 Σωφίστης Νικόλαος
4 Γρηγόριος Αθανάσιος
4 Λεβέντας

4 Κ. Μανιάδης
4 Δημήτριος Ν. Μωυσιάδης
4 Γεώργιος Ν. Παπαγιάννης
4 Γεώργιος Κ. Καραγιάννης

4 Ε. Π. Αρτζάνης.
4 Ι. Ν. Χρηστάκης
4 Α. Μανιάς

4 Παναγιώτης Ν. Γεωργίου
4 Εφραίμ Ζέρβας
4 Ι. Μανιάς

4 Γεώργιος Π. Τροπιδάκης
4 Κ. Καραγιάννης
4 Αλέξανδρος Ομήριος
4 Νικόλαος Βαλσαμάς
4 Γεώργιος Ι. Καραγιάννης
4 Γεώργιος Ι. Καραγιάννης

3 Χρ. Λ. Χρ. Β. Γρηγορίου Μωυσιάδης.
4 Χρ. Λ. Χρ. Β. Γρηγορίου Μωυσιάδης.
4 Χρ. Λ. Χρ. Β. Γρηγορίου Μωυσιάδης.
4 Χρ. Λ. Χρ. Β. Γρηγορίου Μωυσιάδης.

4 Χρ. Λ. Χρ. Β. Γρηγορίου Μωυσιάδης.

4 Χρ. Λ. Χρ. Β. Γρηγορίου Μωυσιάδης.

4 Χρ. Λ. Χρ. Β. Γρηγορίου Μωυσιάδης.

Josephine

Kib $\frac{20}{2}$ w/best 1888 2.35 Joz

Vrouw van E. Grooten

Domini Regis auctoritate

Магаражы

unabhängig von jeder andern Verfassung
in jedem andern Lande zu existieren;
die Verfassung von 1848 ist eine
Dauerhafte und unveränderliche Ver-
fassung und ist für alle Zeiten
und für alle Länder zu gelten.
Die Verfassung von 1848 ist eine
Dauerhafte und unveränderliche Ver-
fassung und ist für alle Zeiten
und für alle Länder zu gelten.
Die Verfassung von 1848 ist eine
Dauerhafte und unveränderliche Ver-
fassung und ist für alle Zeiten
und für alle Länder zu gelten.

adversum qd' solvant Heruli uad
uod fuge quod & eranda arawon
ruf sed elias solas My Thany Kou-
ma, Er d'epas Solmas, E'gur u'is
uoy, uoy of repus, E'z sat eon-
nas n'p'or 't'as e'or, Uaglas, to-
rulas al uaragwon uaw to, Sol-
uor Akatios, Epwoco Solp'ous
k'guz, E'bo uat u'ertee, sed Epw-
o'omwos Soluotus u'ed op'pue
uod Epw. E'z su Soluotewon E'is
d'ewo up'ow, u'ity uat d'ep, u'is.
My E'z Soluotewon Soluotewon
Quodam d'lin' k'guz u'ed u'ed

1800
 1801
 1802
 1803
 1804
 1805
 1806
 1807
 1808
 1809
 1810
 1811
 1812
 1813
 1814
 1815
 1816
 1817
 1818
 1819
 1820
 1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

unſer godes opſehen zuſchreiben
unſer dankbarkeit und lob
preiſen darinnen.

Es ſey denn dein gütliche
güte zu den frommen, die in
deiner liebe und geduld
warten auf dich. Es ſey
denn dein gütliche gütliche
güte zu den frommen, die in
deiner liebe und geduld
warten auf dich. Es ſey
denn dein gütliche gütliche
güte zu den frommen, die in
deiner liebe und geduld
warten auf dich.

Indulgent. 10th of May 1871
The Secretary of the London
and North Western Railway
Company. I have the honor to
acknowledge the receipt of your
letter of the 2nd inst. in relation
to the proposed extension of the
London and North Western
Railway. I have the honor to
inform you that the same
has been referred to the
Board of Directors of the
Company, and that they have
decided to grant the extension
of the line from the
London and North Western
Railway to the
London and North Western
Railway.

o' Parathopos nat prossur us pa
na lae ei su h'acousas to' naduon
wos lae. to'z u d'ous nat at o'x'ous
lae su d'os'ous u papadon in
d'ou a' a'od'ouara nat i'p'ou'ou
d'ou lae. Ap'is op'as su u'ou
u'ou, u u'ou'ou'ou o'is to'ca
to'z su u'ou'ou'ou d'ou u'ou'ou
lae, nat d'ou i'p'ou u'ou'ou'ou

Pro' su d'ou nat to' o'x'ous
lae nou'ou lae (o'ou o'ou'ou
o'ou'ou'ou u'ou u'ou) u'ou'ou'ou
u'ou u'ou'ou'ou u'ou, u'ou'ou'ou

[illegible]

ἀνδραγαθίας, ἔργα δὲ θαλάσσια νεω-
 τέρητα καὶ αἰὲς ἀγαθὰ ἔργα
 ἔργα. Ταῦτα ὑμεῖς καὶ ταῦτα δὲ τὰ
 ἔργα ἀνδραγαθίας καὶ ἔργα
 ἔργα ἔργα ἔργα ἔργα ἔργα
 ἔργα, ἔργα δὲ ἔργα ἔργα, οἱ ἔργα
 ἀνδραγαθίας καὶ ἔργα ἔργα ἔργα
 ἔργα δὲ ἔργα ἔργα καὶ δὲ
 ἔργα καὶ ἔργα ἔργα ἔργα
 ἔργα δὲ ἔργα ἔργα ἔργα καὶ
 ἔργα ἔργα ἔργα ἔργα ἔργα
 ἔργα ἔργα ἔργα ἔργα ἔργα
 ἔργα ἔργα ἔργα ἔργα ἔργα

Котора ^{свѣ}чѣница ^{свѣ}дѣтъ доуверенъ въ
 законъ въ переселеніи на нѣбеса
 всѣхъ вѣрующихъ въ Господа и
 дѣла добрая и слава Божья въ
 вѣрныи на всѣхъ вѣкахъ. С. Д.
 1880 г.

Liebstes Du warst ein weiser
mutter liebdien zu dem Christen ge-
heuer der Herrschaft oder Pfaffen
sohn zu dem durch den die Eng-
länder geborn geworden sind
also noch zu der dinstag

For Servant Herald Kieros Thawson
Kohunnon Uiothana'pua'pua' Eos-
region al'pua'pua'pua'pua' B.
Kierpithona, Sia' Eos'pua'pua'pua'
Eos B. Lappara, Eos Eos'pua'pua'
du al' al' na'pua'pua'pua'pua'pua'
B. Eos'pua'pua'pua' Uiothana'pua'pua'
Eos'pua'pua'pua' Uiothana'pua'pua'
pua'pua'pua'pua'pua'pua'pua'pua'

Eos'pua'pua'pua'
@ Pua'pua'
L. Pua'pua'pua'

NOUVELLES DE CHIO.

[DE NOTRE CORRESPONDANT.]

CHIO, 10 décembre. — Le 1er décembre courant le bateau à vapeur *Marco Minghetti* de la Compagnie générale italienne, jaugeant 3,500 tonnes, capitaine Morana, et venant au Pirée, à destination de Chio et Smyrne, a échoué par un fort vent du sud-est, dans la baie de Calamoti à la distance d'environ dix milles de la ville. A la réception de cette nouvelle à Athènes, le gouvernement grec a envoyé immédiatement le bateau de guerre *Psara* pour porter secours audit bâtiment naufragé. Nous ne saurions trop louer l'empressement et le zèle déployé par le commandant du dit bateau de guerre hellène M. Jean Vocos, ainsi que M. Théocharis, son second, qui ont mis tout leur équipage à la disposition du capitaine Morana, pour le renforcement du *Marco Minghetti*. Et en effet, après quelques réparations exigées par l'état du bateau on est parvenu après huit jours de pénibles efforts à le renflouer et le remorquer à Tchesmé. A cette occasion et comme signe de contentement le commandant du *Psara* a fait tirer quelques coups de canon. Cela prouve que le gouvernement de Grèce est toujours prêt à rendre service à ses voisins toutes les fois que l'occasion se présente. Quant au chargement du *Marco Minghetti* consistant en 15,000 caisses d'oranges et d'citrons de Messine et divers autres colis, tels que riz, etc., ils ont été transportés en ville et mis en dépôt.

Le bruit avait été dernièrement répandu ici que l'évêque grec Mgr. Const. Delighiani serait destitué sur les plaintes formulées contre lui par notre Gouverneur et se rattachant à des questions de peu d'importance. Nous sommes allés aux informations, et nous avons appris de source certaine que ces accusations ne se basent sur aucun fondement. Il paraît que Sa Grandeur ne se laisse pas entraîner à la guiso et volonté de quelques personnes influentes qui agissent à Constantinople pour amener sa destitution. Mgr. Const. Delighiani est une personne éclairée ayant fait des études approfondies au Collège Théologique de Halki, outre qu'il était secrétaire depuis tant d'années au Patriarcat de Constantinople. Nous espérons donc que la Sublime Porte ne donnera pas créance à ces calomnies, pour réclamer auprès du Patriarcat la destitution de l'évêque d'autant plus que toute la population grecque de cette île lui est reconnaissante, pour son administration aussi sage que juste.

Nos tribunaux se trouvent dans une complète inaction; des procès datant de 6 mois restent en suspens au grand préjudice des intéressés, tandis que des personnes détenues depuis tant de temps pour de légers délits, restent en prison leurs dossiers n'étant pas encore instruits. Il paraît que toutes ces irrégularités échappent à l'attention de notre Gouverneur Noury pacha dont le zèle se concentre sur la perception des dîmes et impôts, donnant des ordres secrets aux percepteurs pour leurs rentrées, car malheur au contravenant, il est jeté sans merci en prison et ne sort qu'après avoir acquitté ses dettes envers l'autorité locale. Nous ne saurions aussi trop louer les travaux publics entrepris sous la sage et éclairée administration de S. E. Akif pacha, lorsque le siège du vilayet était ici. La construction des routes et chemins entrepris alors reste inachevée, et le peu qui a été fait alors, ne tardera pas à revenir à son état primitif, faute de réparation. En attendant on continue toujours à percevoir l'impôt de Pétros 30, pour chaque habitant pauvre et riche. Ne peut-on pas leur demander à quoi on emploie depuis 10 ans l'argent pris pour les soldisant routes en construction?

Nous sommes aussi dans une complète disette d'eau et malgré la pluie tombée ces derniers jours, toutes les fontaines ont presque tari; aussi pour prendre une cruche d'eau il faut attendre au moins deux heures, tant l'agglomération est grande, car l'eau ne se distribue qu'à tour de rôle. Ce n'est pas que l'eau fasse défaut aux sources; la faute en est aux préposés de la municipalité qui font la sourde oreille aux plaintes du public, malgré tant d'argent dépensé par les généreux patriotes de l'étranger pour faire venir l'eau de la montagne à la ville, dans des conduits en tubes de fer.

Nous apprenons en ce moment que le navire de guerre hellène *Psara* qui a remorqué le vapeur *Marco Minghetti* et qui se trouvait présentement à Tchesmé, sur les instances de M. Nicolas Antonopolou, vice-consul de Grèce à Tchesmé, a également renfloué un voilier grec *Possidon*, sous pavillon ottoman, capitaine Dincos, venant de Galatz en destination d'Alexandrie avec chargement de planches de bois. Il avait échoué le 26 novembre passé sur la côte de Tchesmé, de sorte qu'il est resté sur les rochers pendant 17 jours, et sans le secours porté par le *Psara*, le navire ainsi que la cargaison seraient perdus.

WISSMANN ET ABOU-CHIRI.

UNE DÉPÊCHE de la Gazette de Cologne, confirmée par un télégramme de l'agence Reuter, annonce que le chef Abou-Chiri a été fait prisonnier près de Pangani par le lieutenant Schmidt.

Le *New-York Herald* publie à ce sujet la dépêche suivante de Zanzibar, en date du 16 décembre: Abou-Chiri, après avoir été battu par les troupes allemandes sous le commandement de M. Smith, s'est réfugié dans le village de Mgailla, à six jours de marche de Pangani. Les habitants du village en ont avisé les Allemands, qui sont venus le chercher. Il a été amené à Pangani, où se trouvait le major Wissmann, et a été dirigé pendu dimanche, à quatre heures de l'après-midi.

LE SYSTÈME métrique sera appliqué dans la principauté de Bulgarie, à partir du 1er janvier prochain.

H. SEARLE, le champion du monde pour le rowing, vient de mourir à Melbourne. Cette année, il se mit en ligne encore plusieurs fois; nous ne citerons de ces différentes épreuves que la lutte du 9 septembre dernier à Londres, où O'Connor voulut lui enlever son titre de champion du monde. Ce match eut lieu de Putney à Mortlake; Penjen était de 25,000 francs et le titre de champion du monde. Searle sortit encore vainqueur de l'épreuve, effectuant un parcours de 4 milles 600 yards en 22 m. 12 s., et battant O'Connor de 20 secondes.

LES ÉTUDIANTS ALLEMANDS.

L'UNIVERSITÉ de Berlin vient de publier la statistique de ses étudiants pour le 1er semestre 1889-90. Elle compte, outre 1,945 auditeurs libres, 5,731 étudiants immatriculés qui se décomposent en 847 théologiens, 1,646 juristes, 1,373 médecins et 1,865 philosophes. Parmi ces étudiants, 5,099 sont Allemands et 632 seulement sont étrangers. La Russie tient le premier rang, avec 121 étudiants, la Suisse vient ensuite (76 étudiants); la France vient au septième rang, sur la même ligne que les Pays-Bas, avec 11 étudiants.

Beaucoup plus voyageurs que les étudiants français, les étudiants allemands aiment assez passer leur été dans une université de petite ville; pour éviter toute erreur, il faut donc comparer les chiffres du présent semestre non avec ceux du dernier, mais avec ceux de l'avant dernier semestre. Or, il y avait, dans l'hiver 1888-89, 5,790 étudiants immatriculés à Berlin. Pour la première fois depuis bien longtemps, il faut donc constater une légère diminution de 59 dans le nombre des étudiants de Berlin.

Ce résultat est d'autant plus remarquable que la plupart des universités de province sont au contraire en progrès. D'après les statistiques, il y a 1,657 étudiants à Halle, 924 à Fribourg, 854 à Göttingue, 850 à Strasbourg en Alsace, 783 à Marbourg, 780 à Königsberg. Le mouvement général à la suite duquel, depuis une vingtaine d'années, les universités de province tendaient à se dépeupler au profit des grandes universités, et notamment de Berlin, semble donc subir, pour cet hiver, un moment d'arrêt.

Au sujet de la population des universités prussiennes, le professeur Petersilie a donné récemment de très intéressantes indications statistiques. Depuis 1869, le nombre des étudiants a doublé, tandis que la population augmentait seulement de 62 %; le "point de saturation" a été atteint en 1879, où l'on comptait un étudiant par 1,800 habitants. 23 % seulement des pères d'étudiants ont fait leurs études; les fils recrutent surtout la faculté de droit: ce fait explique pour beaucoup l'engorgement des carrières libérales, dont l'Allemagne souffre plus encore peut-être que la France. Si l'on admet que les études supérieures doivent commencer à dix-neuf ans et se terminer à vingt-trois, 62 0/0 seulement des étudiants sont dans l'âge normal; les plus rapides sont les juristes, les plus lents sont les théologiens. Au point de vue confessionnel, 70 0/0 des étudiants sont protestants, 20 0/0 catholiques, 10 0/0 juifs, tandis que la population mâle des États prussiens se répartit suivant la proportion de 64 0/0 protestants, 34 0/0 catholiques, 2 0/0 israélites.

Les bourses auprès des universités sont en général des fondations privées. L'Université de Berlin vient de recevoir un don d'une importance particulière: le professeur Jungker lui a légué un capital de 500,000 marcs environ, dont les intérêts, qui commenceront à courir à dater du 1er avril 1890, seront consacrés à la fondation de bourses de 800 à 1,800 marcs environ, valables pour un an, mais renouvelables pour quatre ou cinq ans, c'est-à-dire pendant toute la durée des études.

LE MARIAGE DE Mlle RATTAZZI.

A PARIS, on vient de célébrer le mariage de Mlle Isabella-Romea Rattazzi, fille de Mme de Rute, avec M. Louis Villaura, député aux Cortes espagnoles. A cette occasion elle a reçu la dépêche suivante au nom de la reine d'Italie:

Sa Majesté la reine me charge de vous faire parvenir ses félicitations et ses vœux de bonheur les plus sincères en vous assurant que le dévouement de votre illustre père pour l'Italie et pour la famille royale ne s'effacera jamais de son souvenir.

MARQUISE DE VILLAMARINA. En outre, le roi d'Italie a envoyé à Mlle Rattazzi un bracelet en perles et brillants. Ce présent était accompagné de la lettre suivante:

Ma chère enfant, Sa Majesté le roi désire que dans l'heureuse circonstance où vos amis vous entourent et vous fêtent, un témoignage de sa haute bienveillance vous atteste l'intérêt qu'il prend pour vous et vous rappelle le souvenir affaibli qu'il conserve de votre illustre père. Je suis heureux d'être auprès de vous, ma chère enfant, l'intermédiaire de mon aïeule souveraine et de vous remettre, par l'obligeance de votre cousin S. E. M. le général Menabrea, marquis de Valdora, le présent que vous offre S. M. le roi d'Italie, en vous souhaitant une bonne nuit, de vos exceptionnelles qualités. Soyez heureuse; souvenez-vous toujours de votre patrie d'origine, aimez-la et faites-la aimer. Tels sont les vœux que forme pour vous un ami fidèle et dévoué.

Lundi soir à eu lieu la soirée du contrat. Le *Figaro* cite, parmi les invités, le général Menabrea, ambassadeur d'Italie, MM. Lucien Bonaparte-Wyse, M. et Mme Maurice Bernhardt, M. et Mme Clovis Hugues, le général Trélat, etc. Notre confrère ajoute que Mme de Rute, ayant été plusieurs fois victime de vols commis chez elle, avait pris la précaution de faire surveiller le trousseau par deux sergents de ville en uniforme.

ACCUSÉ DE MEURTRE EN HAUTE MER.

Au moment où le trois-mâts américain *Southern Cross*, arrivant de Hong-Kong, venait de jeter l'ancre dans la baie de New-York, au large de Bedlow's Island, il a été accosté par le cotre de la douane *Washington*, un marshal des États-Unis est monté à bord, et a mis en état d'arrestation le capitaine Bailey et le premier lieutenant Williams, accusés de meurtre en haute mer. Le *Southern Cross* était parti de New-York au printemps dernier pour Sydney (Nouvelle-Galles du Sud); quelques jours après le passage de l'équateur, le maître d'hôtel du navire, un chinois nommé Ah Sow, a été pris d'un accès de folie causé, croit-on, par l'abus de l'opium. Il s'est enfoncé dans une cabine sur le pont, et après avoir pratiqué une ouverture dans la porte, il s'est mis à tirer sur les hommes de l'équipage avec un revolver qu'il avait volé au capitaine. Un officier a reçu une balle dans le cou, et un matelot a été grièvement blessé. Le capitaine Bailey et le premier lieutenant Williams se sont alors armés de carabines à répétition, et pour effrayer le chinois, ont fait feu chacun deux fois dans la porte de la cabine. Les coups de revolver ont aussitôt cessé, et quand on a pénétré dans la cabine, on a trouvé Ah Sow étendu sur le dos avec un revolver dans chaque main; une balle lui avait traversé le cœur. Le lendemain on lui a donné la sépulture maritime. C'est de ce meurtre que le capitaine Bailey et son second vont avoir à répondre devant la justice fédérale.

THE MOSS STEAMSHIP COMPANY (LIMITED).—Steamers sailing between LIVERPOOL AND THE MEDITERRANEAN

CLASSE	TONNAGE	CAPITAINE	CLASSE	TONNAGE	CAPITAINE
CLASSE	4,000	J. B. Jones	CLASSE	4,000	J. B. Jones
CLASSE	4,000	J. B. Jones	CLASSE	4,000	J. B. Jones
CLASSE	4,000	J. B. Jones	CLASSE	4,000	J. B. Jones
CLASSE	4,000	J. B. Jones	CLASSE	4,000	J. B. Jones

The above steamers have excellent accommodation of passengers.

The s.s. *PERRA*, Capt. Jones, has arrived with general cargo from Liverpool.

The s.s. *NEPTUNE* is due with general cargo from Liverpool on the 26th instant.

For rates of freight, etc., apply to

J. W. WHITTAIL & Co., Agents.

Whittall Han, Meidandjile-sokak, Stamboul

Managers: J. W. Moss & Co., 31, James Street, Liverpool

Agents: Alexandria, R. J. Moss & Co., Algiers, E. de Lacroix; Beyrouth, Levi, Frank & Co.; Constantinople, J. W. Whittail & Co.; Dardanelles, E. Green; Gibraltar, Smith, Moss & Co.; Malta, Smith & Co.; Smyrna, C. Whittail & Co.; S. N. C. PÉTROPOULOU

THE PAPAYANNI LINE OF STEAMERS

STEAMSHIPS BETWEEN LIVERPOOL, THE MEDITERRANEAN, AND BLACK SEA.

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

CLASSE TONNAGE | CAPITAINE | CLASSE | TONNAGE | CAPITAINE |

LA JEUNE ARABE.

NOUVELLE

Elle avait eu quinze ans aux dattes nouvelles...

Cette année-là Mme Doller, d'après l'avis des médecins, dut emmener sa fille à Alger. La petite Parisienne, chétive et maigrelette, semblait un enfant de douze ans; la jeune Arabe pleine de force et de vie était femme dans toute l'éclat de la jeunesse et de la beauté.

La délicate Andrée eut bientôt fait de s'attacher à cette sauvagesse qui chaque matin lui apportait des roses, elle se plut à la faire parler et apprit de tristes choses: la pauvre était orpheline et habitait une mansarde abandonnée; elle vendait des fleurs et des fruits, le gain était piteux, mais l'enfant avait si peu de besoins, une orange la nourrissait, un morceau d'étoffe lui servait de vêtement et les jours de fête elle piquait une fleur de grenadier dans ses cheveux.

— Et un amoureux, Djema, lui disait Andrée en riant, n'as-tu pas déjà quelque bel amoureux en burnous blanc?

— Hélas! oui, j'en ai, répondait la jeune fille en tremblant; c'est Mansour, mais il est fou et méchant, je le déteste, je ne serai pas sa femme.

Durant tout l'hiver les jeunes filles se virent journellement, Andrée, véritable enfant gâtée, voulut même que la jeune Arabe cessât tout commerce pour venir passer les après-midi près d'elle.

Dépendant on parlait du retour de Djema, triste et sombre, retenait ses larmes avec peine. Andrée lui disait: Console-toi, je t'enverrai des vêtements, des bijoux et un cadeau quand tu te marieras. Djema répondait: Je ne veux rien, je ne me marierai pas, je ne veux que ton amitié, pourquoi pars-tu, je t'aime tant!

La veille de l'embarquement, Djema ne vint pas dès le matin, Andrée, qui l'attendait s'accouda à la fenêtre et tout à coup entendit des appels là-bas au bout de la rue; la jolie fille se débattait entre les mains d'un grand Arabe qui lui serrait le bras.

Djema, tu entends bien ce que je te dis, c'est la dernière fois que je te parle; veux-tu être ma femme? Je pars pour un mois, je vais au désert. Si à mon retour tu refuses encore, tu n'es plus ma femme.

OFFICE OF THE LEVANT HERALD ESTABLISHED IN 1886.

CONSTANTINOPLE, DEC. 23, 1889.

LATEST FOREIGN NEWS.

RUSSIAN FINANCE.

ST. PETERSBURG, Dec. 22.—An Imperial Ukase requests the Minister of Finance to annul Treasury bonds for a sum of 18 millions; keeping back the surplus of 31 millions from 1888; of this seven millions will be devoted to the sinking of the public Debt, and 23 millions to cover the expense for the improvement of railways and commercial ports.

THE ROUMANIAN SENATE.

BUCHAREST, Dec. 22.—The Senate has adopted the address to the King by 73 votes against 11. In the course of the debates deputy Fleva, of the opposition, spoke of the personal policy of the King, M. Lahovary, the Minister for Foreign Affairs, replied that the King uses his personal influence in the interest of the country. M. Fleva's amendment relative to the foreign policy was rejected.

SERBIA.

BELGRADE, Dec. 22.—The Serbian Government has contradicted the report published by Vienna papers that it was its intention to annul the Lottery loan of 1888.

DEATH OF M. HAVET.

PARIS, Dec. 22.—M. Havet member of the Institute is dead.

THE VIENNA-PEST TELEPHONE LINE.

BUDAPEST, Dec. 22.—The trial made of the telephone junction between Vienna and Budapest has given very satisfactory results. The service will begin on New Year's Day.

* Constantinople Agency.

GENERAL FOREIGN NEWS.

THE ROUMANIAN SENATE.

BUCHAREST, Dec. 20.—The Senate by a parity of votes rejected the amendment proposed by the President, General Floresco, relative to the passage in the reply to the Royal message stating that the Government has confidence in Parliament. In consequence of this vote, General Floresco has resigned, as well as the vice-presidents of the Senate, Messrs Boresco and Gherassi. Today the Government asked for a vote of confidence in connection with the voting on the passage which M. Floresco proposed to modify. The Senate by 61 votes against 38 accepted the text as approved by the Government. Nicholas Cotulesco will probably be elected President of the Senate.

ADJOURNMENT OF THE REICHSRATH.

VIENNA, Dec. 20.—The Reichsrath has been adjourned.

FIRE AT A THEATRE.

BUDAPEST, Dec. 20.—The German Theatre has been completely destroyed by fire. No loss of life has to be deplored.

THE CZAR AND THE COSSACKS.

ST. PETERSBURG, Dec. 21.—The fête of the Czar which has been celebrated with exceptional solemnity. The Czar has conferred on the Grand Duke the title of hetman of the Kazan Cossacks. His Imperial Majesty has on this occasion addressed a message to these Cossacks glorifying their past.

RAILWAYS IN CHINA.

SHANGHAI, Dec. 19.—The Shanghai Times says that all the projects for the construction of railways in China have been abandoned for the present owing to the aversion manifested by the people to such enterprises.

THE BELLOVA-VAKAREL LINE.

SOFIA, Dec. 21.—An arrangement has been concluded between the Bulgarian Government and M. Noblet, delegate of the Société des Raccourcissements, for the purchase of the Vakarel-Bellova junction line. The price is fixed at 150,000 francs per kilometre payable in treasury bonds in instalments spread over ten years.

EMPEROR WILLIAM II.

BERLIN, Dec. 21.—The Emperor who has been suffering from a cold is now much better; he has been able to leave his bed for a few hours.

ENGLAND AND PORTUGAL IN SOUTH AFRICA.

LONDON, Dec. 21.—The Marquis of Salisbury has presented a note to the Portuguese Government through the British Minister at Lisbon. The note, which complains of the attitude of Portuguese agents in South Africa, is couched in energetic terms, but does not contain any threats.

THE ITALIAN CHAMBER.

ROME, Dec. 21.—The Chamber has approved the abolition of the differential tariffs, and has been adjourned to the 20th proximo.

RUSSIA AND SERBIA.

VIENNA, Dec. 21.—The Politische Correspondence hears from St. Petersburg that in pursuance of a proposal of the Minister of Finance negotiations have been commenced for a provisional treaty of commerce between Russia and Serbia, as no commercial convention exists between these two countries.

ENGLAND AND RUSSIA IN PERSIA.

ST. PETERSBURG, Dec. 21.—The Moscow Gazette publishes a picture representing Sir Drummond Wolff shaking hands with Malcom Khan. It advises the Imperial Government and the Russian Minister at Teheran to watch closely the doings of the British Minister at Teheran.

CHOLERA IN MESOPOTAMIA.

BASSORAH, Dec. 21.—The quarantine for arrivals from Bassorah and the Persian Gulf is reduced from ten to five days in the ports and lazarets. This measure applies to all arrivals leaving the contaminated places on and after December 17.

THE INFLUENZA EPIDEMIC IN PARIS.

PARIS, Dec. 20.—The military school of St. Cyr has been closed and will remain so until the 3rd of January owing to the spread of the influenza epidemic.

PARIS, Dec. 21.—As M. Carnot and several Ministers are laid up with influenza no Cabinet Council took place to day.

* Constantinople Agency
+ Oriental.

THE SOBRANJE is now occupied with the discussion of the Budget for the coming year. The debate on Saturday was enlivened by two members of the opposition who demanded a reduction of expenditure in order to cover the deficit. Amongst other suggestions it was proposed that the pay of military officers should be reduced, and Mr. Stambouloff very properly insisted on the impossibility of such a reduction. The Bulgarian army is one of which any State might be proud. Its quality so far as physique is concerned is not surpassed in any other country; its discipline and spirit are all that could be desired, and the intellectual standard of its officers is high. It is due to this last-named quality that the Army of the Principality is in so satisfactory a condition, and it is due to the high scale of pay that this invaluable quality has been obtained. To lower the scale of pay of the officers would render military service unattractive to the best educated youth of Bulgaria, and such a measure would necessarily tend to lower the intellectual standard, enfeeble the existing esprit de corps, and generally bring deterioration into a force which, as it stands, is of unquestionable efficiency. The deputies whose proposition tended to damage this efficiency must have either been too superficial or too profound. If they belonged to the Zankow school of politicians they were doubtless fully aware of the nature and extent of the injury they proposed to inflict upon their country. However, they have had their answer, and it is to be hoped that the firm refusal of the Prime Minister to entertain the proposal will efface the unpleasant impression which the raising of such a question in the Sobranje at all was calculated to produce in the army.

IN REFERENCE to the telegram issued yesterday by the "Constantinople Agency" to the effect that the Bulgarian Government had agreed to purchase the Vakarel-Bellova railway line at 150,000 francs per kilometre, it is necessary to state that this news is premature. Negotiations have been in progress for some time past with the object of bringing about an arrangement. But although there is agreement as to the principle of the transaction, some important details yet remain to be adjusted.

A CORRESPONDENT writes: "I read in a local paper on Saturday the following statement: 'The organic Statute of Eastern Roumelia as signed to the government of the Empire the supervision of the railways in which the Government is interested.' Now I read in the 19th article of this Statute: 'As regards service and discipline, the functionaries and employés of the Custom-houses, posts, telegraphs, and railways.... depend upon the (relevant du) Governor General as representative of the central power.' Again, article 63, which defines the attributions of the Director of Agriculture, Commerce, and Public Works, classes amongst them 'the supervision of the administration of the railways dependent on the Empire as regards the strict observance of the laws and regulations which rule their working.' As these two prescriptions distinctly establish the rule concerning the Eastern Roumelian Railways, and as they distinctly contradict the statement of the newspaper in question, you would render service to persons whom that statement may have mystified, by laying before them the real truth of the matter."

THE GREEK LEGATION.

M. METAXAS, first secretary of the Greek legation here, has been appointed in a similar capacity to Berlin. This transfer is virtually a promotion; but it has none the less been the cause of deep regret among the numerous friends of M. and Mme Metaxas as it deprives them of the presence of an amiable host and hostess who had gained universal regard in Pera society.

M. Eugene Zalacosta, who succeeds M. Metaxas, arrived here yesterday.

THE OTTOMAN AMBASSADOR TO ROME.

THE OTTOMAN Ambassador to Rome, his Excellency Zia Bey, late Minister at Belgrade, arrived here on Saturday evening by the Orient Express from Serbia.

DEATH OF M. PLAMENATZ.

WE ARE sorry to have to announce the death of M. Plamenatz, the Montenegrin chargé d'affaires, which occurred last night, in the yali of the Prince of Montenegro at Emirghian, where M. Plamenatz was staying. The Montenegrin chargé d'affaires was taken ill a few days ago with peritonitis. M. Plamenatz was the nephew of the Montenegrin Minister of War. The funeral will take place to-morrow.

THE CUNARD STEAMSHIP COMPANY (LIMITED).
LIVERPOOL AND THE MEDITERRANEAN

The well-known first class steamers of this line are despatched several times each month. Passengers and cargo booked through to New York, Boston, and any part of the United States and Canada, also to Havre, Rouen, Paris, London, Glasgow, Manchester, Bradford, etc., etc. Splendid accommodation for cabin passengers. Each steamer carries a stewardess. The steamers of this line are noted for their regularity and comfort.

The s.s. MOROCCO, Capt. Stephens is due from Liverpool on or about the 27th instant.

For freight or passage money apply to

THOMAS C. JOLY, Agent

No. 1, Kutchuk Hali Pasha Han, Galata.

STEAM FROM LONDON.—REGULAR SERVICE OF FIRST-CLASS STEAMERS

Steamers leave the Millwall and Victoria Dock, London regularly for Salonica, Constantinople, and Odessa, carrying goods at through rates to all ports in the Levant and Black Sea.

NOW LOADING IN LONDON.

The s.s. GWENDOLINE, Captain Pidgeon, for Malta, Alexandria, Salonica, Constantinople, Bourgas and Odessa. Rates of freight and all other information given in London, at 8, Fenchurch Avenue, E.C., or in Constantinople, by the Agents of the Owners.

Apply to the Agents,

THOMAS RUSSELL & SON,

Galata, Alexiadi Han.

LEYLAND LINE OF STEAMERS
BETWEEN LIVERPOOL AND THE LEVANT

The s.s. FLAVIAN, Captain Prior, belonging to the "Palmerston" Steam Ship Company Limited, arrived from Liverpool with general cargo.

The s.s. EGYPTIAN, Captain Ellis, belonging to the "Egyptian" Steam Ship Company Limited, is expected to arrive here on or about the 2nd of January.

For further particulars apply to

EDWARD LA FONTAINE, Agent.

of the "Palmerston" and "Egyptian" steam ship company limited.

Mohamed Ali Pasha Han, No. 1.

AVIS
MESSAGERIES MARITIMES
PAQUEBOTS-POSTES FRANÇAIS.

Ligne de Constantinople.

LA DIRECTION de la Compagnie en vue de simplifier les itinéraires de "ligne facultative de Constantinople" qu'elle avait adoptés tout d'abord, les a remaniés dans les conditions suivantes:

Le départ de Marseille pour Constantinople aura toujours lieu chaque semaine le samedi soir; le voyage d'aller, à partir du 29 septembre, s'effectuera par Syra, Salonique, Cavalla, Port Lagos et Dardanelles. Quant aux départs de Constantinople pour Marseille ils auront toujours lieu hebdomadairement, le jeudi à 4 heures du soir; à partir du 18 octobre une semaine par Dardanelles, Port Lagos, Cavalla, Salonique et Syra, et l'autre semaine, à dater du 25 octobre, par Dardanelles, Smyrne et Syra, assurant ainsi par quinzaine la correspondance à Smyrne avec le paquebot de la ligne de Syrie.

Service combiné des Messageries Maritimes et des Lignes de France.

Billets directs de 1re et 2me classe à prix réduits, de Constantinople à Paris, avec arrêts facultatifs à Marseille et à Lyon.

1re classe frs. 380; 2me classe frs. 274.

LIGNE DE TRÉBIZONDE-BATOU.—Service direct avec les courriers venant de Marseille.

Départ de Constantinople tous les quinze jours, le même jour, à 4 heures du soir, touchant régulièrement à Taler et au retour à Batoum, Kerasounde, Trébizonde et Batoum, et facultativement à Umlah, Fatsa, Ordu, Sinope et Ineboli. Arrivées à Constantinople le mercredi matin.

LIGNE D'ODessa.—Desservie par quinzaine avec les courriers arrivant de Marseille.

Départ de Constantinople le mardi, à 8 heures du matin arrive à Odessa jeudi. Départ d'Odessa le dimanche; arrive à Constantinople le lundi.

LIGNE DU DANUBE.—Départ de Constantinople lundi soir à 4 heures chaque quinze jours touchant régulièrement à Taler, Bourgas, Varna, Souline, Galatz et Ibraila et au retour Galatz, Souline et Kustendjé. Arrivées à Constantinople le mardi, durant la navigation sur le fleuve.

ITINÉRAIRE DE LA COMPAGNIE DE
NAVIGATION A VAPEUR (LEGEÉ)
P. M. COURTGI & Co.

20, Yemisch Isklissi, —20

STAMBOUL.

Ligne de Crète.

Départ de Constantinople chaque mardi à 4 heures p.m. touchant à Gallipoli, Dardanelles, Mételin, Smyrne, Chio, Andros, Syra, la Canée, Réthymno et Candie. Arrivées à Constantinople tous les vendredis matin.

Ligne de Volo.

Départ de Constantinople le mercredi de chaque quinzaine à 4 heures p.m. touchant à Gallipoli, Dardanelles, Mont-Athos, Salonique et Volo. Arrivées mardi matin.

Ligne du Danube.

Départ de Constantinople tous les lundis à 5 heures p.m. touchant à Bourgas, Varna, Souline, Galatz et Ibraila et au retour Galatz, Souline et Kustendjé. Arrivées à Constantinople le mardi.

Ligne de Trébizonde.

Départ de Constantinople tous les vendredis à 5 heures p.m. touchant Ineboli, Sinope, Samsoun, Ordu, Kerasounde et Trébizonde. Arrivées le vendredi soir.

Prix pour première et deuxième classe très modérés.

Passagers, marchandises et groupes, s'adresser à LA DIRECTION.

AVIS.—Messieurs les propriétaires de bateaux à vapeur et les Agents des diverses Compagnies Maritimes trouveront chez M. P. M. Courtgi et Cie, de la houille d'une qualité excellente et égale aux meilleurs charbons de Caennil à des prix très-modérés; Messieurs les Architectes trouveront aussi de la chaux hydraulique extra fine et plus forte que celle d'origine Française et au prix de 20 u/q de moins.

COMPAGNIE ROYALE NEERLANDAISE DE NAVIGATION A VAPEUR
Service régulier bi-mensuel entre Amsterdam, le 1er, 15, 30, 45, 60, 75, 90, 105, 120, 135, 150, 165, 180, 195, 210, 225, 240, 255, 270, 285, 300, 315, 330, 345, 360, 375, 390, 405, 420, 435, 450, 465, 480, 495, 510, 525, 540, 555, 570, 585, 600, 615, 630, 645, 660, 675, 690, 705, 720, 735, 750, 765, 780, 795, 810, 825, 840, 855, 870, 885, 900, 915, 930, 945, 960, 975, 990, 1005, 1020, 1035, 1050, 1065, 1080, 1095, 1110, 1125, 1140, 1155, 1170, 1185, 1200, 1215, 1230, 1245, 1260, 1275, 1290, 1305, 1320, 1335, 1350, 1365, 1380, 1395, 1410, 1425, 1440, 1455, 1470, 1485, 1500, 1515, 1530, 1545, 1560, 1575, 1590, 1605, 1620, 1635, 1650, 1665, 1680, 1695, 1710, 1725, 1740, 1755, 1770, 1785, 1800, 1815, 1830, 1845, 1860, 1875, 1890, 1905, 1920, 1935, 1950, 1965, 1980, 1995, 2010, 2025, 2040, 2055, 2070, 2085, 2100, 2115, 2130, 2145, 2160, 2175, 2190, 2205, 2220, 2235, 2250, 2265, 2280, 2295, 2310, 2325, 2340, 2355, 2370, 2385, 2400, 2415, 2430, 2445, 2460, 2475, 2490, 2505, 2520, 2535, 2550, 2565, 2580, 2595, 2610, 2625, 2640, 2655, 2670, 2685, 2700, 2715, 2730, 2745, 2760, 2775, 2790, 2805, 2820, 2835, 2850, 2865, 2880, 2895, 2910, 2925, 2940, 2955, 2970, 2985, 3000, 3015, 3030, 3045, 3060, 3075, 3090, 3105, 3120, 3135, 3150, 3165, 3180, 3195, 3210, 3225, 3240, 3255, 3270, 3285, 3300, 3315, 3330, 3345, 3360, 3375, 3390, 3405, 3420, 3435, 3450, 3465, 3480, 3495, 3510, 3525, 3540, 3555, 3570, 3585, 3600, 3615, 3630, 3645, 3660, 3675, 3690, 3705, 3720, 3735, 3750, 3765, 3780, 3795, 3810, 3825, 3840, 3855, 3870, 3885, 3900, 3915, 3930, 3945, 3960, 3975, 3990, 4005, 4020, 4035, 4050, 4065, 4080, 4095, 4110, 4125, 4140, 4155, 4170, 4185, 4200, 4215, 4230, 4245, 4260, 4275, 4290, 4305, 4320, 4335, 4350, 4365, 4380, 4395, 4410, 4425, 4440, 4455, 4470, 4485, 4500, 4515, 4530, 4545, 4560, 4575, 4590, 4605, 4620, 4635, 4650, 4665, 4680, 4695, 4710, 4725, 4740, 4755, 4770, 4785, 4800, 4815, 4830, 4845, 4860, 4875, 4890, 4905, 4920, 4935, 4950, 4965, 4980, 4995, 5010, 5025, 5040, 5055, 5070, 5085, 5100, 5115, 5130, 5145, 5160, 5175, 5190, 5205, 5220, 5235, 5250, 5265, 5280, 5295, 5310, 5325, 5340, 5355, 5370, 5385, 5400, 5415, 5430, 5445, 5460, 5475, 5490, 5505, 5520, 5535, 5550, 5565, 5580, 5595, 5610, 5625, 5640, 5655, 5670, 5685, 5700, 5715, 5730, 5745, 5760, 5775, 5790, 5805, 5820, 5835, 5850, 5865, 5880, 5895, 5910, 5925, 5940, 5955, 5970, 5985, 6000, 6015, 6030, 6045, 6060, 6075, 6090, 6105, 6120, 6135, 6150, 6165, 6180, 6195, 6210, 6225, 6240, 6255, 6270, 6285, 6300, 6315, 6330, 6345, 6360, 6375, 6390, 6405, 6420, 6435, 6450, 6465, 6480, 6495, 6510, 6525, 6540, 6555, 6570, 6585, 6600, 6615, 6630, 6645, 6660, 6675, 6690, 6705, 6720, 6735, 6750, 6765, 6780, 6795, 6810, 6825, 6840, 6855, 6870, 6885, 6900, 6915, 6930, 6945, 6960, 6975, 6990, 7005, 7020, 7035, 7050, 7065, 7080, 7095, 7110, 7125, 7140, 7155, 7170, 7185, 7200, 7215, 7230, 7245, 7260, 7275, 7290, 7305, 7320, 7335, 7350, 7365, 7380, 7395, 7410, 7425, 7440, 7455, 7470, 7485, 7500, 7515, 7530, 7545, 7560, 7575, 7590, 7605, 7620, 7635, 7650, 7665, 7680, 7695, 7710, 7725, 7740, 7755, 7770, 7785, 7800, 7815, 7830, 7845, 7860, 7875, 7890, 7905, 7920, 7935, 7950, 7965, 7980, 7995, 8010, 8025, 8040, 8055, 8070, 8085, 8100, 8115, 8130, 8145, 8160, 8175, 8190, 8205, 8220, 8235, 8250, 8265, 8280, 8295, 8310, 8325, 8340, 8355, 8370, 8385, 8400, 8415, 8430, 8445, 8460, 8475, 8490, 8505, 8520, 8535, 8550, 8565, 8580, 8595, 8610, 8625, 8640, 8655, 8670, 8685, 8700, 8715, 8730, 8745, 8760, 8775, 8790, 8805, 8820, 8835, 8850, 8865, 8880, 8895, 8910, 8925, 8940, 8955, 8970, 8985, 9000, 9015, 9030, 9045, 9060, 9075, 9090, 9105, 9120, 9135, 9150, 9165, 9180, 9195, 9210, 9225, 9240, 9255, 9270, 9285, 9300, 9315, 9330, 9345, 9360, 9375, 9390, 9405, 9420, 9435, 9450, 9465, 9480, 9495, 9510, 9525, 9540, 9555, 9570, 9585, 9600, 9615, 9630, 9645, 9660, 9675, 9690, 9705, 9720, 9735, 9750, 9765, 9780, 9795, 9810, 9825, 9840, 9855, 9870, 9885, 9900, 9915, 9930, 9945, 9960, 9975, 9990, 10005, 10020, 10035, 10050, 10065, 10080, 10095, 10110, 10125, 10140, 10155, 10170, 10185, 10200, 10215, 10230, 10245, 10260, 10275, 10290, 10305, 10320, 10335, 10350, 10365, 10380, 10395, 10410, 10425, 10440, 10455, 10470, 10485, 10500, 10515, 10530, 10545, 10560, 10575, 10590, 10605, 10620, 10635, 10650, 10665, 10680, 10695, 10710, 10725, 10740, 10755, 10770, 10785, 10800, 10815, 10830, 10845, 10860, 10875, 10890, 10905, 10920, 10935, 10950, 10965, 10980, 10995, 11010, 11025, 11040, 11055, 11070, 11085, 11100, 11115, 11130, 11145, 11160, 11175, 11190, 11205, 11220, 11235, 11250, 11265, 11280, 11295, 11310, 11325, 11340, 11355, 11370, 11385, 11400, 11415, 11430, 11445, 11460, 11475, 11490, 11505, 11520, 11535, 11550, 11565, 11580, 11595, 11610, 11625, 11640, 11655, 11670, 11685, 11700, 11715, 11730, 11745, 11760, 11775, 11790, 11805, 11820, 11835, 11850, 11865, 11880, 11895, 11910, 11925, 11940, 11955, 11970, 11985, 12000, 12015, 12030, 12045, 12060, 12075, 12090, 12105, 12120, 12135, 12150, 12165, 12180, 12195, 12210, 12225, 12240, 12255, 12270, 12285, 12300, 12315, 12330, 12345, 12360, 12375, 12390, 12405, 12420, 12435, 12450, 12465, 12480, 12495, 12510, 12525, 12540, 12555, 12570, 12585, 12600, 12615, 12630, 12645, 12660, 12675, 12690, 12705, 12720, 12735, 12750, 12765, 12780, 12795, 12810, 12825, 12840, 1285

Ἐτυπώθη
ὡς χειρόγραφον

Σεβασμιώτατε,

Κατὰ τὴν δεκαπενθήμερον ἐν Χίῳ διαμονήν μου προσεπάθησα, ἀκούων ἀνθρώπους καὶ μελετῶν πράγματα, νὰ γνωρίσω ὅσον μοι ἦτο δυνατόν μετ' ἀκριβείας τὴν κατάστασιν τῶν αὐτόθι σχολείων καθ' ἣν ἐντολήν ἔλαβον παρὰ τῶν ἐνταῦθα ἀρμοδίων, βουλήσει καὶ αἰτήσει τῆς Ὑ. Σεβασμιότητος, ὡς πνευματικοῦ πατρὸς τῆς Κοινότητος καὶ προέδρου τῶν σχολειακῶν αὐτῆς ἀρχῶν.

Πρὶν ἀπέλθω ἐκ τῆς νήσου ἐπιστρέφων ἐνταῦθα, εἶχον τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω πρὸς τὴν Ὑ. Σεβασμιότητα καὶ τὴν Ἐφορείαν τῶν σχολείων τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐκθέσω τὰς ἐξ αὐτῶν ἀπορρεούσας σκέψεις μου περὶ τε τῆς νῦν λειτουργίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ περὶ τῶν ὅρων τῆς ἀμέσου ἢ ἀπωτέρας βελτιώσεως αὐτῶν. Τὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις μου ταύτας ἐζήτησε τότε ἡ Ὑ. Σεβασμιότης μετὰ τῶν ἐριτίμων κυρίων Ἐφόρων νὰ υποβάλω καὶ γραπτῶς πρὸς καταρτισμὸν ὠρισμένου καὶ ἀκριβῶς διατυπωμένου προγράμματος ἐργασίας, ἀποβλέποντος τοῦτο μὲν εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων πρὸς διακανόνισιν αὐτῆς κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος, τοῦτο δὲ εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν πραγμάτων καθ' ὅλον τὸ εἰς τὰς κοινὰς βλέψεις ὑμῶν τε τῶν αὐτόθι καὶ τῶν ἐνταῦθα Κυρίων προσιτὸν μέλλον.

Πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ὑ. Σεβασμιότητος ἀνταποκρίνομαι σήμερον ἐντεῦθεν, ἀποστέλλων τὴν αἰτηθεῖσαν ἔκθεσιν καὶ καταθέτων ἀντίγραφον αὐτῆς παρὰ τοῖς ἐνταῦθα, οἵτινες ἐπιδοκιμάσαντες τὰς περὶ τῶν ἀμέσως ληπτέων μέτρων διαμειφθείσας μεταξὺ Ὑμῶν καὶ ἐμοῦ σκέψεις, ἀνέλαβον καὶ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν νὰ φροντίσωσι καταλλήλως. Ἡ ἐπιδοκιμασία αὕτη τῶν αὐτόθι ἀπὸ κοινοῦ

Πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα

τὸν Μητροπολίτην Χίου Κύριον Γερώνυμον
εἰς Χίον.

συμφωνηθέντων μέτρων ἐνισχύει καὶ ἐμὲ εἰς τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς πρακτικῆς σημασίας τῶν παρατηρήσεων καὶ γνωμῶν μου, παρέχει δὲ ἅμα τὸ μέτρον τῆς ὀρθῆς ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐκτιμήσεως τῶν ἀρίστων διαθέσεων τῆς τε Ὑ. Σεβασμιότητος καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἐφορείας, εἰς τὰς ὁποίας νομίζω ὅτι καλῶς ἐνεβάθυνα. Πραγματικῶς, Σεβασμιώτατε, λίαν εὐάρεστον ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἐνταῦθα ἢ παρὰ τῆς Ὑ. Σεβασμιότητος καὶ τῶν κυρίων Ἐφόρων καθαρῶς καὶ ἀπεριφράστως ἐκδηλωθεῖσα προαίρεσις πρὸς ἀπόκρουσιν παντὸς μέτρου, ἀκολουθίαν ἔχοντος σχολειακᾶς μεταβολᾶς τοιαύτας, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ φανῶσι σχετιζόμεναι πρὸς τινὰς προσωπικὰς συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας σημερινῶν ἢ κατόπιν ποτὲ ἀρχῶν τῆς Κοινότητος. Εἶμαι δὲ πολὺ εὐτυχῆς, Σεβασμιώτατε, διότι εὗρον Ὑμᾶς πληρέστατὰ ἀποδεχομένους τὴν γνώμην μου περὶ τῆς ἀνάγκης ἐνότητος ἐν πάσῃ προσπάθειᾳ εἰς τὴν πρόοδον τῶν σχολείων ἀποβλεπούσῃ, ἐξ οἱασδήποτε ἀρχῆς Κοινοτυχῆς τοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος ἠθέλε προέλθῃ αὕτη. Προέκειται ἀληθῶς οὐχὶ περὶ στιγμιαίων διαθέσεων ἰθυνόντων προσώπων ὥς πρὸς τὰ νῦν ἀπαιτούμενα καὶ κατόπιν ἐλπιζόμενα, ἀλλὰ περὶ κανονιστικῆς ἐργασίας ἐν τε τῷ παρόντι καὶ τῷ πλησιεστέρῳ μέλλοντι, ἥτις θὰ χαράξῃ τὴν εὐθὺν πρὸς τὸν σκοπὸν φέρουσαν ὁδὸν κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τῶν κοινῶς παραδεδεγμένων καὶ ἐφαρμοσίμων παρ' ἡμῖν παιδαγωγικῶν καὶ διδακτικῶν ἀρχῶν. Εἰς ταύτας δὲ ἀνάγκη εἶνε νὰ κατανοηθῇ ὅτι ὀφείλουσιν εἰλικρινῶς νὰ ὑπακούσωσι τὰ πρόσωπα ἰδίως ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ καθῆκον τῆς πιστῆς ἐκτελέσεως τῶν καλῶς ἀπαξ μελετηθέντων καὶ ὅχι ἁπλῶς τὸ φιλόδοξον δικαίωμα τῆς ἐπὶ τοῦ σχολικοῦ πεδίου ἐνασκήσεως ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας κατὰ συνηθείας κοινοβουλευτικῆς ἀμίλλης, ξένης ὅλως διόλου πρὸς τὸν ὑπέρτατον ἠθικὸν σκοπὸν καὶ τὰ τέλη ἁπλοῦ κοινοτικοῦ βίου. Τοιαύτην ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων κατεδείξατε περιφανῶς, Σεβασμιώτατε, ὅτι ἔχετε μετὰ τῆς περὶ Ὑμᾶς Ἐφορείας, προλαμβάνοντες ἐμὲ εἰς τὰς περὶ τούτου σκέψεις κατὰ πάσας ἡμῶν τὰς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει συνεννοήσεις καὶ συζητήσεις. Εὐτυχῶς δὲ τὰς αὐτὰς προθέσεις ἤκουσα καὶ ἰδιωτικῶς ἐκδηλουμένας ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν Ὑμῶν πάντων, οἵτινες ὑπὲρ τῶν κοινῶν χθὲς καὶ πρόφην ἀμεσώτερον εἰργάσθησαν ἢ αὐθὺς ποτε ἐν τῷ προσεχεῖ χρόνῳ εἰς συνεργασίαν μέλλουσι νὰ κληθῶσι. Αὕτη εἶνε ἡ μόνη ἀσφαλὴς βάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναται νὰ οἰκοδομηθῇ τὸ πολὺ σοβαρὸν καὶ ὅχι εὐχερὲς ἔργον τῆς κατ' ἀξιώσεις πολὺ δικαίας βελτιώσεως τῶν παιδευτηρίων τῆς καλῆς χιακῆς νεότητος. Ἀπὸ τῆς

σήμερον εἰς τὴν αὔριον βεβαίως τίποτε δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον διὰ λόγων μόνον καὶ προθέσεων ὅσονδήποτε ἀγαθῶν. Ἀπαιτεῖται μὲν πρόνοια πανταχοῦ καὶ σκέψις ἐξικνουμένη μέχρι τοῦ ἀπωτέρω μέλλοντος, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου ἀνάγκη εἶνε ἡ ἐργασία ν' ἀνατεθῇ εἰς χεῖρας εἰδημόνων, ἐξερχομένη ὅλως διόλου τοῦ κύκλου τῆς παροδικῆς ὑπὸ ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς ἀρχῆς διοικήσεως τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων. Εἰδημόνες ὅμως εἶνε μόνον οἱ παιδαγωγοὶ καὶ διδάσκαλοι, οἵτινες πρῶτοι ὀφείλουσι νὰ κατανοήσωσιν ὅτι καθῆκον ἔχουσιν ὅχι μόνον νὰ εἶνε ἀγαθοὶ τοιοῦτοι, ἀλλὰ καὶ καθ' ἡμέραν τὰ γίνονται καλλίτεροι ἑαυτῶν. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν ἔλεγχον τῆς τοιαύτης προόδου σοφώτατα, Σεβασμιώτατε, ἐδηλώσατέ μοι μετὰ τῶν περὶ Ὑμᾶς Ἐφόρων, ὅτι ἀνάγκη ν' ἀναλάβῃ εἰδημόν πρόσωπον, ἐπιθεωρητὴς τις ἀνώτερος καθ' ὥρισμένους καιροὺς, κατὰ τὰς κρίσεις τοῦ ὁποίου θὰ ἔχετε κατόπιν Ὑμεῖς νὰ βραβεύσητε τοὺς ἀποτελεσματικῶς μοχθοῦντας ἢ καὶ κολάσητε τοὺς ἐν τῷ καθήκοντι ὑστεροῦντας ἄνευ οὐδενὸς φόβου παρεννοήσεως τῶν ἀνωτάτων διοικητικῶν καὶ διαιτητικῶν Ὑμῶν τε καὶ τῆς ἐκάστοτε Ἐφορείας καθηκόντων—παρεννοήσεως εἰς ἣν ὥς εἰς σκόπελον συντρίβονται καὶ αἱ ἀρισταὶ τῶν ἰθυνόντων τὰς Κοινότητας προθέσεις ἔνεκα τῶν ἀναποφεύκτων καὶ τὰ πάντα πάντοτε βλαπτουσῶν προσωπικῶν προστριβῶν. Ἄλλ' ἢ ἀνάθεσις τοῦ διακανονισμοῦ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἐν πάσῃ στιγμῇ ἐλέγχου αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ὑ. Σεβασμιότητος καὶ τῶν Κυρίων Ἐφόρων εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἀρμοδίους καὶ ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ διπλοῦ τούτου ἔργου δοθεῖσα ἐμοὶ ὑπὸ Τούτων καὶ Ὑμῶν ἐντολὴ λύει τὸ ζήτημα τοῦτο ἅπαξ διὰ παντός. Νομοθετοῦμεν τοιοιτοτρόπως ἀπὸ κοινοῦ πάντες σήμερον ὑπὲρ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος τῶν χιακῶν παιδευτηρίων ὅσα κάλλιστα ἅμα καὶ πρῶτον ἀπαιτούμενα καὶ δυνατὰ νομίζομεν ἐν τῷ παρόντι. Ἀγρυπνοὶ δὲ φύλακες θὰ παραμείνωμεν πάντοτε, ἐργαζόμενοι ἀνενδότως καὶ τὸ καλλίτερον ἐκάστοτε ἐπιδιώκοντες.

Εἰς τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῶν χιακῶν παιδευτηρίων ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν τεταγμένοι καὶ μέχρι τῆς ὥρας εἰς χεῖρας ἔχουσιν αὐτὴν ἄνδρες τόσον ἐλλόγιοι καὶ τόσον συνετοὶ καὶ πεπειραμένοι, ὥστε ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ τοῦλάχιστον παράδοξον πῶς γίνεται λόγος ἔτι περὶ ἐλλείψεων οὐσιωδῶν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν σχολείων καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης εἰσαγωγῆς εἰς αὐτὰ βελτιώσεων σπουδαίων, ὥς ἐὰν μὴ καὶ

ἄλλοι ἐμβριθῶς περὶ τούτων τῶν πραγμάτων εἶχον πρὸ ἡμῶν ἤδη διασκεφθῆ ἢ ὡς ἔάν μὴ καὶ ἄλλοι δὲν ἦσαν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μὲ ἡμᾶς ὀρθῶς καὶ πρακτικῶς περὶ αὐτῶν νὰ κρίνωσι καὶ πρῶην ποτὲ καὶ ἐν τῷ παρόντι οὐχ ἦτον.

Δυστυχῶς ὅμως αἱ ἐλλείψεις αὗται ἀνεγνωρίσθησαν πρὸ πολλοῦ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν καὶ σήμερον δὲ ἀκούομεν τὰς αὐτὰς παρατηρήσεις περὶ ἐπιβαλλομένων οὐσιωδῶν μεταρρυθμίσεων ἀνεπιφυλάκτως ἐπαναλαμβανομένας ὑπὸ τῶν ἄριστα πεπαιδευμένων συμπολιτῶν Ὑμῶν, οἵτινες προΐστανται τῆς παιδείας αὐτόθι καὶ διδάσκουσιν ἐν τῷ γυμνασίῳ. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἀμφισβητήσιμος δὲν εἶνε διόλου ἡ ἀνάγκη προοδευτικῆς ἐργασίας πρὸς διόρθωσιν κακῶς κειμένων καὶ πλήρωσιν κενῶν, ἀλλ' ὅτι ἡ πρόνοια καὶ ὁ ζήλος τῶν ἐκάστοτε γυμνασιαρχῶν καὶ ἀνωτέρων καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, οἵτινες εἶνε καὶ οἱ διευθύνοντες πᾶσαν τὴν παιδείαν τῆς Κοινότητος, δὲν ἤρκεσαν οὐδὲ σήμερον ἀρκεῖ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἀναποφεύκτου θεωρουμένης μετατροπῆς παλαιοῦ καθεστῶτος καὶ ἐμπέδωσιν βασιμωτέρων ἀρχῶν βελτιώσεως καὶ προόδου.

Ἄλλ' ἐξ ἄλλου πάλιν φανερὸν εἶνε ὅτι ὅ,τι καὶ ἂν ζητήσωμεν πρὸς ἄρσιν τῶν αἰτίων τῆς στασιμότητος καὶ ἐπιτυχίαν καλλιτέρων ὄρων τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων, θὰ ἐξαρτηθῇ τοῦτο κατ' ἀνάγκην ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ ἐπιβολῆς αὐτῶν τούτων τῶν κυρίων παραγόντων τῆς παιδευτικῆς προόδου. Ὅρθον εἶνε λοιπὸν νὰ ἐξετάσωμεν διατί αὕτη δὲν ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε — δὲν ἐπετεύχθη τοῦλάχιστον μέχρις ἱκανοποιητικοῦ βαθμοῦ, ὥς μοι ὡμολογήθη αὐτόθι ὑφ' Ὑμῶν τε καὶ τοῦ κυρίου γυμνασιάρχου μετὰ τῶν ὑπερόχων προηγητῶν καὶ συναδέλφων αὐτοῦ — παρὰ πᾶσαν τὴν ἀγαθὴν θέλησιν καὶ ἐπιστημονικὴν δύναμιν τούτων, ὥστε καὶ σήμερον νὰ ἐπανερχώμεθα εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοι πρὸ ἡμῶν εὐρέθησαν, προκειμένου περὶ τῆς ὑπὲρ τῶν σχολείων μερίμνης, καὶ καθ' ἡμέραν νῦν οἱ ἄριστοι ὑμῶν παιδαγωγοὶ καὶ καθηγηταὶ εὐρίσκονται. Τὸ θέμα εἶνε συνθετώτερον, ὥς φαίνεται, ἢ ὅσον ἡθέλομεν κρίνῃ ἐν τῷ ζήλῳ ἡμῶν πρὸς ταχεῖαν πραγμάτωσιν ἀγαθῶν περὶ τοῦ μέλλοντος προθέσεων καί, διὰ νὰ μὴ ἀδικῶμεν πρόσωπα ἢ ὑποθέτωμεν ὅτι τὰ πάντα ἐκ τῆς ἀγαθῆς αὐτῶν θελήσεως ἐξαρτῶνται, ἀνάγκη νὰ γνωρίσωμεν καλῶς πῶς συμβαίνει ὥστε ν' ἀνομολογῶμεν μὲν πάντοτε ὅτι τὰ σχολειακὰ ἡμῶν πράγματα χρῆζουσιν καθολικῆς ἀναμορφώσεως, νὰ μὴ ἱκανοποιώμεθα ὅμως ποτὲ ἐκ τῶν καρπῶν τῆς ἐργασίας ὅσον καὶ ἂν μοχλοῦμεν πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν, καὶ ἐν τέλει νὰ

εὐρίσκωμεν πάντοτε ὅτι ἀτελέσφοροι πρὸς ὑψηλότερόν τινα σκοπὸν ἀποβαίνουσι πᾶσαι αἱ ἀγαθαὶ μας προσπάθειαι. Ἀποβλέπομεν εἰς τὴν ἡμετέραν Χίον, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε πολὺ γενικώτερον, περιλαμβάνον πάντα ἢ πάντα σχεδὸν τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ δὲν δυνάμεθα ν' ἀντικρύσωμεν αὐτὸ εἰς οὐδεμίαν κοινότητα, ἂν μὴ συγχρόνως ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ σύνολον τῆς ὑποστάσεώς του. Ἄλλως ἂν ἡ σημασία αὐτοῦ ἦτο ἀπλῶς τοπικὴ, δύσκολον δὲν θὰ ἦτο νὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημα κατὰ γειτονικά παραδείγματα καὶ ἀναθέτοντες αὐτὸ εἰς τὰ ἀλλαχοῦ καὶ πλησίον ἡμῶν καλλίτερον ἐπιτυχάνοντα πρόσωπα, ἄνευ ἄλλης συζητήσεως καὶ μερίμνης νὰ προβῶμεν εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν πραγμάτων.

Κατὰ ταύτην ὅμως τὴν γενικὴν του ὅψιν ἀδύνατον εἶνε νὰ θεωρήσωμεν ἐνταῦθα τὸ ζήτημα ἐν πλάτει καὶ μήκει, διότι εἰς τὴν ἀπλὴν ὑπ' ὅψει περὶ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων ἐκθεσιν δὲν δύνανται νὰ συναφθῶσι μακραὶ παρατηρήσεις ἀναφερόμεναι εἰς οὐσιωδέστατα καὶ πολλὰ τὸν ἀριθμὸν ἀντικείμενα τῆς ἐθνικῆς παιδευτικῆς καταστάσεως.

Ἐν τι ὅμως καὶ κατὰ ταύτην τὴν καθολικὴν ἀντίληψιν τοῦ θέματος ἀνάγκη νὰ λεχθῇ ἀμέσως ἐνταῦθα, ὅτι πολλαὶ οὐσιώδεις κατὰ τόπους παρατηρούμεναι ἀδιόρθωτοι πάντοτε ἐλλείψεις προέρχονται ἐκ βαθυτέρων λόγων τοῦ πολλαχῶς ἐλαττωματικοῦ παιδευτικοῦ μας συστήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ριζικὴ μεταβολὴ καὶ διόρθωσις δὲν ἀπόκειται βεβαίως εἰς ἡμᾶς. Τὸ μέρος λοιπὸν τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκ ταύτης τῆς πηγῆς πηγάζει, θὰ μείνῃ διὰ πάντας καὶ πανταχοῦ ἀθεράπευτον, ἐφ' ὅσον τὰ καθ' ἡμᾶς δὲν μεταβάλλονται ἐκ βάθρων, ὑποχωροῦντα εἰς ἰδέας, συστήματα καὶ τρόπους, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς μόνοι ἀγνοοῦμεν, πρὸ πολλοῦ δὲ οἱ ἐν τῇ Δύσει διδάσκαλοι ἡμῶν καὶ γνωρίζουσι καὶ ἐφαρμόζουσι. Θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ δὲ νὰ μὴ ὁμιλήσω ἐνταῦθα περὶ αὐτῶν μᾶλλον συγκεκριμένως, ἀφοῦ ὄφελος ἐκ τούτου οὐδὲν δύναται νὰ προέλθῃ. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ Κοινότητες δὲν δύνανται νὰ περιμένωσι τοῦ τοιοῦτου κακοῦ τὴν θεραπείαν μέχρις οὗ σάφρων καὶ σοφῇ πολιτεία παρασκευάσῃ αὐτὴν διὰ καθολικωτέρων ὁργανισμῶν καὶ θεμελιωδῶν μέτρων, ἀνάγκη εἶνε νὰ προλάβωσι τὰς μελλοντικὰς ἐκείνας ἐνεργείας ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν εἰς αὐτὰς κατὰ τινα τελεσφόρον τρόπον, ἐργαζόμεναι εὐθὺς ἀπὸ τοῦδε πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκεῖνον διὰ τῶν δυνατῶν μέσων.

Εὐτυχῶς λαμπρὸν παράδειγμα τῆς τοιαύτης ἀνακαινιστικῆς τοῦ καθόλου συστήματος ἡμῶν ἐργασίας ἐδόθη ἤδη ὑπὸ μιᾶς τῶν περι-

φανεστάτων ἑλληνικῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τῶρα εἰς πάσας τὰς λοιπὰς μετὰ πεπονηθείσης εἰς τὴν τελείαν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐφαρμοσθέντος τρόπου. Ὅτε ἡ μεγάλη καὶ τὰ λαμπρότατα καὶ ἄριστα τῶν ἑλληνικῶν ἰδρυμάτων ἔχουσα Κοινότης τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείας ἐπέισθη ὅτι ἡ παιδείσις καὶ ὁ ἐπαγγελματικὸς καταρτισμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων, εἴτε τοῦ Ἀθήνησι πανεπιστημίου εἴτε τῶν ἐν τῇ Δύσει τυγχάνουσιν οὗτοι ὄντες διδάκτορες, δὲν εἶνε διόλου ἐγγύησις περὶ τῆς πρακτικῆς αὐτῶν ἐπιτυχίας ὡς καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, προέβη εἰς τὸ ἐξῆς μέσον. Τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν, ὅσους ἀκριβῶς ἐδοκίμασεν ἐν τῷ βίῳ τῆς Κοινότητος καὶ τῇ διδασκαλικῇ πράξει, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Δύσιν ὅχι πλέον διὰ νὰ σπουδάσωσιν εἰς τὰ ἐκεῖ πανεπιστήμια, τῶν ὁποίων ἤδη ἦσαν διδάκτορες, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ ἀνώτερα καὶ κατώτερα διδασκῆτῆρια διὰ νὰ ἐκγυμνασθῶσιν εἰδικῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν οἰκείων μαθημάτων κατὰ τοὺς ἐκεῖ τρόπους καὶ τὰ συστήματα. Οὕτω δὲ πρακτικῶς ἐκεῖ παιδευθέντας, ἐδέχθη ἔπειτα αὐτοὺς εἰς τοὺς κόλπους τῆς καὶ μετεχειρίσθη εἰς τὴν ἀσυγκρίτως τελειότεραν ὁργάνωσιν τῶν ἰδρυμάτων τῆς ὡς εἰσηγητὰς διδασκαλῶν μεθόδων καὶ καταρτισμοῦ προγράμματος διδασκαλίας ἐφαμιλλοὺς τῶν ἐν τῇ Δύσει διδασκάλων τῶν. Ἐπειδὴ ἡ ἐπιτυχία ἔγκειται πάντοτε εἰς τὰ πρόσωπα καὶ ὅχι εἰς τὰς ἀγαθὰς διατάξεις, αἵτινες κατ' ἀνάγκην παραμένουν νεκραὶ ἄνευ ἐκείνων, τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παιδευτήρια παρέχουσι σήμερον καρπούς, οἷους θὰ ἠυχόμεθα διὰ πάντα τὰ ἄλλα ὅμοια παρ' ἡμῖν. Τὸ παιδευτικὸν ζήτημα ἐλύθη ἄρα ἐκεῖ κατὰ τὸν πρακτικώτατον εὐκτὸν καὶ δυνατὸν ἅμα τρόπον. Τὸ ἔλυσαν δὲ διὰ τῆς προσωπικῆς τῶν ἐπεμβάσεως οἱ μεγάτιμοι ἐκεῖνοι ὁμογενεῖς, τῶν ὁποίων φερώνυμα εἶνε καὶ τὰ λαμπρὰ τῆς Ἀλεξανδρείας ἰδρύματα.

Τὴν λύσιν ταύτην τοῦ παιδευτικοῦ τῆς Χίου προβλήματος ἀδιστακτικῶς ἤθελα προτείνῃ ὡς τὴν πρακτικωτάτην καὶ λυσιτελεστάτην, ἂν ὑπῆρχον ἱκανὰ ἐν τοῖς παιδευτηρίοις Ὑμῶν πρόσωπα, ἐξ ὧν οἱ μέλλοντες εἰσηγηταὶ τῆς προόδου θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκλεχθῶσι διὰ νὰ παρασκευασθῶσιν ἁρμοδίως ἐκεῖ ὅπου ὅλοι ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἀντλῶμεν γνῶσιν καὶ ἐπιστήμην, πρᾶξιν ὅμως καὶ τρόπον καὶ δύναμιν ἐνεργείας δὲν κατωρθώσαμεν ἀκόμη ἄρκετὰ νὰ ἀντλήσωμεν. Ὅταν ἔχωμεν νοήμονας καὶ ἐμπείρους καὶ τοῦ ἔργου τελείους γνώστας διδασκάλους ἐν παντὶ παιδευτηρίῳ καὶ εἰς πάντα κλάδον διδασκαλίας, τί ἄλλο τάχα εἶνε ἀνάγκη ἀκόμη νὰ εὐχηθῶμεν διὰ νὰ

ἀποκτήσωμεν καὶ μαθητὰς ἀνταξίους πρὸς τὰς βλέψεις καὶ τοὺς πόθους ἡμῶν; Ἡ μήπως πρὸς ἄλλο τίποτε τείνει ὅλη μας ἡ προσπάθεια καὶ ὁ πρὸς τὰ καλὰ ζήλος ἢ εἰς τὸ ν' ἀποκτήσωμεν τοιούτους μαθητὰς, κατόχους τῆς παιδείας καὶ βιωτικῆς ἐμπειρίας, ἣν ἀπεργάζεται πᾶν τὸν οἰκεῖον σκοπὸν ὑπηρετοῦν σχολεῖον;

Δυστιχῶς ὅμως τὸ μέσον τοῦτο διαφεύγει νῦν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν, διότι διδασκάλους ἡλικιωμένους, οἰκογενειάρχας καὶ μακρὸν ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τὰς πάλαι πανεπιστημιακὰς αὐτῶν σπονδὰς βιώσαντας δὲν δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν. Ὅσα δὲ ἐκλεκτὰ μέλη ἐκ τοῦ σώματος τῶν παρ' Ὑμῖν διδασκάλων νῦν ἔχομεν, εἶνε οἱ μόνοι ἐγγινώμενοι τὴν κανονικὴν ὁπωσδήποτε ἐν τῷ παρόντι λειτουργίαν τῶν σχολείων καὶ ὡς τοιοῦτοι πρέπει νὰ παραμένωσιν αὐτόθι ἀμετακίνητοι, σώζοντες τὸ ὑπάρχον ἀγαθὸν καὶ παρασκευάζοντες τὸ καλλίτερον μέλλον.

Ἡ ὁδὸς ὅμως, ἣν ἐχάραξα ἀνωτέρω πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκ τοῦ παλαιοῦ καὶ ἀποτριβέντος συστήματος ἡμῶν πηγαζόντων κακῶν, κατὰ τὸ προηγηθὲν μάλιστα παράδειγμα τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κοινότητος, μένει ἡ μόνη ὁρθή. Καὶ ὅταν ποτὲ ἀποβῇ πολυπληθεστέρα τῶν ἐκλεκτῶν ἡ ὁμὰς διὰ τῆς ἀναποφεύκτου ἐπιλογῆς, τὴν ὁποίαν τὰ πράγματα ἐπιβάλλουσι καὶ ὁ χρόνος θὰ διευκολύνῃ, τότε εἰς τὸ ἀνωτέρω μέτρον θὰ προβῆτε, Σεβασμιώτατε, ταχέως καὶ ἀποφασιστικῶς. Δὲν εἶνε δὲ καμμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἔργον τῆς πρακτικῆς ἐν τῇ Δύσει ἀνωτέρας μορφώσεως ἐτοίμων ἤδη ἐπιστημόνων ἐκ τοῦ διδάξαντος καὶ δοκιμασθέντος νεαροῦ προσωπικοῦ θ' ἀναλάβωσιν, ὡς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπραξαν τοῦτο οἱ μεγάλοι τῆς Κοινότητος ἰδύντορες, καὶ παρ' Ὑμῖν οἱ μεγάτιμοι ὡσαύτως ἐν Ἀγγλίᾳ Χῖοι, οὔτινες ὡς ἐκ πλείστων ἐνδείξεων ἐπέισθη ἐσχάτως, ἐτοιμοὶ εἶνε πρὸς πᾶσαν ὑπὲρ τῆς τιμημένης καὶ ὡραίας πατρίδος τῶν θυσίαν, εὐθὺς ὡς πεισθῶσιν ὅτι πρὸς πρακτικοὺς καὶ καλοὺς σκοποὺς ἡ ἐπικουρία αὐτῶν ζητεῖται. Προβλέπω τὸν καιρὸν καθ' ὃν θὰ διαλάμψωσιν αἱ μεγάλοι ποτὲ ἐστὶαί ἑλληνικῆς παιδείας, ὡς ἄλλοτε πρὸ αἰῶνος εἰς τοὺς τόπους τούτους διέλαμψαν, μόνον εἰς τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις στηριζόμεναι, ἀνωτέρας σήμερον κατὰ πολὺ τῶν πάλαι ποτέ. Τὸ κοινὸν ναρκωτικὸν πρόγραμμα θὰ καταργηθῇ κατ' ἀνάγκην καὶ νέα ζωὴ θὰ γεννηθῇ ἐκασταχοῦ ἐκ τῆς δράσεως τῶν τέκνων αὐτονόμων Κοινοτήτων, τῶν ὁποίων ὁ βίος δὲν θὰ θυθμίζεται πλέον κατὰ τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πολλαχοῦ βαρυνούσης ἡμᾶς κομματικῆς διαπάλης, ἀλλὰ κατὰ τὴν εὐγενῆ φροντίδα πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνύ-

ψωσιν καὶ τὴν ὕλικὴν ἡμῶν εὐημερίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν ψηλαφη-
τῶς σήμερον βαδίζει, ἀλλὰ ταχέως βέβαια μίαν προσεχῇ ἡμέραν θὰ
σπεύσῃ δρομαία ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία.

Καὶ τοῦτο μὲν δὲν θὰ γίνῃ βεβαίως σήμερον, ἀφοῦ ποικίλαι
ὑποχρεώσεις καὶ πολλὰ δίκαια ἐπικεῖς διαθέσεις πρὸς ὀλιγώτερον
κατάλληλα διὰ τοιούτους σκοποὺς πρόσωπα ἀποτρέπουσιν Ὑμᾶς
ἀπὸ δραστικωτέρων μέτρων ἀνορθώσεως καὶ βελτιώσεως τῶν πραγ-
μάτων. Θὰ γίνῃ πάντως ἐν πολλῷ προσεχῇ χρόνῳ. Ἄλλ' εὐθὺς ἐν τῷ
παρόντι καὶ ἀμέσως μάλιστα διὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος δυνά-
μεθα νὰ προβῶμεν εἰς ἐνεργείας ἀποτελεσματικὰς, διὰ τὰς ὁποίας
εὐτυχῶς ὄχι μεγάλοι ἀλλὰ δραστικαὶ μόνον ἀποφάσεις χρειάζονται
καὶ εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν προτάσεών μου τούτων μεταβαίνω ἐν τοῖς
ἐπομένοις. Μετὰ χαρᾶς δὲ ὀφείλω ἐνταῦθα νὰ ἐξάρω ὅτι οὔτε τοῦ
μετριοπαθοῦς καὶ ἐμπειροῦ Ὑμῶν γυμνασιάρχου οὔτε τοῦ συνετοῦ
καὶ διακεκριμένου συνεργάτου αὐτοῦ κ. Ἀμάντου ἡ γνώμη ὑπῆρξε
ποτε κατὰ τοῦτο διάφορος. Ὑμεῖς δέ, Σεβασμιώτατε καὶ ἡ περὶ
Ὑμᾶς Ἐφορεία, μετὰ συγκινήσεως ἐνθυμοῦμαι πόσον ζωηρῶς τὰς
σκέψεις ταύτας ἐπεκροτήσατε, προλαμβάνοντες μάλιστα ὅπως εἰς τόσα
ἄλλα τὰς ἐμὰς κρίσεις περὶ τῶν ὑπ' ὄψει ζητημάτων, ὠρίμων ἤδη
πρὸς λύσιν καὶ πρὶν ἀκόμῃ ἐπιληφθῶ αὐτῶν κατ' αἰτησίαν σας ἐγώ.
Ἡ κοινὴ αὕτη ὁμολογία καὶ σύμπνοια αἶρει καὶ πᾶσαν τυχὸν ἀμφι-
βολίαν περὶ τοῦ ἀνυψίμου αὐτῶν. Ἐδῶ βαίνομεν πλέον ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους τῆς ψηλαφητῆς πραγματικότητος καὶ τοῦ δυνατοῦ, οὐδεὶς δὲ
θὰ ἐλέγξῃ ἡμᾶς ὅτι ζητοῦμεν δύσκολά τινα καὶ ἀμφίβολα, λαμβά-
νομεν μάλιστα καὶ ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων μόνον τὸ μικρότατον καὶ
ἀπολύτως δυνατόν μετρον.

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὄχι μόνον μεθ' Ὑμῶν καὶ τῶν κυρίων Ἐφό-
ρων καὶ τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ τῶν Καθηγητῶν ἐπὶ πολλὴ ἀνεστρά-
φην διὰ νὰ γνωρίσω τὰς σκέψεις καὶ διαθέσεις αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν
διδασκαλίαν τῶν παρηκολούθησα καὶ μετὰ τῶν μαθητῶν ἀκόμῃ εἰς
περίπατον συνεξέδραμον διὰ νὰ λάβω ὅσον τὸ δυνατόν ζωηροτέραν
εἰκόνα τῆς καταστάσεως, περὶ τῆς ὁποίας εἶχομεν νὰ διασκεφθῶμεν.
Τὴν πλήρη αὐτῆς ἐκτύλιξιν δὲν ἐπιθυμῶ ν' ἀναλάβω ἐνταῦθα, διότι
ὑπάρχει καιρὸς πρὸς τοῦτο καὶ εἰς ἄλλην περίστασιν· ἀλλὰ τὰ κεφά-
λαια τῆς διασκέψεως καὶ τῶν γνωμῶν μας θὰ ἐκθέσω μετ' ἀκριβείας,
διότι ταῦτα ἀποτελοῦσι τὰ ἄρθρα τῆς διακανονιστικῆς ἡμῶν ἐργα-

σίας, τῶν ὁποίων τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν θὰ ἔχωμεν
ν' ἀπαιτήσωμεν παρ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων τοῦ καλοῦ
συμπρακτόρων καὶ συναρῶν. Συμπράκτορες εἶσθε Ὑμεῖς καὶ οἱ
μέλλοντες ἴθινται τῆς Κοινότητος· συναρῶγοι δὲ πάντα τὰ δλουδή-
ποτε τέκνα τῆς μεγάλης Χίου.

Ὑπὸ τὴν κρίσιν μας θέτομεν Γυμνάσιον καὶ Παρθεναγωγεῖον,
Ἀστικά καὶ Δημοτικά σχολεῖα τῆς Χίου. Ὁ Γυμνασιάρχης πρακτι-
κῶς ἅμα καὶ σοφῶς διετύπωσε τὸ θέμα εἰπὼν· «ἔχομεν τέσσαρας
τάξεις καθηγητῶν καὶ διδασκάλων· ἐπιβλαβεῖς, ἀνεκτοὺς, καλοὺς,
ἀρίστους· τί θὰ γίνῃ μὲ τοὺς πρώτους; τί ἐλπίζομεν περὶ τῶν
δευτέρων;»

Καὶ ἐγὼ μετ' αὐτοῦ ἅμα καὶ Ὑμῶν προσθέτω. Ἐχομεν Γυμνά-
σιον, τὸ ὁποῖον παιδαγωγικῶς καὶ διδακτικῶς χρήζει ἀνακαινίσεως·
μαθητὰς χρήζοντας φρονηματισμοῦ καὶ ἐξάρσεως ἠθικῆς· παρθεναγω-
γεῖον ἀποτελεσματικόν εἰς παλαιὸν μηχανισμόν, ὅπου μόνῃ σχεδὸν ἡ
καλὴ διεθυντρία δικαιούται τοῦ ἐπαίνου τῆς ἀγαθότητος καὶ μητρι-
κῆς ὑπὲρ τῶν κορασίων μερίμνης· ἀστικά καὶ δημοτικά σχολεῖα, εἰς
τὰ ὁποῖα πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων δὲν ἐνεσταλάχθη ἀκόμῃ τὸ ἐκ τῶν
νέων Διδασκαλείων πνεῦμα τοῦ ἀνακαινισμοῦ καὶ τῆς ὀνθμίσεως
τῆς διδασκαλίας, ἀφοῦ ὀλίγιστοι διδάσκαλοι ἐξ αὐτῶν ἐξεληθόντες
ἐργάζονται νῦν ἐν Χίῳ. Τί θὰ γίνῃ μὲ τὴν κατάστασιν ταύτην;

Αἱ θεμελιώδεις καὶ οὐσιώδεις τῶν ἀστικῶν σχολείων ἐλλείψεις
ἐνεκα τῆς ἀνεπαρκοῦς τῶν διδασκόντων παρασκευῆς εἶνε, ὡς ὀρθό-
τατα παρετήρησεν ὁ κύριος Γυμνασιάρχης, ἡ σπουδαιοτάτη αἰτία
τῆς καχεκτικῆς εἰς τὴν πρώτην του βαθμίδα καταστάσεως τοῦ Γυμνα-
σίου. Ἐκ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀποφοιτῶντων ἀδύνατον εἶνε νὰ σχηματι-
σθῇ πυρὴν ὕγιης τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸ Γυμνάσιον, ὅπου διὰ τοῦτο
οὐδεμία προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν δύνатаι νὰ τελεσφορήσῃ, ἂν
μὴ τοῦλάχιστον ἐκτάκτου ἱκανότητος διδάσκαλοι ἀναλάβωσι τὸν
καταρτισμὸν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἀνωτέραν διδα-
σκαλίαν, παρασκευάζοντες αὐτοὺς πρὸς τοῦτο ἐν ἰδιαίτερά προκαταρ-
κτικῇ τάξει ὡς ἀληθεῖ φυτωρίῳ τοῦ γυμνασιακοῦ κλασικοῦ τε καὶ
ἐμπορικοῦ κλάδου.

Ἐχομεν λοιπὸν ἀμέσως δύο ζητήματα πρὸς λύσιν· τὸ πρῶτον
καὶ ἄμεσον, ὡς εἰκός, εἶνε ὁ σχηματισμὸς τοιαύτης προκαταρκτικῆς
τοῦ Γυμνασίου τάξεως πρὸς παρασκευὴν τοῦ πρώτου ὕλικου τοῦ
Γυμνασίου, ἀφοῦ ἐννοεῖται πρῶτον ἀποκτήσωμεν εὖρωστόν τινα
σωματικῶς καὶ ψυχικῶς καθηγητήν, ἀληθῆ ὁργανωτὴν σχολειακόν,

ὅστις διὰ τῆς παιδείας καὶ πείρας του θὰ χρησιμεύσῃ ὡς στῦλος ἰσχυρὸς εἰς τὴν ἀνακαίνισιν ὅλου τοῦ γυμνασιακοῦ μας οἰκοδομήματος. Βαρὺ ἔργον, ἀλλ' ὄχι ἀδύνατον. Θὰ ζητήσωμεν καὶ θὰ εὕρωμεν τοιοῦτον διδάσκαλον. Οἱ ἐνταῦθα ἀρμόδιοι ἀνέλαβον τὸ καθήκον τοῦτο.

Τὸ δεύτερον ζήτημα εἶνε ἡ ἐκ βάθρων ἀνακαίνισις τῆς δημοτικῆς καὶ ἀστικῆς παιδείας. Καὶ ἔδω τὸ μὲν πρῶτον καὶ ἄμεσον ληπτέον μέτρον εἶνε ἡ μικρὸν κατὰ μικρόν, ὅσον αἱ περιστάσεις καὶ ἡ περὶ τῶν νῦν διδασκόντων ὀφειλομένη πρόνοια ἐπιτρέπουν, ἀντικατάστασις αὐτῶν διὰ διδασκάλων μορφωθέντων εἰς τὰ Διδασκαλεῖα Σμύρνης καὶ Ἀθηνῶν, ὅπου ἤδη καὶ φοιτῶσι Χῖοι τρόφιμοι. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότατον δι' ἅπαν τὸ μέλλον μέτρον εἶνε ἄλλο.

Ἐνθυμεῖσθε τί ἀνέφερα πρὸς Ὑμᾶς, προκειμένου περὶ τοῦ διευθυντοῦ ἀστικῶν καὶ δημοτικῶν σχολείων, τὸν ὁποῖον προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Κύπρῳ ἀρμοστειακῆς Κυβερνήσεως συνέστησα καὶ ἐπεμψα εἰς Κύπρον ὡς ἐπιθεωρητὴν καὶ ῥυθμιστὴν τῶν ἐλληνικῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς ὑπὸ Προστασίαν νήσον. Τὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦτον δὲν εὗρον μεταξὺ τόσων ἄλλων ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐξέλεξα ὡς σπουδάζοντα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εἰς τὸ ἐν Ζυρίχῃ Διδασκαλεῖον, ἐκεῖθεν τὸ πτυχίον του λαβόντα καὶ κατόπιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη γενόμενον διευθυντὴν καὶ ἐπιθεωρητὴν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐν Ἡπείρῳ.

Μόνον οὕτω μορφωθέντες ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ νέοι, ὅχι πρὸς Θεοῦ ἐν Πανεπιστημίῳ, ὁπόθεν ἐξέρχονται μὲ δικαίας ἀξιώσεις καθηγησίας ὑψηλοτέρας, ἀλλ' ἐν Διδασκαλείῳ ὡς μαθηταὶ καὶ δόκιμοι δημοδιδάσκαλοι, δύνανται νὰ χρησιμεύσουν καὶ διὰ τὴν Χίον. Τὸ κληροδόγημα Προΐου ἀρκετοὺς παρεσκεύασεν ἐπιστήμονας καὶ βιομηχάνους δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἐξ ὧν πάντων ἄλλως ἢ Χίος ἔνα μόνον ἐκέρδισε, τὸν κ. Ἀμαντον. Καιρὸς εἶνε τώρα, Σεβασμιώτατε, καθὼς Ὑμεῖς γνωρίζοντες κάλλιστα ἐξ αὐτοψίας περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ γενναίων δημοδιδασκάλων μοι εἶπατε, νὰ παρασκευασθῶσι μὲ πολὺ μικροτέραν δαπάνην δημοδιδάσκαλοι διὰ τὴν Χίον διὰ τοῦ αὐτοῦ τούτου κληροδοτήματος. Νέοι ἐκ τοῦ γυμνασίου τῆς Χίου ἀποφοιτῶντες τρεῖς ἢ τέσσαρες ἢ πέντε, ἀνάγκη ἀμέσως νὰ σταλῶσιν εἰς Ἑλβετίαν ἢ Γερμανίαν—ἴσως δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὴν «παιδολογίαν» — διὰ νὰ σπουδάσωσιν ἐπὶ τριετίαν ἢ τετραετίαν εἰς Διδασκαλεῖα γαλλικὰ ἢ γερμανικὰ ὡς μαθηταὶ αὐτῶν, ὅπως σπουδάζουν καὶ οἱ ἐκεῖ μαθηταί. Οἱ τοιοῦτοι θὰ χρησιμεύσωσι κατόπιν καθ' ἅπασαν τὴν Χίον ὡς διευθυνταὶ καὶ ῥυθμισταὶ

τῆς δημοτικῆς καὶ ἀστικῆς παιδείας, ἡ ὁποία δὲν χρειάζεται πλέον μαντικὸν πνεῦμα διὰ νὰ προείπωμεν ὅτι θὰ καταστῇ ἐφάμιλλος τῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Ἀλλὰ πόσον μέγα θὰ εἶνε τὸ εὐεργέτημα τοῦτο διὰ τὴν Χίον καὶ ἐξ ἀνωτέρας ἀκόμη πολιτιστικῆς ὄψεως — διότι πολιτισμὸν καὶ ὄχι ἀπλῶς γράμματα θὰ μεταφνεύσωσιν οἱ νέοι οὗτοι εἰς τὴν Χίον — δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα. Τὸ γνωρίζει καὶ τὸ αἰσθάνεται ἕκαστος. Οἱ διδάσκαλοι οὗτοι θὰ εἶνε ἀκόμη καὶ γεωπόνοι καὶ κηπουροὶ πρωτότυποι διὰ τὴν εὐδαίμονα νήσον. Ὡ, ἂν γίνονιν καὶ ἱερεῖς ποτέ τινες ἐξ αὐτῶν! Καὶ διατὶ ὄχι; Ἀρχεῖ νὰ μὴ γίνονιν ἀξιώσεων πλήρεις «ἐπιστήμονες» οὗτοι, ἀλλ' ἀγαθοὶ δημοδιδάσκαλοι μόνον, χρηστῶν χωρικῶν Χίων χρηστὰ τέκνα.

Τὸ Παρθεναγωγεῖον ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην εἰσαγωγῆς νέου αἵματος διὰ προσλήψεως ἑνὸς τοῦλάχιστον σπουδαίου καθηγητοῦ, τὸν ὁποῖον στερεῖται τοῦτο νῦν ὅλως διόλου. Ἐπειδὴ ὅμως πᾶσα μεταβολὴ προσωπικοῦ, ὅπου ἀδύνατον εἶνε παλαιοὶ διδάσκαλοι, συνταξιοῦχοι γινόμενοι, νὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς νέους — τίς θὰ δώσῃ εἰς τοὺς διδασκάλους τούτους σύνταξιν; — προσκρούει εἰς μεγίστας δυσκολίας, κατ' ἀνάγκην θὰ γίνῃ τώρα ἄλλο τι. Οἱ «ἀνεκτοὶ» ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου — διότι τῶν «καλῶν» καὶ «ἀρίστων» ἔχει αὐτὸ τὸ ἴδιον τώρα μεγίστην ἀνάγκην — θὰ μετακινήθωσι κάπως, παρέχοντες μὲν μέρος τῶν ἰδικῶν τῶν ὥρων γυμνασιακῆς διδασκαλίας εἰς νέους εὐρωστοτέρους, αὐτοὶ δὲ μεταφέροντες τὴν ἐργασίαν τῶν εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον. Πάντως ἡ κατάστασις αὐτοῦ τότε θὰ βελτιωθῇ, ἔάν τοῦλάχιστον, ὅπως θὰ ἐξηγήσω κατωτέρω, διὰ τὴν ἐν γένει ῥύθμισιν τῆς σχολειακῆς ἐργασίας κατὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους ἀναλάβῃ τις, ὡς ἐπροτείνατε, τὰ καθήκοντα τῆς ἐκ τοῦ πλησίον ἐποπτείας τῶν σχολείων δι' ἐπεμβάσεως ἀμέσως εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν ἐπὶ χρόνον ἀρκετόν.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὸ Γυμνάσιον.

Ὁ καταρτισμὸς τῆς πρώτης τάξεως καθ' ὃν ἀνωτέρω συνεφωνήσαμεν τρόπον θὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν κατάστασιν αὐτοῦ ἐξάπαντος πολὺ εὐεργετικῶς. Ἀλλὰ τὸ ὅλον δὲν εἶνε τοῦτο, ἀφοῦ μέχρις ἐνταῦθα πρόκειται μόνον περὶ τῆς εἰσόδου ἀπλῶς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον, κατόπιν δὲ μόλις ἀρχίζει αὐτοῦ τούτου τοῦ σχολείου ἡ τετραετής ἐργασία περίοδος, καὶ αὕτη διπλῇ, ἔνεκα τῆς εἰς κλασιλὸν καὶ ἐμπορικὸν τμήμα, τουτέστι εἰς δύο ἰδιαίτερα σπουδαῖα ἀμφότερα σχολεῖα, διαιρέσεως αὐτοῦ. Ὅτι ἄρα ὑπολείπεται εἶνε

πολὺ ἀκόμη καὶ μέγα, εἶνε κεφάλαιον ὁλόκληρον ἐργασίας, ἥτις ὡς ἀναφερομένη εἰς ἀνωτέρους σκοποὺς μαθήσεως καὶ πολὺ περισσότερον παρὰ ἢ ἐν τοῖς κατώτεροις σχολείοις χρήζουσα ἐμπείρων καὶ ἐπιστημόνων διδασκάλων, δυσσευτέρων μάλιστα σήμερον, ἀνέκαθεν παρέσχε τὰς μεγίστας πρὸς διευθέτησιν δυσκολίας.

Πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τούτῳ κύκλῳ παρουσιαζομένων μεγάλων ἀναγκῶν θὰ χρειασθῇ ἐπὶ μακρὸν ὀργανωτικὴ καὶ παιδαγωγικὴ συνεργασία γυμνασιάρχου καὶ ἄλλων καθηγητῶν, ἢ ὅποια ἂν διεγράφετο ἐνταῦθα κατὰ μαθήματα καὶ τάξεις καὶ προγράμματος καταρτισμὸν καὶ διδασκαλίας τρόπον, θὰ ἀπετέλει τόμον ἴσως ὁλόκληρον παιδαγωγικῆς καὶ κανονιστικῆς τῶν μαθημάτων ἐργασίας. Καὶ τί θὰ ὠφέλει τοῦτο; θὰ ἐδίδομεν συστάσεις καὶ ὁδηγίας, ἀλλὰ τίς θὰ ἐξετέλει αὐτάς, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι δίδονται; Παρετήρησα ὅτι καὶ ὁ μέχρι πέρουσι γυμνασιάρχης κ. Παπαδάκης καὶ ὁ νῦν κ. Κοντογιάννης καὶ ὁ κ. Ἀμαντος ἔκαμαν μίαν λαμπρὰν ἀρχὴν πρὸς τοιαύτην ἐργασίαν· ἀνέγνωσα καὶ πρακτικὰ τοῦ Γυμνασίου, τοιαύτας αὐτῶν ὁδηγίας περιέχοντα. Ἄλλ' ἢ ἐκτέλεσις ὑστέρησε κατὰ πολὺ τῶν ἀγαθῶν προθέσεων, μάλιστα δὲν ἠκολούθησεν αὐτάς διόλου. Καὶ ὅταν παρὰ τῶν Γυμνασιαρχῶν ἀκούω ὅτι ματαιοπονία θὰ ἦτο πᾶσα ἐπαναλαμβάνομένη τοιαύτη προσπάθεια, θὰ ἦτο περιττὸν νὰ ὑποβληθῶμεν πάλιν ἄνευ ἐλπίδος εἰς αὐτήν. Παλαιαὶ ἔξεις καὶ ἀνεπαρκῆς προπαιδεῖα δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς τοὺς διδάσκοντας τὴν ἀναβάπτισιν εἰς ἰδέας φωτεινοτέρας περὶ τῶν παιδαγωγικῶν ἅμα καὶ διδακτικῶν τῶν καθηκόντων. Ἐδῶ πλέομεν πραγματικῶς ἄνευ πυξίδος εἰς πέλαγος. Τίς διδάσκαλος δύναται νὰ δώσῃ εἰς ἑαυτὸν ἀκριβῆ λόγον περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ ποιοῦ τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας περιλαμβάνει εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐτησίης διδασκαλίας του, τίς, καὶ ὁ γνωρίζων ἀκόμη τί θέλει καὶ τί ζητεῖ, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἔφθασέ ποτε ἐν τῇ διδασκαλίᾳ του ἢ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς γυμνασιακῆς διδασκαλίας εἰς τὸ ὑποτιθέμενον ὅτι ἐπιδιώκεται τέρμα αὐτῆς; Παραπονούμεθα περὶ τόσων ἀτελειῶν τῆς τελικῆς μορφώσεως τῶν ἐκ τοῦ Γυμνασίου ἀποφοιτῶντων, ὥστε Ἀρχαδίην θὰ ἦτοῦμεν ἂν ἐχωροῦμεν εἰς κεφαλαιώδεις λεπτομερείας περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ ποιοῦ τῶν γνώσεων τῶν μαθητῶν τούτων κατὰ τὴν φιλολογικὴν αὐτῶν καὶ λοιπὴν μόρφωσιν, προκειμένου καὶ περὶ τοῦ κλασικοῦ μόνον τμήματος τοῦ Γυμνασίου, ἂν καὶ ἀνώτερος ἐπιστημονικὸς εἶνε ὁ ὑπὸ τοῦ Γυμνασίου ἐπιδιωκόμενος τελικὸς τῆς παιδεύσεως σκοπός, ἵνα παραλείψωμεν πόσον ἐντελῶς χολαίνομεν κατὰ τὴν μάθησιν ἡμῶν

ἐν σχέσει πρὸς τὸν κατόπιν εἴτε ἐπιστημονικὸν ἐν πανεπιστημίοις καὶ πολυτεχνείοις εἴτε πρακτικὸν ἐν ἄλλαις σχολαῖς βίον τῶν νέων.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς μαθήσεως ὡς ἐπαγγελματικοῦ τρόπον τινὰ σκοποῦ τῆς γυμνασιακῆς παιδεύσεως πόσον ἔχομεν νὰ προσέξωμεν εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν ἐκείνην τῶν μαθητῶν, ἥτις ἐμπνέεται ἀσυνειδήτως ἐκ παντὸς μαθήματος καὶ πάσης διδασκαλίας ὑπὸ τῶν αἰσθανομένων τὸ καθήκον τοῦτο διδασκάλων καὶ πρὸς τοῦτο ἐν τῷ βῆθει τῆς ψυχῆς αὐτῶν παρεσκευασμένων καὶ καθ' ἐκάστην παρασκευαζομένων! Αἱ ἀπλᾶι λέξεις δὲν λέγουν δυστυχῶς τίποτε εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἀλλοίμονον ἂν ὁ διδάσκαλος, μετρῶν τὰς ὥρας του μὲ τὸ ἀνάλογον τοῦ μισθοῦ του μερίδιον ὡς μισθωτὸς κύπτων μόνον εἰς τὸ βάρος προσυμπεφωνημένης ἀνάγκης ἔρχεται καὶ ἀπέρχεται ἐκ τοῦ σχολείου, ἀφοῦ κατὰ τὴν πεποιθήσιν του ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον τῆς ἐμφανισέως του εἰς αὐτό. Ἀλλοίμονον ἂν ὁ διδάσκαλος δὲν αἰσθάνεται ὅτι εἶνε ὁ πλησιέστατος καὶ οἰκειότατος τοῦ μαθητοῦ φίλος καὶ δὲν συμπεριφέρεται πρὸς αὐτὸν ὡς τοιοῦτος ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολείου, ἀπορρίπτων τὸ προσώπειον ἐκεῖνο τῆς δῆθεν σεμνότητος καὶ σοβαρότητος τοῦ ἐπαγγέλματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον καὶ φοβερὸς ἂν φαίνεται εἰς τοὺς μαθητάς, γίνεται ὅμως πάντοτε μισητὸς καὶ πᾶν ἄλλο ἢ ὑπόδειγμα ἀξιαγαπήτου ἥθους καὶ τρόπου, ὅπως πρέπει νὰ εἶνε δι' αὐτούς.

Τί πρέπει νὰ γίνῃ κατ' ἀμφοτέρα ταῦτα τὰ τέλη τῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ μαθήσεως καὶ συμβιώσεως τῶν μαθητῶν, ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν δύναται νὰ διδαχθῇ ἐκεῖ ὅπου δὲν εἶνε παρεσκευασμένη οἴκοθεν ἡ ψυχὴ νὰ δεχθῇ τὴν διδασκαλίαν. Περὶ τούτου ἂς ἐρωτήσουν τὴν συνείδησιν των οἱ διδάσκαλοι καὶ ἂς προσέξουν νὰ πράξουν κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις αὐτῆς.

Ἡμεῖς, ἐφόσον δὲν πρόκειται σήμερον νὰ ἐπιδιωχθῇ μεγαλειτέρα μεταβολὴ εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ ἐφόσον παρὰ τοῦ ὑπάρχοντος ἔνεκα τῆς ἡλικίας καὶ παλαιότερων συνηθειῶν, καθὼς καὶ ὁ κ. Γυμνασιάρχης πείραν λαβὼν τοῦ πράγματος φρονεῖ, δὲν δυνάμεθα περισσότερα ν' ἀπαιτήσωμεν, θὰ ἐπιβληθῶμεν κατ' ἄλλον τρόπον μέχρι τοῦλάχιστον δυνατοῦ τινος σημείου. Ὁ μέλλων θυθμιστὴς ἢ ἐπόπτης, ὅστις εὐθὺς κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καὶ τοῦ κ. Ἀμάντιου εἰς τὸν κανονισμόν ὅλης τῆς ἐργασίας, καταλαμβάνων πλέον τὴν ἔδραν τοῦ διδάσκοντος καὶ εἰσερχόμενος εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ ἐσωτερικοῦ βίου τοῦ γυμνασίου, θὰ πράξῃ ὅ,τι ἔχει νὰ πράξῃ. Θὰ δείξῃ ἐν παντὶ τὴν

δδὸν καὶ θὰ ἡγηθῇ αὐτῆς, θὰ δώσῃ τὴν τελείαν ἀνάλυσιν τοῦ προγράμματος τῆς διδασκαλίας, θὰ δώσῃ ὑποδείγματα διδασκαλίας καὶ ἀσκήσεως τῶν μαθητῶν καὶ διὰ τῆς καθημερινῆς του ἀναστροφῆς πρὸς αὐτοὺς θὰ δημιουργήσῃ τὸν ἀέρα ἐκεῖνον, ἐντὸς τοῦ οὐοίου θὰ ἔχουν νὰ κινουῦνται τοῦ λοιποῦ αὐτοὶ καὶ οἱ καλλίτεροὶ τῶν διδασκαλοῖ.

Ἄλλὰ θὰ ἐρωτήσῃ τις: διατί εἰς τὸν συμπράκτορα τοῦτον τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῶν συνεργατῶν του ἀναθέτομεν καὶ ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἐλπίζομεν μᾶλλον ἢ ἐξ αὐτῶν τῶν διοικητῶν τοῦ γυμνασίου καὶ ἀνωτάτων ἐπομένως ἐποπτῶν τῆς παιδείας ὅλης ἐν τῇ Κοινότητι, ἐξ αὐτοῦ δηλονότι τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῶν πλησιεστάτων συναδέλφων του;

Ὁ λόγος εἶνε διπλοῦς καὶ προφανῆς νομίζω εἰς πάντα.

Πρῶτον ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐπαρκέσῃ ὁ γυμνασιάρχης εἰς τοσαύτην ἐργασίαν πολυαριθμῶν τάξεων καὶ καθηγητῶν, ἐνῶ ἤδη τόσον βαρύνεται ἐκ τῶν καθημερινῶν διοικητικῶν καθηκόντων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας καὶ λύσιν τόσων ἄλλων καθ' ἡμέραν παρουσιαζομένων σχολειακῶν ζητημάτων. Ὁ μόνος δὲ νῦν συνεργάτης αὐτοῦ κ. Ἀμαντος ἔχει ἤδη διὰ τὰ ἴδια μαθήματα καὶ τὰς τάξεις πληθώραν ἐργασίας καὶ βάρος ὑπερβολικόν. Καὶ τί νὰ εἴπῃ τις ἀκόμη, ὅταν στοχασθῇ ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐποπτείας καὶ τῆς κανονιστικῆς ἐργασίας, παιδαγωγικῆς καὶ διοικητικῆς, περιλαμβάνει μετὰ τοῦ γυμνασίου, καὶ τούτου εἰς δύο σχολεῖα διηρημένον, τὸ Παρθεναγωγεῖον συνάμα καὶ τὰ λοιπὰ σχολεῖα; Ἡ ἐργασία αὕτη εἶνε τόσον πολλή, τόσον ποικίλη καὶ τόσον σοβαρὰ εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς, ὥστε ἀμφίβολον εἶνε μάλιστα, ἂν καὶ ὁ ἐπόπτης θὰ ἐπαρκέσῃ, ἂν δὲν καταγίνῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς αὐτήν.

Ὁ δεῦτερος λόγος εἶνε ὅτι ὁ ἐπόπτης ὥς ξένος ὅλως διόλου πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὸ τοῦτο ὥς διαιτηγῆς ἀμφισβητουμένων καλούμενος, δὲν θὰ εὗρεθῇ εἰς τὰς δυσκολίας, αἵτινες τόσον περιορίζουν τὴν δρᾶσιν τοῦ γυμνασιάρχου, ὥς συναδέλφου τῶν λοιπῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, ἡναγκασμένου ν' ἀποφεύγῃ πᾶσαν διατάραξιν τῶν φιλικῶν πρὸς αὐτοὺς σχέσεών του.

Ἄλλ' εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐν τῇ συνεχείᾳ τῶν παρατηρήσεων καὶ σκέψεων φθάσας, αἵτινες καὶ εἰς τὰς κοινὰς αὐτόθι διασκέψεις ἐνησχόλησαν ἡμᾶς ἐπὶ ἡμέρας, αἰσθάνομαι ὅτι ὀφείλω νὰ δώσω

τέλος εἰς τοὺς λόγους μου. Βλέπομεν ποῦ καταλήγει ὅλη ἡ ὑπόθεσις: εἰς θεμελιώδη ἐργασίαν, τῆς ὁποίας ψυχὴ καὶ κέντρον κατ' ἀνάγκην θ' ἀποβῇ τὸ ξένον πρόσωπον, ὁ συμπράκτωρ τῶν ἀρχῶν τῆς Κοινοτήτος καὶ συνεργάτης τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῶν καθηγητῶν. «Ἀπὸ τῆς ἔδρας, μοὶ εἶπατε, θὰ διδαχθῇ καὶ θὰ κανονισθῇ ὅ,τι ἐδῶ λέγομεν καὶ γράφομεν». Τοῦτο πραγματικῶς θὰ γίνῃ καί, ὥς φαίνεται, ἐκ τούτου μέλλει νὰ ἐξαρτηθῇ τὸ πᾶν—τὸ πᾶν καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ἐκείνην ἀνακαινιστικῆς τῶν πνευμόνων τῆς νεότητος ἀτμοσφαιρας, τὴν ὁποίαν θὰ δημιουργήσῃ ῥιζικὴ μεταβολὴ τῶν ὑγιεινῶν ὅρων τῆς ψυχικῆς ζωῆς διδασκάλων καὶ μαθητῶν. Ταῦτα ὅμως δὲν λέγονται πλέον ἐνταῦθα, ἀλλὰ πρέπει νὰ φανῶσιν ὅταν γίνῃ ἡ καλὴ πρὸς τὴν τοιαύτην μεταβολὴν ἀρχή. Ἐκεῖ εἶνε ἡ Ῥόδος, ἐκεῖ καὶ τὸ πῆδημα. Κατὰ τοῦτο δὲ μόνον θὰ ληφθῇ τώρα ἄμεσος πρόνοια, ὅτι θὰ ἐξευρεθῶσι μὲν τὰ δύο νέα πρόσωπα διὰ τὸ διδακτικὸν τῶν σχολειῶν σῶμα, ὁ καθηγητῆς τῆς προκαταρκτικῆς τοῦ γυμνασίου τάξεως καὶ ὁ καθηγητῆς τῶν φυσικῶν, περὶ οὗ ὡσαύτως ὠμιλήσαμεν αὐτόθι, θὰ ἐξευρεθῇ δὲ καὶ μία τῆς γυμναστικῆς καὶ τῶν σχολικῶν παιδιῶν διδάσκαλος διὰ τὸ παντελῶς δυστυχῶς παρημελημένον Παρθεναγωγεῖον, ἥτις ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀρίστων νεανίδων θὰ ἐκλεχθῇ.

Ταῦτα συναπεφασίσσαμεν, Σεβασμιώτατε, καὶ εἰς ταῦτα θὰ συμπράξωμεν πάντες ὅταν τάχιστα σὺν Θεῷ πάλιν συναντηθῶμεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἐργασίας.

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, τῶν ἐριτίμων Κυρίων Ἐφόρων καὶ πάντων τῶν λογίμων συμπολιτῶν Ὑμῶν

Ἀφωσιωμένος θεράπων

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου 1911.

